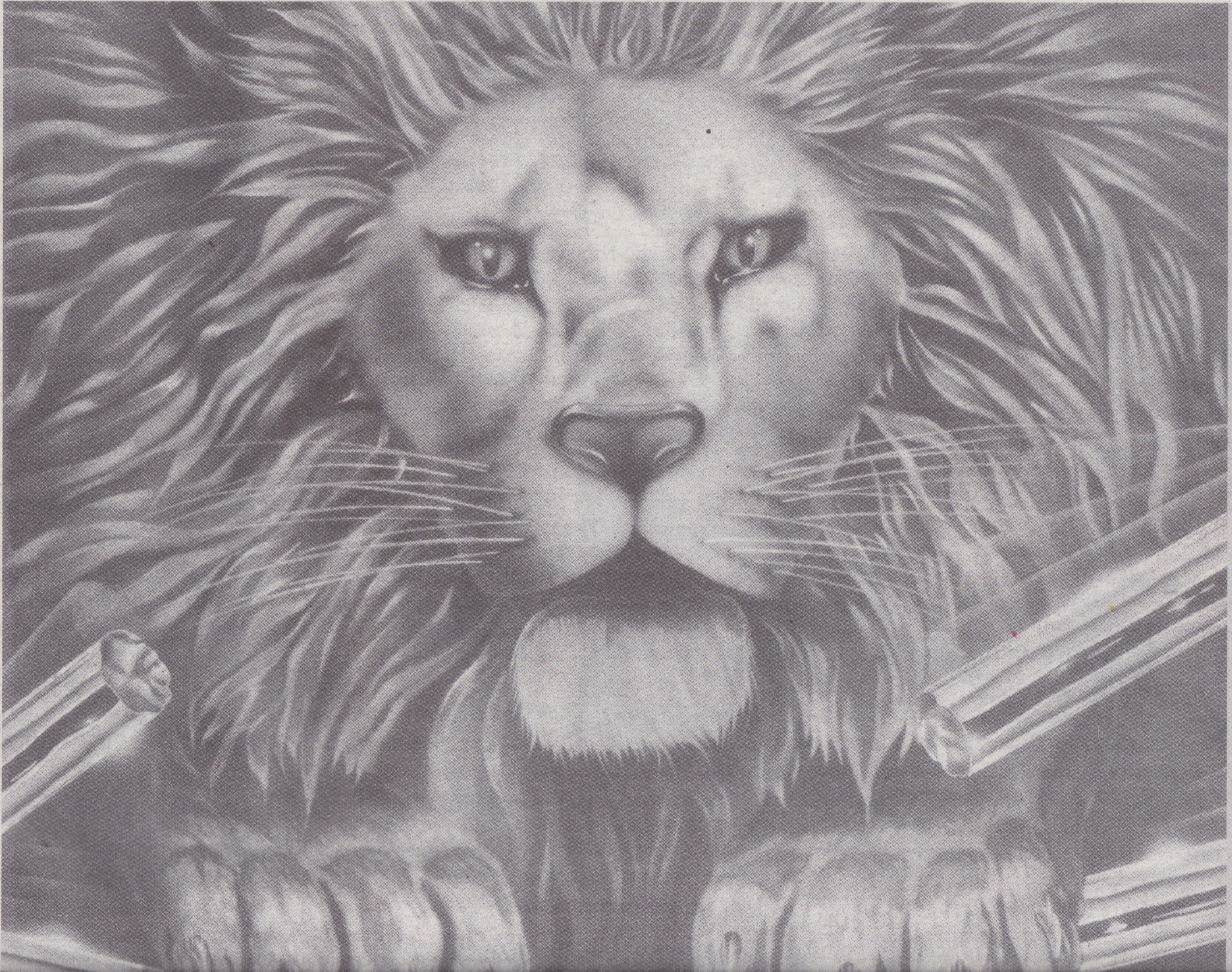
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΑΡΧΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 63
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

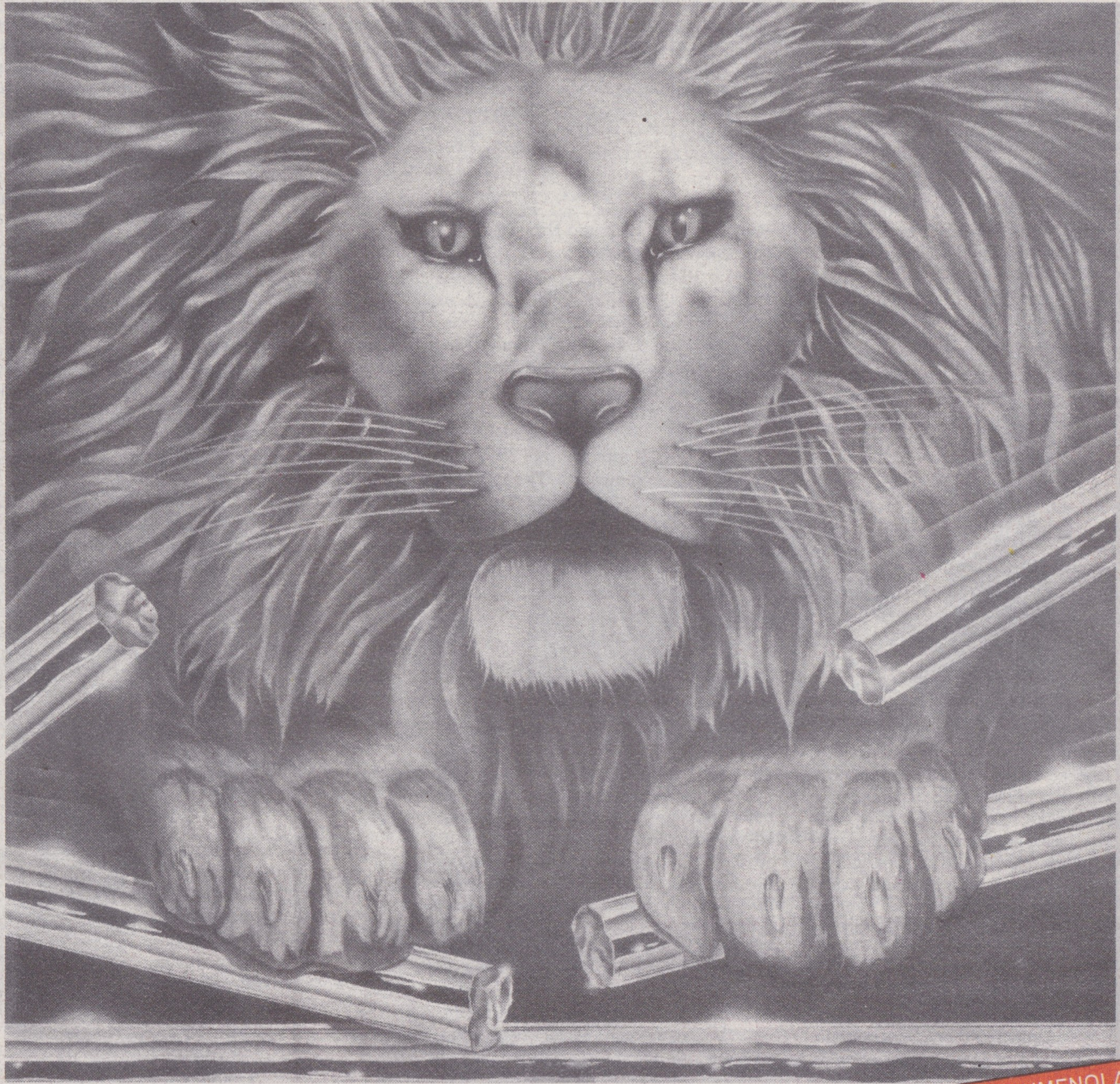
ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Άς σπάσουμε τα κάγκελα του κρατισμού και κάθε

ΙΟΥΛΙΟΣ-
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Άς σπάσουμε τα κάγκελα του κρατισμού και κάθε εξουσίας...

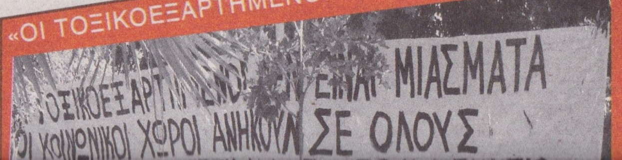
ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ Ή ΓΙΑ ΤΟ «ΚΑΛΟ» ΜΑΣ; ΣΕΛ. 3

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΓΙΟΧΑΝ ΜΟΣΤ: «ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ» ΣΕΛ. 13-14

ΠΕΡΙ ΑΓΚΥΛΩΣΗΣ ΣΤΗΝ

«ΟΙ ΤΟΞΙΚΟΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑΣΜΑΤΑ»

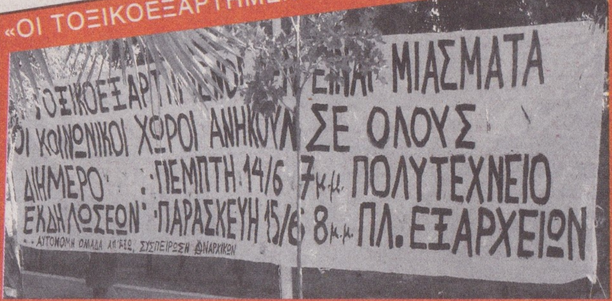

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ

του κρατισμού και κάθε εξουσίας...

«ΟΙ ΤΟΞΙΚΟΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑΣΜΑΤΑ»

«ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ»

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

σελ. 6-7

«Σήμερα χάσαμε την ψυχραιμία μας»

Επαναστατική οργάνωση 17 Νοέμβρη, 27/11/1985

Μικρό αφιέρωμα σ' ένα από τα πολλά και όμορφα, που θα παραμένει ζωντανό στη μνήμη όσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα αγωνίζονται με πάθος, ήθος και αυταπάρνηση ...

σελ. 4

Σαράντα χρόνια από την κατάκτηση της Ιερουσαλήμ, ο πόλεμος των «έξι ημερών» συνεχίζεται μέχρι αυτήν την ώρα

Και θα συνεχίζεται «έως ότου να εξαλειφθεί η βία». Έως ότου εξαλειφθεί και ο τελευταίος μαχόμενος Παλαιστίνιος. «Γι' αυτή τη στιγμή ετοιμαζόμασταν είκοσι ολόκληρα χρόνια», θα καυχηθεί αργότερα ο μονόφθαλμος στρατηγός Μοσέ Νταγιάν.

Σε μία μόνο μέρα, την 25 Ιουνη του 2007, το εβραϊκό κράτος ισοπέδωσε δύο παλαιστινιακά χωριά, εισέβαλε στη Ναμπλούς, όπως κάνει καθημερινά, έκανε γης μαδιάμ τα σπίτια δεκάδων παλαιστινίων, ξερίζωσε με προσοχή 300 ελαιόδεντρα, που ανήκαν σε παλαιστίνιους, για να τα μεταφυτέψει στο γειτονικό καταυλισμό εβραίων εποίκων, κατέστρεψε με τις μπουλντόζες του αρκετές δεκάδες στρέμματα καλλιεργήσιμης γης στη Ράφα και ανέκρινε τους αγρότες, απήγαγε πέντε-έξι, τραυμάτισε δύο, σκότωσε έναν έφηβο και προετοίμασε τις δολοφονικές επιθέσεις των επόμενων ημερών. Οι έντεκα χιλιάδες παλαιστίνιοι αιχμάλωτοι του ισραηλινού καθεστώτος κατοχής πέρασαν ακόμα μια μαρτυρική μέρα στα κελιά της απομόνωσης. Οι αγνοούμενοι εξακολουθούν να αγνοούνται. Οι νεκροί της κατοχής δεν θα αναπαυτούν ούτε σήμερα.

...Στα όρια της ερήμου Νεγκέβ, τα χωριουδάκια Atteer και Um Al-Heeran έπρεπε να σβηστούν από το χάρτη. «Ήταν παράνομα χτισμένα», βεβαιώνει η ισραηλινή Βέρμαχτ. Οι κάτοικοι τους αντιστάθηκαν. Ένα μήνα πριν, εβραίος έποικος, είχε ανοίξει αδιακρίτως πυρ στην είσοδο του πρώτου χωριού. Ο νεαρός παλαιστίνιος που

αφού φορτώθηκαν σε φορτηγά του στρατού κατοχής, μεταφέρθηκαν προς άγνωστη κατεύθυνση. Τα πρόβατα και οι κατσίκες τους κατασχέθηκαν. Ακόμα ένα καραβάνι ξεριζωμένων ξεκινά τον δρόμο της προσφυγιάς.

***

Ξεχάσαμε να περισυλλέξουμε κάποιο άλλο μονόστηλο από τα ερείπια; Τον άλλο μήνα πια. Ποιόν άλλο μήνα;

Η 25η Ιούνη όμως δεν είναι μια οποιαδήποτε μέρα. Δεν είναι η μαύρη μέρα για τους ξεριζωμένους των δύο χωριών, τα ξεριζωμένα δέντρα τους και τα σπαρτά. Είναι ημέρα «ειρηνευτικών συνομιλιών». Στο ονομαστό θέρετρο της Αιγύπτου Σαρμ ελ-Σέιχ, η λεγόμενη παλαιστινιακή ηγεσία και η ισραηλινή κυβέρνηση έδωσαν τα χέρια μπροστά στον ειδικό εκπρόσωπο του Κουαρτέτου, τον Τόνυ Μπλερ, που παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία της Μ. Βρετανίας για να αναλάβει αυτό το πολύ ευαίσθητο πόστο, του επιθεωρητή των χασάπηδων. Τα αποτελέσματα της συνάντησης του καλού κάπο Μαχμούντ Αμπάς και του Εχούντ Ολμέρτ ήταν παραπάνω από άμεσα: δώδεκα νεκροί και πενήντα τραυματίες (μέχρι στιγμής) από σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς του ισραηλινού στρατού στη Γάζα, συλλήψεις και βασανισμοί παλαιστινίων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και στην Δυτική

χικά από το Ισραήλ για καταπολεμήσει την «τρομοκρατία» (Χααρέτζ, 7 Ιούνη) και τα έχει, ζητά τον αποκλεισμό της Γάζας από τον ...ισραηλινό στρατό κατοχής και τον έχει, ζητά κομμένα κεφάλια παλαιστινίων και τα έχει. Ο ανθυποδικτάτορας των έκτακτων διαταγμάτων και των συνοπτικών εκτελέσεων, ο νάνος με εξουσίες σουλτάνου και δικαίωμα ζωής και θανάτου στο μόλις ένα εκατομμύριο σκλαβωμένων στην Δυτική Όχθη, είναι η «ελπίδα της Μέσης Ανατολής» για τις ευγενώς τυφλωμένες πέννες, τους σπόνσορες της κατοχής και τους εργολάβους της γενοκτονίας των παλαιστινίων. Το αποτρόπαιο θέαμα ενός «παλαιστινιακού κράτους» που πριν καλά-καλά γίνει ένα διεθνώς αναγνωρισμένο προτεκτοράτο, διαθέτει περισσότερους χώρους για βασανισμούς παρά για νοσοκομειακή περίθαλψη, περισσότερους δήμιους από γιατρούς, περισσότερους χαφιέδες από δασκάλους, θα ξεσηκώσει ακόμα περισσότερους ενάντια στην διπλή τυραννία που στηρίζουν, με αίμα και δολάρια, οι Δυνατοί.

Μάχαιραν έδωσαν και μάχαιραν θα λάβουν.

***

Μιος Ντιος! Ο Πλάθιντο Ντομίνγκο και η Κάθριν Τζένκινς τραγούδησαν για τα ...παιδιά του Νταρφούρ στο Καλλιμάρμαρο! Με την χορηγία των «Γιατρών χωρίς Σύνορα» για να ευαισθητοποιηθεί, λέει, η κοινή γνώμη για το σπαρασσόμενο Νταρφούρ. Έξοχα στρατηγέ μου!

Άριες και βαλς είναι ό,τι πρέπει για πρελού-

ριών του **πλούσιου σε πετρέλαιο**, δυτικού Σουδάν.

Από την καταστροφή του περιβάλλοντος ως την γενοκτονία ολόκληρων λαών, η πεμπτουσία του δυτικού πολιτισμού είναι το τρίπτυχο αίμα-πετρέλαιο-δολάρια. Αφού βρήκαμε τον επόμενο στόχο, πρέπει να βρούμε και τον «Κορμοράνο» του.

Ο Κορμοράνος είναι πάντα ίδιος. Και πάντα ίδιοι οι εμπνευστές του. Ανθρωπιστές, νεοκονς, φανς του «Τρίτου Δρόμου», πρακτόρια ή χρήσιμοι ηλίθιοι, αριστερόστροφες (και ουχί αριστερές) φυλλάδες τύπου «Αυγής» και καριερίστες της «αμφισβήτησης», κρούουν τον «κώδωνα του κινδύνου» και τρέχουν να κρυφτούν στα κρεβάτια τους για να μην ακούσουν τον απαίσιο ήχο των «έξυπνων όπλων». Μόνο όταν το αίμα ξεχειλίσει και απειλεί να πνίξει τους χασάπηδες (και μαζί με αυτούς και εκείνους) βγαίνουν από τις τρύπες τους και κάνουν έκκληση για μετριοπάθεια στις σφαγές, μέχρι πενήντα σφαχτά ημερησίως. Πριν από οχτώ χρόνια ολοφύρονταν για τα δεινά των Αλβανών του Κοσσόβου από τον δικτάτορα-Μιλόσεβιτς, πριν από τέσσερα χρόνια καταριούνταν τον δικτάτορα-Σαντάμ, ανατριχιάζαν στην ιδέα ότι οι γυναίκες στο Αφγανιστάν φοράνε μπούργκα και άλλα τέτοια θανατερά και αποτρόπαια. Σήμερα στο Κόσσοβο είναι κατασκευασμένη η μεγαλύτερη αμερικανική στρατιωτική βάση του κόσμου, το Ιράκ είναι κατεχόμενο από 150.000 μισθοφόρους —πολιορκημένους στην Βαγδάτη— και η μεγαλύτερη επιχείρηση του ΝΑΤΟ ονομάζεται «Αφγανιστάν». Τα αεροπλάνα-φυλακές πάνε και έρχονται, τα κοντέινερ με τους κρατούμενους πετάνε πάνω από τα κεφάλια μας. Εκατόν εξήντα οχτώ νέα κελιά περιμένουν τους ενοίκους τους στο Γκουαντάναμο.

Και όμως αυτός ο ουλαμός των αχρείων, αυτό το κονσόρτσιουμ των Ψευτών, αυτή η Διεθνής των αιματοβαμμένων μασκαράδων παρακαλά για «διεθνή ειρηνευτική δύναμη» στο Σουδάν. Με απαλά λόγια ο ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ για το Σουδάν —ελληνοαμερικάνος παρακαλώ— επιβεβαιώνει στην διψασμένη και ανυπόμονη για «διεθνή παρέμβαση στο Σουδάν» εφημερίδα ...Αυγή, ότι Ουάσιγκτον και Πεκίνο θα ασκήσουν «ισχυρές πιέσεις» στην κυβέρνηση του Χαρτούμ και πόσο όμορφο θα ήταν αν αποβιβάζονταν μερικές χιλιάδες στρατιώτες...

Ας κοιμηθούν ήσυχα όσοι φοβούνται νέα επέμβαση Αμερικάνων στο Σουδάν. Ούτε να το ακούσει ο ειδικός εκ-

Σαράντα χρόνια από την κατάκτηση της Ιερουσαλήμ, ο πόλεμος των «έξι ημερών» συνεχίζεται μέχρι αυτήν την ώρα

Και θα συνεχίζεται «έως ότου να εξαλειφθεί η βία». Έως ότου εξαλειφθεί και ο τελευταίος μαχόμενος Παλαιστίνιος. «Γι' αυτή τη στιγμή ετοιμαζόμασταν είκοσι ολόκληρα χρόνια», θα καυχηθεί αργότερα ο μονόφθαλμος στρατηγός Μοσέ Νταγιάν.

Σε μία μόνο μέρα, την 25 Ιούνη του 2007, το εβραϊκό κράτος ισοπέδωσε δύο παλαιστινιακά χωριά, εισέβαλε στη Ναμπλούς, όπως κάνει καθημερινά, έκανε γης μαδιάμ τα σπίτια δεκάδων παλαιστινίων, ξερίζωσε με προσοχή 300 ελαιόδεντρα, που ανήκαν σε παλαιστίνιους, για να τα μεταφυτέψει στο γειτονικό καταυλισμό εβραίων εποίκων, κατέστρεψε με τις μπουλντόζες του αρκετές δεκάδες στρέμματα καλλιεργήσιμης γης στη Ράφα και ανέκρινε τους αγρότες, απήγαγε πέντε-έξι, τραυμάτισε δύο, σκότωσε έναν έφηβο και προετοίμασε τις δολοφονικές επιθέσεις των επόμενων ημερών. Οι έντεκα χιλιάδες παλαιστίνιοι αιχμάλωτοι του ισραηλινού καθεστώτος κατοχής πέρασαν ακόμα μια μαρτυρική μέρα στα κελιά της απομόνωσης. Οι αγνοούμενοι εξακολουθούν να αγνοούνται. Οι νεκροί της κατοχής δεν θα αναπαυτούν ούτε σήμερα.

...Στα όρια της ερήμου Νεγκέβ, τα χωριουδάκια Atteer και Um Al-Heeran έπρεπε να σβηστούν από το χάρτη. «Ήταν παράνομα χτισμένα», βεβαιώνει η ισραηλινή Βέρμαχτ. Οι κάτοικοί τους αντιστάθηκαν. Ένα μήνα πριν, εβραίος έποικος, είχε ανοίξει αδιακρίτως πυρ στην είσοδο του πρώτου χωριού. Ο νεαρός παλαιστίνιος που κατάφερε να τον αφοπλίσει, συνελήφθη από τον στρατό κατοχής, ενώ ο έποικος αφέθηκε ελεύθερος. Δέκα χιλιάδες στρατού και αστυνομίας κατοχής εισέβαλαν στα δύο χωριά, απαγόρευσαν την είσοδο και την έξοδο των ανθρώπων και τα ισοπέδωσαν μπροστά στα μάτια των κατοίκων τους, που θρηνούσαν και καταριούνταν τους εισβολείς. Τα λιγοστά υπάρχοντά τους,

Η 25η Ιούνη όμως δεν είναι μια οποιαδήποτε μέρα. Δεν είναι η μαύρη μέρα για τους ξεριζωμένους των δύο χωριών, τα ξεριζωμένα δέντρα τους και τα σπαρτά. Είναι ημέρα «ειρηνευτικών συνομιλιών». Στο ονομαστό θέρετρο της Αιγύπτου Σαρμ ελ-Σέιχ, η λεγόμενη παλαιστινιακή ηγεσία και η ισραηλινή κυβέρνηση έδωσαν τα χέρια μπροστά στον ειδικό εκπρόσωπο του Κουαρτέτου, τον Τόνυ Μπλερ, που παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία της Μ. Βρετανίας για να αναλάβει αυτό το πολύ ευαίσθητο πόστο, του επιθεωρητή των χασάπηδων. Τα αποτελέσματα της συνάντησης του καλού κάπο Μαχμούντ Αμπάς και του Εχούντ Ολμέρτ ήταν παραπάνω από άμεσα: δώδεκα νεκροί και πενήντα τραυματίες (μέχρι στιγμής) από σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς του ισραηλινού στρατού στη Γάζα, συλλήψεις και βασανισμοί παλαιστινίων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και στην Δυτική Όχθη από τους παλαιστίνιους Κόντρας, ενώ ο ισραηλινός στρατός και οι έποικοί του αναλαμβάνουν με δικά τους έξοδα την κατεδάφιση των κατοικιών τους και την πυρπόληση των χωραφιών τους.

Το όνειρο της «συνύπαρξης των δύο κρατών» στην πράξη. Ο διεθνώς αναγνωρισμένος κουίσλινγκ Μαχμούντ Αμπάς ζητά όπλα και πυρομα-

ενός «παλαιστινιακού κράτους» που πριν καλά-καλά γίνει ένα διεθνώς αναγνωρισμένο προτεκτοράτο, διαθέτει περισσότερους χώρους για βασανισμούς παρά για νοσοκομειακή περίθαλψη, περισσότερους δήμιους από γιατρούς, περισσότερους χαφιέδες από δασκάλους, θα ξεσηκώσει ακόμα περισσότερους ενάντια στην διπλή τυραννία που στηρίζουν, με αίμα και δολάρια, οι Δυνατοί.

Μάχαιραν έδωσαν και μάχαιραν θα λάβουν.

* * *

Μιος Ντιος! Ο Πλάθιντο Ντομίνγκο και η Κάθριν Τζένκινς τραγούδησαν για τα ...παιδιά του Νταρφούρ στο Καλλιμάρμαρο! Με την χορηγία των «Γιατρών χωρίς Σύνορα» για να ευαισθητοποιηθεί, λέει, η κοινή γνώμη για το σπαρασσόμενο Νταρφούρ. Έξοχα στρατηγέ μου!

Άριες και βαλς είναι ό,τι πρέπει για πρελούντιο μιας τόσο καλοσχεδιασμένης γενοκτονίας που σίγουρα θα είναι ένα σκοτεινό αριστούργημα της σύγχρονης Ιστορίας. Δύστυχα παιδιά του Νταρφούρ. Θα είναι ακόμα παιδιά όταν οι ανθρωπιστικές βόμβες από τα αεροσκάφη των πολιτισμένων ανθρώπων θα πέσουν στα κεφάλια τους και οι ξένοι σιδηρόφρακτοι στρατιώτες θα περιπολούν στα σκονισμένα σοκάκια των χω-

της «αμφισβήτησης», κρούουν τον «κώδωνα του κινδύνου» και τρέχουν να κρυφτούν στα κρεβάτια τους για να μην ακούσουν τον απαίσιο ήχο των «έξυπνων όπλων». Μόνο όταν το αίμα ξεχειλίσει και απειλεί να πνίξει τους χασάπηδες (και μαζί με αυτούς και εκείνους) βγαίνουν από τις τρύπες τους και κάνουν έκκληση για μετριοπάθεια στις σφαγές, μέχρι πενήντα σφαχτά ημερησίως. Πριν από οχτώ χρόνια ολοφύρονταν για τα δεινά των Αλβανών του Κοσσόβου από τον δικτάτορα-Μιλόσεβιτς, πριν από τέσσερα χρόνια καταριούνταν τον δικτάτορα-Σαντάμ, ανατρίχιαζαν στην ιδέα ότι οι γυναίκες στο Αφγανιστάν φοράνε μπούργκα και άλλα τέτοια θανατερά και αποτρόπαια. Σήμερα στο Κόσσοβο είναι κατασκευασμένη η μεγαλύτερη αμερικανική στρατιωτική βάση του κόσμου, το Ιράκ είναι κατεχόμενο από 150.000 μισθοφόρους —πολιορκημένους στην Βαγδάτη— και η μεγαλύτερη επιχείρηση του ΝΑΤΟ ονομάζεται «Αφγανιστάν». Τα αεροπλάνα-φυλακές πάνε και έρχονται, τα κοντέινερ με τους κρατούμενους πετάνε πάνω από τα κεφάλια μας. Εκατόν εξήντα οχτώ νέα κελιά περιμένουν τους ενοίκους τους στο Γκουαντάναμο.

Και όμως αυτός ο συλαμός των αχρείων, αυτό το κονσόρτσιουμ των Ψευτών, αυτή η Διεθνής των αιματοβαμμένων μασκαράδων παρακαλά για «διεθνή ειρηνευτική δύναμη» στο Σουδάν. Με απαλά λόγια ο ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ για το Σουδάν —ελληνοαμερικάνος παρακαλώ— επιβεβαιώνει στην διψασμένη και ανυπόμονη για «διεθνή παρέμβαση στο Σουδάν» εφημερίδα ...Αυγή, ότι Ουάσιγκτον και Πεκίνο θα ασκήσουν «ισχυρές πιέσεις» στην κυβέρνηση του Χαρτούμ και πόσο όμορφο θα ήταν αν αποβιβάζονταν μερικές χιλιάδες στρατιώτες...

Ας κοιμηθούν ήσυχα όσοι φοβούνται νέα επέμβαση Αμερικάνων στο Σουδάν. Ούτε να το ακούσει ο ειδικός εκπρόσωπος, που είναι πολύ καθησυχαστικός. Να τον εμπιστευτούμε, φορ γκούντ.

Χαίρε Καίσαρ, οι μελλοθάνατοι σε χαιρετούν!

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η καταστροφή της ανθρωπινότητας και ό,τι την περιβάλλει είναι συνυφασμένη με τον κρατισμό και κάθε εξουσιαστική απόχρωση.

Η φαινομενική δημιουργία, την οποία προσπαθούν να επιδείξουν οι κρατούντες, στην ουσία είναι η συνέχεια του καταστροφικού τους έργου, αφού όλα τα έργα που ακολουθούν κινούνται στη ίδια κατεύθυνση: της επιβολής των θελήσεων τους και της εξάλειψης κάθε διεξόδου ελευθερίας.

Η «καμένη γη», που βεβαιώνουν πως παραλαμβάνουν οι εκάστοτε διάδοχοι του κρατικού θρόνου, είναι μια πραγματικότητα. Και συνεχίζουν με τον ίδιο ζήλο την κοινά χαραγμένη πο-

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ
επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται
στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να

γαγε πέντε-έξι, τραυμάτισε δύο, σκότωσε έναν έφηβο και προετοίμασε τις δολοφονικές επιθέσεις των επόμενων ημερών. Οι έντεκα χιλιάδες παλαιστίνιοι αιχμάλωτοι του ισραηλινού καθεστώτος κατοχής πέρασαν ακόμα μια μαρτυρική μέρα στα κελιά της απομόνωσης. Οι αγνοούμενοι εξακολουθούν να αγνοούνται. Οι νεκροί της κατοχής δεν θα αναπαυτούν ούτε σήμερα.

...Στα όρια της ερήμου Νεγκέβ, τα χωριουδάκια Atteer και Um Al-Heeran έπρεπε να σβηστούν από το χάρτη. «Ηταν παράνομα χτισμένα», βεβαιώνει η ισραηλινή Βέρμαχτ. Οι κάτοικοί τους αντιστάθηκαν. Ένα μήνα πριν, εβραίος έποικος, είχε ανοίξει αδιακρίτως πυρ στην είσοδο του πρώτου χωριού. Ο νεαρός παλαιστίνιος που κατάφερε να τον αφοπλίσει, συνελήφθη από τον στρατό κατοχής, ενώ ο έποικος αφέθηκε ελεύθερος. Δέκα χιλιάδες στρατού και αστυνομίας κατοχής εισέβαλαν στα δύο χωριά, απαγόρευσαν την είσοδο και την έξοδο των ανθρώπων και τα ισοπέδωσαν μπροστά στα μάτια των κατοίκων τους, που θρηνούσαν και καταριούνταν τους εισβολείς. Τα λιγοστά υπάρχοντά τους,

πό άμεσα: δώδεκα νεκροί και πενήντα τραυματίες (μέχρι στιγμής) από σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς του ισραηλινού στρατού στη Γάζα, συλλήψεις και βασανισμοί παλαιστινίων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και στην Δυτική Όχθη από τους παλαιστίνιους Κόντρας, ενώ ο ισραηλινός στρατός και οι έποικοί του αναλαμβάνουν με δικά τους έξοδα την κατεδάφιση των κατοικιών τους και την πυρπόληση των χωραφιών τους.

Το όνειρο της «συνύπαρξης των δύο κρατών» στην πράξη. Ο διεθνώς αναγνωρισμένος κουίσλινγκ Μαχμούντ Αμπάς ζητά όπλα και πυρομαΝταρφούρ στο Καλλιμάρμαρο! Με την χορηγία των «Γιατρών χωρίς Σύνορα» για να ευαισθητοποιηθεί, λέει, η κοινή γνώμη για το σπαρασσόμενο Νταρφούρ. Έξοχα στρατηγέ μου!

Άριες και βαλς είναι ό,τι πρέπει για πρελούντιο μιας τόσο καλοσχεδιασμένης γενοκτονίας που σίγουρα θα είναι ένα σκοτεινό αριστούργημα της σύγχρονης Ιστορίας. Δύστυχα παιδιά του Νταρφούρ. Θα είναι ακόμα παιδιά όταν οι ανθρωπιστικές βόμβες από τα αεροσκάφη των πολιτισμένων ανθρώπων θα πέσουν στα κεφάλια τους και οι ξένοι σιδηρόφρακτοι στρατιώτες θα περιπολούν στα σκονισμένα σοκάκια των χω-

θνής των αιματοβαμμένων μασκαράδων παρακαλά για «διεθνή ειρηνευτική δύναμη» στο Σουδάν. Με απαλά λόγια ο ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ για το Σουδάν —ελληνοαμερικάνος παρακαλώ— επιβεβαιώνει στην διψασμένη και ανυπόμονη για «διεθνή παρέμβαση στο Σουδάν» εφημερίδα ...Αυγή, ότι Ουάσιγκτον και Πεκίνο θα ασκήσουν «ισχυρές πιέσεις» στην κυβέρνηση του Χαρτούμ και πόσο όμορφο θα ήταν αν αποβιβάζονταν μερικές χιλιάδες στρατιώτες...

Ας κοιμηθούν ήσυχα όσοι φοβούνται νέα επέμβαση Αμερικάνων στο Σουδάν. Ούτε να το ακούσει ο ειδικός εκπρόσωπος, που είναι πολύ καθησυχαστικός. Να τον εμπιστευτούμε, φορ γκούντ.

Χαίρε Καίσαρ, οι μελλοθάνατοι σε χαιρετούν!

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 63•
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η καταστροφή της ανθρωπινότητας και ό,τι την περιβάλλει είναι συνυφασμένη με τον κρατισμό και κάθε εξουσιαστική απόχρωση.

Η φαινομενική δημιουργία, την οποία προσπαθούν να επιδείξουν οι κρατούντες, στην ουσία είναι η συνέχεια του καταστροφικού τους έργου, αφού όλα τα έργα που ακολουθούν κινούνται στη ίδια κατεύθυνση: της επιβολής των θελήσεών τους και της εξάλειψης κάθε διεξόδου ελευθερίας.

Η «καμένη γη», που βεβαιώνουν πως παραλαμβάνουν οι εκάστοτε διάδοχοι του κρατικού θρόνου, είναι μια πραγματικότητα. Και συνεχίζουν με τον ίδιο ζήλο την κοινά χαραγμένη πορεία. Μια πορεία που δεν μπορούν να την αλλάξουν ή να την διορθώσουν τα όποια μπαλώματα των «πρωτοβουλιών πολιτών». Γιατί, πως μπορείς να διορθώσεις τα «κακώς καμένα», όταν οι φλόγες του κράτους έχουν περικυκλώσει τα πάντα;

«Λεηλατήσατε εσείς με το χρηματιστήριο το 1999, τώρα ήρθε η σειρά μας με τα ομόλογα. Και μην επιμένετε...», λένε οι μεν στους δε. «Άλλωστε, στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Για όλα θα βρούμε τρόπους να πειστούν και να ξεγελαστούν οι υπήκοοι...».

Και να που συμπληρώνονται 33 χρόνια από την μεγάλη παραλαβή καμένης γης. Τότε που ήρθε ο εθνοσωτήρας εκ Παρισίων. Αυτός που, πριν το 1967, αφού έκανε ότι μπορούσε για να καούν τα πάντα προς όφελος της κυριαρχίας, που απαιτούσε από τους συνεχιστές του να εντείνουν τους εμπρησμούς. Στην αλυσίδα του κρατισμού προστίθενται δημοκρατικοί ή δικτατορικοί κρίκοι σκλαβιάς.

Είτε πρόκειται για δημοκρατικές είτε για δικτατορικές καταστροφές, τα αποτελέσματά τους πλήττουν την ανθρωπότητα. Γι' αυτό δεν μπορεί να είναι κανείς εχθρός της δημοκρατίας αν δεν είναι εχθρός του κράτους, αλλιώς κινδυνεύει να παίζει, ίσως και άθελά του, το ρόλο του υποστηρικτή μιας άλλης παραλλαγής των καταστροφέων της ανθρωπινότητας.

Μέσα στο παιχνίδι της δημοκρατίας, έχουν τη θέση τους έργα που «καίνε», «ντοκουμέντα» που βγαίνουν με καθυστέρηση χρόνου στην «επίσημη» κυκλοφορία που έρχονται για να κάψουν και να καούν, να θολώσουν και να παραπλανήσουν.

Καμένες Πάρνηθες, καμένες πόλεις, καμένα μυαλά, καμένες ζωές...

Όποιος όμως ασχολείται με τη φωτιά...

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι:
6973799207

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε ΤΡΙΤΗ στις 7 το απόγευμα στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας

Στην ΑΘΗΝΑ θα μας βρίσκετε κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ 5.30 - 8 μμ
και το ΣΑΒΒΑΤΟ από 10^{30}πμ - 2.00μμ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΘΗΚΗ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ τηλεφωνικά ή με email

«Κόμμα είναι ομάς ανθρώπων ειδότων ν' αναγιγνώσκωσι και να ορθογράφωσιν, εχόντων χείρας και πόδας υγειείς αλλά μισούντων πάσαν εργασίαν, οίτινες ενούμενοι υπό έναν αρχηγόν οιουδήποτε, ζητούσι ν' αναβιβάσκουσιν αυτόν δια παντός μέσου εις την θέσιν του πρωθυπουργού ίνα παράσχη αυτοίς τα μέσα να ζώσιν χωρίς να σκάπτωσιν».

Εμμανουήλ Ροΐδης

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ *ή* ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΚΑΛΟ» ΜΑΣ;

Το εκλογικό σάλπισμα έχει ήδη δοθεί.

Για μιαν ακόμη επιβεβαίωση της θεσμικής λειτουργίας της δημοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού, της πολιτικής σταθερότητας. Για το «καλό» πάντα του λαού... Των παραγωγικών τάξεων. Των ψηφοφόρων. Γιατί αυτοί «αποφασίζουν»... Για το καλό των κομμάτων...

Η λέξη «κόμμα» απαντάται τουλάχιστον από τον 16ο αιώνα και μέχρι τον 19ο είχε περισσότερο την έννοια του ιδεολογικού ρεύματος. Στις αρχές του 19ου αιώνα και συγκεκριμένα στην Αμερική (προεδρία Jackson) συγκροτούνται καταστάσεις παρεμφερείς με τις σημερινές.

Ορισμένοι πολιτικοί επιστήμονες αρνούνται την χρησιμοποίηση της έννοιας του «κόμματος», όταν δεν υπάρχει κομματικός ανταγωνισμός για την εξασφάλιση της εκλογικά εκφραζόμενης «λαϊκής συγκατάθεσης». Μήπως όμως στον 20ο αιώνα μονοκομματικά καθεστώτα δεν επιτελούσαν λειτουργίες ανάλογες μ' αυτές πολυκομματικών καθεστώτων (κινητοποίησης των μαζών ενάντια σ' ένα «απροσδιόριστο» (;;;) αντίπαλο, προπαγάνδισης θέσεων κλπ.);

Άλλοι πάλι προσδιορίζουν τα κόμματα ως ενώσεις ατόμων που διαθέτουν πρόγραμμα κοινής δράσης και επιδιώκουν να καταλάβουν και να ασκήσουν άμεσα την εξουσία, είτε προσδιορίζεται, είτε όχι ο τρόπος ή τα μέσα με τα οποία επιδιώκεται η κατάληψη της εξουσίας.

Άλλοι τέλος θεωρούν και αυτήν την προσέγγιση ατελή και θέτουν ως προσδιοριστικό στοιχείο των κομμάτων απλά και μόνο το ότι διεκδικούν την αναγνώριση τους σε κάποια περιοχή της κρατικής εξουσίας, αφού συχνά συγκροτούνται κόμματα που δεν ελπίζουν στην άνοδο τους στην εξουσία, είτε γιατί δεν το επιτρέπει το εκλογικό σύστημα, είτε γιατί το εκλογικό σώμα το αποκλείει, είτε γιατί το πολιτικό σύστημα δεν το επιτρέπει.

Εμείς θα προσθέσουμε, ότι ο προσδιορισμός του κομματικού συστήματος με βάση τον κοινοβουλευτικό συσχετισμό δυνάμεων σε καμία περίπτωση δεν αρκεί για να αποτυπώσει τους πραγματικούς συσχετισμούς ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα που λειτουργούν μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και έξω απ' αυτό.[1]

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι τα κόμματα είναι φατρίες, ή ομάδες πίεσης και συμφερόντων. Έτσι λόγου χάρη, μάλλον εκ του πονηρού συγχέονται κόμματα, όπως ο ΣΥΝ ή ο ΛΑΟΣ ή, όπως παλιότερα, οι Οικολόγοι-Εναλλακτικοί με απλές ομάδες πίεσης.[2]

Για να επιστρέψουμε όμως στην επικείμενη «μάχη» για την προσέλκυση πελατών νέων και παλαιών. Πελατών-ψηφοφόρων κομμάτων που ανταγωνίζονται ποιό είναι λιγότερο «βρώμικο» από το άλλο.

Αυτή παραδέχονται σαν την μόνη διαφορά τους.

Το «βρώμικο» '89, ο «αρχιερέας της διαπλοκής Σημίτης» με υπουργό τον Γ. Παπανδρέου, η ΝΔ του Κ. Καραμανλή «που ήρθε

τευτικά» χρόνια και ενώ έχει αποβιώσει τόσο ο ιδρυτής της όσο και ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, σίγουρα ήταν μια «υπόθεση» που θα έπρεπε να είναι αναμενόμενο ότι θα στηρίξουν με την πρέπουσα ομοψυχία τα κυριαρχικά συμφέροντα του ελλαδικού χώρου και όχι μόνο.

Αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι η ευρεία πολιτική συναίνεση που προαναφέρθηκε δίνεται στο όνομα των προσωπικών συμφερόντων ενός νυν ή μελλοντικού πρωθυπουργού είτε του κόμματος του.

Τα «επιτεύγματα» της οκταετίας Σημίτη, τόσο στις λεγόμενες εσωτερικές («εξάρθρωση της τρομοκρατίας»), όσο και στις εξωτερικές υποθέσεις (υπόθεση Οτζαλάν, ΟΝΕ, «μεγάλα αναπτυξιακά έργα» με αφορμή τους Ολυμπιακούς, ενεργειακές συμφωνίες, οικονομική και πολιτική εμπλοκή στα «μεταψυχροπολεμικά» Βαλκάνια κλπ), αποτέλεσαν τα πρώτα σημαντικά σκαλιά για μια συνέχεια με πολλές εκκρεμότητες. Δεν έχει λοιπόν σημασία το άδοξο ή μη «τέλος» του Σημίτη, ούτε από κοινωνικής σκοπιάς έχει κάποια βαρύτητα πόσο θα περιμένει ο Γιωργάκης ή η Ντόρα να γίνουν πρωθυπουργοί.

Την περίοδο των Ιουλιανών το 1965, η Ουάσιγκτον Ποστ έδωσε στη δημοσιότητα επιστολές της Μάργκαρετ Παπανδρέου, της αμερικανίδας τότε συζύγου του Ανδρέα Παπανδρέου, μέσω των οποίων παραπονιόταν σε φιλικά της πρόσωπα στις ΗΠΑ για την εχθρότητα που εκδήλωνε η CIA και η αμερικάνικη Στρατιωτική αποστολή στην Ελλάδα έναντι της κυβέρνησης της Ένωσης Κέντρου, **σ' αντίθεση με τον τότε πρεσβευτή Χ. Λαμπουίς και τον επιτετραμμένο Ν. Άνσουτς που φαίνονταν τουλάχιστον ευνοϊκότερα διακείμενοι...** Η Μαργαρίτα Παπανδρέου ζητούσε ακόμη την βοήθεια των αμερικανών φίλων της για να σταματήσει ή να περιοριστεί η υποστήριξη των ΗΠΑ προς «την σκληρή γραμμή των Ανακτόρων» και γενικά των «αντιδραστικών δυνάμεων».

Ο τύπος της εποχής θεώρησε σκάνδαλο την παρέμβαση αυτή. Αλλά το μήνυμα είχε δοθεί και μάλιστα σε ιδιαίτερα «ταραγμένες

ρω από το ζήτημα δεν είναι λίγες και βάση συμφωνιών στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και κάτι ακόμα πολύ σημαντικό. Η λεγόμενη δικαιοσύνη δεν έλαβε σ' αυτές τις συνθήκες απεριόριστες εξουσίες, ούτε «αυτονομήθηκε», (βλ. κάθαρση αλά ιταλικά, «καθαρά χέρια» με επικεφαλής τον δικαστή Ντι Πιέτρο, που αργότερα πολιτεύθηκε, ιδρύοντας ομώνυμο κόμμα). Το «ξεκαθάρισμα» στο εσωτερικό της, αλλά και η έκταση που επιχειρήθηκε να δοθεί, δεν αφήνει αμφιβολίες ότι οι δικαστές δεν θα «πολιτεύονταν» παρά με τον παραδοσιακό τρόπο αφ' ενός και αφετέρου ότι συνεχίζουν να βρίσκονται υπό αυστηρή πολιτική επιτήρηση και με την συμφωνία ότι ειδικό δικαστήριο, όπως αυτό που δίκασε πολιτικό με το αξίωμα του πρωθυπουργού όπως στην περίπτωση του Α. Παπανδρέου, δεν θα «ξαναστηθεί»...

Μ' αυτούς τους όρους και μ' αυτούς τους συσχετισμούς το πανηγύρι ξεκίνησε. Το ένα «σκάνδαλο» όχι απλά πυροδοτούσε το επόμενο, αλλά και προσδιόριζε την «τύχη» του, την διάρκεια που θα απασχολούσε τα ΜΜΕ, τον πολιτικό του αντίκτυπό κλπ. Γιοσάκηδες, Βαβύληδες, «ροζ σκάνδαλα» και «αμαρτωλές» κασέτες, που κυκλοφορούσαν καιρό πριν στην δημοσιογραφική και μη πιάτσα άρχιζαν να βγαίνουν στην φόρα, είτε απειλήθηκε ότι θα βγουν για να σταλεί το μήνυμα ότι η «παραβίαση των ορίων», όσον αφορά τις πολιτικές παρεμβάσεις Χριστόδουλου, θα έχει και το ανάλογο κόστος αν συνεχιστεί ενώ επίσης, εν καιρώ, τα εκκρεμή ζητήματα που αφορούν τις σχέσεις εκκλησίας-κράτους θα ρυθμιστούν ούτως ή «άλλως».

«Σκάνδαλο» ονομάστηκαν οι υποκλοπές τηλεφωνικών συνδιαλέξεων του πρωθυπουργού, υπουργών, μουσουλμάνων, και «συνήθων υπόπτων», ονόματα των οποίων δόθηκαν επιλεκτικά στην δημοσιότητα. «Σκάνδαλο» και οι απαγωγές των πακιστανών και οι μυστικές πτήσεις της CIA, στα πλαίσια του πολέμου ενάντια στην «τρομοκρατία». Και τέλος «σκάνδαλα» με «μαύρο» πολιτικό χρήμα, με ομόλογα, με χρηματιστές, τραπεζίτες, μέλη κρατικών ελεγκτικών επιτροπών, προέδρους ασφαλιστικών ταμείων με παραγεμισμένους από προμήθειες τραπεζικούς λογαριασμούς, τόσο παραγεμισμένους που τρώγανε και οι συγγενείς και έφθανε και περίσσευε. «Απλό Σκάνδαλο» και οι βασανισμοί και οι δολοφονίες κρατουμένων από «όργανα» της τάξης, ενώ το άλλο μεγάλο «σκάνδαλο» του Παντείου τελειώνει με τον, παραλίγο να πιστέψουμε, δραματικό εγκλεισμό και βαριές καταδίκες πρώην πρυτάνεων και λοιπών συγγενών αφού τουλάχιστον 5,4 δις ευρώ είχαν κάνει φτερά.

Και οι «αποκαλύψεις» δεν έχουν τέλος. Πρόσφατα στο χορό των τρομερών και φοβερών «οικονομικών σκανδάλων» μπήκε και η Ελευθεροτυπία με στόχο την Τυποεκδοτική του ΚΚΕ.

Η μεγάλη ανακάλυψη δαιμόνιας ρεπόρτερ είναι ότι τα κέρδη του ΚΚΕ έφθασαν τα 40.000.000 ευρώ, αφού η «πιο πετυχημένη» επιχείρηση του ΚΚΕ, η ΤΕ, έχει πελάτες τόσο την *Χώρα* του Τράγκα, και τον *Ελεύθερο Τύπο* της Αγγελοπούλου όσο και τον *Πρωταθλητή* του Κόκκαλη και την *Αξία*, αλλά και λόγω γερών συμβολαίων με διαφημιστικές εταιρίες και εκδότες (*Πρώτο Θέμα, Ελεύθερος*). Επίσης μνημονεύεται στο άρθρο η υπαγωγή από τον Δ. Σιούφα της Τυποεκδοτικής στο νέο αναπτυξιακό νόμο της κυβέρνησης με συνακόλουθη την επιδότηση της με 1 εκατ. ευρώ. Αυτό βέβαια που δεν μνημονεύεται είναι το επερχόμενο Νομοσχέδιο Ρουσόπουλου για τα ΜΜΕ και τον βασικό ΣΥΜΜΕΤΟΧΟ, αλλά και

τος. Στις αρχές του 19ου αιώνα και συγκεκριμένα στην Αμερική (προεδρία Jackson) συγκροτούνται καταστάσεις παρεμφερείς με τις σημερινές.

Ορισμένοι πολιτικοί επιστήμονες αρνούνται την χρησιμοποίηση της έννοιας του «κόμματος», όταν δεν υπάρχει κομματικός ανταγωνισμός για την εξασφάλιση της εκλογικά εκφραζόμενης «λαϊκής συγκατάνευσης». Μήπως όμως στον 20ο αιώνα μονοκομματικά καθεστώτα δεν επιτελούσαν λειτουργίες ανάλογες μ' αυτές πολυκομματικών καθεστώτων (κινητοποίησης των μαζών ενάντια σ' ένα «απροσδιόριστο» (;;;) αντίπαλο, προπαγάνδισης θέσεων κλπ.);

Άλλοι πάλι προσδιορίζουν τα κόμματα ως ενώσεις ατόμων που διαθέτουν πρόγραμμα κοινής δράσης και επιδιώκουν να καταλάβουν και να ασκήσουν άμεσα την εξουσία, είτε προσδιορίζεται, είτε όχι ο τρόπος ή τα μέσα με τα οποία επιδιώκεται η κατάληψη της εξουσίας.

Άλλοι τέλος θεωρούν και αυτήν την προσέγγιση ατελή και θέτουν ως προσδιοριστικό στοιχείο των κομμάτων απλά και μόνο το ότι διεκδικούν την αναγνώριση τους σε κάποια περιοχή της κρατικής εξουσίας, αφού συχνά συγκροτούνται κόμματα που δεν ελπίζουν στην άνοδο τους στην εξουσία, είτε γιατί δεν το επιτρέπει το εκλογικό σύστημα, είτε γιατί το εκλογικό σώμα το αποκλείει, είτε γιατί το πολιτικό σύστημα δεν το επιτρέπει.

Εμείς θα προσθέσουμε, ότι ο προσδιορισμός του κομματικού συστήματος με βάση τον κοινοβουλευτικό συσχετισμό δυνάμεων σε καμία περίπτωση δεν αρκεί για να αποτυπώσει τους πραγματικούς συσχετισμούς ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα που λειτουργούν μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και έξω απ' αυτό.[1]

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι τα κόμματα είναι φατρίες, ή ομάδες πίεσης και συμφερόντων. Έτσι λόγου χάρη, μάλλον εκ του πονηρού συγχέονται κόμματα, όπως ο ΣΥΝ ή ο ΛΑΟΣ ή, όπως παλιότερα, οι Οικολόγοι-Εναλλακτικοί με απλές ομάδες πίεσης.[2]

Για να επιστρέψουμε όμως στην επικείμενη «μάχη» για την προσέλκυση πελατών νέων και παλαιών. Πελατών-ψηφοφόρων κομμάτων που ανταγωνίζονται ποιό είναι λιγότερο «βρώμικο» από το άλλο.

Αυτή παραδέχονται σαν την μόνη διαφορά τους.

Το «βρώμικο» '89, ο «αρχιερέας της διαπλοκής Σημίτης» με υπουργό τον Γ. Παπανδρέου, η ΝΔ του Κ. Καραμανλή «που ήρθε για να κλέψει», η γαλάζια ρομφαία της «κάθαρσης» του «σκανδάλου» των ομολόγων και του «βρώμικου» '99, οι ποινικές διώξεις 100 δικαστών, παπάδων, δικηγόρων, Βαβύλνηδων, μπάτσων, κουμπάρων και αεριτζήδων χρηματιστών...

Αυτός είναι και ο «πολιτικός προεκλογικός καύσωνας» που διαφημίζουν τα ΜΜΕ για να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των παραδοσιακών πελατών-ψηφοφόρων ή όσων διαθέτουν ασθενή μνήμη. Οι κομματικές σημαίες και οι προεκλογικές συγκεντρώσεις θα λιγοστέψουν ακόμα περισσότερο, αφού η εικονική αναμέτρηση έχει σχεδόν ήδη τελειώσει μέσα από 150 δημοσκοπήσεις, με τα «αποτελέσματα» των οποίων βομβαρδίστηκε η «κοινή» γνώμη σε μια συστηματική επιχείρηση πλύσης εγκεφάλου.

Και τι «οφείλουν» πλέον να ξεχάσουν οι πελάτες ψηφοφόροι;

Την ευρεία πολιτική συναίνεση που δόθηκε στην ΝΔ από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε τα ηνία των κρατικών υποθέσεων τόσο από «αντίπαλα» κόμματα, όπως το ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο, όσο και από τα ποικίλα οικονομικά, εκδοτικά και εκκλησιαστικά συμφέροντα.

Θα θυμίσουμε τις παλιές φιλίες (επί Μητσοτάκη ακόμα) της ΝΔ με τον απερχόμενο πρόεδρο του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντόπουλο (που πρόβαρε για λίγο το προεδρικό κουστούμι), να αναθερμαίνονται εν όψει της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας, που διευθετήθηκε τελικά με την επιλογή του Κάρολου Παπούλια (του τέως εξ α-

ΤΟ «ΚΑΛΟ» ΜΑΣ;

τευτικά» χρόνια και ενώ έχει αποβιώσει τόσο ο ιδρυτής της όσο και ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, σίγουρα ήταν μια «υπόθεση» που θα έπρεπε να είναι αναμενόμενο ότι θα στηρίξουν με την πρέπουσα ομοψυχία τα κυριαρχικά συμφέροντα του ελλαδικού χώρου και όχι μόνο.

Αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι η ευρεία πολιτική συναίνεση που προαναφέρθηκε δίνεται στο όνομα των προσωπικών συμφερόντων ενός νυν ή μελλοντικού πρωθυπουργού είτε του κόμματος του.

Τα «επιτεύγματα» της οκταετίας Σημίτη, τόσο στις λεγόμενες εσωτερικές («εξάρθρωση της τρομοκρατίας»), όσο και στις εξωτερικές υποθέσεις (υπόθεση Οτζαλάν, ΟΝΕ, «μεγάλα αναπτυξιακά έργα» με αφορμή τους Ολυμπιακούς, ενεργειακές συμφωνίες, οικονομική και πολιτική εμπλοκή στα «μεταψυχροπολεμικά» Βαλκάνια κλπ), αποτέλεσαν τα πρώτα σημαντικά σκαλιά για μια συνέχεια με πολλές εκκρεμότητες. Δεν έχει λοιπόν σημασία το άδοξο ή μη «τέλος» του Σημίτη, ούτε από κοινωνικής σκοπιάς έχει κάποια βαρύτητα πόσο θα περιμένει ο Γιωργάκης ή η Ντόρα να γίνουν πρωθυπουργοί.

Την περίοδο των Ιουλιανών το 1965, η Ουάσιγκτον Ποστ έδωσε στη δημοσιότητα επιστολές της Μάργκαρετ Παπανδρέου, της αμερικανίδας τότε συζύγου του Ανδρέα Παπανδρέου, μέσω των οποίων παραπονιόταν σε φιλικά της πρόσωπα στις ΗΠΑ για την εχθρότητα που εκδήλωνε η CIA και η αμερικάνικη Στρατιωτική αποστολή στην Ελλάδα έναντι της κυβέρνησης της Ένωσης Κέντρου, **σ' αντίθεση με τον τότε πρεσβευτή Χ. Λαμπουίς και τον επιτετραμμένο Ν. Άνσουτς που φαίνονταν τουλάχιστον ευνοϊκότερα διακείμενοι...** Η Μαργαρίτα Παπανδρέου ζητούσε ακόμη την βοήθεια των αμερικανών φίλων της για να σταματήσει ή να περιοριστεί η υποστήριξη των ΗΠΑ προς «την σκληρή γραμμή των Ανακτόρων» και γενικά των «αντιδραστικών δυνάμεων».

Ο τύπος της εποχής θεώρησε σκάνδαλο την παρέμβαση αυτή. Αλλά το μήνυμα είχε δοθεί και μάλιστα σε ιδιαίτερα «ταραγμένες εποχές», που οι πολιτικές διαφορές στη διαχείριση των υποθέσεων της κυριαρχίας κάθε άλλο παρά με το μπαμπάκι λύνονταν, όπως απέδειξε και η δολοφονία του Κέννεντυ από τις αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες. Ενός Κέννεντυ που δεν ήταν φυσικά λιγότερο ιμπεριαλιστής και συντηρητικός από τον διάδοχο του. Απλά προωθούσε τον σχηματισμό κεντροαριστερών κυβερνήσεων, φυσικά με τον όρο ότι αυτές δεν θα αμφισβητούσαν σε καμία περίπτωση τα αμερικανικά συμφέροντα.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι τα πολιτικά πρόσωπα, αλλά και οι κομματικοί σχηματισμοί που κατασκευάζονται για να λειτουργήσουν ως κλειδιά για την εξουσία έρχονται, επιβάλλονται, «παρέρχονται», μπαίνουν στην αναμονή και ξαναεπιστρέφουν πολλές φορές όταν οι συνθήκες «ωριμάζουν»: όταν η όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού ή η εκδήλωση κοινωνικών συγκρούσεων το απαιτεί, όταν τα γενικότερα συμφέροντα οικονομικής και άλλης φύσεως πρέπει να ικανοποιηθούν.

Και ξανά στο μέτωπο των «σκανδάλων»...

Έχουμε ξαναγράψει ότι ζητούμενο, αλλά και δείκτης πολιτικής σταθερότητας, για την Εξουσία, παραμένει η επίδειξη μιας σταθερής εκλογικής πελατείας με την εσωτερική αναδιάταξη των εκλογικών συσχετισμών.

Σ' αυτή την κατεύθυνση και θα επιμείνουμε, η «αρχή» και το «τέλος» των σκανδάλων δεν αποδείχτηκαν ακριβέστερα καράβια για

πόμενο, αλλά και προσδιόριζε την «τύχη» του, την διάρκεια που θα απασχολούσε τα ΜΜΕ, του πολιτικό του αντίκτυπό κλπ. Γιοσάκηδες, Βαβύληδες, «ροζ σκάνδαλα» και «αμαρτωλές» κασέτες, που κυκλοφορούσαν καιρό πριν στην δημοσιογραφική και μη πιάτσα άρχιζαν να βγαίνουν στην φόρα, είτε απειλήθηκε ότι θα βγουν για να σταλεί το μήνυμα ότι η «παραβίαση των ορίων», όσον αφορά τις πολιτικές παρεμβάσεις Χριστόδουλου, θα έχει και το ανάλογο κόστος αν συνεχιστεί ενώ επίσης, εν καιρώ, τα εκκρεμή ζητήματα που αφορούν τις σχέσεις εκκλησίας-κράτους θα ρυθμιστούν ούτως ή «άλλως».

«Σκάνδαλο» ονομάστηκαν οι υποκλοπές τηλεφωνικών συνδιαλέξεων του πρωθυπουργού, υπουργών, μουσουλμάνων, και «συνήθων υπόπτων», ονόματα των οποίων δόθηκαν επιλεκτικά στην δημοσιότητα. «Σκάνδαλο» και οι απαγωγές των πακιστανών και οι μυστικές πτήσεις της CIA, στα πλαίσια του πολέμου ενάντια στην «τρομοκρατία». Και τέλος «σκάνδαλα» με «μαύρο» πολιτικό χρήμα, με ομόλογα, με χρηματιστές, τραπεζίτες, μέλη κρατικών ελεγκτικών επιτροπών, προέδρους ασφαλιστικών ταμείων με παραγεμισμένους από προμήθειες τραπεζικούς λογαριασμούς, τόσο παραγεμισμένους που τρώγανε και οι συγγενείς και έφθανε και περίσσευε. «Απλό Σκάνδαλο» και οι βασανισμοί και οι δολοφονίες κρατουμένων από «όργανα» της τάξης, ενώ το άλλο μεγάλο «σκάνδαλο» του Παντείου τελειώνει με τον, παραλίγο να πιστέψουμ,ε δραματικό εγκλεισμό και βαριές καταδίκες πρώην πρυτάνεων και λοιπών συγγενών αφού τουλάχιστον 5,4 δις ευρώ είχαν κάνει φτερά.

Και οι «αποκαλύψεις» δεν έχουν τέλος. Πρόσφατα στο χορό των τρομερών και φοβερών «οικονομικών σκανδάλων» μπήκε και η Ελευθεροτυπία με στόχο την Τυποεκδοτική του ΚΚΕ.

Η μεγάλη ανακάλυψη δαιμόνιας ρεπόρτερ είναι ότι τα κέρδη του ΚΚΕ έφθασαν τα 40.000.000 ευρώ, αφού η «πιο πετυχημένη» επιχείρηση του ΚΚΕ, η ΤΕ, έχει πελάτες τόσο την *Χώρα* του Τράγκα, και τον *Ελεύθερο Τύπο* της Αγγελοπούλου όσο και τον *Πρωταθλητή* του Κόκκαλη και την *Αξία*, αλλά και λόγω γερών συμβολαίων με διαφημιστικές εταιρίες και εκδότες (*Πρώτο Θέμα, Ελεύθερος*). Επίσης μνημονεύεται στο άρθρο η υπαγωγή από τον Δ. Σιούφα της Τυποεκδοτικής στο νέο αναπτυξιακό νόμο της κυβέρνησης με συνακόλουθη την πριμοδότηση της με 1 εκατ. ευρώ. Αυτό βέβαια που δεν μνημονεύεται είναι το επερχόμενο Νομοσχέδιο Ρουσόπουλου για τα ΜΜΕ και τον βασικό ΣΥΜΜΕΤΟΧΟ, αλλά και η επερχόμενη ιδιωτικοποίηση της ΕΡΤ.

Τώρα γιατί όλα αυτά; Μήπως ξέχασε κανείς ότι όλα τα κόμματα χρηματοδοτούνται από το κράτος και από ποικίλα οικονομικά συμφέροντα; Όχι βέβαια.

Απλά μας ξεφούρνισαν ένα ακόμα «σκάνδαλο», ενταγμένο επικοινωνιακά στην προεκλογική κόντρα, που έρχεται να κατοχυρώσει τα λεγόμενα του Παγκάλου, περί «στρατηγικής συμμαχίας» του ΚΚΕ με την ΝΔ και να προσθέσει εκλογικούς πόντους σε ΣΥΝ και ΠΑΣΟΚ.

Αλλά μπορούμε να βοηθήσουμε ορισμένους να έχουν ολοκληρωμένες αναμνήσεις.

Έως και το 1985 μόνο τρεις εφημερίδες παρουσιάζουν κέρδη λόγω σημαντικών πάγιων περιουσιακών στοιχείων και μεγάλων επενδύσεων σε εκτυπωτικά μηχανήματα: **Ριζοσπάστης, Έθνος και Απογευματινή.** Μετά τις εκλογές του Ιούνη του 1985, η «πολιτική λιτότητας», που εξαπολύθηκε από το κράτος **επί υπουργίας Σημίτη** εξασφάλισε τεράστια κέρδη σε «ελληνικές» και «ξένες» πολυεθνικές, με αποτέλεσμα την τεράστια αύξηση των διαφημιστικών «δαπανών».

Έτσι τα κέρδη των εκδοτικών συγκροτημάτων εκτοξεύονται και αυτά με την σειρά τους: 11 συγκροτήματα τύπου επιδεικνύουν 800 εκατομμύρια δραχμές επί πλέον κέρδη σε σχέση με το 1985.[3]

Την «κούρσα» που ακολουθεί «οδηγεί» η γνωστή «Γραμμή» του

σε καμία περίπτωση δεν αρκεί για να αποτυπώσει τους πραγματικούς συσχετισμούς ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα που λειτουργούν μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και έξω απ' αυτό.[1]

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι τα κόμματα είναι φατρίες, ή ομάδες πίεσης και συμφερόντων. Έτσι λόγου χάρη, μάλλον εκ του πονηρού σύγχέονται κόμματα, όπως ο ΣΥΝ ή ο ΛΑΟΣ ή, όπως παλιότερα, οι Οικολόγοι-Εναλλακτικοί με απλές ομάδες πίεσης.[2]

Για να επιστρέψουμε όμως στην επικείμενη «μάχη» για την προσέλκυση πελατών νέων και παλαιών. Πελατών-ψηφοφόρων κομμάτων που ανταγωνίζονται ποιό είναι λιγότερο «βρώμικο» από το άλλο.

Αυτή παραδέχονται σαν την μόνη διαφορά τους.

Το «βρώμικο» '89, ο «αρχιερέας της διαπλοκής Σημίτης» με υπουργό τον Γ. Παπανδρέου, η ΝΔ του Κ. Καραμανλή «που ήρθε για να κλέψει», η γαλάζια ρομφαία της «κάθαρσης» του «σκανδάλου» των ομολόγων και του «βρώμικου» '99, οι ποινικές διώξεις 100 δικαστών, παπάδων, δικηγόρων, Βαβύληδων, μπάτσων, κουμπάρων και αεριτζήδων χρηματιστών...

Αυτός είναι και ο «πολιτικός προεκλογικός καύσωνας» που διαφημίζουν τα ΜΜΕ για να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των παραδοσιακών πελατών-ψηφοφόρων ή όσων διαθέτουν ασθενή μνήμη. Οι κομματικές σημαίες και οι προεκλογικές συγκεντρώσεις θα λιγοστέψουν ακόμα περισσότερο, αφού η εικονική αναμέτρηση έχει σχεδόν ήδη τελειώσει μέσα από 150 δημοσκοπήσεις, με τα «αποτελέσματα» των οποίων βομβαρδίστηκε η «κοινή» γνώμη σε μια συστηματική επιχείρηση πλύσης εγκεφάλου.

Και τι «οφείλουν» πλέον να ξεχάσουν οι πελάτες ψηφοφόροι;

Την ευρεία πολιτική συναίνεση που δόθηκε στην ΝΔ από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε τα ηνία των κρατικών υποθέσεων τόσο από «αντίπαλα» κόμματα, όπως το ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο, όσο και από τα ποικίλα οικονομικά, εκδοτικά και εκκλησιαστικά συμφέροντα.

Θα θυμίσουμε τις παλιές φιλίες (επί Μητσοτάκη ακόμα) της ΝΔ με τον απερχόμενο πρόεδρο του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντόπουλο (που πρόβαρε για λίγο το προεδρικό κουστούμι), να αναθερμαίνονται εν όψει της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας, που διευθετήθηκε τελικά με την επιλογή του Κάρολου Παπούλια (του τέως εξ απορρήτων υπουργού Εξωτερικών του Α. Παπανδρέου). Άρωμα οικουμενικής, επίδειξη συναίνεσης και ο Καραμανλής να υμνείται για μια «έξοχη στρατηγική κίνηση» από το σύνολο των «σοβαρών αναλυτών».

Η επιστροφή της ΝΔ ενός «ιστορικού», «παραδοσιακού» κομματικού σχηματισμού στην εξουσία, ύστερα από αρκετά «μεταπολιθυπουργοί.

Την περίοδο των Ιουλιανών το 1965, η Ουάσιγκτον Ποστ έδωσε στη δημοσιότητα επιστολές της Μάργκαρετ Παπανδρέου, της αμερικανίδας τότε συζύγου του Ανδρέα Παπανδρέου, μέσω των οποίων παραπονιόταν σε φιλικά της πρόσωπα στις ΗΠΑ για την εχθρότητα που εκδήλωνε η CIA και η αμερικάνικη Στρατιωτική αποστολή στην Ελλάδα έναντι της κυβέρνησης της Ένωσης Κέντρου, **σ' αντίθεση με τον τότε πρεσβευτή Χ. Λαμπουίς και τον επιτετραμμένο Ν. Άνσουτς που φαίνονταν τουλάχιστον ευνοϊκότερα διακείμενοι...** Η Μαργαρίτα Παπανδρέου ζητούσε ακόμη την βοήθεια των αμερικανών φίλων της για να σταματήσει ή να περιοριστεί η υποστήριξη των ΗΠΑ προς «την σκληρή γραμμή των Ανακτόρων» και γενικά των «αντιδραστικών δυνάμεων».

Ο τύπος της εποχής θεώρησε σκάνδαλο την παρέμβαση αυτή. Αλλά το μήνυμα είχε δοθεί και μάλιστα σε ιδιαίτερα «ταραγμένες εποχές», που οι πολιτικές διαφορές στη διαχείριση των υποθέσεων της κυριαρχίας κάθε άλλο παρά με το μπαμπάκι λύνονταν, όπως απέδειξε και η δολοφονία του Κέννεντυ από τις αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες. Ενός Κέννεντυ που δεν ήταν φυσικά λιγότερο ιμπεριαλιστής και συντηρητικός από τον διάδοχο του. Απλά προωθούσε τον σχηματισμό κεντροαριστερών κυβερνήσεων, φυσικά με τον όρο ότι αυτές δεν θα αμφισβητούσαν σε καμία περίπτωση τα αμερικανικά συμφέροντα.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι τα πολιτικά πρόσωπα, αλλά και οι κομματικοί σχηματισμοί που κατασκευάζονται για να λειτουργήσουν ως κλειδιά για την εξουσία έρχονται, επιβάλλονται, «παρέρχονται», μπαίνουν στην αναμονή και ξαναεπιστρέφουν πολλές φορές όταν οι συνθήκες «ωριμάζουν»: όταν η όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού ή η εκδήλωση κοινωνικών συγκρούσεων το απαιτεί, όταν τα γενικότερα συμφέροντα οικονομικής και άλλης φύσεως πρέπει να ικανοποιηθούν.

Και ξανά στο μέτωπο των «σκανδάλων»...

Έχουμε ξαναγράψει ότι ζητούμενο, αλλά και δείκτης πολιτικής σταθερότητας, για την Εξουσία, παραμένει η επίδειξη μιας σταθερής εκλογικής πελατείας με την εσωτερική αναδιάταξη των εκλογικών συσχετισμών.

Σ' αυτή την κατεύθυνση και θα επιμείνουμε, η «αρχή» και το «τέλος» των σκανδάλων δεν αποδείχτηκαν ακυβέρνητα καράβια για την εξουσία. Η «κάθαρση» των «αποκεκαλυμμένων» σκανδάλων δεν αποτελεί απλά το ιδεολογικό εργαλείο μιας διάδοχης κατάστασης, που προσπαθεί να «αγοράσει» πολιτικό χρόνο, δηλαδή την κοινωνική ανοχή.

Το ξέσπασμα του «παρα»δικαστικού «σκανδάλου», η συνάφεια του με την κάθαρση στην εκκλησία, δεν μπορεί να εξηγηθεί εάν δεν λογισθεί ως μέσο για το προχώρημα σημαντικού μέρους των κρατικών μεταρρυθμίσεων που έχουν να κάνουν με τις σχέσεις δικαστικής, πολιτικής και εκκλησιαστικής εξουσίας. Μην ξεχνάμε ότι τον εκσυγχρονισμό του «Σημίτη» διαδέχθηκε η μεταρρύθμιση του «Καραμανλή».

Ο «διάλογος» λόγου χάρη περί διαχωρισμού εκκλησίας-κράτους και των «ορίων» της πολιτικής παρεμβατικότητας της εκκλησίας (και όχι μόνο ελέω Χριστόδουλου) είχε ανοιχτεί ήδη επί Σημίτη με το ζήτημα των «ταυτοτήτων» και με την διοργάνωση από πλευράς εκκλησίας «μεγάλων λαοσυνάξεων πιστών». Η «δεξιά τού Κυρίου» μπορεί να ωφελήθηκε εκλογικά, αλλά οι εκκρεμότητες γύ-

πών συγγενών αφού τουλάχιστον 5,4 δις ευρώ είχαν κάνει φτερά.

Και οι «αποκαλύψεις» δεν έχουν τέλος. Πρόσφατα στο χορό των τρομερών και φοβερών «οικονομικών σκανδάλων» μπήκε και η Ελευθεροτυπία με στόχο την Τυποεκδοτική του ΚΚΕ.

Η μεγάλη ανακάλυψη δαιμόνιας ρεπόρτερ είναι ότι τα κέρδη του ΚΚΕ έφθασαν τα 40.000.000 ευρώ, αφού η «πιο πετυχημένη» επιχείρηση του ΚΚΕ, η ΤΕ, έχει πελάτες τόσο την *Χώρα* του Τράγκα, και τον *Ελεύθερο Τύπο* της Αγγελοπούλου όσο και τον *Πρωταθλητή* του Κόκκαλη και την *Αξία*, αλλά και λόγω γερών συμβολαίων με διαφημιστικές εταιρίες και εκδότες (*Πρώτο Θέμα*, *Ελεύθερος*). Επίσης μνημονεύεται στο άρθρο η υπαγωγή από τον Δ. Σιούφα της Τυποεκδοτικής στο νέο αναπτυξιακό νόμο της κυβέρνησης με συνακόλουθη την πριμοδότηση της με 1 εκατ. ευρώ. Αυτό βέβαια που δεν μνημονεύεται είναι το επερχόμενο Νομοσχέδιο Ρουσόπουλου για τα ΜΜΕ και τον βασικό ΣΥΜΜΕΤΟΧΟ, αλλά και η επερχόμενη ιδιωτικοποίηση της ΕΡΤ.

Τώρα γιατί όλα αυτά; Μήπως ξέχασε κανείς ότι όλα τα κόμματα χρηματοδοτούνται από το κράτος και από ποικίλα οικονομικά συμφέροντα; Όχι βέβαια.

Απλά μας ξεφούρνισαν ένα ακόμα «σκάνδαλο», ενταγμένο επικοινωνιακά στην προεκλογική κόντρα, που έρχεται να κατοχυρώσει τα λεγόμενα του Παγκάλου, περί «στρατηγικής συμμαχίας» του ΚΚΕ με την ΝΔ και να προσθέσει εκλογικούς πόντους σε ΣΥΝ και ΠΑΣΟΚ.

Αλλά μπορούμε να βοηθήσουμε ορισμένους να έχουν ολοκληρωμένες αναμνήσεις.

Έως και το 1985 μόνο τρεις εφημερίδες παρουσιάζουν κέρδη λόγω σημαντικών πάγιων περιουσιακών στοιχείων και μεγάλων επενδύσεων σε εκτυπωτικά μηχανήματα: **Ριζοσπάστης, Έθνος και Απογευματινή.** Μετά τις εκλογές του Ιούνη του 1985, η «πολιτική λιτότητας», που εξαπολύθηκε από το κράτος **επί υπουργίας Σημίτη** εξασφάλισε τεράστια κέρδη σε «ελληνικές» και «ξένες» πολυεθνικές, με αποτέλεσμα την τεράστια αύξηση των διαφημιστικών «δαπανών».

Έτσι τα κέρδη των εκδοτικών συγκροτημάτων εκτοξεύονται και αυτά με την σειρά τους: 11 συγκροτήματα τύπου επιδεικνύουν 800 εκατομμύρια δραχμές επί πλέον κέρδη σε σχέση με το 1985.[3]

Την «κούρσα» που ακολουθεί «οδηγεί» η γνωστή «Γραμμή» του Κοσκωτά και της υπόλοιπης πασοκικής —κυρίως αλλά όχι μόνο— παλιοπαρέας με επενδύσεις 3,2 δισεκατομμυρίων, με τον **Ριζοσπάστη** να μένει «λίγο» πίσω με 1,7 δις, τον **Ελεύθερο Τύπο** του Βουδούρη γα έπεται με 720 εκατ. και το **Έθνος** του Μπόμπολα να «ανοίγεται» με 630 εκατομμύρια.

«Νέα» και «παλιά» τζάκια ανασκουμπώνονται για να λάβουν μέρος σε ένα «αγώνα δρόμου», με «εγγυητική επιστολή» την τριμερή συμφωνία κράτους, συνδικάτων, ΣΕΒ που εξασφάλιζε ελεγχόμενες παρενέργειες.[4] Η Ελευθεροτυπία όχι απλά ήταν μέσα στο παιχνίδι, αλλά ήταν από τους βασικούς εγγυητές μιας συναινετικής πολιτικής διαδικασίας που φθάνει μέχρι τις ημέρες μας, απότοκο συγκυβερνήσεων και οικουμενικών του '89-'90.[5]

Ο κόσμος, λοιπόν, πρέπει να χορτάσει, να μπουχτίσει με «σκάνδαλα», αφού «διαφορές» μεταξύ των μονομάχων δεν βρίσκονται ούτε στην πιο νοσηρή φαντασία αυτών που θυμήθηκαν προεκλογικές παροχολογίες και υποσχέσεις περί μέριμνας για τους τριτέκνους και τους φτωχούς.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Η συμβολή και η έμπρακτη αλληλεγγύη σας σε σχέση μ' αυτό το ζήτημα παραμένει σημαντική και θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **6973799207** ή μέσω του email:**diadromi@revolution.gr**

Όποιος ψάχνει όμως για τις πραγματικές παροχές θα πρέπει να γυρίσει το κεφάλι του αλλού. Στις κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητες αυξήσεις κεφαλαίων των εισηγμένων εταιρειών, αλλά και των τραπεζών που αντλούν ζεστό χρήμα από το χρηματιστήριο, και που ταυτόχρονα πωλούν σε θεσμικούς επενδυτές μετοχές που έχουν σημαντικά χαμηλότερες τιμές. Μετοχές η αξία των οποίων ανεβαίνει ακόμα περισσότερο στην συνέχεια, με αποτέλεσμα τα κέρδη όσων αγόρασαν να ξεπερνούν τα 500 εκατ. ευρώ...

Την ίδια στιγμή, παρ' όλο που από τους περίπου 1.200.000 κωδικούς που παραμένουν «ανοικτοί», μόνο 100.000-120.000 απ' αυτούς κάνουν τουλάχιστον μία φορά τον μήνα πράξεις, τα παπαγαλάκια τον τελευταίο καιρό έχουν ξαναπιάσει δουλειά και πολλοί μιλούν για μια Σοφοκλέους που αρχίζει να μυρίζει «φουσκωμένο» '99. Προφανής ο στόχος. Να ξαναμαζευτεί και να ενεργοποιηθεί η λεγόμενη «μαρίδα», με δέλεαρ ένα δείκτη που πλησιάζει τις 5.000 μονάδες, γιατί πολύ απλά οι μεγάλοι είναι κάτι παραπάνω από καλοχορτασμένοι, ενώ οι συντηρητικοί παραδοσιακοί παίχτες, που είχαν την υπομονή και την άνεση να μείνουν στο παιχνίδι, έχουν, εν καιρώ, ανταμειφθεί αναλόγως. Και βέβαια στην τελευταία κατηγορία εκπροσωπούνται επάξια και τα λεγόμενα μεσαία στρώματα. Την ίδια στιγμή ανακοινώνεται σχεδόν ψιθυριστά (στα πλαίσια συμφωνίας για πάταξη της «διαφθοράς» στα πλαίσια της ΕΕ;) ότι το ελληνικό κράτος θα δηλώσει 25% επιπλέον ΑΕΠ από μαύρο χρήμα!!!

Πολιτική σταθερότητα, καταστολή και κοινωνικές συγκρούσεις

Σε μια πρόσφατη συνέντευξη του στην εφημερίδα Καθημερινή, ο αποχωρών αμερικανός πρέσβης Τσαρλς Ρις απέφυγε επιμελώς να χρησιμοποιήσει τον χαρακτηρισμό τρομοκράτες ή τρομοκρατία σε σχετικές ερωτήσεις που τέθηκαν. Παρόμοια στάση είχε κρατήσει η αμερικανική πλευρά αμέσως μετά από την επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία. Είναι προφανές ότι η τακτική αυτή απορρέει τόσο από μια διαφορετική «ανάγνωση» της εδώ κοινωνικής πραγματικότητας, όσο και από την «πρόοδο» που δείχνει το ελληνικό κράτος σε θεσμικό και όχι μόνο επίπεδο, στα πλαίσια των διακρατικών σχηματισμών που συμμετέχει (ΝΑΤΟ, Ε.Ε.).

Πριν λίγες ημέρες, με προεδρικό διάταγμα, το υπουργείο δημοσίας τάξης συμπεριέλαβε στις αρμοδιότητες της Αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας τους «γκαζάκηδες» και γενικά τους αντιεξουσιαστές που υιοθετούν βίαιες πρακτικές, την ίδια στιγμή που αστυνομικοί της Κρατικής Ασφάλειας καταγγέλλουν στο Βήμα ότι δεν δέχθηκαν να ψευδομαρτυρήσουν ενάντια στους τρεις νεαρούς που συνελήφθησαν για απόπειρα εμπρησμού, νέο κρούσμα κατάχρησης εξουσίας, και για το λόγο αυτό τους γνωστοποιήθηκε η μετάθεσή τους.

Και όμως τίποτα το οξύμωρο δεν υπάρχει σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ούτε οι αμερικανοί «φίλοι» έχουν αλλάξει γνώμη, ούτε το ελληνικό κράτος έγινε πιο σκληρό, ούτε η κρατική ασφάλεια πιο συμπονετική σε μια επίδειξη δημοκρατικότητας.

Θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμα φορά ότι το πρόβλημα αυτή τη στιγμή για όσους μελετούν τις κοινωνικές αντιδράσεις για λογαριασμό της εξουσίας -και δεν το κρύβουν- είναι οι νέοι που συνεχώς ριζοσπαστικοποιούνται μακριά από τις κομματικές νεολαίες και τις καθοδηγήσεις τους, είναι οι νέοι που γοητεύονται όταν μια πορεία καταλήγει σε συγκρούσεις με την αστυνομία, είναι οι νέοι σαν κι αυ-

εκσυγχρονιστή Γιωργάκη, του Πάγκαλου που ζητούσε να περιπολεί η αστυνομία στους περιβόλους των πανεπιστημίων και του Φλωρίδη, που ζητούσε ελεύθερες απολύσεις, είναι σε θέση να απορροφήσει όσους κινητοποιήθηκαν μ' αφορμή το άρθρο 16. Ούτε βέβαια το ΛΑΟΣ, που καταφέρνει να διεισδύσει παρ' όλα αυτά στους ψηφοφόρους του ΚΚΕ, με ταυτόχρονες αναφορές στα κείμενα της 17Ν, στον Τσε Γκεβάρα με κοινό ταμπούρι τον εθνικισμό και την υπεράσπιση του έθνους-κράτους σε αντιδιαστολή με την παγκοσμιοποίηση.

Σημειώσαμε στην αρχή του κειμένου, ότι **η αποτίμηση του κομματικού συστήματος με βάση τον κοινοβουλευτικό συσχετισμό δυνάμεων σε καμία περίπτωση δεν αρκεί για να αποτυπώσει τους πραγματικούς συσχετισμούς ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα που λειτουργούν μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και έξω απ' αυτό. Είναι σαφές βέβαια ότι αναφερόμαστε και στις σχέσεις κοινοβουλευτικών κομμάτων με εξωκοινοβουλευτικά κόμματα.** Η διάσταση αυτής της συνεργασίας, την στιγμή της εκλογικής διαδικασίας, είναι ιδιαίτερη, σε σχέση με εκείνη κατά την διάρκεια λόγου χάρη μιας κινητοποίησης ή γενικότερα κατά την διάρκεια μιας οξυμένης κοινωνικής δράσης.

Λόγου χάρη ο ΣΥΝ χαρακτηρίζοντας το ΠΑΣΟΚ «παραστρατημένη αριστερά» κατά την διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων και καλώντας το να μην στηρίξει την τροποποίηση του άρθρου 16, δεν προσπαθούσε βέβαια να κερδίσει έναν σύμμαχο για όσους κινητοποιούνταν. Πράγμα βέβαια που δεν του ζήτησε και κανείς.

Έκανε κάτι πολύ διαφορετικό, με το να διαχέει αυταπάτες στον κόσμο σχετικά με μια διαφορετική φύση του ΠΑΣΟΚ. Έριχνε μια αξιόπιστη σανίδα σωτηρίας σε ένα κόμμα παντελώς αναξιόπιστο για την νεολαία που έβραζε σαν καζάνι από πορεία σε πορεία και αφετέρου πλιατσικολογούσε για τις προσεχείς εκλογές στην πλάτη των αγωνιζόμενων που φυσικά δεν είχαν κανένα απολύτως όφελος από τις αθλιότητες του ΣΥΝ. Τέλος ο ΣΥΝ με αυτή του την τακτική έσπειρε επιπλέον σύγχυση, όταν χαρακτήρισε νίκη την δήθεν αποστασιοποίηση του ΠΑΣΟΚ από την ψήφιση του νόμου-πλαισίου και του άρθρου 16, γιατί πολύ απλά το ΠΑΣΟΚ προωθούσε, προωθεί και θα συνεχίσει να προωθεί τις ίδιες θέσεις με την ΝΔ. Και αυτά είναι πράγματα που τα κατανοούν και γνωρίζουν όλοι όσοι συνεργάζονται, φανερά ή μη, με τις συνασπισμένες δυνάμεις. Και φυσικά έχουν την ευθύνη που τους αναλογεί για κάθε είδους συνεργασίες και στηρίξεις.

Αλλά ας είναι, από πίττα που δεν τρως, τι σε νοιάζει κι αν καεί.

Θα τονίσουμε, όμως, ότι η όξυνση της καταστολής έχει σχέση και με την πριμοδότηση του ΛΑΟΣ, που δείχνει να μαζεύει αφ' ενός τις ποικιλώνυμες διαρροές ψήφων και αφετέρου να πειραματίζεται «τολμηρά» και στην συλλογή ψήφων από την αποχή και τα άκυρα.

Όσο για την πολιτική επικοινωνία, προεκλογική ή μη, θα θυμίσουμε ότι «πρώτος ο ΣΥΝ εισέρχεται οργανωμένα στο διαδίκτυο το 1997 και ακολουθούν έστω και καθυστερημένα τα υπόλοιπα ελληνικά κόμματα την περίοδο 1998-1999».[6] Άσχετο; Μπορεί και όχι.

Τέλος, θα κλείσουμε με την βεβαιότητα, ότι το κυρίως άνοιγμα του Ασφαλιστικού, όπως άλλωστε απαιτούσε η ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ μέσα στον περασμένο Μάη, η συνέχιση και η εμπέδωση των «μεταρρυθμίσεων» στην παιδεία, το προχώρημα των ιδιωτικοποιήσεων, θα είναι σίγουρα αφορμές για την εκδήλωση απόψεων και

σε σε κρίση τη ΓΣΕΕ, διότι στελέχη της ΠΑΣΚ, διεφώνησαν με την εισοδηματική πολιτική και απέσυραν την εμπιστοσύνη τους από την ΓΣΕΕ, που ήταν φιλοπασοκική. Διατυπώθηκε, όμως, τότε και η άποψη ότι η κρίση θα είχε αποφευχθεί, εάν ένα από τα διαφωνήσαντα στελέχη είχε επιλεγεί ως μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου (ΕΓ) του Πασοκ».

5. Μαρία Κομνηνού, Εκλογές και Κόμματα στην δεκαετία του '80, Κρίση του Τύπου - Κρίση Εξουσίας: «Προτείνουμε λοιπόν ως ερμηνευτικό σχήμα ότι στην προεκλογική εκστρατεία που προηγήθηκε των εκλογών της 5ης Νοεμβρίου 1989, ο Τύπος απέρριψε το διπολικό σχήμα και λειτούργησε σύμφωνα με μια νέα τριπολική λογική που επεδίωκε η δημοσιοποίηση της συναίνεσης. Ο παλαιός κομματικός τύπος του ΠΑΣΟΚ (Ελευθεροτυπία, Έθνος) έχει μετακινηθεί στο κέντρο του πολιτικού φάσματος, εγκαινιάζοντας το διάλογο και με τις τρεις πολιτικές παρατάξεις».

6. Εκλογές και Διαδίκτυο: η περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ελλάδας, Βασιλική Κωτσικοπούλου, Η πολιτική Επικοινωνία στην Ελλάδα.

Μερικά ενδεικτικά Εκλογικά αποτελέσματα περί της σταθερής εκλογικής πελατείας.

18/6/1989:
ΝΔ 2.887.488 ψήφους, ή 44/28% με 145 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.551.518 ψήφους ή 39,13% με 125 έδρες και ΣΥΝ, που συγκροτήθηκε στις 8-4-1989, 855.944 ψήφοι ή 13,13% με 28 έδρες, ΔΗΑΝΑ 65.614 ψήφοι ή 1,01% με 1 έδρα και Συνδυασμός Μουσουλμάνων 25.099 ψήφοι ή 0,39 με 1 έδρα.
Δεν υπάρχει αυτοδυναμία, συγκροτείται η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΣΥΝ υπό τον Τζαννετάκη, παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο του Α. Παπανδρέου, Α. Κουτσόγιωργα, Γεωργίου Πέτσου, Δημήτρη Τσοβόλα, Παναγιώτη Ρουμελιώτη και Νίκου Αθανασόπουλου και διάλυση μετά από πέντε μήνες.

5/11/1989:
ΝΔ 3.093.479 ή 46,19% με 148 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.724.334 ή 40,68% με 128 έδρες, ΣΥΝ 734.611 ψήφοι ή 10,97% με 21 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 39.158 ψήφοι ή 0,58 με 1 έδρα, Συνδυασμός Μουσουλμάνων 24.623 ψήφοι ή 0,37 με 1 έδρα και Ανεξάρτητοι 10.972 ή 0,16 με 1 έδρα.
Δεν υπάρχει αυτοδυναμία, και συγκροτείται η Οικουμενική υπό τον Ξ. Ζολώτα, προσυμφωνούνται εκλογές για τον Απρίλιο του 1990.

8-4-1990:
ΝΔ 3.088.137 ψήφοι ή 46,8% με 150 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.543.042 ψήφοι ή 38,61% με 123 έδρες, ΣΥΝ 677.059 ή 10,28% με 19 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 50.868 ψήφοι ή 1,26 % με 2 έδρες, ΔΗΑΝΑ 44.077 και 1 έδρα και πέντε έδρες κατανεμήθηκαν σε ανεξάρτητους συνδυασμούς.
Κυβέρνηση ΝΔ με στήριξη ενός βουλευτή της ΔΗΑ-

φανής ο στόχος. Να ξαναμαζευτεί και να ενεργοποιηθεί η λεγόμενη «μαρίδα», με δέλεαρ ένα δείκτη που πλησιάζει τις 5.000 μονάδες, γιατί πολύ απλά οι μεγάλοι είναι κάτι παραπάνω από καλοχορτασμένοι, ενώ οι συντηρητικοί παραδοσιακοί παίχτες, που είχαν την υπομονή και την άνεση να μείνουν στο παιχνίδι, έχουν, εν καιρώ, ανταμειφθεί αναλόγως. Και βέβαια στην τελευταία κατηγορία εκπροσωπούνται επάξια και τα λεγόμενα μεσαία στρώματα. Την ίδια στιγμή ανακοινώνεται σχεδόν ψιθυριστά (στα πλαίσια συμφωνίας για πάταξη της «διαφθοράς» στα πλαίσια της ΕΕ;) ότι το ελληνικό κράτος θα δηλώσει 25% επιπλέον ΑΕΠ από μαύρο χρήμα!!!

Πολιτική σταθερότητα, καταστολή και κοινωνικές συγκρούσεις

Σε μια πρόσφατη συνέντευξη του στην εφημερίδα Καθημερινή, ο αποχωρών αμερικανός πρέσβης Τσαρλς Ρις απέφυγε επιμελώς να χρησιμοποιήσει τον χαρακτηρισμό τρομοκράτες ή τρομοκρατία σε σχετικές ερωτήσεις που τέθηκαν. Παρόμοια στάση είχε κρατήσει η αμερικανική πλευρά αμέσως μετά από την επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία. Είναι προφανές ότι η τακτική αυτή απορρέει τόσο από μια διαφορετική «ανάγνωση» της εδώ κοινωνικής πραγματικότητας, όσο και από την «πρόοδο» που δείχνει το ελληνικό κράτος σε θεσμικό και όχι μόνο επίπεδο, στα πλαίσια των διακρατικών σχηματισμών που συμμετέχει (ΝΑΤΟ, Ε.Ε.).

Πριν λίγες ημέρες, με προεδρικό διάταγμα, το υπουργείο δημοσίας τάξης συμπεριέλαβε στις αρμοδιότητες της Αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας τους «γκαζάκηδες» και γενικά τους αντιεξουσιαστές που υιοθετούν βίαιες πρακτικές, την ίδια στιγμή που αστυνομικοί της Κρατικής Ασφάλειας καταγγέλλουν στο Βήμα ότι δεν δέχθηκαν να ψευδομαρτυρήσουν ενάντια στους τρεις νεαρούς που συνελήφθησαν για απόπειρα εμπρησμού, νέο κρούσμα κατάχρησης εξουσίας, και για το λόγο αυτό τους γνωστοποιήθηκε η μετάθεσή τους.

Και όμως τίποτα το οξύμωρο δεν υπάρχει σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ούτε οι αμερικανοί «φίλοι» έχουν αλλάξει γνώμη, ούτε το ελληνικό κράτος έγινε πιο σκληρό, ούτε η κρατική ασφάλεια πιο συμπονετική σε μια επίδειξη δημοκρατικότητας.

Θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμα φορά ότι το πρόβλημα αυτή τη στιγμή για όσους μελετούν τις κοινωνικές αντιδράσεις για λογαριασμό της εξουσίας -και δεν το κρύβουν- είναι οι νέοι που συνεχώς ριζοσπαστικοποιούνται μακριά από τις κομματικές νεολαίες και τις καθοδηγήσεις τους, είναι οι νέοι που γοητεύονται όταν μια πορεία καταλήξει σε συγκρούσεις με την αστυνομία, είναι οι νέοι σαν κι αυτούς που κατέλαβαν για ένα σχεδόν χρόνο τα πανεπιστήμια.

Η ένταση των επιθέσεων ενάντια σ' αυτή την γενιά με κάθε αφορμή δεν είναι απλά μια έκφραση εκδικητικότητας για τις πρόσφατες φοιτητικές κινητοποιήσεις της. Είναι μια ένδειξη της γενικότερης κυριαρχικής βούλησης να επέμβει ιδεολογικά αλλά και άμεσα κατασταλτικά για να αναστείλει ή τουλάχιστον να περιορίσει τις κοινωνικές συνθέσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, με μεγάλα κομμάτια της νεολαίας να βρίσκονται σε μια ρευστή και ανέλεγκτη κατάσταση.

Μπορεί διάφοροι ιθύνοντες να προσπαθούσαν, εν μέσω κινητοποιήσεων, να καθησυχάσουν τους νοικοκυραίους ότι οι διαδηλωτές δεν είναι η κοινή γνώμη, ούτε η πλειοψηφία της κοινωνίας, αλλά αποτελούν απλά μερίδα της κοινής γνώμης, όμως οι προβληματισμοί τους δύσκολα μπορούσαν να κρυφθούν.

Απ' αυτήν την σκοπιά οι επερχόμενες εκλογές έχουν ιδιαίτερη σημασία, καθώς γίνεται μια προσπάθεια να εγκλωβιστεί αυτή η αμφισβήτηση στα εκλογικά γρανάζια. Και βέβαια ούτε το ΠΑΣΟΚ του λειτουργούν μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και έξω απ' αυτό. Είναι σαφές βέβαια ότι αναφερόμαστε και στις σχέσεις κοινοβουλευτικών κομμάτων με εξωκοινοβουλευτικά κόμματα. Η διάσταση αυτής της συνεργασίας, την στιγμή της εκλογικής διαδικασίας, είναι ιδιαίτερη, σε σχέση με εκείνη κατά την διάρκεια λόγου χάρη μιας κινητοποίησης ή γενικότερα κατά την διάρκεια μιας οξυμένης κοινωνικής δράσης.

Λόγου χάρη ο ΣΥΝ χαρακτηρίζοντας το ΠΑΣΟΚ «παραστρατημένη αριστερά» κατά την διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων και καλώντας το να μην στηρίξει την τροποποίηση του άρθρου 16, δεν προσπαθούσε βέβαια να κερδίσει έναν σύμμαχο για όσους κινητοποιούνταν. Πράγμα βέβαια που δεν του ζήτησε και κανείς.

Έκανε κάτι πολύ διαφορετικό, με το να διαχέει αυταπάτες στον κόσμο σχετικά με μια διαφορετική φύση του ΠΑΣΟΚ. Έριχνε μια αξιόπιστη σανίδα σωτηρίας σε ένα κόμμα παντελώς αναξιόπιστο για την νεολαία που έβραζε σαν καζάνι από πορεία σε πορεία και αφετέρου πλατσικολογούσε για τις προσεχείς εκλογές στην πλάτη των αγωνιζόμενων που φυσικά δεν είχαν κανένα απολύτως όφελος από τις αθλιότητες του ΣΥΝ. Τέλος ο ΣΥΝ με αυτή του την τακτική έσπειρε επιπλέον σύγχυση, όταν χαρακτήρισε νίκη την δήθεν αποστασιοποίηση του ΠΑΣΟΚ από την ψήφιση του νόμου-πλαισίου και του άρθρου 16, γιατί πολύ απλά το ΠΑΣΟΚ προωθούσε, προωθεί και θα συνεχίσει να προωθεί τις ίδιες θέσεις με την ΝΔ. Και αυτά είναι πράγματα που κατανοούν και γνωρίζουν όλοι όσοι συνεργάζονται, φανερά ή μη, με τις συναστισπήριες δυνάμεις. Και φυσικά έχουν την ευθύνη που τους αναλογεί για κάθε είδους συνεργασίες και στηρίξεις.

Αλλά ας είναι, από πίττα που δεν τρως, τι σε νοιάζει κι αν καεί.

Θα τονίσουμε, όμως, ότι η όξυνση της καταστολής έχει σχέση και με την πριμοδότηση του ΛΑΟΣ, που δείχνει να μαζεύει αφ' ενός τις ποικιλώνυμες διαρροές ψήφων και αφετέρου να πειραματίζεται «τολμηρά» και στην συλλογή ψήφων από την αποχή και τα άκυρα.

Όσο για την πολιτική επικοινωνία, προεκλογική ή μη, θα θυμίσουμε ότι «πρώτος ο ΣΥΝ εισέρχεται οργανωμένα στο διαδίκτυο το 1997 και ακολουθούν έστω και καθυστερημένα τα υπόλοιπα ελληνικά κόμματα την περίοδο 1998-1999».[6] Άσχετο; Μπορεί και όχι.

Τέλος, θα κλείσουμε με την βεβαιότητα, ότι το κυρίως άνοιγμα του Ασφαλιστικού, όπως άλλωστε απαιτούσε η ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ μέσα στον περασμένο Μάη, η συνέχιση και η εμπέδωση των «μεταρρυθμίσεων» στην παιδεία, το προχώρημα των ιδιωτικοποιήσεων, θα είναι σίγουρα αφορμές για την εκδήλωση απόψεων και πρακτικών ανταγωνιστικών σε μια συναινετική διαδικασία.

---

1. Οι Εκλογές του 1981, Γιώργος Πάσχος, Δικομματισμός και λειτουργία του Πολιτεύματος: «Ο κοινοβουλευτικός δικομματισμός συνυπάρχει με έναν εξωκοινοβουλευτικό πολυκομματισμό, όπου ιδιαίτερα το ΚΚΕ αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την όλη λειτουργία του πολιτικού συστήματος».
2. Θανάσης Διαμαντόπουλος, Το Κομματικό Φαινόμενο: «Και δεν πρόκειται για πίεση περιπτωσιακή, ειδική και συγκυριακή, αλλά για πολιτική διαπραγμάτευση συνολική και διαρκή. [...] Δεν είναι «περιβάλλον», όπως οι ομάδες πίεσης, αλλά συστατικό στοιχείο του πολιτικού συστήματος που παράγει δεσμευτικές αποφάσεις για την κοινωνία».
3. *Αντί*, τεύχ. 350 - Ν. Ι. Κυριαζίδης, «1986: Χρυσή χρονιά για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης».
4. Σπύρου Γ. Καλούδη, Οι Βουλευτικές Εκλογές στην Ελλάδα 1946-1996, - «Η πολιτική αυτή προκάλεσε την αντίδραση των εργαζομένων και οδήγη-

6. Εκλογές και Διαδίκτυο: η περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ελλάδας, Βασιλική Κωτσικοπούλου, Η πολιτική Επικοινωνία στην Ελλάδα.

Μερικά ενδεικτικά Εκλογικά αποτελέσματα περί της σταθερής εκλογικής πελατείας.

18/6/1989:
ΝΔ 2.887.488 ψήφους, ή 44/28% με 145 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.551.518 ψήφους ή 39,13% με 125 έδρες και ΣΥΝ, που συγκροτήθηκε στις 8-4-1989, 855.944 ψήφοι ή 13,13% με 28 έδρες, ΔΗΑΝΑ 65.614 ψήφοι ή 1,01% με 1 έδρα και Συνδυασμός Μουσουλμάνων 25.099 ψήφοι ή 0,39 με 1 έδρα.
Δεν υπάρχει αυτοδυναμία, συγκροτείται η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΣΥΝ υπό τον Τζαννετάκη, παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο του Α. Παπανδρέου, Α. Κουτσόγιωργα, Γεωργίου Πέτσου, Δημήτρη Τσοβόλα, Παναγιώτη Ρουμελιώτη και Νίκου Αθανασόπουλου και διάλυση μετά από πέντε μήνες.

5/11/1989:
ΝΔ 3.093.479 ή 46,19% με 148 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.724.334 ή 40,68% με 128 έδρες, ΣΥΝ 734.611 ψήφοι ή 10,97% με 21 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 39.158 ψήφοι ή 0,58 με 1 έδρα, Συνδυασμός Μουσουλμάνων 24.623 ψήφοι ή 0,37 με 1 έδρα και Ανεξάρτητοι 10.972 ή 0,16 με 1 έδρα.
Δεν υπάρχει αυτοδυναμία, και συγκροτείται η Οικουμενική υπό τον Ξ. Ζολώτα, προσυμφωνούνται εκλογές για τον Απρίλιο του 1990.

8-4-1990:
ΝΔ 3.088.137 ψήφοι ή 46,8% με 150 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.543.042 ψήφοι ή 38,61% με 123 έδρες, ΣΥΝ 677.059 ή 10,28% με 19 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 50.868 ψήφοι ή 1,26 % με 2 έδρες, ΔΗΑΝΑ 44.077 και 1 έδρα και πέντε έδρες κατανεμήθηκαν σε ανεξάρτητους συνδυασμούς.
Κυβέρνηση ΝΔ με στήριξη ενός βουλευτή της ΔΗΑΝΑ.

10-10-1993:
ΠΑΣΟΚ 3.235.017 ψήφοι ή 46, 88% με 170 έδρες, ΝΔ 2.711.737 ή 39,30 με 111 έδρες, Πολιτική Άνοιξη 336.460 ψήφοι ή 4,88% με 10 έδρες, ΚΚΕ 313.001 ή 4,54% με 9 έδρες, ΣΥΝ 202.849 ψήφοι ή 2,94 καμία έδρα

22-9-1996:
ΠΑΣΟΚ, 2.804.404 ή 41,49 με 162, ΝΔ, 2.576.360 ή 38,12% με 108 έδρες, ΚΚΕ, 378.604 ή 5,61 με 11 έδρες, ΣΥΝ 345.194 ή 5,12 με 10 έδρες, και ΔΗΚΚΙ 299.392 ή 4,43 με 9 έδρες και λοιπά κόμματα 376.095 με καμία έδρα.

μικοί της Κρατικής Ασφάλειας καταγγέλλουν στο Βήμα ότι δεν δέχθηκαν να ψευδομαρτυρήσουν ενάντια στους τρεις νεαρούς που συνελήφθησαν για απόπειρα εμπρησμού, νέο κρούσμα κατάχρησης εξουσίας, και για το λόγο αυτό τους γνωστοποιήθηκε η μετάθεσή τους.

Και όμως τίποτα το οξύμωρο δεν υπάρχει σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ούτε οι αμερικανοί «φίλοι» έχουν αλλάξει γνώμη, ούτε το ελληνικό κράτος έγινε πιο σκληρό, ούτε η κρατική ασφάλεια πιο συμπονετική σε μια επίδειξη δημοκρατικότητας.

Θα επαναλάβουμε για μιαν ακόμα φορά ότι το πρόβλημα αυτή τη στιγμή για όσους μελετούν τις κοινωνικές αντιδράσεις για λογαριασμό της εξουσίας -και δεν το κρύβουν- είναι οι νέοι που συνεχώς ριζοσπαστικοποιούνται μακριά από τις κομματικές νεολαίες και τις καθοδηγήσεις τους, είναι οι νέοι που γοητεύονται όταν μια πορεία καταλήξει σε συγκρούσεις με την αστυνομία, είναι οι νέοι σαν κι αυτούς που κατέλαβαν για ένα σχεδόν χρόνο τα πανεπιστήμια.

Η ένταση των επιθέσεων ενάντια σ' αυτή την γενιά με κάθε αφορμή δεν είναι απλά μια έκφραση εκδικητικότητας για τις πρόσφατες φοιτητικές κινητοποιήσεις της. Είναι μια ένδειξη της γενικότερης κυριαρχικής βούλησης να επέμβει ιδεολογικά αλλά και άμεσα κατασταλτικά για να αναστείλει ή τουλάχιστον να περιορίσει τις κοινωνικές συνθέσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, με μεγάλα κομμάτια της νεολαίας να βρίσκονται σε μια ρευστή και ανέλεγκτη κατάσταση.

Μπορεί διάφοροι ιθύνοντες να προσπαθούσαν, εν μέσω κινητοποιήσεων, να καθησυχάσουν τους νοικοκυραίους ότι οι διαδηλωτές δεν είναι η κοινή γνώμη, ούτε η πλειοψηφία της κοινωνίας, αλλά αποτελούν απλά μερίδα της κοινής γνώμης, όμως οι προβληματισμοί τους δύσκολα μπορούσαν να κρυφθούν.

Απ' αυτήν την σκοπιά οι επερχόμενες εκλογές έχουν ιδιαίτερη σημασία, καθώς γίνεται μια προσπάθεια να εγκλωβιστεί αυτή η αμφισβήτηση στα εκλογικά γρανάζια. Και βέβαια ούτε το ΠΑΣΟΚ του

Αλλά ας είναι, από πίττα που δεν τρως, τι σε νοιάζει κι αν καεί.

Θα τονίσουμε, όμως, ότι η όξυνση της καταστολής έχει σχέση και με την πριμοδότηση του ΛΑΟΣ, που δείχνει να μαζεύει αφ' ενός τις ποικιλώνυμες διαρροές ψήφων και αφετέρου να πειραματίζεται «τολμηρά» και στην συλλογή ψήφων από την αποχή και τα άκυρα.

Όσο για την πολιτική επικοινωνία, προεκλογική ή μη, θα θυμίσουμε ότι «πρώτος ο ΣΥΝ εισέρχεται οργανωμένα στο διαδίκτυο το 1997 και ακολουθούν έστω και καθυστερημένα τα υπόλοιπα ελληνικά κόμματα την περίοδο 1998-1999».[6] Άσχετο; Μπορεί και όχι.

Τέλος, θα κλείσουμε με την βεβαιότητα, ότι το κυρίως άνοιγμα του Ασφαλιστικού, όπως άλλωστε απαιτούσε η ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ μέσα στον περασμένο Μάη, η συνέχιση και η εμπέδωση των «μεταρρυθμίσεων» στην παιδεία, το προχώρημα των ιδιωτικοποιήσεων, θα είναι σίγουρα αφορμές για την εκδήλωση απόψεων και πρακτικών ανταγωνιστικών σε μια συναινετική διαδικασία.

---

1. Οι Εκλογές του 1981, Γιώργος Πάσχος, Δικομματισμός και λειτουργία του Πολιτεύματος: «Ο κοινοβουλευτικός δικομματισμός συνυπάρχει με έναν εξωκοινοβουλευτικό πολυκομματισμό, όπου ιδιαίτερα το ΚΚΕ αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την όλη λειτουργία του πολιτικού συστήματος».

2. Θανάσης Διαμαντόπουλος, Το Κομματικό Φαινόμενο: «Και δεν πρόκειται για πίεση περιπτωσιακή, ειδική και συγκυριακή, αλλά για πολιτική διαπραγμάτευση συνολική και διαρκή. [...] Δεν είναι «περιβάλλον», όπως οι ομάδες πίεσης, αλλά συστατικό στοιχείο του πολιτικού συστήματος που παράγει δεσμευτικές αποφάσεις για την κοινωνία».

3. *Αντί*, τεύχ. 350 - Ν. Ι. Κυριαζίδης, «1986: Χρυσή χρονιά για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης».

4. Σπύρου Γ. Καλούδη, Οι Βουλευτικές Εκλογές στην Ελλάδα 1946-1996, - «Η πολιτική αυτή προκάλεσε την αντίδραση των εργαζομένων και οδηγη-

ψήφοι ή 0,35 με 1 έδρα, Συνασπισμός Μουσουλμάνων 24.623 ψήφοι ή 0,37 με 1 έδρα και Ανεξάρτητοι 10.972 ή 0,16 με 1 έδρα.
Δεν υπάρχει αυτοδυναμία, και συγκροτείται η Οικουμενική υπό τον Ξ. Ζολώτα, προσυμφωνούνται εκλογές για τον Απρίλιο του 1990.

8-4-1990:
ΝΔ 3.088.137 ψήφοι ή 46,8% με 150 έδρες, ΠΑΣΟΚ 2.543.042 ψήφοι ή 38,61% με 123 έδρες, ΣΥΝ 677.059 ή 10,28% με 19 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 50.868 ψήφοι ή 1,26 % με 2 έδρες, ΔΗΑΝΑ 44.077 και 1 έδρα και πέντε έδρες κατανεμήθηκαν σε ανεξάρτητους συνδυασμούς.
Κυβέρνηση ΝΔ με στήριξη ενός βουλευτή της ΔΗΑΝΑ.

10-10-1993:
ΠΑΣΟΚ 3.235.017 ψήφοι ή 46, 88% με 170 έδρες, ΝΔ 2.711.737 ή 39,30 με 111 έδρες, Πολιτική Άνοιξη 336.460 ψήφοι ή 4,88% με 10 έδρες, ΚΚΕ 313.001 ή 4,54% με 9 έδρες, ΣΥΝ 202.849 ψήφοι ή 2,94 καμία έδρα

22-9-1996:
ΠΑΣΟΚ, 2.804.404 ή 41,49 με 162, ΝΔ, 2.576.360 ή 38,12% με 108 έδρες, ΚΚΕ, 378.604 ή 5,61 με 11 έδρες, ΣΥΝ 345.194 ή 5,12 με 10 έδρες, και ΔΗΚΚΙ 299.392 ή 4,43 με 9 έδρες και λοιπά κόμματα 376.095 με καμία έδρα.

Για τη φιλολογία περί του «πώς πρέπει να είναι η αστυνομία»...

Εκεί περίπου κινήθηκε η κατευθυνόμενη συζήτηση στα ΜΜΕ για το πρόσφατο περιστατικό της δημοσιοποίησης του βίντεο με βασανισμούς στο Α.Τ. Ομονοίας. Ένα περιστατικό που δεν αγγίζει ούτε στο ελάχιστο την πραγματική διάσταση των βασανιστηρίων και των εξευτελισμών που δέχονται χιλιάδες άνθρωποι καθημερινά από τα έμμισθα όργανα της κρατικής καταστολής στους δρόμους, τις φυλακές, τα κρατητήρια, τα σύνορα...

Ταυτόχρονα είδαμε:
– την πολλαπλή καταδίκη από όλους τους πολιτικούς αλλά και μπάτσους και δημόσια πρόσωπα κτλ.
– την προβολή της αναγκαιότητας για καλύτερη εκπαίδευση κτλ.
– την «υπεράσπιση» των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών από τους γνωστούς τηλεμαϊντανούς.

Όπως και να 'χει, ο χρόνος δημοσιοποίησης αυτού του βίντεο, προβληματίζει, καθώς είναι γνωστό ότι κυκλοφορούσε εδώ και πολλούς μήνες. Εκτός του ότι συμπίπτει με το άνοιγμα της προεκλογικής περιόδου, σίγουρα συνδέεται και με μια σειρά ακόμα γεγονότα και προθέσεις των εξουσιαστών, όπως η ενίσχυση του κλίματος «κάθαρσης», οι πολιτικές διαμάχες, όπου όλα τα χαρτιά ρίχνονται στο τραπέζι των πιέσεων και των συναλλαγών, ενώ η σταθερή πλεύση του κράτους για το δυνάμωμα των κατασταλτικών μηχανισμών του με προσλήψεις χιλιάδων μπάτσων και εκσυγχρονισμό των μέσων ελέγχου αποτελεί μέρος των μόνιμων εξαγγελιών της κυβερνοαντιπολίτευσης.

Το κράτος, γνωρίζοντας την καθημερινή αγανάκτηση ενός σημαντικού κομματιού της κοινωνίας για τους μηχανισμούς του και ειδικά για το μισητό σώμα της αστυνομίας, προσπαθεί, κατά καιρούς, να πετύχει μια κάποια ανόρθωση του χαμένου κύρους της. Και καθώς τελευταία παρατηρήθηκε μια αυξημένη παρουσία μπάτσων στα τηλεοπτικά παράθυρα, προκειμένου να παρουσιάσουν ευαίσθητο πρόσωπο κ.τ.λ. σκάνε τα βίντεο, που ενώ φαίνεται πως θα τινάξουν τα πάντα στο αέρα, στην ουσία έρχονται να συνηγορήσουν υπέρ της μπατσαρίας. Αφού όλα αυτά είναι «αντιδημοκρατικές παρεκτροπές». Στην ίδια κατηγορία εντάσσονται και τα τελευταία κρούσματα αστυνομικής βίας, όπως το περιστατικό με τον πυροβολισμό από μπάτσο για μια θέση πάρκινγκ στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης.

Δεν πρόκειται, όμως, για «αντιδημοκρατικές παρεκτροπές» αλλά για μια καθημερινότητα σε όλα τα αστυνομικά τμήματα και η κατευθυνόμενη αγανάκτηση για το περιστατικό αυτό και μόνο προβληματίζει ως προς την αγνότητα των κι-

«Σήμερα χάσαμε την ψυχραιμία μας»

(27/11/1985, Επαναστατική οργάνωση 17 Νοέμβρη)

Μικρό αφιέρωμα σ' ένα από τα πολλά και όμορφα, που θα παραμένει ζωντανό στη μνήμη όσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα αγωνίζονται με πάθος, ήθος και αυταπάρνηση...

Ό,τι ξεπηδά μέσα από την κοινωνική πραγματικότητα δεν είναι πάντα απελευθερωτικό. Υπάρχουν όμως εκείνες οι πραγματικές στιγμές, όπου μέσα από τη δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη, βγαίνουν στην επιφάνεια καταστάσεις που σημαδεύουν ανεξίτηλα την πορεία των κοινωνικών αγώνων.

Πρόκειται γι' αυτά τα «ξαφνιάσματα» που διαρκούν ένα, δύο, τρία, πέντε ή και περισσότερα χρόνια, (δεν έχει άλλωστε και τόση σημασία ο χρόνος σ' αυτές τις περιπτώσεις) και που καθορίζουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο τη ζωή των ανθρώπων αγωνιζόμενων και μη.

Είναι η ελπίδα για συνέχεια. Γι' αυτό, ό,τι προσπαθούν να σταματήσουν οι κρατούντες, θέλοντας να αλλάξουν τη ροή των κοινωνικών αντιπαραθέσεων που εκδηλώνονται με εξεγερτικά γεγονότα, το ξαναβρίσκουν μπροστά τους.

Η κοινωνική οργή προσπαθεί να βρει τρόπους να εκφραστεί και μπροστά στα εμπόδια που έχει να αντιμετωπίσει, προβάλει και βάζει σε εφαρμογή ριζοσπαστικές κινήσεις. Είναι αυτές που έρχονται να καλύψουν την τεράστια απόσταση ανάμεσα στο **κοινωνικά απελευθερωτικό** και στην **άμεση επαναβεβαίωση των όρων υποταγής και αλλοτρίωσης** της ανθρώπινης υπόστασης. Για την πραγματοποίηση αυτού του ζητούμενου υπάρχουν πολλές δυνατότητες υλοποίησης μέσα στον κοινωνικό χώρο, ειδικά όταν αυτός έχει ήδη βιώσει έμπρακτα μια εξέγερση. Άλλοι θα το ονόμαζαν μεταβατικό στάδιο, όμως δεν είναι κάτι που δείχνει το πέρασμα από μια κατάσταση σε άλλη, αφού ο κοινωνικός ανταγωνισμός δεν έχει στάδια. Άλλωστε, τα στάδια είναι οι τεχνικές που διευκολύνουν εξουσιαστικούς σχεδιασμούς.

Σ' αυτή την διεργασία δεν υπάρχουν εκλεκτοί και παρακατιανοί και οι λειτουργίες της δύσκολα μπορούν να περιγραφούν. Μέσα από την απλότητα μια πολύπλοκης συνθήκης είναι που αναπτύσσονται εκείνες οι δυνατότητες του κοινωνικού γίγνεσθαι. Κι όποιος κλείνει τα μάτια του σ' αυτή την πραγματικότητα δεν θα μπορέσει ποτέ να καταλάβει τη δυναμική της κοινωνικής απελευθερωτικής διεργασίας. Θα βλέπει

προσπάθεια για την ανάδειξη και επαναοικειοποίηση της ανθρώπινης ελευθερίας, αυτή που θα καταστρέψει κράτη, εξουσιαστικές δομές και σχέσεις, αναδημιουργώντας τις συνθήκες της πανανθρώπινης κοινότητας της αλληλεγγύης, της ελευθερίας.

Ένα από αυτά τα «ξαφνιάσματα» ήταν και η εμφάνιση και δράση μιας ομάδας «απλών αγωνιστών». Είναι αυτά που για αρκετά χρόνια κάνουν τις μέρες πιο όμορφες, όχι γιατί υποκαθιστούν το πάθος για την ελευθερία, αλλά γιατί μπορούν να το κάνουν να δίνει ένα ιδιόμορφο παρών. Το «κάτι» που όπως και τόσες φορές στο παρελθόν μπόρεσε να πάρει ένα όνομα, ένα οργανωτικό σχήμα, πραγματικό ή εικονικό, ούτε κι αυτό έχει σημασία. Κι εκείνος ο «ατελής», απλός λόγος που βρίσκονταν πολύ κοντά στην αμεσότητα και την επιθυμία των ανθρώπων που παλεύουν για ένα ελεύθερο αύριο. Αντιφατικός λόγος αλλά και ενέργειες που σε πολλές περιπτώσεις δεν εναντιώνονται στην κοινωνική απελευθέρωση. Μια κατάσταση που θα συνοδεύει αυτή την πορεία. για κάποιο διάστημα. Ώσπου…

Αλλά μέχρι εκείνα τα «δεν», υπάρχουν αυτά που σε πολλές περιπτώσεις πρόσφερε, ακόμη και άθελά της.

Στην αρχή, ένα περίεργο μούδιασμα στο άκουσμα - διάβασμα της φράσης **«Έτσι αποφασίσαμε...»**

Μετά η επιβεβαίωση της υποψίας. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ! Ένα χαμόγελο διαγράφεται στα χείλη, μια ευεξία. Οι δυνάστες δεν θα μπορούν να κινούνται άνετα και να καμαρώνουν για τα εγκλήμα-

ναι μακρύς ο δρόμος. Κι η υπομονή λίγη.

Κερδίζονται βήματα. Η ψυχική ευεξία δεν αποσπά από την κοινωνική δράση, αρκετές φορές μάλιστα (ίσως λίγες) αυτά τα δύο «αταίριαστα» δένουν. Έχουν περάσει πάνω από δέκα χρόνια κι ακόμα αυτό το ξέκομα δεν έχει γίνει.

Αρκεί να μην ξεχαστούν οι ρίζες, να μην υπάρξει αμνησία. Γιατί η κοινωνική πραγματικότητα θέλει πάντα να της μιλούν, να της χαμογελούν, να την αποδέχονται, να την ενισχύουν.

Αυτή η πραγματικότητα έχει προσδοκίες.

Δεν είναι τιμωρός. Μέσα από τα πεταρίσματα της ελπίδας, που αναζωογονείται από «ενέργειες», απλώνονται τα χαμόγελα των καταπιεσμένων, αλλά και οι κακεντρέχειες των εγκάθετων του κράτους.

Ο καθένας είχε να πει το λόγο του, να δικαιολογήσει τη στάση του, να απορρίψει. Κι ΕΚΕΙΝΟΙ θέλουν να επιβάλουν τη σιωπή. Καμιά σιωπή δεν μπορεί να υπάρξει, όταν εκατομμύρια αυτιά είναι πρόθυμα να ακούσουν, να εγκρίνουν ή να επικρίνουν, να αγκαλιάσουν και να αγκαλιαστούν από εκείνο το κλίμα αγαλλίασης που πλημμύριζε κάθε όμορφη μέρα, που προανάγγελλαν οι ειδήσεις. Γιατί όπως και να 'χει … *«του άξιζε…»*. Αυτή η έγκριση που αδιαφορούσε, από ένα σημείο και μετά για το ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο, το οποίο είχε αρχίσει να γίνεται ακατανόητο.

Κι εκείνος ο φόβος, η ανησυχία στο βλέμμα και τις κινήσεις των εξουσιαστών και των κρατικών υπαλλήλων, των αφεντικών και των μπράβων τους, έλεγε πολλά.

συνεχές γίγνεσθαι, είναι απόλυτος όπως και η αναρχία. Ό,τι δημιουργεί το αφήνει να διαλέξει το δρόμο του. Δεν θα το καταπιέσει. Ξέρει πως, όταν οι κοινωνικοί αγώνες είναι μπροστά και καλούν, όταν οι εξεγέρσεις και οι συγκρούσεις συνταράσσουν το κράτος, όταν οι συλλήψεις ξεπερνούν τους 500, τότε όλα τα βλέμματα θα κοιτάξουν ερωτηματικά: ***«Θυμάσαι τις ρίζες;»***.

Και τότε θα διαπιστώσουν πως *«η οδοντόπαστα έχει ξεραθεί μέσα στο σωληνάριο»*.

Έχουν μεγάλη σημασία όλες αυτές οι εικόνες, το πάθος και οι στιγμές που πέρασαν. Είναι μια ακόμα παρακαταθήκη, όχι για διορθώσεις αλλά για να αναλογιστούμε πόσο εύκολα μπορεί να υπάρξουν ή να καλλιεργηθούν λογικές και καταστάσεις επιγόνων.

Στις 24 Ιούλη μια ακόμη χρονιά της μετά-πολίτευσης συμπληρώνεται. Γι' αυτό και η μνήμη δεν μπορεί να μείνει βουβή. Έχει κάποια συμπεράσματά να καταθέσει. Δεν έχει παρά να κοιτάξει πίσω και να διαπιστώσει πως όλα έχουν τη ζωντάνια τους. Αυτή τη ζωντάνια κανένας δεν μπορεί να τη σβήσει από τις καρδιές των ανθρώπων.

Κι όταν έρθει η ώρα των επιλογών, αυτές δεν μπορούν να στηριχτούν σε θρύλους. Επειδή, οι θρύλοι είναι οι παραμορφώσεις της πραγματικότητας και χρησιμοποιούνται ως μέσο επιβολής.

Η ατελεύτητη σύγκρουση, που διαρκώς φέρνει στην επιφάνεια αντιφατικά αλλά και ξεκάθαρα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, μπορεί εύκολα να ξεράσει όλους τους κακόγουστους «σχεδιασμούς επί χάρτου». Άλλωστε είναι βέβαιο, πως ό,τι δεν ξεπηδά μέσα από το κοινωνικό γίγνεσθαι είτε σαν τέκνο της ανάγκης, είτε σαν φρούτο της οργής, μπορεί να εξελιχθεί σε μια κακόγουστη φάρσα.

Γι' αυτό και πίσω και μακριά από κάθε είδους συρματοπλέγματα και αγκυλώσεις, πού μόνο δυσκολίες και προβλήματα μπορούν να προκαλέσουν:

Θα ρίξω τα μαλλιά μου πίσω,
Θα φορέσω το πρόσωπο ανάποδα

...ματικότητα δεν είναι πάντα απελευθερωτικό. Υπάρχουν όμως εκείνες οι πραγματικές στιγμές, όπου μέσα από τη δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη, βγαίνουν στην επιφάνεια καταστάσεις που σημαδεύουν ανεξίτηλα την πορεία των κοινωνικών αγώνων.

Πρόκειται γι' αυτά τα «ξαφνιάσματα» που διαρκούν ένα, δύο, τρία, πέντε ή και περισσότερα χρόνια, (δεν έχει άλλωστε και τόση σημασία ο χρόνος σ' αυτές τις περιπτώσεις) και που καθορίζουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο τη ζωή των ανθρώπων αγωνιζόμενων και μη.

Είναι η ελπίδα για συνέχεια. Γι' αυτό, ό,τι προσπαθούν να σταματήσουν οι κρατούντες, θέλοντας να αλλάξουν τη ροή των κοινωνικών αντιπαραθέσεων που εκδηλώνονται με εξεγερτικά γεγονότα, το ξαναβρίσκουν μπροστά τους.

Η κοινωνική οργή προσπαθεί να βρει τρόπους να εκφραστεί και μπροστά στα εμπόδια που έχει να αντιμετωπίσει, προβάλει και βάζει σε εφαρμογή ριζοσπαστικές κινήσεις. Είναι αυτές που έρχονται να καλύψουν την τεράστια απόσταση ανάμεσα στο **κοινωνικά απελευθερωτικό** και στην **άμεση επαναβεβαίωση των όρων υποταγής και αλλοτρίωσης** της ανθρώπινης υπόστασης. Για την πραγματοποίηση αυτού του ζητούμενου υπάρχουν πολλές δυνατότητες υλοποίησης μέσα στον κοινωνικό χώρο, ειδικά όταν αυτός έχει ήδη βιώσει έμπρακτα μια εξέγερση. Άλλοι θα το ονόμαζαν μεταβατικό στάδιο, όμως δεν είναι κάτι που δείχνει το πέρασμα από μια κατάσταση σε άλλη, αφού ο κοινωνικός ανταγωνισμός δεν έχει στάδια. Άλλωστε, τα στάδια είναι οι τεχνικές που διευκολύνουν εξουσιαστικούς σχεδιασμούς.

Σ' αυτή την διεργασία δεν υπάρχουν εκλεκτοί και παρακατιανοί και οι λειτουργίες της δύσκολα μπορούν να περιγραφούν. Μέσα από την απλότητα μια πολύπλοκης συνθήκης είναι που αναπτύσσονται εκείνες οι δυνατότητες του κοινωνικού γίγνεσθαι. Κι όποιος κλείνει τα μάτια του σ' αυτή την πραγματικότητα δεν θα μπορέσει ποτέ να καταλάβει τη δυναμική της κοινωνικής απελευθερωτικής διεργασίας. Θα βλέπει πάντα ένα μισοάδειο ποτήρι γεμάτο εξουσιαστικές ουσίες. Και θα προσπαθεί να τις αναζητά και να τις γευτεί, βλέποντας μόνο τη μια πλευρά. Αυτή την πλευρά που θέλει και η εξουσία να δείξει σαν μοναδική. Πως όλα είναι δικά της και κινούνται πάνω στις ιδεολογικές της κατευθύνσεις. Κι όμως η πορεία των κοινωνικών αγώνων δεν είναι σημαδεμένη από τις παραλλαγές της ιδεολογίας της Κυριαρχίας, αλλά από τη διαρκή

...νάδειξη και επανοικειοποίηση της ανθρώπινης ελευθερίας, αυτή που θα καταστρέψει κράτη, εξουσιαστικές δομές και σχέσεις, αναδημιουργώντας τις συνθήκες της πανανθρώπινης κοινότητας της αλληλεγγύης, της ελευθερίας.

Ένα από αυτά τα «ξαφνιάσματα» ήταν και η εμφάνιση και δράση μιας ομάδας «απλών αγωνιστών». Είναι αυτά που για αρκετά χρόνια κάνουν τις μέρες πιο όμορφες, όχι γιατί υποκαθιστούν το πάθος για την ελευθερία, αλλά γιατί μπορούν να το κάνουν να δίνει ένα ιδιόμορφο παρών. Το «κάτι» που όπως και τόσες φορές στο παρελθόν μπόρεσε να πάρει ένα όνομα, ένα οργανωτικό σχήμα, πραγματικό ή εικονικό, ούτε κι αυτό έχει σημασία. Κι εκείνος ο «ατελής», απλός λόγος που βρίσκονταν πολύ κοντά στην αμεσότητα και την επιθυμία των ανθρώπων που παλεύουν για ένα ελεύθερο αύριο. Αντιφατικός λόγος αλλά και ενέργειες που σε πολλές περιπτώσεις δεν εναντιώνονται στην κοινωνική απελευθέρωση. Μια κατάσταση που θα συνοδεύει αυτή την πορεία. για κάποιο διάστημα. Ώσπου…

Αλλά μέχρι εκείνα τα «δεν», υπάρχουν αυτά που σε πολλές περιπτώσεις πρόσφερε, ακόμη και άθελά της.

Στην αρχή, ένα περίεργο μούδιασμα στο άκουσμα - διάβασμα της φράσης «**Ετσι αποφασίσαμε…**»

Μετά η επιβεβαίωση της υποψίας. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ! Ένα χαμόγελο διαγράφεται στα χείλη, μια ευεξία. Οι δυνάστες δεν θα μπορούν να κινούνται άνετα και να καμαρώνουν για τα εγκλήματα τους. Μπορεί να μην είναι η λύση, αλλά κάτι είναι κι αυτό. Αρκεί να μην ξεφύγει…

«**Φόλα στα κοπρόσκυλα των ΜΑΤ**». Να λοιπόν που τα σκυλιά του κράτους μπορούν να πάρουν τα επίχειρα της κτηνωδίας που απλόχερα τους επιτρέπουν, κράτος και αφεντικά, να ασκούν.

Κι όσο προχωρά ο χρόνος τόσο οι δεσμοί με το κοινωνικό γίγνεσθαι έχουν διακυμάνσεις. Εί-

Μικρό αφιέρωμα σ' ένα από τα πολλά και όμορφα, που θα παραμένει ζωντανό στη μνήμη όσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα αγωνίζονται με πάθος, ήθος και αυταπάρνηση…

...η υπομονή λίγη.

Κερδίζονται βήματα. Η ψυχική ευεξία δεν αποσπά από την κοινωνική δράση, αρκετές φορές μάλιστα (ίσως λίγες) αυτά τα δύο «αταίριαστα» δένουν. Έχουν περάσει πάνω από δέκα χρόνια κι ακόμα αυτό το ξέκομα δεν έχει γίνει.

Αρκεί να μην ξεχαστούν οι ρίζες, να μην υπάρξει αμνησία. Γιατί η κοινωνική πραγματικότητα θέλει πάντα να της μιλούν, να της χαμογελούν, να την αποδέχονται, να την ενισχύουν.

Αυτή η πραγματικότητα έχει προσδοκίες.

Δεν είναι τιμωρός. Μέσα από τα πεταρίσματα της ελπίδας, που αναζωογονείται από «ενέργειες», απλώνονται τα χαμόγελα των καταπιεσμένων, αλλά και οι κακεντρέχειες των εγκάθετων του κράτους.

Ο καθένας είχε να πει το λόγο του, να δικαιολογήσει τη στάση του, να απορρίψει. Κι ΕΚΕΙΝΟΙ θέλουν να επιβάλουν τη σιωπή. Καμιά σιωπή δεν μπορεί να υπάρξει, όταν εκατομμύρια αυτιά είναι πρόθυμα να ακούσουν, να εγκρίνουν ή να επικρίνουν, να αγκαλιάσουν και να αγκαλιαστούν από εκείνο το κλίμα αγαλλίασης που πλημμύριζε κάθε όμορφη μέρα, που προανάγγελλαν οι ειδήσεις. Γιατί όπως και να 'χει … *«του άξιζε…»*. Αυτή η έγκριση που αδιαφορούσε, από ένα σημείο και μετά για το ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο, το οποίο είχε αρχίσει να γίνεται ακατανόητο.

Κι εκείνος ο φόβος, η ανησυχία στο βλέμμα και τις κινήσεις των εξουσιαστών και των κρατικών υπαλλήλων, των αφεντικών και των μπράβων τους, έλεγε πολλά.

Κι απ' την άλλη, το κύμα ευδαιμονίας και ελπίδας που κατέκλυζε τους ανθρώπους, ήταν που δυνάμωνε το λαμπύρισμα στα μάτια. «Γεια στα χέρια τους…».

Μια φωνή που από τη αρχή βροντοφώναζε: «Κι εσύ μπορείς» σιγά σιγά άρχισε ν' αδυνατίζει.

Το γέλιο και η ευεξία θα μείνουν για πολλά χρόνια ακόμα. Ώσπου…

Αλλά ο κοινωνικός ανταγωνισμός, αυτό το ...

...αναρχία. Ό,τι δημιουργεί το αφήνει να διαλέξει το δρόμο του. Δεν θα το καταπιέσει. Ξέρει πως, όταν οι κοινωνικοί αγώνες είναι μπροστά και καλούν, όταν οι εξεγέρσεις και οι συγκρούσεις συνταράσσουν το κράτος, όταν οι συλλήψεις ξεπερνούν τους 500, τότε όλα τα βλέμματα θα κοιτάξουν ερωτηματικά: «***Θυμάσαι τις ρίζες***;».

Και τότε θα διαπιστώσουν πως *«η οδοντόπαστα έχει ξεραθεί μέσα στο σωληνάριο»*.

Έχουν μεγάλη σημασία όλες αυτές οι εικόνες, το πάθος και οι στιγμές που πέρασαν. Είναι μια ακόμα παρακαταθήκη, όχι για διορθώσεις αλλά για να αναλογιστούμε πόσο εύκολα μπορεί να υπάρξουν ή να καλλιεργηθούν λογικές και καταστάσεις επιγόνων.

Στις 24 Ιούλη μια ακόμη χρονιά της μετά-πολίτευσης συμπληρώνεται. Γι' αυτό και η μνήμη δεν μπορεί να μείνει βουβή. Έχει κάποια συμπεράσματα να καταθέσει. Δεν έχει παρά να κοιτάξει πίσω και να διαπιστώσει πως όλα έχουν τη ζωντάνια τους. Αυτή τη ζωντάνια κανένας δεν μπορεί να τη σβήσει από τις καρδιές των ανθρώπων.

Κι όταν έρθει η ώρα των επιλογών, αυτές δεν μπορούν να στηριχτούν σε θρύλους. Επειδή, οι θρύλοι είναι οι παραμορφώσεις της πραγματικότητας και χρησιμοποιούνται ως μέσο επιβολής.

Η ατελεύτητη σύγκρουση, που διαρκώς φέρνει στην επιφάνεια αντιφατικά αλλά και ξεκάθαρα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, μπορεί εύκολα να ξεράσει όλους τους κακόγουστους «σχεδιασμούς επί χάρτου». Άλλωστε είναι βέβαιο, πως ό,τι δεν ξεπηδά μέσα από το κοινωνικό γίγνεσθαι είτε σαν τέκνο της ανάγκης, είτε σαν φρούτο της οργής, μπορεί να εξελιχθεί σε μια κακόγουστη φάρσα.

Γι' αυτό και πίσω και μακριά από κάθε είδους συρματοπλέγματα και αγκυλώσεις, που μόνο δυσκολίες και προβλήματα μπορούν να προκαλέσουν:

Θα ρίξω τα μαλλιά μου πίσω,
Θα φορέσω το πρόσωπο ανάποδα
Και θα βγω στους δρόμους
και στις πλατέες
Με ντουφέκια, φωνές και συνθήματα
Να ρεζιλέψω τους οπαδούς του
συρματοπλέγματος…

Συσπείρωση Αναρχικών

νήτρων της. Δεν μπορεί να αγανακτεί κανείς μόνο γι' αυτό το περιστατικό, ζητώντας παράλληλα την καλύτερη εκπαίδευση και εξευγενισμό των μπάτσων. Εκεί αποσκοπούν τα κόμματα, εν όψει και προεκλογικής πε-

από τον ντόρο με το βίντεο των βασανιστηρίων στο 4ο Α.Τ. Ομόνοιας. Ένα κόλπο «κάθαρσης» και «εκδημοκρατισμού» είναι η γνωστή μέθοδος της απόταξης , της καταδίκης κάποιων μπάτσων για ξυλοδαρμούς

που είναι το αληθινό περιθώριο, μαζί με τους υπόλοιπους εκμεταλλευτές και καταπιεστές, ακόμα κι αν καταδικαστούν κι αν αναμορφωθούν δεν θα πάψουν να είναι τα εργαλεία που στηρίζουν το κράτος.

ΚΑΘΕ ΤΟΥΒΛΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΛΟΓΑ

ταν αυτός έχει ήδη βιώσει έμπρακτα μια εξέγερση. Άλλοι θα το ονόμαζαν μεταβατικό στάδιο, όμως δεν είναι κάτι που δείχνει το πέρασμα από μια κατάσταση σε άλλη, αφού ο κοινωνικός ανταγωνισμός δεν έχει στάδια. Άλλωστε, τα στάδια είναι οι τεχνικές που διευκολύνουν εξουσιαστικούς σχεδιασμούς.

Σ' αυτή την διεργασία δεν υπάρχουν εκλεκτοί και παρακατιανοί και οι λειτουργίες της δύσκολα μπορούν να περιγραφούν. Μέσα από την απλότητα μια πολύπλοκης συνθήκης είναι που αναπτύσσονται εκείνες οι δυνατότητες του κοινωνικού γίγνεσθαι. Κι όποιος κλείνει τα μάτια του σ' αυτή την πραγματικότητα δεν θα μπορέσει ποτέ να καταλάβει τη δυναμική της κοινωνικής απελευθερωτικής διεργασίας. Θα βλέπει πάντα ένα μισοάδειο ποτήρι γεμάτο εξουσιαστικές ουσίες. Και θα προσπαθεί να τις αναζητά και να τις γευτεί, βλέποντας μόνο τη μια πλευρά. Αυτή την πλευρά που θέλει και η εξουσία να δείξει σαν μοναδική. Πως όλα είναι δικά της και κινούνται πάνω στις ιδεολογικές της κατευθύνσεις. Κι όμως η πορεία των κοινωνικών αγώνων δεν είναι σημαδεμένη από τις παραλλαγές της ιδεολογίας της Κυριαρχίας, αλλά από τη διαρκή επιθυμία των ανθρώπων που παλεύουν για ένα ελεύθερο αύριο. Αντιφατικός λόγος αλλά και ενέργειες που σε πολλές περιπτώσεις δεν εναντιώνονται στην κοινωνική απελευθέρωση. Μια κατάσταση που θα συνοδεύει αυτή την πορεία, για κάποιο διάστημα. Ώσπου...

Αλλά μέχρι εκείνα τα «δεν», υπάρχουν αυτά που σε πολλές περιπτώσεις πρόσφερε, ακόμη και άθελά της.

Στην αρχή, ένα περίεργο μούδιασμα στο άκουσμα - διάβασμα της φράσης **«Ετσι αποφασίσαμε...»**

Μετά η επιβεβαίωση της υποψίας. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ! Ένα χαμόγελο διαγράφεται στα χείλη, μια ευεξία. Οι δυνάστες δεν θα μπορούν να κινούνται άνετα και να καμαρώνουν για τα εγκλήματα τους. Μπορεί να μην είναι η λύση, αλλά κάτι είναι κι αυτό. Αρκεί να μην ξεφύγει...

«Φόλα στα κοπρόσκυλα των ΜΑΤ». Να λοιπόν που τα σκυλιά του κράτους μπορούν να πάρουν τα επίχειρα της κτηνωδίας που απλόχερα τους επιτρέπουν, κράτος και αφεντικά, να ασκούν.

Κι όσο προχωρά ο χρόνος τόσο οι δεσμοί με το κοινωνικό γίγνεσθαι έχουν διακυμάνσεις. Εί-

λογήσει τη στάση του, να απορρίψει. Κι ΕΚΕΙΝΟΙ θέλουν να επιβάλουν τη σιωπή. Καμιά σιωπή δεν μπορεί να υπάρξει, όταν εκατομμύρια αυτιά είναι πρόθυμα να ακούσουν, να εγκρίνουν ή να επικρίνουν, να αγκαλιάσουν και να αγκαλιαστούν από εκείνο το κλίμα αγαλλίασης που πλημμύριζε κάθε όμορφη μέρα, που προανάγγελλαν οι ειδήσεις. Γιατί όπως και να 'χει ... *«του άξιζε...»*. Αυτή η έγκριση που αδιαφορούσε, από ένα σημείο και μετά για το ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο, το οποίο είχε αρχίσει να γίνεται ακατανόητο.

Κι εκείνος ο φόβος, η ανησυχία στο βλέμμα και τις κινήσεις των εξουσιαστών και των κρατικών υπαλλήλων, των αφεντικών και των μπράβων τους, έλεγε πολλά.

Κι απ' την άλλη, το κύμα ευδαιμονίας και ελπίδας που κατέκλυζε τους ανθρώπους, ήταν που δυνάμωνε το λαμπύρισμα στα μάτια. «Γεια στα χέρια τους...».

Μια φωνή που από τη αρχή βροντοφώναζε: «Κι εσύ μπορείς» σιγά σιγά άρχισε ν' αδυνατίζει.

Το γέλιο και η ευεξία θα μείνουν για πολλά χρόνια ακόμα. Ώσπου...

Αλλά ο κοινωνικός ανταγωνισμός, αυτό το

Η ατελείωτη σύγκρουση, που διαρκώς φέρνει στην επιφάνεια αντιφατικά αλλά και ξεκάθαρα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, μπορεί εύκολα να ξεράσει όλους τους κακόγουστους «σχεδιασμούς επί χάρτου». Άλλωστε είναι βέβαιο, πως ό,τι δεν ξεπηδά μέσα από το κοινωνικό γίγνεσθαι είτε σαν τέκνο της ανάγκης, είτε σαν φρούτο της οργής, μπορεί να εξελιχθεί σε μια κακόγουστη φάρσα.

Γι' αυτό και πίσω και μακριά από κάθε είδους συρματοπλέγματα και αγκυλώσεις, που μόνο δυσκολίες και προβλήματα μπορούν να προκαλέσουν:

Θα ρίξω τα μαλλιά μου πίσω,
Θα φορέσω το πρόσωπο ανάποδα
Και θα βγω στους δρόμους
και στις πλατέες
Με ντουφέκια, φωνές και συνθήματα
Να ρεζιλέψω τους οπαδούς του
συρματοπλέγματος...

Συσπείρωση Αναρχικών

νήτρων της. Δεν μπορεί να αγανακτεί κανείς μόνο γι' αυτό το περιστατικό, ζητώντας παράλληλα την καλύτερη εκπαίδευση και εξευγενισμό των μπάτσων. Εκεί αποσκοπούν τα κόμματα, εν όψει και προεκλογικής περιόδου, να τσιμπήσουν και κανένα ψήφο παίζοντας το θέμα αυτό και θρηνώντας για τα «μεμονωμένα περιστατικά».

Αλλά, δύσκολα μπορούν να πείσουν. Δεν έχει περάσει καιρός από την ιστορία με το παραδικαστικό κύκλωμα. Μάλιστα τις ίδιες μέρες που «αποκαλύφθηκε» το βίντεο προχωράει δικαστικά και η υπόθεση με το κύκλωμα δικαστών και δικηγόρων (ανάμεσα στους οποίους Γιοσάκηδες-Ηλίες-Νικολακόπουλοι κτλ.) που αποφυλάκιζαν εμπόρους ναρκωτικών και άλλους ευυπόληπτους κατηγορούμενους. Η δικογραφία με τις υποθέσεις αυτές φτάνει τις 1700 σελίδες μέχρι τώρα!

Ο ανασχηματισμός της κυριαρχίας περνάει μέσα από «σκάνδαλα» και «καθάρσεις». Τα ολοένα εντεινόμενα προβλήματα σε σχέση με το κύρος των θεσμών, επιχειρείται να στηριχτούν (χωρίς τα αναμενόμενα αποτελέσματα) με τις διάφορες απόπειρες των εταιρειών δημοσκοπήσεων να δυναμώσουν την εμπιστοσύνη των «πολιτών» σε αυτούς. Έτσι, το τέχνασμα των καθάρσεων και του εκδημοκρατισμού περνάει μέσα από τον ντόρο με το βίντεο των βασανιστηρίων στο 4ο Α.Τ. Ομόνοιας. Ένα κόλπο «κάθαρσης» και «εκδημοκρατισμού» είναι η γνωστή μέθοδος της απόταξης , της καταδίκης κάποιων μπάτσων για ξυλοδαρμούς κτλ. αφήνοντας όλους τους υπόλοιπους στο απυρόβλητο. Το ίδιο τέχνασμα που ακολουθείται και θα χρησιμοποιηθεί για όλες τις υποθέσεις, εκκρεμείς ή τελειωμένες. Μέσα στην παραζάλη των «καθάρσεων» αποσύρεται και η «τροπολογία» για την αναστολή κατεδαφίσεων αυθαιρέτων σε δάση. Μέχρι να «κάτσει» η ευκαιρία.

Οι μπάτσοι (σε αγαστή συνεργασία με δικαστές, μεγαλοκαρχαρίες και το υπόλοιπο σινάφι, που στηρίζει τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές) ανά την επικράτεια ευθύνονται και συνεχίζουν να διαχειρίζονται καθημερινά τη διακίνηση ναρκωτικών, την εμπορία ανθρώπων και ειδικά τη σεξουαλική εκμετάλλευση γυναικών, τις μίζες από τα κλαμπ και τις καφετέριες αλλά και ο,τιδήποτε μπορεί να αποφέρει κέρδος και να προωθήσει την αποχαύνωση και τον εξευτελισμό του ανθρώπινου γένους.

Η ευημερία που πλασάρουν όλοι αυτοί προς τον περίγυρό τους αντανακλάται στην πολυτέλεια με την οποία ζουν και την απεριόριστη ασυλία που απολαμβάνουν λόγω του ρόλου που τους έχει ανατεθεί. Αυτοί, που είναι το αληθινό περιθώριο, μαζί με τους υπόλοιπους εκμεταλλευτές και καταπιεστές, ακόμα κι αν καταδικαστούν κι αν αναμορφωθούν δεν θα πάψουν να είναι τα εργαλεία που στηρίζουν το κράτος.

Η στάση των αναρχικών και των άλλων αγωνιζόμενων ανθρώπων, λοιπόν, δεν μπορεί παρά να είναι η προώθηση της κοινωνικής απελευθέρωσης και της αναρχίας μέσω της καταστροφής του κράτους και των μηχανισμών και σε καμία περίπτωση κάποια παυσίπονα και εκκλήσεις για καταδικαστικές αποφάσεις μπάτσων, για παράδειγμα, ή η επικέντρωση σε μεμονωμένες περιπτώσεις, για τις οποίες τα δημοκρατικά αισθήματα θα έβγαζαν το συμπέρασμα ότι απλά δε χρειάζεται η άσκηση βίας... και ... να συλλαμβάνονται κανονικά (!), να δικάζονται κτλ.

Ένας είναι ο λόγος ύπαρξης της αστυνομίας: **να τρομοκρατεί τους ανθρώπους, να τους καταστέλλει και να τους φυλακίζει.** Η απελευθερωτική οπτική, λοιπόν, δεν μπορεί παρά να επιζητά τη κατάργηση και αυτού αλλά και όλων των αντι-ανθρώπινων μηχανισμών, που έχουν επιβληθεί από το κράτος επάνω στην κοινωνία.

Αναρχικός Πυρήνας
ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΚΑΘΕ ΤΟΥΒΛΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ Σ' ΟΣΟΥΣ ΞΕΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΔΕΝ ΑΝΑΠΛΑΘΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Όταν μέσω της νάρκωσης πραγματοποιείται η χειραγώγηση, η γκετοποίηση και η καταστολή...

...Τότε οι εξαρτημένοι χρήστες ουσιών που δεν μπορούν να κρύψουν την «εξαθλίωση» τους, με τα κορμιά τους πεταμένα σε κάποιο παγκάκι, περιπλανώμενες σκιές στο κυνήγι της επόμενης δόσης, χαρακτηρίζονται ...παράταιροι για τους αρχιτέκτονες των σχεδίων ανάπλασης κάθε γειτονιάς και ενοχλητικοί στα κάθε λογής συμφέροντα των «ευυπόληπτων» πολιτών και μαγαζατόρων...

...Τότε ξεπερνιούνται τα όρια που θέτει η δήθεν αγωνιστική ανοχή στις περιθωριοποιημένες μειοψηφίες (όπως πρόσφατα έγινε στην πλατεία Εξαρχείων με στόχο τους τοξικοεξαρτημένους ανθρώπους)...

...Τότε η «κάθαρση» και η ρατσιστική αντιμετώπιση παρουσιάζεται ως κοινωνική επιταγή.

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

ΟΙ «ΕΞΑΘΛΙΩΜΕΝΟΙ» ΧΡΗΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑΣΜΑΤΑ, ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Πέμπτη
14 Ιούνη, 7μμ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
Θέμα: ΝΑΡΚΩΣΗ: Ρατσισμός, Καταστολή και Κοινωνικός έλεγχος

Παρασκευή
15 Ιούνη 8μμ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ
Θέμα: Τοξικοεξάρτηση, γκετοποίηση και ανάπλαση περιοχών

Αυτόνομη Ομάδα ΑΠ' ΕΞΩ,
Συσπείρωση Αναρχικών
και συντρόφισσες/φοι

Ανέκαθεν, το κράτος, επιβάλλει ένα καθεστώς διαχωρισμών ανάμεσα στους ανθρώπους για διάφορους λόγους. Οι άν-

κατά πώς τους βόλευε τις διάφορες φήμες και συκοφαντίες και να προσπαθούν να αποκομίσουν οφέλη από το διωγμό και την δυστυχία άλ-

συνθήκες. Αυτός είναι και ο λόγος που η παραγωγή ναρκωτικών ουσιών έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ξεπερνώντας τις «παραδοσιακές» ουσίες, οι βιομηχανίες της νάρκωσης έχουν μπει σε εντατικές διαδικασίες παραγωγής κάθε μορφής και σύνθεσης ουσιών.

Το ζήτημα για τα κράτη και τους απανταχού εξουσιαστές δεν τίθεται ούτε στο είδος αλλά ούτε και στην ποσότητα των ουσιών που θα πρέπει να παραχθούν και να καταναλωθούν. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να διευρυνθεί και αν είναι δυνατό να κατακλύσει τον πλανήτη η εξάρτηση μέσω της νάρκωσης. Έχει ιδιαίτερη σημασία το γεγονός πως η νάρκωση, με την μορφή του ντοπαρίσματος, θεωρείται μια παραγωγική κατάσταση που συνιστάται σε αθλητές, ηθοποιούς, τραγουδιστές και κάθε λογής καλλιτέχνες.

Εκτός του ότι εντάσσονται στις λογικές και διαδικασίες της ναρκοκουλτούρας αποτελούν και ζωντανή διαφήμιση για τις «ευεργετικές» συνέπειες που έχει η νάρκωση. Άρα υπάρχουν και λειτουργούν ως παραδείγματα προς μίμηση. Υπάρχει σ' αυτή την περίπτωση κάποιου είδους γκετοποίηση ή στιγματισμός; Η απάντηση είναι αρνητική. Πολλές φορές μάλιστα υπάρχει συγκάλυψη των αιτιών που προκαλούν δυσάρεστες καταστάσεις ή και θανάτους σε διάφορους επώνυμους των τεχνών ή του αθλητισμού.

Ο στιγματισμός λοιπόν και η προσπάθεια περιθωριοποίησης και καταστολής αφορά σχεδόν όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους, που έχουν εμπλακεί στη διαδικασία νάρκωσης και εξάρτησης και που δεν μπορούν να ελέγξουν την κατάσταση στην οποία τους έχουν φέρει οι συνθήκες καταπίεσης κι εξαθλίωσης, που έχει επιβάλλει το κράτος.

Τώρα, σ' ό,τι αφορά την γκετοποίηση θα πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας πως αυτή δεν σχετίζεται πάντοτε με τις γνωστές περιοχές όπου έχουν εγκαταλειφθεί διάφορες φυλετικές κατηγοριοποιήσεις. Ούτε αφορά τους γνωστούς καταυλισμούς που μάντρωσαν τους ινδιάνους, οι δολοφόνοι κατακτητές της αμερικανικής ηπείρου. Υπάρχουν και οι κοινωνικές κατηγοριοποιήσεις. Πρόκειται γι' αυτές που κατασκευάζει ή προτίθεται να κατασκευάσει το κράτος σε σχέση με τους χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

Εννοείται πως η κατηγοριοποίηση και η απομόνωση δεν έχει πάρει ακόμη τα χαρακτηριστικά του εγκλεισμού σε καταυλισμούς και γκέτο. Οι συναθροίσεις των χρηστών ναρκωτικών ουσιών γίνονται σε χώρους (συνήθως διάφορες πλατείες) που επιλέγει το κράτος και οι έμποροι (μπάτσοι και μη). Αυτές όμως έχουν μια διαρκή

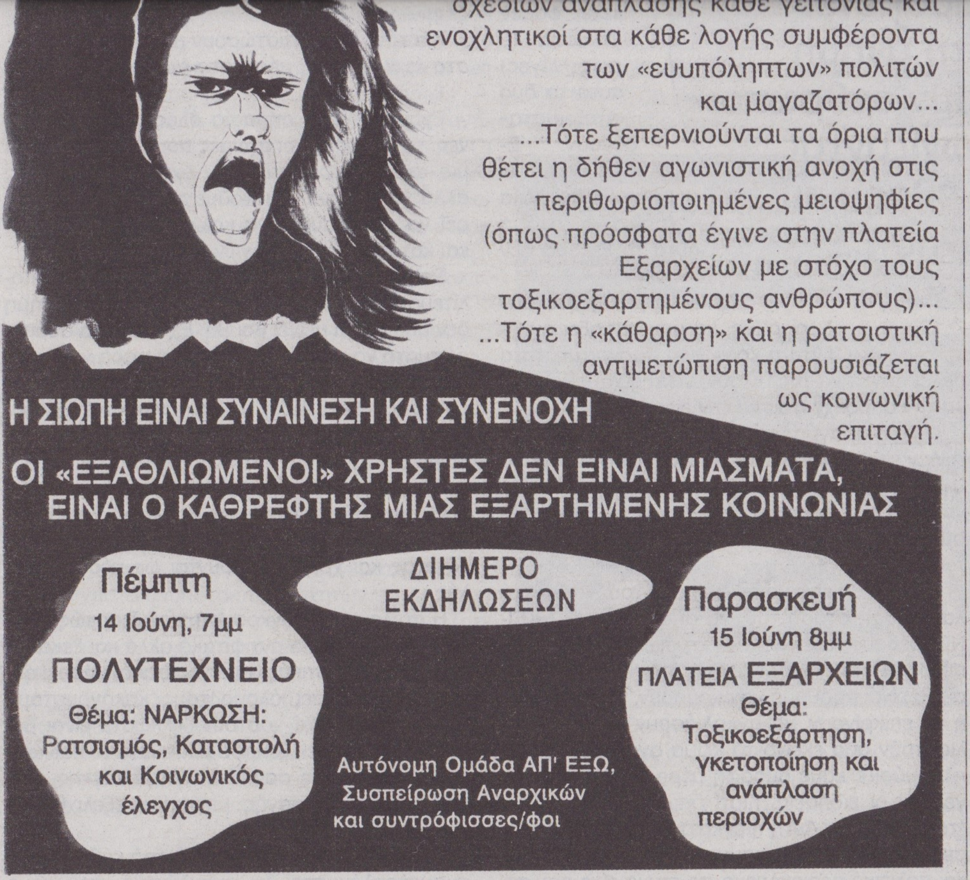
και «λογική» μέσα από την οποία **οι συνθήκες καταπίεσης, εκμετάλλευσης κι αλλοτρίωσης μετονομάζονται συνθήκες ελευθερίας**.

Κινητοποιήσεις με αιτήματα του είδους ΕΞΩ Η ΠΡΕΖΑ απαλλάσσουν το κράτος και μετατοπίζουν το «πρόβλημα». Η μετακόμιση όμως ενός προϊόντος δεν αλλάζει τίποτα ούτε και καταργεί το εργοστάσιο που παράγει αυτό το «αγαθό». Πολύ δε περισσότερο δεν έχει σχέση με την μετακόμιση των τοξικοεξαρτημένων σε άλλη περιοχή. Με αυτό τον τρόπο δεν υπάρχει καν μετατόπιση του «προβλήματος». Υπάρχει εθελούσια τύφλωση μπροστά στην πραγματικότητα, αφού οι γενεσιουργές αιτίες της νάρκωσης και της εξάρτησης παραμένουν, και ουσιαστικά αυτοί που υφίστανται την επιπρόσθετη καταστολή από τους αναμορφωτές, είναι άνθρωποι, που ήδη βρίσκονται σε μια διαρκή καταστολή λόγω των ουσιών από τις οποίες βρίσκονται εξαρτημένοι, αλλά και από το όλο πλέγμα που περιβάλλει την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει.

Πίσω από τους σχεδιασμούς της κάθε μορφής ανάπλασης κρύβονται ακόμα περισσότερη καταστολή, θεσμική και χωροταξική, ακόμα περισσότερη αλλοτρίωση και ακόμα μεγαλύτερη αποξένωση και προσπάθεια απονεύρωσης και εξουδετέρωσης των ανταγωνιστικών, προς το κράτος και την εξουσία, απόψεων και πρακτικών. Είναι γεγονός πως κάθε επίθεση ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους μπορεί να προσφέρει το άλλοθι για την πραγματοποίηση ευρύτερων κατασταλτικών σχεδίων από τη μεριά του κράτους ενάντια σε χώρους και οργανωμένες συλλογικότητες που δρουν ανταγωνιστικά στις επιδιώξεις των εξουσιαστών. Αυτό σημαίνει πως δεν θα πρέπει να διευκολυνθούν τα σχέδια ανάπλασης μέσα από την επιπρόσθετη καταστολή σε τοξικοεξαρτημένους ανθρώπους. Το κυρίαρχο σε κάθε περίπτωση είναι το ποιός προωθεί και εξαναγκάζει τους ανθρώπους να οδηγούνται μέσω της χρήσης ουσιών σε καταστάσεις εξαθλίωσης. Αν υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον για δράση ενάντια στην νάρκωση τότε οι δυνατότητες είναι απεριόριστες και μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές κοινωνικές διεργασίες.

Όμως λογικές που επιτίθενται στους χρήστες ουσιών, μόνο αρνητικά αποτελέσματα έχουν, πολύ περισσότερα από αυτά που θα είχε μια επίθεση σε ένα εργάτη για τα όσα προκαλεί το εργοστάσιο. Γιατί ο εργάτης έχει τη δυνατότητα να πάρει μια θέση και να δράσει, ενώ ο τοξικοεξαρτημένος βρίσκεται σε άπειρες φορές δυσμενέστερη θέση και αδυναμία.

Η ταύτιση της ναρκωτικής ουσίας με τον χρήστη είναι ακόμη μια αντικειμενοποίηση και απαν-

Ανέκαθεν, το κράτος, επιβάλλει ένα καθεστώς διαχωρισμών ανάμεσα στους ανθρώπους για διάφορους λόγους. Οι άνθρωποι που εξωθούνται στην νάρκωση μέσω της χρήσης ουσιών στοχοποιούνται, στιγματίζονται και διαχωρίζονται από τους υπόλοιπους. Αυτή η κατάσταση αξιοποιείται από τους εξουσιαστές προκειμένου να επιτυγχάνονται οι σκοποί και οι σχεδιασμοί τους.

Εννοείται πως αυτοί οι διαχωρισμοί δεν προέρχονται από αντιλήψεις που έχουν οι υπόλοιποι άνθρωποι. Προηγείται μια διαδικασία που τίθεται σε εφαρμογή από την μεριά διαφόρων προσώπων που προωθούν την εξουσιαστική λογική και τις ιδεολογικές παραμέτρους της που αποσκοπεί στο να μεταβάλει τον τρόπο σκέψης των εξουσιαζόμενων ανθρώπων μέσα από μια διαρκή πλύση εγκεφάλου. Αυτό οδηγεί ορισμένα κοινωνικά κομμάτια σε συγκεκριμένες συμπεριφορές, γεγονός που θα διευκολύνει το κράτος και τους μηχανισμούς του να τα χρησιμοποιήσουν ως αιχμή του δόρατος για χειραγωγικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις και πρακτικές.

Άλλωστε, ο αντισημιτισμός προήρθε μέσα από μια μακρόχρονη διαδικασία, όπου διάφοροι ειδικοί προσπαθούσαν σε ιδεολογικό επίπεδο να διαμορφώσουν μια εχθρική προς τους Εβραί-

κατά πώς τους βόλευε τις διάφορες φήμες και συκοφαντίες και να προσπαθούν να αποκομίσουν οφέλη από το διωγμό και την δυστυχία άλλων ανθρώπων, ή να αποκτήσουν την εύνοια των αρχόντων, έγινε πολλές φορές το μέσο για τον εξοβελισμό ολόκληρων κοινωνικών ομάδων. Με αυτούς και παρόμοιους τρόπους, ο κρατισμός μπόρεσε να στήσει διάφορα κάστρα και κάστες που αλληλομάχονται προσπαθώντας το ένα να δικαιωθεί απέναντι στο άλλο αλλά στην ουσία συντηρώντας και δικαιώνοντας την εξουσία.

Αν στα φυλετικά ζητήματα χρειάστηκε να επιστρατεύσουν ιδεολογίες και ιδεοληψίες, προκειμένου να πετύχουν την στροφή μιας μερίδας του κοινωνικού χώρου ενάντια σ' άλλες ομάδες και άτομα, στην περίπτωση του, εκ των πραγμάτων, διαφορετικού χρησιμοποιήθηκαν λογικές που έχουν την ίδια μεθοδολογία.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τα όσα έσερναν ενάντια στους Χίπις, τη δεκαετία του 1960, ή στους πανκ, μεταγενέστερα, αλλά και σε κάθε τι που είχε διαφορετική εμφάνιση από την επιβεβλημένη; **Στις σημερινές συνθήκες αυτό που προσπαθεί να καθιερωθεί αντλώντας τις ρίζες του από το ρατσισμό, είναι η πολωτική αντιμετώπιση του διαφορετικού.** Οι κατηγοριοποι-

χνες.

Εκτός του ότι εντάσσονται στις λογικές και διαδικασίες της ναρκοκουλτούρας αποτελούν και ζωντανή διαφήμιση για τις «ευεργετικές» συνέπειες που έχει η νάρκωση. Άρα υπάρχουν και λειτουργούν ως παραδείγματα προς μίμηση. Υπάρχει σ' αυτή την περίπτωση κάποιου είδους γκετοποίηση ή στιγματισμός; Η απάντηση είναι αρνητική. Πολλές φορές μάλιστα υπάρχει συγκάλυψη των αιτιών που προκαλούν δυσάρεστες καταστάσεις ή και θανάτους σε διάφορους επώνυμους των τεχνών ή του αθλητισμού.

Ο στιγματισμός λοιπόν και η προσπάθεια περιθωριοποίησης και καταστολής αφορά σχεδόν όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους, που έχουν εμπλακεί στη διαδικασία νάρκωσης και εξάρτησης και που δεν μπορούν να ελέγξουν την κατάσταση στην οποία τους έχουν φέρει οι συνθήκες καταπίεσης κι εξαθλίωσης, που έχει επιβάλλει το κράτος.

Τώρα, σ' ό,τι αφορά την γκετοποίηση θα πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας πως αυτή δεν σχετίζεται πάντοτε με τις γνωστές περιοχές όπου έχουν εγκαταλειφθεί διάφορες φυλετικές κατηγοριοποιήσεις. Ούτε αφορά τους γνωστούς καταυλισμούς που μάντρωσαν τους ινδιάνους, οι δολοφόνοι κατακτητές της αμερικανικής ηπείρου. Υπάρχουν και οι κοινωνικές κατηγοριοποιήσεις. Πρόκειται γι' αυτές που κατασκευάζει ή προτίθεται να κατασκευάσει το κράτος σε σχέση με τους χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

Εννοείται πως η κατηγοριοποίηση και η απομόνωση δεν έχει πάρει ακόμη τα χαρακτηριστικά του εγκλεισμού σε καταυλισμούς και γκέτο. Οι συναθροίσεις των χρηστών ναρκωτικών ουσιών γίνονται σε χώρους (συνήθως διάφορες πλατείες) που επιλέγει το κράτος και οι έμποροι (μπάτσοι και μη). Αυτές όμως έχουν μια διαρκή μεταβλητότητα, όπου οι επιχειρήσεις «σκούπας» των μπάτσων και οι επιλογές αναβάθμισης ή ανάπλασης της περιοχής συμβαδίζουν. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός των διαρκών επιχειρήσεων «σκούπας» που πραγματοποιούσαν μπάτσοι και ασφαλίτες στους χρήστες ουσιών της πλατείας Εξαρχείων (αλλά και της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας), εν όψει της ανάπλασής της στα πλαίσια των Ολυμπιακών αγώνων. Η τσιμεντοποιημένη ανάπλαση πραγματοποιήθηκε και οι χρήστες ναρκωτικών επαναπροωθήθηκαν στην πλατεία προκειμένου να μπει σε εφαρμογή το δεύτερο σχέδιο ανάπλασης.

Δεν θα πρέπει να θεωρηθεί επουσιώδες το γεγονός πως μέσω της παρουσίας των χρηστών στις διάφορες περιοχές δίνεται το έναυσμα για την δικαιολόγηση των εκτεταμένων μέτρων καταστολής (σκούπες, εγκατάσταση καμερών για την δήθεν αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας», περίπολα, εξακριβώσεις στοιχείων, προσαγωγές κλπ). Οι συνθήκες αυτού του είδους γκετοποίησης καταντούν ανυπόφορες.

Μέσα από την προβολή του σχεδίου ανάπλασης εκείνο που επιχειρείται και πολλές φορές ε-

δη βρίσκονται σε μια διαρκή κατάσταση λόγω των ουσιών από τις οποίες βρίσκονται εξαρτημένοι, αλλά και από το όλο πλέγμα που περιβάλλει την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει.

Πίσω από τους σχεδιασμούς της κάθε μορφής ανάπλασης κρύβονται ακόμα περισσότερη καταστολή, θεσμική και χωροταξική, ακόμα περισσότερη αλλοτρίωση και ακόμα μεγαλύτερη αποξένωση και προσπάθεια απονεύρωσης και εξουδετέρωσης των ανταγωνιστικών, προς το κράτος και την εξουσία, απόψεων και πρακτικών. Είναι γεγονός πως κάθε επίθεση ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους μπορεί να προσφέρει το άλλοθι για την πραγματοποίηση ευρύτερων κατασταλτικών σχεδίων από τη μεριά του κράτους ενάντια σε χώρους και οργανωμένες συλλογικότητες που δρουν ανταγωνιστικά στις επιδιώξεις των εξουσιαστών. Αυτό σημαίνει πως δεν θα πρέπει να διευκολυνθούν τα σχέδια ανάπλασης μέσα από την επιπρόσθετη καταστολή σε τοξικοεξαρτημένους ανθρώπους. Το κυρίαρχο σε κάθε περίπτωση είναι το ποιος προωθεί και εξαναγκάζει τους ανθρώπους να οδηγούνται μέσω της χρήσης ουσιών σε καταστάσεις εξαθλίωσης. Αν υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον για δράση ενάντια στην νάρκωση τότε οι δυνατότητες είναι απεριόριστες και μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές κοινωνικές διεργασίες.

Όμως λογικές που επιτίθενται στους χρήστες ουσιών, μόνο αρνητικά αποτελέσματα έχουν, πολύ περισσότερα από αυτά που θα είχε μια επίθεση σε ένα εργάτη για τα όσα προκαλεί το εργοστάσιο. Γιατί ο εργάτης έχει τη δυνατότητα να πάρει μια θέση και να δράσει, ενώ ο τοξικοεξαρτημένος βρίσκεται σε άπειρες φορές δυσμενέστερη θέση και αδυναμία.

Η ταύτιση της ναρκωτικής ουσίας με τον χρήστη είναι ακόμη μια αντικειμενοποίηση και απανθρωποποίηση που στοχοποιεί την ανθρώπινη ύπαρξη.

Ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση και την καταστολή ή θα στρέφεται ενάντια στις γενεσιουργές αιτίες που είναι οι συνθήκες εξαθλίωσης, υποταγής, αλλοτρίωσης, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης που προέρχονται από το κράτος και τις εξουσιαστικές σχέσεις ή θα αποτελεί μια ακόμη κατασταλτική δράση που θα ντύνεται με τον μανδύα των καλών προθέσεων.

*

Είναι γνωστό πως ο κοινωνικός έλεγχος είναι το ζητούμενο του κράτους για να μπορεί έτσι να εξουσιάζει και να μετατρέπει το λαό σε υποχείριό του. Οι τρόποι που ιστορικά χρησιμοποιήθηκαν και που χρησιμοποιούνται γι' αυτό το σκοπό είναι πολλοί και περίπλοκοι, έτσι θα αρκεστούμε αναφορικά στους πιο σημαντικούς κατά τη γνώμη μας, δηλαδή τη θρησκεία, τον χειρισμό της γνώσης, τη διαμεσολάβηση, τον εθνικισμό και την καταστολή.

Στην πορεία των χρόνων η εξουσία εξέλιξε

14 Ιούνη, 7μμ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Θέμα: ΝΑΡΚΩΣΗ: Ρατσισμός, Καταστολή και Κοινωνικός έλεγχος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αυτόνομη Ομάδα ΑΠ' ΕΞΩ, Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/φοι

Παρασκευή

15 Ιούνη 8μμ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Θέμα: Τοξικοεξάρτηση, γκετοποίηση και ανάπλαση περιοχών

Ανέκαθεν, το κράτος, επιβάλλει ένα καθεστώς διαχωρισμών ανάμεσα στους ανθρώπους για διάφορους λόγους. Οι άνθρωποι που εξωθούνται στην νάρκωση μέσω της χρήσης ουσιών στοχοποιούνται, στιγματίζονται και διαχωρίζονται από τους υπόλοιπους. Αυτή η κατάσταση αξιοποιείται από τους εξουσιαστές προκειμένου να επιτυγχάνονται οι σκοποί και οι σχεδιασμοί τους.

Εννοείται πως αυτοί οι διαχωρισμοί δεν προέρχονται από αντιλήψεις που έχουν οι υπόλοιποι άνθρωποι. Προηγείται μια διαδικασία που τίθεται σε εφαρμογή από την μεριά διάφορων προσώπων που προωθούν την εξουσιαστική λογική και τις ιδεολογικές παραμέτρους της που αποσκοπεί στο να μεταβάλει τον τρόπο σκέψης των εξουσιαζόμενων ανθρώπων μέσα από μια διαρκή πλύση εγκεφάλου. Αυτό οδηγεί ορισμένα κοινωνικά κομμάτια σε συγκεκριμένες συμπεριφορές, γεγονός που θα διευκολύνει το κράτος και τους μηχανισμούς του να τα χρησιμοποιήσουν ως αιχμή του δόρατος για χειραγωγικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις και πρακτικές.

Άλλωστε, ο αντισημιτισμός προήρθε μέσα από μια μακρόχρονη διαδικασία, όπου διάφοροι ειδικοί προσπαθούσαν σε ιδεολογικό επίπεδο να διαμορφώσουν μια εχθρική προς τους Εβραίους συμπεριφορά των υπόλοιπων ανθρώπων. Αυτό συνδυάστηκε και με διάφορες κακόβουλες φήμες και άπειρες συκοφαντίες που στηρίζονταν σε δεισιδαιμονίες. Για να πετύχουν τους σκοπούς τους χρησιμοποίησαν και χρησιμοποιούν καταστάσεις που προέρχονταν από τα βάθη των αιώνων, τότε που οι ανθρώπινες ομάδες προσπαθούσαν να ερμηνεύσουν συνθήκες και καταστάσεις, υποκαθιστώντας τη γνώση και θολώνοντας της ορθή κρίση. Τα ίδια μέσα διαστροφής και συκοφάντησης εφαρμόστηκαν σε σχέση και με άλλες φυλές (όπως για παράδειγμα τους Τσιγγάνους).

Η κοινή σύμπλευση των ειδικών (επιστημόνων) με τους αμαθείς, τους ελάχιστους καλοπροαίρετους αλλά και τους πολλούς κακοπροαίρετους, που μπορούσαν να επαναλαμβάνουν κατά πώς τους βόλευε τις διάφορες φήμες και συκοφαντίες και να προσπαθούν να αποκομίσουν οφέλη από το διωγμό και την δυστυχία άλλων ανθρώπων, ή να αποκτήσουν την εύνοια των αρχόντων, έγινε πολλές φορές το μέσο για τον εξοβελισμό ολόκληρων κοινωνικών ομάδων. Με αυτούς και παρόμοιους τρόπους, ο κρατισμός μπόρεσε να στήσει διάφορα κάστρα και κάστες που αλληλομάχονται προσπαθώντας το ένα να δικαιωθεί απέναντι στο άλλο αλλά στην ουσία συντηρώντας και δικαιώνοντας την εξουσία.

Αν στα φυλετικά ζητήματα χρειάστηκε να επιστρατεύσουν ιδεολογίες και ιδεοληψίες, προκειμένου να πετύχουν την στροφή μιας μερίδας του κοινωνικού χώρου ενάντια σ' άλλες ομάδες και άτομα, στην περίπτωση του, εκ των πραγμάτων, διαφορετικού χρησιμοποιήθηκαν λογικές που έχουν την ίδια μεθοδολογία.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τα όσα έσερναν ενάντια στους Χίπις, τη δεκαετία του 1960, ή στους πανκ, μεταγενέστερα, αλλά και σε κάθε τι που είχε διαφορετική εμφάνιση από την επιβεβλημένη; **Στις σημερινές συνθήκες αυτό που προσπαθεί να καθιερωθεί αντλώντας τις ρίζες του από το ρατσισμό, είναι η πολωτική αντιμετώπιση του διαφορετικού.** Οι κατηγοριοποιήσεις και οι στρεβλωτικοί χαρακτηρισμοί, που γίνονται σε ανθρώπους και ομάδες ανθρώπων, απλώνουν το υφάδι για την επιβράβευση της καταστολής. Επί δεκαετίες οι χασικλήδες είχαν περάσει στη δικαιοδοσία των εγκληματολόγων, που τους θεωρούσαν σαν στιγματισμένα άτομα.

Το να οδηγείται κάποιος στην εξαθλίωση και την εξάρτηση μέσω των ουσιών και στη συνέχεια να τιμωρείται γι' αυτό το λόγο ή να χρησιμοποιείται σαν πρόσχημα για την εφαρμογή διάφορων σχεδίων καταστολής, που σχετίζονται με τις εκάστοτε κρατικές επιλογές είναι μια πάγια τακτική.

Εδώ χρειάζεται να γίνουν ορισμένες επισημάνσεις.

Η νάρκωση είναι το κατ' εξοχήν επιζητούμενο από τους εξουσιαστές, ιδιαίτερα στις σημερινές

ζεται πάντοτε με τις γνωστές περιοχές όπου έχουν εγκαταλειφθεί διάφορες φυλετικές κατηγοριοποιήσεις. Ούτε αφορά τους γνωστούς καταυλισμούς που μάντρωσαν τους ινδιάνους, οι δολοφόνοι κατακτητές της αμερικανικής ηπείρου. Υπάρχουν και οι κοινωνικές κατηγοριοποιήσεις. Πρόκειται γι' αυτές που κατασκευάζει ή προτίθεται να κατασκευάσει το κράτος σε σχέση με τους χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

Εννοείται πως η κατηγοριοποίηση και η απομόνωση δεν έχει πάρει ακόμη τα χαρακτηριστικά του εγκλεισμού σε καταυλισμούς και γκέτο. Οι συναθροίσεις των χρηστών ναρκωτικών ουσιών γίνονται σε χώρους (συνήθως διάφορες πλατείες) που επιλέγει το κράτος και οι έμποροι (μπάτσοι και μη). Αυτές όμως έχουν μια διαρκή μεταβλητότητα, όπου οι επιχειρήσεις «σκούπας» των μπάτσων και οι επιλογές αναβάθμισης ή ανάπλασης της περιοχής συμβαδίζουν. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός των διαρκών επιχειρήσεων «σκούπας» που πραγματοποιούσαν μπάτσοι και ασφαλίτες στους χρήστες ουσιών της πλατείας Εξαρχείων (αλλά και της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας), εν όψει της ανάπλασής της στα πλαίσια των Ολυμπιακών αγώνων. Η τσιμεντοποιημένη ανάπλαση πραγματοποιήθηκε και οι χρήστες ναρκωτικών επαναπροωθήθηκαν στην πλατεία προκειμένου να μπει σε εφαρμογή το δεύτερο σχέδιο ανάπλασης.

Δεν θα πρέπει να θεωρηθεί επουσιώδες το γεγονός πως μέσω της παρουσίας των χρηστών στις διάφορες περιοχές δίνεται το έναυσμα για την δικαιολόγηση των εκτεταμένων μέτρων καταστολής (σκούπες, εγκατάσταση καμερών για την δήθεν αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας», περίπολα, εξακριβώσεις στοιχείων, προσαγωγές κλπ). Οι συνθήκες αυτού του είδους γκετοποίησης καταντούν ανυπόφορες.

Μέσα από την προβολή του σχεδίου ανάπλασης εκείνο που επιχειρείται και πολλές φορές επιτυγχάνεται είναι να ξεχνιέται η πραγματικότητα της ανάγκης. Επικρατεί η κυριαρχία του αντικειμένου σε βάρος της ανθρώπινης ύπαρξης. Έτσι, με την πρόφαση του «καθαρού τοίχου» η αφίσα που εκφράζει μια άποψη αντιμετωπίζεται ως βρωμιά, ως κάτι που λερώνει τον τοίχο ή την κολώνα. Αλλά, μια κολώνα «καθαρή» ή ένας τοίχος μπορούν να αποδίδουν κάλλιστα μια αποστειρωμένη στιγμή της άρρωστης και καταπιεστικής κατάστασης που έχει επιβληθεί πάνω στις ανθρώπινες ομάδες.

Μέσα από την λογική του «αποδιοπομπαίου τράγου», που κατά κανόνα είναι ο χρήστης ναρκωτικών ουσιών θριαμβεύει και δικαιώνεται η κρατική προπαγάνδα, που θέλει τους ανθρώπους να είναι «υπεύθυνοι» για τις επιλογές τους. Πρόκειται για μια εξωπραγματική τοποθέτηση

και εξαναγκάζει τους ανθρώπους να οδηγούνται μέσω της χρήσης ουσιών σε καταστάσεις εξαθλίωσης. Αν υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον για δράση ενάντια στην νάρκωση τότε οι δυνατότητες είναι απεριόριστες και μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές κοινωνικές διεργασίες.

Όμως λογικές που επιτίθενται στους χρήστες ουσιών, μόνο αρνητικά αποτελέσματα έχουν, πολύ περισσότερα από αυτά που θα είχε μια επίθεση σε ένα εργάτη για τα όσα προκαλεί το εργοστάσιο. Γιατί ο εργάτης έχει τη δυνατότητα να πάρει μια θέση και να δράσει, ενώ ο τοξικοεξαρτημένος βρίσκεται σε άπειρες φορές δυσμενέστερη θέση και αδυναμία.

Η ταύτιση της ναρκωτικής ουσίας με τον χρήστη είναι ακόμη μια αντικειμενοποίηση και απανθρωποποίηση που στοχοποιεί την ανθρώπινη ύπαρξη.

Ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση και την καταστολή ή θα στρέφεται ενάντια στις γενεσιουργές αιτίες που είναι η συνθήκες εξαθλίωσης, υποταγής, αλλοτρίωσης, καταπίεσης κι εκμετάλλευσης που προέρχονται από το κράτος και τις εξουσιαστικές σχέσεις ή θα αποτελεί μια ακόμη κατασταλτική δράση που θα ντύνεται με τον μανδύα των καλών προθέσεων.

*

Είναι γνωστό πως ο κοινωνικός έλεγχος είναι το ζητούμενο του κράτους για να μπορεί έτσι να εξουσιάζει και να μετατρέπει το λαό σε υποχείριό του. Οι τρόποι που ιστορικά χρησιμοποιήθηκαν και που χρησιμοποιούνται γι' αυτό το σκοπό είναι πολλοί και περίπλοκοι, έτσι θα αρκεστούμε αναφορικά στους πιο σημαντικούς κατά τη γνώμη μας, δηλαδή τη θρησκεία, τον χειρισμό της γνώσης, τη διαμεσολάβηση, τον εθνικισμό και την καταστολή.

Στην πορεία των χρόνων η εξουσία εξέλιξε τους ήδη υπάρχοντες, και βρήκε νέους τρόπους κοινωνικού ελέγχου μέσω των ναρκωτικών ουσιών, δημιουργώντας θύματα πεταμένους και κατακερματισμένους ανθρώπους.

Αρκετά με τις τακτικές χειραγώγησης και καταστολής του κράτους!

Αρκετά με την νάρκωση των συνειδήσεών μας, είτε μέσω των Μ.Μ.Ε. είτε μέσω των ναρκωτικών ουσιών που αποχαυνώνουν, χειραγωγούν και καταστέλλουν ψυχικά και σωματικά τον άνθρωπο.

Οι εξαρτημένοι είναι θύματα στον ίδιο πόλεμο, που έχει εξαπολύσει το κεφάλαιο ενάντια στην αμφισβήτηση και την αγωνιστικότητα.

Αρκετά με την προπαγάνδα του κράτους το οποίο αναγνωρίζει μόνο την ατομική ευθύνη και όχι τη δική του, και μέσω των Μ.Μ.Ε. παρουσιά-

ζει τον χρήστη ως άτυχο νέο που λόγω οικογενειακών και προσωπικών προβλημάτων έπεσε στα ναρκωτικά.

Αρκετά με την προπαγάνδα του κράτους που μέσω των φερέφωνών του παρουσιάζουν τον εξαθλιωμένο και μη παραγωγικό χρήστη ως εστία μόλυνσης, είτε γιατί δήθεν μεταδίδει ασθένειες, είτε γιατί είναι «εγκληματίας», είτε γιατί δήθεν κάνει εμπόριο, μετατρέποντάς τον έτσι από εξαρτημένο σε έμπορο, από εκμεταλλευόμενο σε εκμεταλλευτή, από θύμα σε θύτη και θεωρώντας τον, τελικά, κίνδυνο για την «υγιή» κατά τα άλλα κοινωνία τους.

Το χειρότερο είναι πως η προπαγανδισμένη αυτή αθλιότητα βρίσκει ανταπόκριση σε μέρος της κοινωνίας, που ποτισμένη με φόβο, όχι μόνο αποστρέφεται αλλά καταστέλλει η ίδια τους εξαθλιωμένους χρήστες.

Όχι άλλο ρατσισμό στους εξαρτημένους συνανθρώπους μας, που η ζωή τους είναι μία διαρκής και πολύπλευρη καταστολή από τις ουσίες, το γκλοπ του μπάτσου, τις φυλακές, τα ψυχιατρεία.

Όχι άλλη καταστολή από αγανακτισμένους πολίτες και από ομάδες που προσπαθούν να διατηρήσουν αγωνιστικούς πυρήνες σε έναν τόπο που έχει έντονη ιστορία αντίστασης και αλληλεγγύης, όπως η πλατεία Εξαρχείων.

Οι εξαρτημένοι δεν είναι μιάσματα.

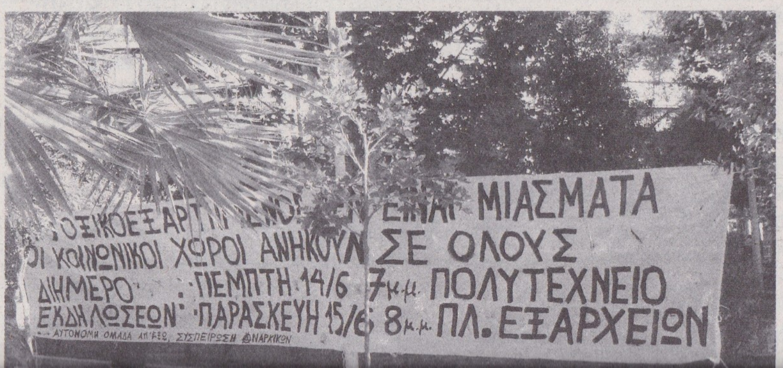
Πιστεύουμε πως ένας χώρος ζύμωσης απόψεων, πρέπει να είναι ανοιχτός σε κάθε διαφορετικό και «βρόμικο» —σε σχέση με τους «καθαρούς»—, άνθρωπο.

Ιούνης 2007

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Το διήμερο 14 και 15 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις στο Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων. Οι εκδηλώσεις, που διοργανώθηκαν από την Αυτόνομη Ομάδα ΑΠ' ΕΞΩ και τη Συσπείρωση Αναρχικών, περιελάμβαναν δύο θεματολογίες συζητήσεων.

Την πρώτη μέρα αναρτήθηκαν πανό έξω από την πύλη του Πολυτεχνείου επί της οδού Στουρνάρη όπου αναγράφονταν τα συνθήματα: Η ΠΡΕΖΑ ΘΕΡΙΖΕΙ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ και Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗ.

Στο εσωτερικό του κτιρίου Γκίνη όπου θα γινόταν η συζήτηση υπήρχαν αναρτημένα ταμπλό σχετικά με τη νάρκωση.

Ακολούθησε συζήτηση γύρω από τα θέματα **ΝΑΡΚΩΣΗ, Ρατσισμός, Καταστολή και Κοινωνικός έλεγχος**. Στη συζήτηση υπήρξε συμμετοχή και παρουσία κόσμου και σύντομα η κουβέντα στράφηκε γύρω από τα συμβάντα στην πλατεία Εξαρχείων στις 10 Μάη, όπου κυνηγήθηκαν και ξυλο-

364 ΗΜΕΡΕΣ ΣΙΩΠΗΣ 1 ΗΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ

26 ΙΟΥΝΙΟΥ2007-ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Από τις πρώτες ημέρες ίδρυσης του οργανισμού ηνωμένων εθνών, ο οργανισμός καθιέρωσε μια σειρά και εβδομάδων, ετών και δεκαετιών προκειμένου να «βοηθήσει» τον κόσμο να επικεντρωθεί στα τα οποία «ενδιαφέρεται» και έχει «δεσμευτεί». Έτσι καλεί τα κράτη μέλη καθώς και άλλους οργανισμούς γα δώσουν προσοχή σε αυτές τις ημέρες με τρόπο τέτοιο που να αντανακλά τις προτεραιότητές τους.

Με την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου του 1987 η γενική συνέλευση του ΟΗΕ, μέσω της unesco όρισε την 26η Ιουνίου ως την Παγκόσμια Ημέρα ενάντια στην Κατάχρηση Ναρκωτικών και το Παράνομο Εμπόριο (!!!). Σκοπός της θέσπισης της ημέρας αυτής είναι να ενδυναμώσει τις ενέργειες και την συνεργασία των κρατών, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από την Κατάχρηση Ναρκωτικών (!!!).

Κάθε ημέρα είναι πια και μια παγκόσμια ημέρα για κάτι. Ας τελειώνουμε πια με αυτή την υποκρισία. Στην εποχή του ατομικισμού το φαινόμενο της νάρκωσης μέσω των ουσιών εξαπλώνεται και ο αριθμός των εξαρτημένων από αυτές αυξάνεται καθημερινά, αντικατοπτρίζοντας ουσιαστικά μια αλλοτριωμένη, υποταγμένη και βουβή κοινωνία. Το ίδιο το κράτος- έμπορος που αποποιείται την πολιτική του ευθύνη και αναγνωρίζει μόνο την ατομική του κάθε χρήστη, διοργανώνει κάθε χρόνο στις 26 Ιουνίου εκδηλώσεις-πανηγύρια προβάλλοντας περίτρανα την «ευαισθησία» του και το «κοινωνικό του έργο» με σκοπό την απενοχοποίηση του σάπιου συστήματος, μητέρα αυτής της τερατογένεσης.

Κάνοντας μια ιστορική αναδρομή θα δούμε ότι ο εθισμός και η εξάρτηση είναι μια μεθόδευση των εξουσιαστών-αφεντικών, που αποσκοπεί στον έλεγχο και την υποταγή κάθε ανθρώπινης ύπαρξης. Η κατάσταση αυτή συντηρείται μέσω των διαχειριστών που έχει επιβάλει το ίδιο το κράτος, ως λύση του προβλήματος (μη κυβερνητικές και θρησκευτικές οργανώσεις, προγράμματα υποκατάστασης και στεγνά προγράμματα, κρατικές και ιδιωτικές κλινικές αποτοξίνωσης). Δεν αναιρούμε ότι η προσπάθεια που γίνεται σε κάποια από αυτά έχει αποτέλεσμα να σταματήσει κάποιος την χρήση ουσιών, δεν συμβάλει όμως στην κοινωνική απελευθέρωση του χρήστη και στην εναντίωση του με τους γενεσιουργούς παράγοντες της εξάρτησης παρά τις καλές προθέσεις και τις επαγγελίες, που εκφράζονται ορισμένες φορές. Και γι' αυτούς τους λόγους το ποσοστό των απεξαρτημένων είναι πολύ μικρό.

Άλλωστε, αν λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι οι διαχειριστές του φαινόμενου της εξάρτησης είναι οι ίδιοι μηχανισμοί της εξουσίας, που παράγει και αναπαράγει εξαρτήσεις, κατανοούμε απόλυτα γιατί δεν αναδεικνύονται οι κοινωνικές και ταξικές διαστάσεις της εξάρτησης.

Η επιστήμη συμβάλει στην διαιώνιση της εξάρτησης ορίζοντας τον εξαρτημένο ως «ασθενή» και την εξάρτηση ως «χρόνια υποτροπιάζουσα νόσο του εγκεφάλου, μη αναστρέψιμη «προτείνοντας μακροχρόνιες έως εφ' όρου ζωής φαρμακευτικές αγωγές ασυλοποιώντας με τον τρόπο αυτό τον χρήστη, γεμίζοντας έτσι τα ψυχιατρεία και τις φυλακές (δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το 85% των κρατουμένων που βρίσκονται στις φυλακές για μικροποσότητες ή μικροκλοπές που διέπραξαν λόγω της εξάρτησης τους από τις ουσίες) συντηρώντας έτσι ένα οικονομικό κατεστημένο γύρω από τον χρήστη (δικηγόρους, δικαστές, έμπορους, γιατρούς, φαρμακοβιομηχανίες, μπάτσους και

λευτή, από θύμα σε θύτη και θεωρώντας τον, τελικά, κίνδυνο για την «υγιή» κατά τα άλλα κοινωνία τους.

Το χειρότερο είναι πως η προπαγανδισμένη αυτή αθλιότητα βρίσκει ανταπόκριση σε μέρος της κοινωνίας, που ποτισμένη με φόβο, όχι μόνο αποστρέφεται αλλά καταστέλλει η ίδια τους εξαθλιωμένους χρήστες.

Οι εξαρτημένοι δεν είναι μιάσματα.

Πιστεύουμε πως ένας χώρος ζύμωσης απόψεων, πρέπει να είναι ανοιχτός σε κάθε διαφορετικό και «βρόμικο» —σε σχέση με τους «καθαρούς»—, άνθρωπο.

Ιούνης 2007

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Το διήμερο 14 και 15 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις στο Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων. Οι εκδηλώσεις, που διοργανώθηκαν από την Αυτόνομη Ομάδα ΑΠ' ΕΞΩ και τη Συσπείρωση Αναρχικών, περιελάμβαναν δύο θεματολογίες συζητήσεων.

Την πρώτη μέρα αναρτήθηκαν πανό έξω από την πύλη του Πολυτεχνείου επί της οδού Στουρνάρη όπου αναγράφονταν τα συνθήματα: Η ΠΡΕΖΑ ΘΕΡΙΖΕΙ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ και Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗ.

Στο εσωτερικό του κτιρίου Γκίνη όπου θα γινόταν η συζήτηση υπήρχαν αναρτημένα ταμπλό σχετικά με τη νάρκωση.

Ακολούθησε συζήτηση γύρω από τα θέματα **ΝΑΡΚΩΣΗ, Ρατσισμός, Καταστολή και Κοινωνικός έλεγχος**. Στη συζήτηση υπήρξε συμμετοχή και παρουσία κόσμου και σύντομα η κουβέντα στράφηκε γύρω από τα συμβάντα στην πλατεία Εξαρχείων στις 10 Μάη, όπου κυνηγήθηκαν και ξυλοκοπήθηκαν τοξικοεξαρτημένοι, που σύχναζαν εκεί. Το γεγονός αποδοκιμάστηκε από το σύνολο όσων πήραν το λόγο και τοποθετήθηκαν.

Τη δεύτερη μέρα αναρτήθηκαν πανό γύρω από την πλατεία Εξαρχείων, υπήρχε τραπεζάκι με έντυπο υλικό, και κολλήθηκαν αφίσες. Από τη μικροφωνική που στήθηκε ακούγονταν τραγούδια και διαβάζονταν κείμενα. Κατά τις 9 το βράδυ ξεκίνησε η συζήτηση με θέμα:

Από τις πρώτες ημέρες ίδρυσης του οργανισμού ηνωμένων εθνών, ο οργανισμός καθιέρωσε μια σειρά και εβδομάδων, ετών και δεκαετιών προκειμένου να «βοηθήσει» τον κόσμο να επικεντρωθεί στα τα οποία «ενδιαφέρεται» και έχει «δεσμευτεί». 'Ετσι καλεί τα κράτη μέλη καθώς και άλλους οργανισμούς γα δώσουν προσοχή σε αυτές τις ημέρες με τρόπο τέτοιο που να αντανακλά τις προτεραιότητες τους.

Με την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου του 1987 η γενική συνέλευση του ΟΗΕ, μέσω της unesco όρισε την 26η Ιουνίου ως την Παγκόσμια Ημέρα ενάντια στην Κατάχρηση Ναρκωτικών και το Παράνομο Εμπόριο (!!!). Σκοπός της θέσπισης της ημέρας αυτής είναι να ενδυναμώσει τις ενέργειες και την συνεργασία των κρατών, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από την Κατάχρηση Ναρκωτικών (!!!).

Κάθε ημέρα είναι πια και μια παγκόσμια ημέρα για κάτι. Ας τελειώνουμε πια με αυτή την υποκρισία. Στην εποχή του ατομικισμού το φαινόμενο της νάρκωσης μέσω των ουσιών εξαπλώνεται και ο αριθμός των εξαρτημένων από αυτές αυξάνεται καθημερινά, αντικατοπτρίζοντας ουσιαστικά μια αλλοτριωμένη, υποταγμένη και βουβή κοινωνία. Το ίδιο το κράτος- έμπορος που αποποιείται την πολιτική του ευθύνη και αναγνωρίζει μόνο την ατομική του κάθε χρήστη, διοργανώνει κάθε χρόνο στις 26 Ιουνίου εκδηλώσεις-πανηγύρια προβάλλοντας περίτρανα την «ευαισθησία» του και το «κοινωνικό του έργο» με σκοπό την απενοχοποίηση τού σάπιου συστήματος, μητέρα αυτής της τερατογένεσης.

Κάνοντας μια ιστορική αναδρομή θα δούμε ότι ο εθισμός και η εξάρτηση είναι μια μεθόδευση των εξουσιαστών-αφεντικών, που αποσκοπεί στον έλεγχο και την υποταγή κάθε ανθρώπινης ύπαρξης. Η κατάσταση αυτή συντηρείται μέσω των διαχειριστών που έχει επιβάλει το ίδιο το κράτος, ως λύση του προβλήματος (μη κυβερνητικές και θρησκευτικές οργανώσεις, προγράμματα υποκατάστασης και στεγνά προγράμματα, κρατικές και ιδιωτικές κλινικές αποτοξίνωσης). Δεν αναιρούμε ότι η προσπάθεια που γίνεται σε κάποια από αυτά έχει αποτέλεσμα να σταματήσει κάποιος την χρήση ουσιών, δεν συμβάλει όμως στην κοινωνική απελευθέρωση του χρήστη και στην εναντίωση του με τους γενεσιουργούς παράγοντες της εξάρτησης παρά τις καλές προθέσεις και τις επαγγελίες, που εκφράζονται ορισμένες φορές. Και γι' αυτούς τους λόγους το ποσοστό των απεξαρτημένων είναι πολύ μικρό.

Άλλωστε, αν λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι οι διαχειριστές του φαινόμενου της εξάρτησης είναι οι ίδιοι μηχανισμοί της εξουσίας, που παράγει και αναπαράγει εξαρτήσεις, κατανοούμε απόλυτα γιατί δεν αναδεικνύονται οι κοινωνικές και ταξικές διαστάσεις της εξάρτησης.

Η επιστήμη συμβάλει στην διαιώνιση της εξάρτησης ορίζοντας τον εξαρτημένο ως «ασθενή» και την εξάρτηση ως «χρόνια υποτροπιάζουσα νόσο του εγκεφάλου, μη αναστρέψιμη «προτείνοντας μακροχρόνιες έως εφ' όρου ζωής φαρμακευτικές αγωγές ασυλοποιώντας με τον τρόπο αυτό τον χρηστή, γεμίζοντας έτσι τα ψυχιατρεία και τις φυλακές (δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το 85% των κρατουμένων που βρίσκονται στις φυλακές για μικροποσότητες ή μικροκλοπές που διέπραξαν λόγω της εξάρτησης τους από τις ουσίες) συντηρώντας έτσι ένα οικονομικό κατεστημένο γύρω από τον χρήστη (δικηγόρους, δικαστές, έμπορους, γιατρούς, φαρμακοβιομηχανίες, μπάτσους και λοιπούς χαφιέδες).

Στο βρώμικο αυτό κύκλο σημαντικό ρόλο παίζουν τα κυρίαρχα ΜΜΕ, που παρουσιάζουν τον εξαρτημένο ως εγκληματία, κλέφτη και επικίνδυνο για την «καθώς πρέπει κοινωνία», κατορθώνοντας έτσι την περιθωριοποίηση και τον στιγματισμό του γεννώντας έτσι ρατσισμό. Ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας υιοθετώντας την συγκεκριμένη αντίληψη αναπαράγει τον ρατσισμό αυτόν με την καθημερινή του απαξιωτική και βίαιη συμπεριφορά προς τον χρήστη εθελοτυφλώντας στην πραγματική πλευρά του προβλήματος και όντας ανίκανο να βοηθήσει-, συμβάλει στην κυρίαρχη άποψη ότι αυτός είναι «μίασμα» αυτής της κοινωνίας.

Πιστεύουμε ότι είναι απαξιωτικό για τον άνθρωπο να του επιβάλλεται ότι τα προβλήματα που υπάρχουν τα θυμόμαστε μια φορά τον χρόνο και τα αντιμετωπίζουμε σαν ένα πανηγύρι-εκδήλωση. Είναι απαξιωτικό για εμάς να κανιβαλίζονται τα προβλήματα μιας κοινωνίας που αποχαυνωμένη απ' τον κυ-

ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗ.

Στο εσωτερικό του κτιρίου Γκίνη όπου θα γινόταν η συζήτηση υπήρχαν αναρτημένα ταμπλό σχετικά με τη νάρκωση.

Ακολούθησε συζήτηση γύρω από τα θέματα **ΝΑΡΚΩΣΗ, Ρατσισμός, Καταστολή και Κοινωνικός έλεγχος**. Στη συζήτηση υπήρξε συμμετοχή και παρουσία κόσμου και σύντομα η κουβέντα στράφηκε γύρω από τα συμβάντα στην πλατεία Εξαρχείων στις 10 Μάη, όπου κυνηγήθηκαν και ξυλοκοπήθηκαν τοξικοεξαρτημένοι, που σύχναζαν εκεί. Το γεγονός αποδοκιμάστηκε από το σύνολο όσων πήραν το λόγο και τοποθετήθηκαν.

Τη δεύτερη μέρα αναρτήθηκαν πανό γύρω από την πλατεία Εξαρχείων, υπήρχε τραπεζάκι με έντυπο υλικό, και κολλήθηκαν αφίσες. Από τη μικροφωνική που στήθηκε ακούγονταν τραγούδια και διαβάζονταν κείμενα. Κατά τις 9 το βράδυ ξεκίνησε η συζήτηση με θέμα: **Τοξικοεξάρτηση, γκετοποίηση και ανάπλαση περιοχών**. Συμμετείχαν πολλοί άνθρωποι, με αποτέλεσμα να υπάρχουν και όρθιοι συνομιλητές, και αναπτύχθηκε η σχέση που έχουν τα σχέδια ανάπλασης με την κατηγοριοποίηση, τον στιγματισμό, την γκετοποίηση και στη συνέχεια τον εξοβελισμό των «εξαθλιωμένων» τοξικοεξαρτημένων. Στη συζήτηση, που διήρκεσε περισσότερο από τρεισήμισι ώρες, πήραν το λόγο αρκετοί χρήστες και περιέγραψαν τα όσα συνέβησαν εις βάρος τους στις 10 Μαΐου.

ΟΙ ΤΟΞΙΚΟΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑΣΜΑΤΑ, ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΥΝΕΧΗΣ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΚΑΙ «ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΣ»

σεις και τις επαγγελίες, που εκφράζονται ορισμένες φορές. Και γι' αυτούς τους λόγους το ποσοστό των απεξαρτημένων είναι πολύ μικρό.

Άλλωστε, αν λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι οι διαχειριστές του φαινόμενου της εξάρτησης είναι οι ίδιοι μηχανισμοί της εξουσίας, που παράγει και αναπαράγει εξαρτήσεις, κατανοούμε απόλυτα γιατί δεν αναδεικνύονται οι κοινωνικές και ταξικές διαστάσεις της εξάρτησης.

Η επιστήμη συμβάλει στην διαιώνιση της εξάρτησης ορίζοντας τον εξαρτημένο ως «ασθενή» και την εξάρτηση ως «χρόνια υποτροπιάζουσα νόσο του εγκεφάλου, μη αναστρέψιμη «προτείνοντας μακροχρόνιες έως εφ' όρου ζωής φαρμακευτικές αγωγές ασυλοποιώντας με τον τρόπο αυτό τον χρηστή, γεμίζοντας έτσι τα ψυχιατρεία και τις φυλακές (δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το 85% των κρατουμένων που βρίσκονται στις φυλακές για μικροποσότητες ή μικροκλοπές που διέπραξαν λόγω της εξάρτησης τους από τις ουσίες) συντηρώντας έτσι ένα οικονομικό κατεστημένο γύρω από τον χρήστη (δικηγόρους, δικαστές, έμπορους, γιατρούς, φαρμακοβιομηχανίες, μπάτσους και λοιπούς χαφιέδες).

Στο βρώμικο αυτό κύκλο σημαντικό ρόλο παίζουν τα κυρίαρχα ΜΜΕ, που παρουσιάζουν τον εξαρτημένο ως εγκληματία, κλέφτη και επικίνδυνο για την «καθώς πρέπει κοινωνία», κατορθώνοντας έτσι την περιθωριοποίηση και τον στιγματισμό του γεννώντας έτσι ρατσισμό. Ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας υιοθετώντας την συγκεκριμένη αντίληψη αναπαράγει τον ρατσισμό αυτόν με την καθημερινή του απαξιωτική και βίαιη συμπεριφορά προς τον χρήστη εθελοτυφλώντας στην πραγματική πλευρά του προβλήματος και όντας ανίκανο να βοηθήσει-, συμβάλει στην κυρίαρχη άποψη ότι αυτός είναι «μίασμα» αυτής της κοινωνίας.

Πιστεύουμε ότι είναι απαξιωτικό για τον άνθρωπο να του επιβάλλεται ότι τα προβλήματα που υπάρχουν τα θυμόμαστε μια φορά τον χρόνο και τα αντιμετωπίζουμε σαν ένα πανηγύρι-εκδήλωση. Είναι απαξιωτικό για εμάς να κανιβαλίζονται τα προβλήματα μιας κοινωνίας που αποχαυνωμένη απ' τον κυρίαρχο και επιβαλλόμενο τρόπο ζωής δεν αντιδρά.

Όσο εξαρτημένοι άνθρωποι πεθαίνουν-δολοφονούνται ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ στα παγκάκια, στις φυλακές, στις πλατείες και στους δρόμους...

η παγκόσμια ημέρα ενάντια στα ναρκωτικά θα είναι ένα καλοστημένο φιάσκο και
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΝΑΡΚΩΣΗΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Ο ΧΡΗΣΤΗΣ ΟΥΣΙΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΙΟΧΕΤΕΥΕΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ

Αυτόνομη Ομάδα ΑΠΕΞΩ,
Συσπείρωση Αναρχικών,
Συντρόφισσες/σύντροφοι

Το κείμενο αυτό μοιράστηκε στις 26 Ιουνίου το πρωί στην Ομόνοια, όπου υπήρχε συγκέντρωση των εργαζομένων στα κέντρα πρόληψης, το απόγευμα στην εκδήλωση του ΚΕΘΕΑ στον Πειραιά και το βράδυ της ίδιας μέρας στην εκδήλωση που πραγματοποίησε το 18ΑΝΩ στο Θησείο.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - χρόνια - εκδηλώσεις από την

Παρασκευή 25 Μάη
Ξεκινάει το τριήμερο εκδηλώσεων για τα 5 χρόνια της κατάληψης «Ευαγγελισμός» στο Ηράκλειο της Κρήτης. Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις. Ακολουθούν προβολή και συζήτηση.

Σάββατο 26 Μάη
ΙΝΔΙΑ
Επτά άνθρωποι σκοτώνονται και 18 τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας σε πολυσύχναστη αγορά στο βορειοανατολικό κρατίδιο της Ινδίας Ασαμ. Πιθανότατα η έκρηξη αποτελεί κτύπημα από το αυτονομιστικό Απελευθερωτικό Μέτωπο του Ασάμ (ULFA). Το ULFA μάχεται για την απελευθέρωση του Ασάμ και η οργάνωση κατηγορεί το Νεό Δελχί ότι απομυζά τους μεταλλευτικούς και δασικούς πόρους της περιοχής, ενώ παραμελεί τον τοπικό πληθυσμό. Περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί από την έναρξη της εξέγερσης το 1979.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Ένοπλοι του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK) ανοίγουν πυρ κατά των δυνάμεων ασφαλείας στην επαρχία Σιρνάκ, σκοτώ-

μπορούσε να οδηγήσει σε βίαια επεισόδια και ταραχές. Εκείνοι που αψήφησαν την απαγόρευση είτε ξυλοκοπήθηκαν, είτε συνελήφθησαν από τις δυνάμεις της αστυνομίας.

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ
Ο Ούγκο Τσάβες αρνείται να ανανεώσει την άδεια λειτουργίας του Radio Caracas Television (RCTV). Αιτία, όπως επικαλέστηκε σε τηλεοπτική του ομιλία(!), ήταν η «αντικυβερνητική προπαγάνδα» του RCTV στο αποτυχημένο πραξικόπημα εναντίον του το 2002. Σε αντικατάσταση του RCTV η κυβέρνηση σχεδιάζει ένα κρατικό κανάλι, το TVES. Από την αντικυβερνητική... στην κυβερνητική προπαγάνδα.

Δευτέρα 28 Μάη
Τα γραφεία της Παγκύπριας Ενιαίας Οργάνωσης Φοιτητών (Π.Ε.Ο.Φ.) δέχονται επίθεση με αυτοσχέδιο εμπρηστικό μηχανισμό που αποτελείται από 4 γκαζάκια και μολότοφ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ανθέλληνες κουκουλοφόροι».

Βρετανός μισθοφόρος εκτελείται στην επαρχία Χελμάντ στο νότιο Αφγανιστάν.

Τρίτη 29 Μάη
Αμβούργο
Με έρευνες σε σπίτια και γραφεία, προσαγωγές 18 υπόπτων, ελέγχους στα σύνορα και φράγμα (12,5 χιλμ μήκος και 2,5 ύψος) από κάγκελα, συρματόπλεγμα και μπετόν γύρω από το συνεδριακό κέντρο, «προετοιμάζει το έδαφος» για να υποδεχτεί τους ενάντιους της παγκοσμιοποίησης το γερμανικό κράτος το οποίο ανα-

θύνη για χτύπημα αναλαμβάνει την επομένη το μέτωπο απελευθέρωσης ζώων.

ΙΟΥΝΗΣ
Σάββατο 2 Ιούνη
Πραγματοποιείται το βράδυ στα Εξάρχεια υπαίθρια προβολή βίντεο, στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου, για τα εξεγερτικά γεγονότα στη Γένοβα ενάντια στη σύνοδο του G8 το 2001. Η προβολή οργανώνεται από τον πολιτι(στι)κό χώρο ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΟ και το αναρχικό δελτίο ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ. Προηγείται μια σύντομη ενημέρωση για τη σύνοδο του G8 στο Heiligendamm και τα πρόσφατα γεγονότα στη Γερμανία και μοιράζεται έντυπο υλικό.

Ροστόκ - G8
Την ώρα που στρώνει χαλιά για τους 8 αρχηγούς των πλουσιότερων κρατών στον πλανήτη στο θέρετρο της Βαλτικής Χάιλεγκενταμ, (όπου θα συναντηθούν από τις 6 έως 8 Ιουνίου), η Γερμανία με δρακόντεια μέτρα ασφαλείας υποδέχεται τους πολέμιους της παγκοσμιοποίησης.
Οι πολέμιοι βρίσκονται ήδη από το Σάββατο 2 του Ιούνη στην πόλη Ροστόκ που βρίσκεται 25 χλμ από το Χάιλεγκενταμ και πραγματοποιούν μεγάλη διαδήλωση προς το τέλος της οποίας μια ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται με πέτρες, μπουκάλια και ρόπαλα στους μπάτσους, οι οποίοι ήταν ιδιαιτέρα προκλητικοί (13.000 χιλιάδες μπάτσοι είναι επι ποδός για να «φυλάξουν» τ' αφεντικά) που τους πνίγουν στα δακρυγόνα και συλλαμβάνουν 164 διαδηλωτές (σε 20 αποδίδουν κατηγορίες). Πάνω από 500 διαδηλωτές τραυματίζονται σοβαρά.

Reuters, την Παρασκευή αμερικανικό πολεμικό πλοίο εκτόξευσε πυραύλους σε ομάδα ξένων μαχητών στην ημιαυτόνομη περιοχή Πούτλαντ στη βόρεια Σομαλία. Σύμφωνα με το CNN, οι επιθέσεις είχαν ως στόχο ύποπτο της Αλ Κάιντα.

Δευτέρα 4 Ιούνη
Επίθεση ομάδας ατόμων στο κτίριο του δημοσιογραφικού οργανισμού Λαμπράκη με πέτρες και μπογιές στην Αθήνα.

Τρίτη 5 Ιούνη
Τρία άτομα συλλαμβάνονται από την αστυνομία τα ξημερώματα, κατηγορούμενοι για απόπειρα εμπρησμού σε όχημα της Δημοτικής Αστυνομίας στο Παλαιό Φάληρο. Οι συλληφθέντες οδηγούνται το απόγευμα στον εισαγγελέα, με τις κατηγορίες για εμπρησμό, σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, έκρηξη, κατοχή και παρασκευή εκρηκτικών υλών, παράβαση του νόμου περί όπλων και αντίσταση.

Εμπρησμός στο υποκατάστημα της Eurobank, στη λεωφόρο Αθηνών 364, στο Περιστέρι, στις 1 μετά τα μεσάνυχτα.

Τετάρτη 6 Ιούνη
Συζήτηση στο Πολυτεχνείο της Θεσσαλονίκης καλεί η «Συνέλευση ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό».

Πέμπτη 7 Ιούνη
Βιντεοπροβολή «ενάντια στους G8 και όχι μόνο» πραγματοποιείται στην κατάληψη Terra incognita στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 8 Ιούνη
Προβολή του ντοκυμαντέρ

Επίθεση γίνεται και σε υποκατάστημα του ΟΑΕΔ στα Διαβατά, του νομού Θεσσαλονίκης, την ευθύνη της οποίας αναλαμβάνει ο Αυτόνομος Πυρήνας Δράσης που αναφέρει: «Μέσα από αυτή τη δράση εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας: στον αναρχικό Γ. Δημητράκη, στον αναρχικό Ν. Κουνταρδά και στον Στ. Μαλινδρέτο, που βρίσκονται προφυλακισμένοι κατηγορούμενοι για πράξεις άρνησης κι αντίστασης στην μισθωτή εργασία, στις ψευδαισθήσεις της και στην επιβολή της (ληστεία τράπεζας, επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλο) και σε όλους τους αιχμαλώτους και τους δραπέτες της εργασίας. Λευτεριά στους φυλακισμένους συντρόφους.
Υ.Γ.1 Η ενέργεια αυτή δεν σχετίζεται με το μπαράζ εναντίον γερμανικών καπιταλιστικών στόχων που έγινε το ίδιο βράδυ.
Υ.Γ.2 Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές...»

Σάββατο 9 Ιούνη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πορεία ενάντια στο στρατό καλεί η «Συνέλευση ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό» στις 12 το μεσημέρι στην Καμάρα.

Προφυλακιστέοι κρίνονται οι τρεις συλληφθέντες στο Π. Φαλήρο. Εις βάρος τους ασκήθηκε ποινική δίωξη για απόπειρα έκρηξης, παραβάσεις του νόμου περί εκρηκτικών υλών, καθώς και για αντίσταση κατά της Αρχής.

ΡΩΜΗ
Πορεία κατά της επίσκεψης Μπους, στην οποία συμμετέχουν 50.000. Στο τέλος γίνονται συμπλοκές ανάμεσα σε αναρχικούς και μπάτσους. Σπάζεται η τζαμα-

Παρασκευή 25 Μάη
Ξεκινάει το τριήμερο εκδηλώσεων για τα 5 χρόνια της κατάληψης «Ευαγγελισμός» στο Ηράκλειο της Κρήτης. Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις. Ακολουθούν προβολή και συζήτηση.

Σάββατο 26 Μάη
ΙΝΔΙΑ
Επτά άνθρωποι σκοτώνονται και 18 τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας σε πολυσύχναστη αγορά στο βορειοανατολικό κρατίδιο της Ινδίας Ασαμ. Πιθανότατα η έκρηξη αποτελεί κτύπημα από το αυτονομιστικό Απελευθερωτικό Μέτωπο του Ασάμ (ULFA). Το ULFA μάχεται για την απελευθέρωση του Ασάμ και η οργάνωση κατηγορεί το Νεό Δελχί ότι απομυζά τους μεταλλευτικούς και δασικούς πόρους της περιοχής, ενώ παραμελεί τον τοπικό πληθυσμό. Περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί από την έναρξη της εξέγερσης το 1979.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Ένοπλοι του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK) ανοίγουν πυρ κατά των δυνάμεων ασφαλείας στην επαρχία Σιρνάκ, σκοτώνοντας ένα μέλος τους και τραυματίζοντας άλλο ένα. Η επίθεση αυτή συμπίπτει με ευρεία επιχείρηση που διεξάγει ο τουρκικός στρατός σε πολλές επαρχίες της περιοχής, εναντίον του PKK.

Κυριακή 27 Μάη
ΡΩΣΙΑ
Σοβαρά επεισόδια στο κέντρο της Μόσχας σε διαδήλωση για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων, η οποία είχε απαγορευθεί από το δήμο Μόσχας. Ο δήμαρχος της ρωσικής πρωτεύουσας Γιούρι Λούζκοβ χαρακτηρίζει την ομοφυλοφιλία «σατανική» και έχει ξεκαθαρίσει κατ' επανάληψη και σε όλους τους τόνους ότι δεν θα επιτρέψει ποτέ την πραγματοποίηση διαδηλώσεων στη ρωσική πρωτεύουσα. Οι διαδηλωτές επιχει-

RCTV στο αποτυχημένο πραξικόπημα εναντίον του το 2002. Σε αντικατάσταση του RCTV η κυβέρνηση σχεδιάζει ένα κρατικό κανάλι, το TVES. Από την αντικυβερνητική... στην κυβερνητική προπαγάνδα.

Δευτέρα 28 Μάη
Τα γραφεία της Παγκύπριας Ενιαίας Οργάνωσης Φοιτητών (Π.Ε.Ο.Φ.) δέχονται επίθεση με αυτοσχέδιο εμπρηστικό μηχανισμό που αποτελείται από 4 γκαζάκια και μολότοφ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ανθέλληνες κουκουλοφόροι».

Βρετανός μισθοφόρος εκτελείται στην επαρχία Χελμάντ στο νότιο Αφγανιστάν.

Τρίτη 29 Μάη
Αμβούργο
Με έρευνες σε σπίτια και γραφεία, προσαγωγές 18 υπόπτων, ελέγχους στα σύνορα και φράγμα (12,5 χιλμ μήκος και 2,5 ύψος) από κάγκελα, συρματόπλεγμα και μπετόν γύρω από το συνεδριακό κέντρο, «προετοιμάζει το έδαφος» για να υποδεχτεί τους ενάντιους της παγκοσμιοποίησης το γερμανικό κράτος το οποίο ανακοινώνει: «Υποψιαζόμαστε ότι μέλη της άκρας αριστεράς ίδρυσαν μία τρομοκρατική οργάνωση ή είναι μέλη μία τέτοιας οργάνωσης, η οποία σχεδιάζει εμπρηστικές επιθέσεις και άλλες ενέργειες με σκοπό να δημιουργήσει προβλήματα ή να παρεμποδίσει την πραγματοποίηση της συνόδου κορυφής της G8 στο Χάιλιγκενταμ».
Ενάντια στην παγκοσμιοποίηση αλλά ενάντια και στα «μέτρα» που έχουν ληφθεί για να προστατεύτούν οι G8 πραγματοποιείται διαδήλωση στο Αμβούργο, όπου οι διαδηλωτές πετούν πέτρες στα κεφάλια των μπάτσων οι οποίοι απαντούν με αντλίες νερού και ξύλο. Συλλαμβάνονται 21 άτομα.

Τετάρτη 30 Μάη

το αναρχικό δελτίο ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ. Προηγείται μια σύντομη ενημέρωση για τη σύνοδο του G8 στο Heiligendamm και τα πρόσφατα γεγονότα στη Γερμανία και μοιράζεται έντυπο υλικό.

Ροστόκ - G8
Την ώρα που στρώνει χαλιά για τους 8 αρχηγούς των πλουσιότερων κρατών στον πλανήτη στο θέρετρο της Βαλτικής Χάιλεγκενταμ, (όπου θα συναντηθούν από τις 6 έως 8 Ιουνίου), η Γερμανία με δρακόντεια μέτρα ασφαλείας υποδέχεται τους πολέμιους της παγκοσμιοποίησης.
Οι πολέμιοι βρίσκονται ήδη από το Σάββατο 2 του Ιούνη στην πόλη Ροστόκ που βρίσκεται 25 χλμ από το Χάιλεγκενταμ και πραγματοποιούν μεγάλη διαδήλωση προς το τέλος της οποίας μια ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται με πέτρες, μπουκάλια και ρόπαλα στους μπάτσους, οι οποίοι ήταν ιδιαιτέρα προκλητικοί (13.000 χιλιάδες μπάτσοι είναι επι ποδός για να «φυλάξουν» τ' αφεντικά) που τους πνίγουν στα δακρυγόνα και συλλαμβάνουν 164 διαδηλωτές (σε 20 αποδίδουν κατηγορίες). Πάνω από 500 διαδηλωτές τραυματίζονται σοβαρά.
Τη νύχτα οι δυνάμεις καταστολής περικυκλώνουν κάμπινγκ που φιλοξενεί γύρω στους 6.000 πολέμιους.
Τις επόμενες ημέρες πραγματοποιούνται κινητοποιήσεις για τους μετανάστες και ενάντια στα μεταλλαγμένα, ενώ συνεχίζονται όλη την βδομάδα οι προσπάθειες αποκλεισμού δρόμων και του αεροδρομίου, πραγματοποιείται συμβολική περικύκλωση του ξενοδοχείου Grand Hotel Kempinski που συνεδριάζουν οι G8, ενώ γίνονται όλες τις μέρες χάπενινγκ με μουσικές και κλόουν.
Πάνω από 1000 άτομα συλλαμβάνονται αυτές τις 6 ημέρες ενώ τουλάχιστον 12 άτομα έχουν ήδη δικαστεί και έχουν φυλάκιση από 5-10 μήνες χωρίς αναστολή.

Τρίτη 5 Ιούνη
Τρία άτομα συλλαμβάνονται από την αστυνομία τα ξημερώματα, κατηγορούμενοι για απόπειρα εμπρησμού σε όχημα της Δημοτικής Αστυνομίας στο Παλαιό Φάληρο. Οι συλληφθέντες οδηγούνται το απόγευμα στον εισαγγελέα, με τις κατηγορίες για εμπρησμό, σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, έκρηξη, κατοχή και παρασκευή εκρηκτικών υλών, παράβαση του νόμου περί όπλων και αντίσταση.

Εμπρησμός στο υποκατάστημα της Eurobank, στη λεωφόρο Αθηνών 364, στο Περιστέρι, στις 1 μετά τα μεσάνυχτα.

Τετάρτη 6 Ιούνη
Συζήτηση στο Πολυτεχνείο της Θεσσαλονίκης καλεί η «Συνέλευση ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό».

Πέμπτη 7 Ιούνη
Βιντεοπροβολή «ενάντια στους G8 και όχι μόνο» πραγματοποιείται στην κατάληψη Terra incognita στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 8 Ιούνη
Προβολή του ντοκυμαντέρ «smash G8» στη κατάληψη Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο Κρήτης.

Εμπρηστικές επιθέσεις σημειώνονται σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, με στόχους κυρίως αντιπροσωπείες γερμανικών αυτοκινήτων.
Στην Αθήνα, μετά τις 1.05π.μ. και μέσα σε διάστημα δέκα λεπτών περίπου σημειώνονται επιθέσεις με γκαζάκια σε αντιπροσωπεία της Opel, στην συμβολή των οδών Κηφισού και Καβάλας, στην αντιπροσωπεία αυτοκινήτων Merces des Λαϊνόπουλος στην Κηφισιά και σε σχολικό λεωφορείο, στο Παγκράτι, που ανήκει στην «Εράσμειο» Ελληνογερμανική Σχολή. Σε επτά αυτοκίνητα προκαλούνται υλικές ζημιές.
Στη Θεσσαλονίκη, πέντε εμπρηστικές επιθέσεις με γκαζάκια ση-

της και στην επιβολή της (ληστεία τράπεζας, επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλο) και σε όλους τους αιχμαλώτους και τους δραπέτες της εργασίας. Λευτεριά στους φυλακισμένους συντρόφους.
Υ.Γ.1 Η ενέργεια αυτή δεν σχετίζεται με το μπαράζ εναντίον γερμανικών καπιταλιστικών στόχων που έγινε το ίδιο βράδυ.
Υ.Γ.2 Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές...»

Σάββατο 9 Ιούνη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πορεία ενάντια στο στρατό καλεί η «Συνέλευση ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό» στις 12 το μεσημέρι στην Καμάρα.

Προφυλακιστέοι κρίνονται οι τρεις συλληφθέντες στο Π. Φαλήρο. Εις βάρος τους ασκήθηκε ποινική δίωξη για απόπειρα έκρηξης, παραβάσεις του νόμου περί εκρηκτικών υλών, καθώς και για αντίσταση κατά της Αρχής.

ΡΩΜΗ
Πορεία κατά της επίσκεψης Μπους, στην οποία συμμετέχουν 50.000. Στο τέλος γίνονται συμπλοκές ανάμεσα σε αναρχικούς και μπάτσους. Σπάζεται η τζαμαρία μιας τράπεζας και μια κάμερα. Συλλαμβάνονται 6 διαδηλωτές.

Κυριακή 10 Ιούνη
ΤΟΥΡΚΙΑ
Έκρηξη βόμβας μικρής ισχύος, με τουλάχιστον 14 τραυματίες, σημειώνεται στην Κωνσταντινούπολη μπροστά από κατάστημα ρούχων στην περιοχή Μπακιρκόι, στην ευρωπαϊκή πλευρά της πόλης.

Έκρηξη στις δικαστικές φυλακές Νιγρίτας Σερρών προκαλεί εκτεταμένες ζημιές στο υπό ανέγερση κτίριο διοίκησης.

Δευτέρα 11 Ιούνη
Καναδός κατοχικός στρατώτης σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας στο Αφγανιστάν.

κατηγορεί το Νέο Δελχί ότι απομυζά τους μεταλλευτικούς και δασικούς πόρους της περιοχής, ενώ παραμελεί τον τοπικό πληθυσμό. Περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί από την έναρξη της εξέγερσης το 1979.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Ένοπλοι του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (PKK) ανοίγουν πυρ κατά των δυνάμεων ασφαλείας στην επαρχία Σιρνάκ, σκοτώνοντας ένα μέλος τους και τραυματίζοντας άλλο ένα. Η επίθεση αυτή συμπίπτει με ευρεία επιχείρηση που διεξάγει ο τουρκικός στρατός σε πολλές επαρχίες της περιοχής, εναντίον του PKK.

Κυριακή 27 Μάη
ΡΩΣΙΑ
Σοβαρά επεισόδια στο κέντρο της Μόσχας σε διαδήλωση για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων, η οποία είχε απαγορευθεί από το δήμο Μόσχας. Ο δήμαρχος της ρωσικής πρωτεύουσας Γιούρι Λούζκοβ χαρακτηρίζει την ομοφυλοφιλία «σατανική» και έχει ξεκαθαρίσει κατ' επανάληψη και σε όλους τους τόνους ότι δεν θα επιτρέψει ποτέ την πραγματοποίηση διαδηλώσεων στη ρωσική πρωτεύουσα. Οι διαδηλωτές επιχειρούν να παραδώσουν στο γραφείο του δημάρχου ανοιχτή επιστολή με την υπογραφή περισσότερων από 40 ευρωβουλευτών και αίτημα να επιτραπεί η διεξαγωγή της προγραμματισμένης διαδήλωσης. Στην ίδια περιοχή λαμβάνει χώρα αντι-διαδήλωση ακροδεξιών, οι οποίοι επιτίθενται και γρονθοκοπούν τους διαδηλωτές. Ανάλογες σκηνές είχαν εκτυλιχθεί στη Μόσχα ακριβώς πριν από ένα χρόνο. Προγραμματισμένη διαδήλωση ομοφυλόφιλων είχε απαγορευθεί, με το επιχείρημα ότι θα

Τρίτη 29 Μάη
Αμβούργο
Με έρευνες σε σπίτια και γραφεία, προσαγωγές 18 υπόπτων, ελέγχους στα σύνορα και φράγμα (12,5 χιλμ μήκος και 2,5 ύψος) από κάγκελα, συρματόπλεγμα και μπετόν γύρω από το συνεδριακό κέντρο, «προετοιμάζει το έδαφος» για να υποδεχτεί τους ενάντιους της παγκοσμιοποίησης το γερμανικό κράτος το οποίο ανακοινώνει: «Υποψιαζόμαστε ότι μέλη της άκρας αριστεράς ίδρυσαν μία τρομοκρατική οργάνωση ή είναι μέλη μία τέτοιας οργάνωσης, η οποία σχεδιάζει εμπρηστικές επιθέσεις και άλλες ενέργειες με σκοπό να δημιουργήσει προβλήματα ή να παρεμποδίσει την πραγματοποίηση της συνόδου κορυφής της G8 στο Χάιλιγκενταμ».
Ενάντια στην παγκοσμιοποίηση αλλά ενάντια και στα «μέτρα» που έχουν ληφθεί για να προστατευτούν οι G8 πραγματοποιείται διαδήλωση στο Αμβούργο, όπου οι διαδηλωτές πετούν πέτρες στα κεφάλια των μπάτσων οι οποίοι απαντούν με αντλίες νερού και ξύλο. Συλλαμβάνονται 21 άτομα.

Τετάρτη 30 Μάη
Συζήτηση με θέμα το έθνος και τον αντι-ιμπεριαλισμό γίνεται στη «Φάμπρικα Υφανέτ» στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια του 11μερου εκδηλώσεων για τα 3 χρόνια της κατάληψης.

Πέμπτη 31 Μάη
Εμπρησμός σε τράπεζα και σε διπλωματικό αυτοκίνητο της Σερβίας στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης.

Επίθεση γίνεται στον κυνηγετικό σύλλογο Θεσσαλονίκης. Την ευτοποιούν μεγάλη διαδήλωση προς το τέλος της οποίας μια ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται με πέτρες, μπουκάλια και ρόπαλα στους μπάτσους, οι οποίοι ήταν ιδιαίτερα προκλητικοί (13.000 χιλιάδες μπάτσοι είναι επι ποδός για να «φυλάξουν» τ' αφεντικά) που τους πνίγουν στα δακρυγόνα και συλλαμβάνουν 164 διαδηλωτές (σε 20 αποδίδουν κατηγορίες). Πάνω από 500 διαδηλωτές τραυματίζονται σοβαρά.
Τη νύχτα οι δυνάμεις καταστολής περικυκλώνουν κάμπινγκ που φιλοξενεί γύρω στους 6.000 πολέμιους.
Τις επόμενες ημέρες πραγματοποιούνται κινητοποιήσεις για τους μετανάστες και ενάντια στα μεταλλαγμένα, ενώ συνεχίζονται όλη την βδομάδα οι προσπάθειες αποκλεισμού δρόμων και του αεροδρομίου, πραγματοποιείται συμβολική περικύκλωση του ξενοδοχείου Grand Hotel Kempinski που συνεδριάζουν οι G8, ενώ γίνονται όλες τις μέρες χάπενινγκ με μουσικές και κλόουν.
Πάνω από 1000 άτομα συλλαμβάνονται αυτές τις 6 ημέρες ενώ τουλάχιστον 12 άτομα έχουν ήδη δικαστεί και έχουν φυλάκιση από 5-10 μήνες χωρίς αναστολή.

Κυριακή 3 Ιούνη
ΣΟΜΑΛΙΑ
Πέντε στρατιώτες και δύο άτομα (σωματοφύλακες πιθανότατα) σκοτώνονται, ενώ 10 σωματοφύλακες τραυματίζονται σε επίθεση αυτοκτονίας με όχημα, που σημειώνεται μπροστά στο σπίτι του πρωθυπουργού της Σομαλίας Αλί Μοχάμεντ Γκεντί. Ο Σομαλός πρωθυπουργός, δυστυχώς, δεν τραυματίζεται και μεταφέρεται σε ασφαλή τοποθεσία. Ο Γκεντί κατηγορεί την Αλ Κάιντα για την επίθεση. Σύμφωνα με το πρακτορείο

Τετάρτη 6 Ιούνη
Συζήτηση στο Πολυτεχνείο της Θεσσαλονίκης καλεί η «Συνέλευση ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό».

Πέμπτη 7 Ιούνη
Βιντεοπροβολή «ενάντια στους G8 και όχι μόνο» πραγματοποιείται στην κατάληψη Terra incognita στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 8 Ιούνη
Προβολή του ντοκυμαντέρ «smash G8» στη καταληψη Ευαγγελισμου στο Ηρακλειο Κρητης.

Εμπρηστικές επιθέσεις σημειώνονται σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, με στόχους κυρίως αντιπροσωπείες γερμανικών αυτοκινήτων.
Στην Αθήνα, μετά τις 1.05π.μ. και μέσα σε διάστημα δέκα λεπτών περίπου σημειώνονται επιθέσεις με γκαζάκια σε αντιπροσωπεία της Opel, στην συμβολή των οδών Κηφισού και Καβάλας, στην αντιπροσωπεία αυτοκινήτων Mercedes Λαϊνόπουλος στην Κηφισιά και σε σχολικό λεωφορείο, στο Παγκράτι, που ανήκει στην «Εράσμειο» Ελληνογερμανική Σχολή. Σε επτά αυτοκίνητα προκαλούνται υλικές ζημιές.
Στη Θεσσαλονίκη, πέντε εμπρηστικές επιθέσεις με γκαζάκια σημειώνονται λίγο μετά τις 01:00 τα ξημερώματα. Από τις εκρήξεις αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών προκαλούνται ζημιές σε ATM του σουπερμάρκετ Lidl, στα Κωνσταντινοπολίτικα, σε κατάστημα της εταιρίας Miele, στο κέντρο της πόλης, σε τρία αυτοκίνητα σε πάρκινγκ δύο αντιπροσωπειών της Mercedes, επί της οδού Βασιλίσσης Όλγας, καθώς και στο δρόμο Θεσσαλονίκης-Περαίας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Πυρήνες Εμπρηστών Αθήνας-Θεσσαλονίκης».

Προφυλακιστέοι κρίνονται οι τρεις συλληφθέντες στο Π. Φαλήρο. Εις βάρος τους ασκήθηκε ποινική δίωξη για απόπειρα έκρηξης, παραβάσεις του νόμου περί εκρηκτικών υλών, καθώς και για αντίσταση κατά της Αρχής.

ΡΩΜΗ
Πορεία κατά της επίσκεψης Μπους, στην οποία συμμετέχουν 50.000. Στο τέλος γίνονται συμπλοκές ανάμεσα σε αναρχικούς και μπάτσους. Σπάζεται η τζαμαρία μιας τράπεζας και μια κάμερα. Συλλαμβάνονται 6 διαδηλωτές.

Κυριακή 10 Ιούνη
ΤΟΥΡΚΙΑ
Έκρηξη βόμβας μικρής ισχύος, με τουλάχιστον 14 τραυματίες, σημειώνεται στην Κωνσταντινούπολη μπροστά από κατάστημα ρούχων στην περιοχή Μπακιρκόι, στην ευρωπαϊκή πλευρά της πόλης.

Έκρηξη στις δικαστικές φυλακές Νιγρίτας Σερρών προκαλεί εκτεταμένες ζημιές στο υπό ανέγερση κτίριο διοίκησης.

Δευτέρα 11 Ιούνη
Καναδός κατοχικός στρατώτης σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας στο Αφγανιστάν.

Τρίτη 12 Ιούνη
Στην κεντρική πλατεία του Χαλανδρίου Αττικής, οι Πυρήνες ενάντια στην κρατική καταστολή διοργανώνουν συζήτηση και προβολή της ταινίας *Ημέρες δημοκρατίας*.

Πέμπτη 14 Ιούνη
Συγκέντρωση παρέμβαση με μικροφωνική, γίνεται, από την Αναρχική Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, για την άμεση απελευθέρωση των 3 διωκόμενων για την από-

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

πειρα εμπρησμού στο Π. Φάληρο, στις 5.30 το απόγευμα στο Πολυτεχνείο της Αθήνας, στην είσοδο της οδού Στουρνάρη. Αναρτώνται πανώ και μοιράζονται προκηρύξεις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Μικροφωνική πραγματοποιείται στην πλατεία Αριστοτέλους για τον πυροβολισμό του διοικητή του Α.Τ. Ωραιοκάστρου κατά ενός ανθρώπου μετά από λογομαχία

τους 3 προφυλακισμένους του Παλαιού Φαλήρου γίνεται από αναρχικούς στο Πολυτεχνείο της Αθήνας (Πατησίων) στις 7.30 το απόγευμα.

Το βράδυ κατά τη διάρκεια συναυλίας στο πλαίσιο φεστιβάλ κόμιξ στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι παίρνεται το μικρόφωνο και διαβάζεται κείμενο αλληλεγγύης σε σχέση με το πο-

ρεία προς το Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής.

Τετάρτη 20 Ιούνη
Εκτελούνται 3 καναδοί κατοχικοί στρατιώτες στο Αφγανιστάν.

Πέμπτη 21 Ιούνη
Πραγματοποιείται στις 7 το απόγευμα, στα Προπύλαια του πανεπιστημίου Αθήνας, η συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Β. Στεργίου και στον αγωνιστή TIMO BEHREND. Ακολουθεί πολυπληθής πορεία η οποία δια μέσου της Ομόμοιας, Σταδίου και Συντάγματος επιστρέφει στα Προπύλαια. Σ' όλη τη διάρκει ατης πορείας υπάρχει ένταση με τις διμοιρίες των κρατικών ραβδούχων αλλά αποφεύγεται η σύγκρουση.

Παρασκευή 22 Ιούνη
Ξεκινά το **τριήμερο εκδηλώσεων** του Θερσίτη, στους Αγ. Αναργύρους Αττικής, με προβολές, συναυλία οικονομικής ενίσχυσης φυλακισμένων, θεατρικό παιχνίδι και συζητήσεις για την «ανάπτυξη» και την «ασφάλεια».

Συναυλία αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, που διοργανώνει η Terra Incognita, γίνεται στο αστεροσκοπείο στο ΑΠΘεσσαλονίκης.

ΠΑΤΡΑ
Συγκέντρωση και Προβολή Βίντεο γίνεται στις 7.30 το βράδυ στην πλατεία Όλγας για αλληλεγγύη στο Βασίλη Στεργίου και τους συλληφθέντες των εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων. Η διοργάνωση γίνεται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Παλιάς Πόλης.

Σάββατο 23 Ιούνη
Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης για τους φυλακισμένους και έκθεση αφίσας γίνεται στο στέκι Βιο-

Προβολή της ταινίας THELMA & LOUISE γίνεται στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου στα Εξάρχεια. Η διοργάνωση γίνεται από τον πολι[τι]στικό χώρο ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΟ.

Πέμπτη 28 Ιούνη
Τις πρώτες πρωινές ώρες μπάτσοι (ΟΠΚΕ και ασφαλήτες) με προκλητικό τρόπο αρχίζουν να κάνουν εξακριβώσεις στοιχείων στη συμβολή των οδών Ζωοδόχου Πηγής και Τζαβέλα, σταματώντας διερχόμενους. Στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου υπάρχει κόσμος ο οποίος δεν αφήνει την πρόκληση αναπάντητη. Γίνεται πέσιμο με πέτρες και οι μπάτσοι το βάζουν στα πόδια ρίχνοντας πίσω τους δακρυγόνα και αφήνοντας δύο άτομα που είχαν ακινητοποιήσει για εξακρίβωση στοιχείων. Αμέσως μετά, εμφανίζεται μια διμοιρία ΜΑΤ που αντιμετωπίζεται με πολύ πετρίδι και ρίχνει δακρυγόνα στη Μεσολογγίου. Μια άλλη διμοιρία φτάνει στην Κωλέττη, αλλά αναγκάζεται να σταματήσει μπροστά σε πλήθος κόσμου που την υποδέχεται με πέτρες, μπουκάλια, ποτήρια και τασάκια. Μετά από λίγα λεπτά οπισθοχωρεί, αφού πνίγει την περιοχή στα δακρυγόνα. Μια άλλη διμοιρία ανεβαίνει από τη Σόλωνος στη Θεμιστοκλέους. Η διμοιρία της Μπουμπουλίνας ανεβαίνει η μισή από τη Στουρνάρη και η άλλη μισή από Τοσίτσα. Γενικά, μετά τη συμπλοκή στη Μεσολογγίου εμφανίζονται από παντού ΜΑΤ, ζητάδες και ασφαλήτες. Οι διμοιρίες παραμένουν μέχρι τις 5 το πρωί στην περιοχή.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους τρεις συλληφθέντες για την απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας, γίνεται στις 7μμ στην πλατεία Φλοίσβου στο Παλαιό Φάληρο.

***

Σύντροφοι συντρόφισσες και φίλες φίλοι,

Όπως συνηθίζεται εδώ και πέντε χρόνια στις αρχές Ιουλίου κυκλοφορεί το καλοκαιρινό φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ και παραμένει στην κυκλοφορία μέχρι και τα τέλη Αυγούστου.

Ετσι, θα τα ξαναπούμε στις αρχές Σεπτεμβρίου, τότε που θα κυκλοφορήσει και το επόμενο φύλλο

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΑΜΕΣΗ

Επειδή
το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι, Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

πειρα εμπρησμού στο Π. Φάληρο, στις 5.30 το απόγευμα στο Πολυτεχνείο της Αθήνας, στην είσοδο της οδού Στουρνάρη. Αναρτώνται πανό και μοιράζονται προκηρύξεις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Μικροφωνική πραγματοποιείται στην πλατεία Αριστοτέλους για τον πυροβολισμό του διοικητή του Α.Τ. Ωραιοκάστρου κατά ενός ανθρώπου μετά από λογομαχία για μια θέση πάρκινγκ. Υπάρχουν πανό και μοιράζονται κείμενα.

Εμπρησμός σε εθνική τράπεζα στην οδό Μαιζώνος στην Πάτρα. Άγνωστος με τηλεφώνημα σε τοπική εφημερίδα αναφέρει ότι το χτύπημα έγινε σε «ένδειξη αλληλεγγύης για τα τρία άτομα που συνελήφθησαν την προηγούμενη εβδομάδα στο Παλαιό Φάληρο».

Παρασκευή 15 Ιούνη
Εμπρησμός σε ΑΤΜ τράπεζας στο Γέρακα Αττικής.

Ομάδα ατόμων επιτίθεται με πέτρες και μολότωφ στην υπηρεσία αρχείου της εθνικής τράπεζας στα κάτω Πατήσια, στην Αθήνα. Η

τους 3 προφυλακισμένους του Παλαιού Φαλήρου γίνεται από αναρχικούς στο Πολυτεχνείο της Αθήνας (Πατησίων) στις 7.30 το απόγευμα.

Το βράδυ κατά τη διάρκεια συναυλίας στο πλαίσιο φεστιβάλ κόμιξ στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι παίρνεται το μικρόφωνο και διαβάζεται κείμενο αλληλεγγύης σε σχέση με το περιστατικό της βίαιης εκκένωσης της κατάληψης Μυλλέρου από τον Δήμο Αθηναίων με δεκάδες μπάτσους απ' όλα τα σώματα της αστυνομίας. Την ώρα που διαβαζόταν το κείμενο πετάχτηκαν ταυτόχρονα χιλιάδες τρικάκια σε όλο το χώρο.

Κυριακή 17 Ιούνη
Γίνεται **εμπρηστική επίθεση** σε 2 τράπεζες στο κέντρο της Αθήνας. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα για την εμπρηστική αλληλεγγύη».

Συγκέντρωση έξω από τις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης γίνεται, την ώρα του προαυλισμού, από αλληλέγγυους στον Timo BEHREND. Ακολουθεί πολύπληθής πορεία η οποία δια μέσου της Ομόνοιας, Σταδίου και Συντάγματος επιστρέφει στα Προπύλαια. Σ' όλη τη διάρκει ατης πορείας υπάρχει ένταση με τις διμοιρίες των κρατικών ραβδούχων αλλά αποφεύγεται η σύγκρουση.

Παρασκευή 22 Ιούνη
Ξεκινά το **τριήμερο εκδηλώσεων** του Θερσίτη, στους Αγ. Αναργύρους Αττικής, με προβολές, συναυλία οικονομικής ενίσχυσης φυλακισμένων, θεατρικό παιχνίδι και συζητήσεις για την «ανάπτυξη» και την «ασφάλεια».

Συναυλία αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, που διοργανώνει η Terra Incognita, γίνεται στο αστεροσκοπείο στο ΑΠΘεσσαλονίκης.

ΠΑΤΡΑ
Συγκέντρωση και Προβολή Βίντεο γίνεται στις 7.30 το βράδυ στην πλατεία Όλγας για αλληλεγύη στο Βασίλη Στεργίου και τους συλληφθέντες των εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων. Η διοργάνωση γίνεται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Παλιάς Πόλης.

Σάββατο 23 Ιούνη
Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης για τους φυλακισμένους και έκθεση αφίσας γίνεται στο στέκι Βιολογικού στη Θεσσαλονίκη από Terra Incognita- BIOLOGICA.

Κυριακή 24 Ιούνη
Κινητοποίηση των κρατούμενων σε 3 ορόφους της φυλακής Διαβατών για περίπου μισή ώρα. Οι κρατούμενοι επιστρέφουν στα κελιά τους όταν γίνεται δεκτό το αίτημά τους για παροχή ανεμιστήρων σε κάθε κελί, όπου τα βράδια η θερμοκρασία φτάνει τους 50-55 βαθμούς, μέσα σε κελιά όπου αντιστοιχεί 1 με 1,5 τετραγωνικό μέτρο στον κάθε κρατούμενο.

Τετάρτη 27 Ιούνη
Στις 00:45, άγνωστος-οι τοποθετούν στην είσοδο του χώρου αναρχικών Θερσίτη, στο Ίλιον Αττι-

ντας διερχόμενους. Στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου υπάρχει κόσμος ο οποίος δεν αφήνει την πρόκληση αναπάντητη. Γίνεται πέσιμο με πέτρες και οι μπάτσοι το βάζουν στα πόδια ρίχνοντας πίσω τους δακρυγόνα και αφήνοντας δύο άτομα που είχαν ακινητοποιήσει για εξακρίβωση στοιχείων. Αμέσως μετά, εμφανίζεται μια διμοιρία ΜΑΤ που αντιμετωπίζεται με πολύ πετρίδι και ρίχνει δακρυγόνα στη Μεσολογγίου. Μια άλλη διμοιρία φτάνει στην Κωλέττη, αλλά αναγκάζεται να σταματήσει μπροστά σε πλήθος κόσμου που την υποδέχεται με πέτρες, μπουκάλια, ποτήρια και τασάκια. Μετά από λίγα λεπτά οπισθοχωρεί, αφού πνίγει την περιοχή στα δακρυγόνα. Μια άλλη διμοιρία ανεβαίνει από τη Σόλωνος στη Θεμιστοκλέους. Η διμοιρία της Μπουμπουλίνας ανεβαίνει η μισή από τη Στουρνάρη και η

***

Σύντροφοι συντρόφισσες και φίλες φίλοι,

Όπως συνηθίζεται εδώ και πέντε χρόνια στις αρχές Ιουλίου κυκλοφορεί το καλοκαιρινό φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ και παραμένει στην κυκλοφορία μέχρι και τα τέλη Αυγούστου.

Ετσι, θα τα ξαναπούμε στις αρχές Σεπτεμβρίου, τότε που θα κυκλοφορήσει και το επόμενο φύλλο

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

στον αναρχικό

Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

και στον

TIMO BEHRENDT

Αλληλεγγύη

στους τρεις προφυλακισμένους για την

Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

πειρα εμπρησμού στο Π. Φάληρο, στις 5.30 το απόγευμα στο Πολυτεχνείο της Αθήνας, στην είσοδο της οδού Στουρνάρη. Αναρτώνται πανώ και μοιράζονται προκηρύξεις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Μικροφωνική πραγματοποιείται στην πλατεία Αριστοτέλους για τον πυροβολισμό του διοικητή του Α.Τ. Ωραιοκάστρου κατά ενός ανθρώπου μετά από λογομαχία για μια θέση πάρκινγκ. Υπάρχουν πανό και μοιράζονται κείμενα.

Εμπρησμός σε εθνική τράπεζα στην οδό Μαιζώνος στην Πάτρα. Άγνωστος με τηλεφώνημα σε τοπική εφημερίδα αναφέρει ότι το χτύπημα έγινε σε «ένδειξη αλληλεγγύης για τα τρία άτομα που συνελήφθησαν την προηγούμενη εβδομάδα στο Παλαιό Φάληρο».

Παρασκευή 15 Ιούνη
Εμπρησμός σε ΑΤΜ τράπεζας στο Γέρακα Αττικής.

Ομάδα ατόμων επιτίθεται με πέτρες και μολότωφ στην υπηρεσία αρχείου της εθνικής τράπεζας στα κάτω Πατήσια, στην Αθήνα. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται ότι η ενέργεια έγινε «Ως ένδειξη αλληλεγγύης στον αναρχικό Γιάννη Δημητράκη και τους διωκόμενους για την απαλλοτρίωση της Εθνικής Τράπεζας».

Ξεκινά το διήμερο εκδηλώσεων, στο Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων, που διοργανώνεται από την Αυτόνομη Ομάδα ΑΠ' ΕΞΩ και τη Συσπείρωση Αναρχικών. (βλ. σελ. 6-7)

Ενημέρωση - Συζήτηση για τους 3 προφυλακισμένους του Παλαιού Φαλήρου γίνεται από αναρχικούς στο Πολυτεχνείο της Αθήνας (Πατησίων) στις 7.30 το απόγευμα.

Το βράδυ κατά τη διάρκεια συναυλίας στο πλαίσιο φεστιβάλ κόμιξ στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι παίρνεται το μικρόφωνο και διαβάζεται κείμενο αλληλεγγύης σε σχέση με το περιστατικό της βίαιης εκκένωσης της κατάληψης Μυλλέρου από τον Δήμο Αθηναίων με δεκάδες μπάτσους απ' όλα τα σώματα της αστυνομίας. Την ώρα που διαβαζόταν το κείμενο πετάχτηκαν ταυτόχρονα χιλιάδες τρικάκια σε όλο το χώρο.

Κυριακή 17 Ιούνη
Γίνεται **εμπρηστική επίθεση** σε 2 τράπεζες στο κέντρο της Αθήνας. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα για την εμπρηστική αλληλεγγύη».

Συγκέντρωση έξω από τις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης γίνεται, την ώρα του προαυλισμού, από αλληλέγγυους στον Timo Behrendt.

Τρίτη 19 Ιούνη
Γύρω στις 10 το πρωί ομάδα ατόμων επιτίθεται σε 4 τράπεζες και 1 νομαρχιακό αυτοκίνητο στο κέντρο της Αθήνας.

Με αφορμή τον άγριο ξυλοδαρμό ενός 33χρονου στο Α.Τ. Καλλιθέας στις 22 Μαΐου, ο οποίος νοσηλεύεται σε κωματώδη κατάσταση, η Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων πραγματοποιεί **συγκέντρωση** στον ηλεκτρικό σταθμό Καλλιθέας και **πο**-

ΠΑΤΡΑ
Συγκέντρωση και Προβολή Βίντεο γίνεται στις 7.30 το βράδυ στην πλατεία Όλγας για αλληλεγγύη στο Βασίλη Στεργίου και τους συλληφθέντες των εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων. Η διοργάνωση γίνεται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Παλιάς Πόλης.

Σάββατο 23 Ιούνη
Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης για τους φυλακισμένους και έκθεση' αφίσας γίνεται στο στέκι Βιολογικού στη Θεσσαλονίκη από Terra Incognita- BIOLOGICA.

Κυριακή 24 Ιούνη
Κινητοποίηση των κρατούμενων σε 3 ορόφους της φυλακής Διαβατών για περίπου μισή ώρα. Οι κρατούμενοι επιστρέφουν στα κελιά τους όταν γίνεται δεκτό το αίτημά τους για παροχή ανεμιστήρων σε κάθε κελί, όπου τα βράδια η θερμοκρασία φτάνει τους 50-55 βαθμούς, μέσα σε κελιά όπου αντιστοιχεί 1 με 1,5 τετραγωνικό μέτρο στον κάθε κρατούμενο.

Τετάρτη 27 Ιούνη
Στις 00:45, άγνωστος-οι τοποθετούν στην είσοδο του χώρου αναρχικών Θερσίτη, στο Ίλιον Αττικής, εμπρηστικό και εκρηκτικό μηχανισμό αποτελούμενο από πλαστικό μπιτόνι με εύφλεκτο υγρό, 30 περίπου κυνηγετικά φυσίγγια διαφόρων διαμετρημάτων, 4-5 κάλυκες από 32άρι ή 38άρι όπλο και κομμάτια από ναφθαλίνη. Κατόπιν, με τη χρήση αυτοσχέδιας κατασκευής από σπίρτα, προκαλείται φωτιά στο μηχανισμό αυτό. Η έκρηξη και η φωτιά που προκαλείται έχει ως αποτέλεσμα να καούν ορισμένα αντικείμενα εντός του χώρου του Θερσίτη και να προκληθεί φωτιά σε διπλανό χωράφι με ξερά χόρτα.

νος στη Θεμιστοκλέους. Η διμοιρία της Μπουμπουλίνας ανεβαίνει η μισή από τη Στουρνάρη και η

Κύκλος Σύνταξης

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

στον αναρχικό

Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

και στον

TIMO BEHRENDT

Αλληλεγγύη

στους τρεις προφυλακισμένους για την απόπειρα εμπρησμού στο Π. Φάληρο,

στους

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ
που κατηγορούνται για επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

και στο

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ που δικάζεται στις 6 Ιουλη
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η νέα ένταση στις σχέσεις Φατάχ και Χαμάς πυροδοτεί σημαντικές εξελίξεις στην παλαιστινιακή σκηνή. Οι ένοπλες συμμορίες του βουλευτή της Φατάχ Mohammed Dahlan, που συνιστούν την «Τάση Ανταρσίας», έχουν προβεί σε δεκάδες δολοφονίες και επιθέσεις εναντίον παλαιστίνιων ανταρτών. Πολλές φορές μάλιστα, οι επιθέσεις αυτές γίνονται την ώρα που οι μαχητές των παλαιστινιακών οργανώσεων παρακολουθούν και προετοιμάζουν επιθέσεις εναντίον κατοχικών! Έτσι, γίνεται ακόμα πιο φανερός ο ρόλος στοιχείων της Φατάχ στην αποδυνάμωση της παλαιστινιακής αντίστασης.

Το πρόσφατο πραξικόπημα με το διορισμό της κυβέρνησης στη Ραμάλα, με τις ευλογίες των ΗΠΑ και του Ισραήλ, επιταχύνει ακόμα περισσότερο τις εξελίξεις, ενώ η στάση της ΕΕ ήταν η αναμενόμενη. Η γερμανική προεδρία της ΕΕ «καταδικάζει με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα τη βίαιη κατάληψη της εξουσίας από

τις παράνομες πολιτοφυλακές της Χαμάς στη Γάζα και τον θάνατο αθώων αμάχων».

φύλακα του Χανίγια και αφού τον βασάνισαν τον εγκατέλειψαν ετοιμοθάνατο.

12/6: Δώδεκα νεκροί στις τελευταίες συγκρούσεις ανάμεσα σε μέλη της Φατάχ και της Χαμάς. Η Φατάχ απειλεί να αποχωρήσει από την κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Μπράβοι της «Τάσης Ανταρσίας» εκτοξεύουν ρουκέτα εναντίον του σπιτιού του Χανίγια, ενώ σε άλλο περιστατικό δολοφονούν τους μαχητές Mohammed Al-Dahdouh και Mazen Ajjor. Μαχητές των Ταξιαρχιών Quds εκτοξεύουν ρουκέτες εναντίον εργοστασίου στο Sderot, τραυματίζοντας 3 εποίκους.

13/6: Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam περικυκλώνουν το αρχηγείο της Παλαιστινιακής Αρχής στη Ράφα και καλούν τα μέλη της να παραδώσουν τα όπλα. Μαχητές των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin σπεύδουν προς υποστήριξη των Ταξιαρχιών Qassam για την διασφάλιση κομβικών θέσεων στα σύνορα με την Αίγυπτο. Στις πιο πολλές περιπτώσεις οι άνδρες των δυνάμεων ασφαλείας παραδίνονται ενώ υπάρχουν και κάποιες συμπλοκές στο Καν-Γουνίς. Οι κατοχικές ισραηλινές δυνάμεις εισβάλουν στη Ναμπλούς. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 2 πυραύλους στο Sderot. Μέλη της οικογένειας Bakr, που συνδέεται με τη Φατάχ, μαζί με μέλη της προεδρικής φρουράς, επιτίθενται με ρουκέτα στο σπίτι του Hassan Abu Hashish, στελέχους του υπουργείου πληροφοριών. Το υπουργείο καλεί τον Αμπάς να «μαζέψει» τους μπράβους του. Παλαιστίνιοι ξεχύνονται στους δρόμους μετά την επικράτηση της Χαμάς στα προάστια Al-Nasr και Sheikh Redwan και την κατάληψη των Πύργων Makoosi, που χρησιμοποιούνταν ως άντρο για τα βασανιστήρια που ασκούσαν μέλη της «Τάσης Ανταρσίας» της Φατάχ - την οποία καθοδηγεί ο βουλευτής της Φατάχ Mohammed Dahlan, υπό την ηγεσία του εκπροσώπου της Φατάχ στη Γάζα Maher Mikdad. Λίγες ώρες πριν την κατάληψη των πύργων, μέλη της «Τάσης Ανταρσίας» σκοτώνουν με πυροβολισμούς ένα μέλος των Ταξιαρχιών Qassam και τραυματίζουν άλλους παλαιστίνιους που διαδηλώνουν. Χάος και παράνοια επικρατεί ανάμεσα στα στελέχη της φράξιας αυτής της Φατάχ, με τον Sameeh Al-Madhoun να απειλεί να σκοτώσει συντρόφους του, αν δεν συμμετέχουν σε εμπρησμούς σπιτιών παλαιστινίων. Στελέχη της Χαμάς κατηγορούν στελέχη της Φατάχ ότι δεν μπορούν να απομονώσουν την προδοτική τάση ανάμε-

νται μετά από επίθεση των ισραηλινών με άρματα μάχης στη νότια Λωρίδα της Γάζας. Η Χαμάς ανακοινώνει ότι εκτέλεσε στέλεχος των ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα). «*Οι ταξιαρχίες Εζεντίν αλ Κάσαμ εκτέλεσαν τον εγκληματία Sameeh Al-Madhoun, έναν από τους ηγέτες της συμμορίας των συνεργαζόμενων στην πόλη της Γάζας. Έχει διαπράξει πολυάριθμα εγκλήματα κατά των γιων του παλαιστινιακού λαού*», αναφέρεται στην ανακοίνωση. Σε αντίποινα για την εκτέλεση αυτή, οι ΤΜΑ εκτελούν τον Ανίς Σαλαούς στη Ναμπλούς. Δεκάδες στελέχη της δύναμης προληπτικής ασφαλείας έχουν καταφύγει στην Αίγυπτο για να μην αιχμαλωτιστούν. Ισραηλινοί αναλυτές αναφέρουν ότι η δύναμη του Dahlan κατέρρευσε μπροστά στις Ταξιαρχίες Qassam.

15/6: Ο Αμπάς αποφασίζει τη διάλυση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας και κηρύσσει κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

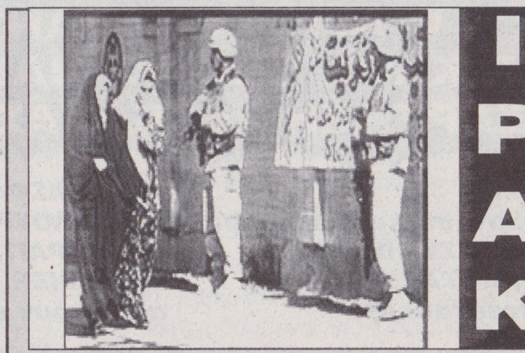
18/6: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin επιτίθενται εναντίον ειδικών δυνάμεων των κατοχικών ανατολικά του Καν Γιουνίς. Αξιωματούχοι της Χαμάς καταγγέλλουν τον πραξικοπηματικό διορισμό της κυβέρνησης Fayyad από τον Αμπάς. Δηλώνουν μάλιστα ότι η αναγκαιότητα για δράση της Χαμάς προήλθε από το διαφαινόμενο σχέδιο του πρώην ισχυρού της Γάζας Mohammed Dahlan να εξοντώσει πολλά μέλη και υποστηρικτές της Χαμάς. Στη Ραμάλα, μέλη της Φατάχ πυρπολούν το σπίτι του εκπροσώπου του Νομοθετικού Συμβουλίου Dr. Aziz Dwaik και εμποδίζουν τους πυροσβέστες να το κατασβήσουν. Την ίδια ώρα, στελέχη της Φατάχ καλούν τα ισχυρότερα στελέχη να δικάσουν τον Dahlan σε επαναστατικό δικαστήριο για να αποκαταστήσουν το κύρος της οργάνωσής τους. Στον καταυλισμό Ναχρ Αλ Μπαρεντ, στο Λίβανο, έκρηξη βόμβας σκοτώνει 3 λιβανέζους στρατιώτες.

19/6: Η Χαμάς δηλώνει ότι έχει δώσει διορία στους απαγωγείς του δημοσιογράφου Άλαν Τζόνστον για να απελευθερωθεί σε λίγες ώρες. Την ίδια στιγμή ο «Στρατός του Ισλάμ», που έχει αναλάβει την ευθύνη για την απαγωγή, διαψεύδει ότι έχει επιτευχθεί συμφωνία.

24/6: Έκρηξη με στόχο 2 οχήματα της «ειρηνευτικής δύναμης» του ΟΗΕ στην Τρίπολη του Λιβάνου έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 6 ισπανών κυανόκρανων.

Σε βίντεο, που έρχεται στη δημοσιότητα, εμφανίζεται ο απαχθείς δημοσιογράφος του

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

26-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται σε εποχούμενη περιπολία ιρακινών μπάτσων στη συνοικία αρ-Ράυ. Καταστρέφεται το περιπολικό, ενώ σκοτώνονται 3 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι έξι. Το απόγευμα αντάρτες εκτοξεύουν πάνω από 8 βλήματα όλμου μέσα στην «πράσινη ζώνη». Οι αμερικανοί δεν αναφέρουν ζημιές, αλλά σύννεφα καπνού σηκώνονται από την περιοχή κοντά στην αμερικανική πρεσβεία. Εξ άλλου, στη δυτική συνοικία **αλ-Αμίλ**, κουκουλοφόροι σιίτες του Γιαΐς αλ-Μαχντί απαγάγουν είκοσι ιρακινούς νεολαίους και ακολούθως τους εκτελούν, ως αντίποινα για την έκρηξη ενός αυτοκινήτου-βόμβα στην περιοχή.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια 3 παλικαριών τους στην επαρχία **Ντιγιάλα**, στην περιοχή της Βαγδάτης και στην επαρχία **αλ-Ανμπάρ**.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικνταντίγια.** Ιρακινοί εθνοφρουροί, συνοδευόμενοι από σιίτες σεχταριστές παραστρατιωτικούς, επιτίθενται στα χωριά αντ-Ντοουλάμπ, αλ-Ατταφίγια και αλ-Τζάφ.

27-5 - Οι αμερικανοί στραυροφόροι παραδέχονται την απώλεια 8 ακόμη δολοφόνων τους στην επαρχία **Σαλάχ αντ-Ντιν**, στη νότια Βαγδάτη και στην επαρχία **αλ-Ανμπάρ**, καθώς και τον τραυματισμό άλλων επτά. Συνολικά, από την Παρασκευή 25 Μαΐου έφυγαν από κοντά μας 17 απ' αυτά τα λουλούδια.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικνταντίγια.** Αντάρτες, ντυμένοι με στολές του ιρακινού στρατού, στήνουν ψεύτικο σημείο ελέγχου στη διασταύρωση της αλ-Γουατζίγια, νότια της πόλης και απαγάγουν το διευθυντή της εθνοφρουράς της επαρχίας, συνταγματάρχη Αμπντ ας-Σαλάμ Ρασίντ Γιαΐγια, στο δρόμο για το γραφείο του. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για το τι επιφύλαξε η μοίρα στους μπράβους-σωματοφύλακές του.
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Γιουσιφίγια.** Η οργάνωση Στρατός των Ρασιντίν ανακοινώνει ότι μέλη της χτύπησαν με 3 βλήματα των 82χιλ. το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της περιοχής.

Η νέα ένταση στις σχέσεις Φατάχ και Χαμάς πυροδοτεί σημαντικές εξελίξεις στην παλαιστινιακή σκηνή. Οι ένοπλες συμμορίες του βουλευτή της Φατάχ Mohammed Dahlan, που συνιστούν την «Τάση Ανταρσίας», έχουν προβεί σε δεκάδες δολοφονίες και επιθέσεις εναντίον παλαιστίνιων ανταρτών. Πολλές φορές μάλιστα, οι επιθέσεις αυτές γίνονται την ώρα που οι μαχητές των παλαιστινιακών οργανώσεων παρακολουθούν και προετοιμάζουν επιθέσεις εναντίον κατοχικών! Έτσι, γίνεται ακόμα πιο φανερός ο ρόλος στοιχείων της Φατάχ στην αποδυνάμωση της παλαιστινιακής αντίστασης.

Το πρόσφατο πραξικόπημα με το διορισμό της κυβέρνησης στη Ραμάλα, με τις ευλογίες των ΗΠΑ και του Ισραήλ, επιταχύνει ακόμα περισσότερο τις εξελίξεις, ενώ η στάση της ΕΕ ήταν η αναμενόμενη. Η γερμανική προεδρία της ΕΕ «καταδικάζει με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα τη βίαιη κατάληψη της εξουσίας από

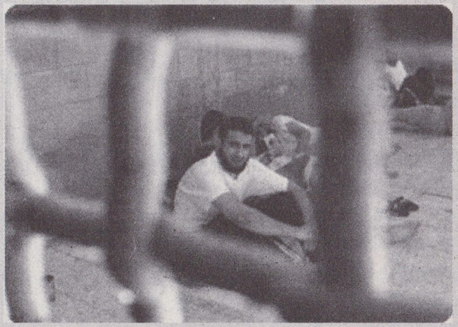
τις παράνομες πολιτοφυλακές της Χαμάς στη Γάζα και τον θάνατο αθώων αμάχων».

6/6: Ένας παλαιστίνιος πέφτει νεκρός σε συμπλοκή μεταξύ μελών της Χαμάς και της Φατάχ στο πέρασμα Κάρνι.

7/6: Ένα μέλος της Φατάχ σκοτώνεται και άλλοι 5 τραυματίζονται από πυρά μελών της Χαμάς, σε συμπλοκή στη Ράφα. Η Χαμάς δηλώνει ότι τα μέλη της αμύνθηκαν σε πυροβολισμούς των αντιπάλων.

9/6: Σε επίθεση κομάντο της Ισλαμικής Τζιχάντ και της Φατάχ στο Kissufim, δολοφονείται ένας μαχητής των Ταξιαρχιών Quds, ο οποίος έμεινε πίσω για να καλύψει τη διαφυγή των άλλων. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης, οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 8 όλμους. ☛ Απαγάγεται νεαρός παλαιστίνιος έξω από τον καταυλισμό Balata. Ένας νεκρός κι ένας τραυματίας σε επίθεση κατοχικών στο Al-Taffoh. ☛ Σε ενέδρα που στήνεται από τις Ταξιαρχίες Qassam κοντά στη Ράφα εκτελούνται 2 κατοχικοί.

10/6: Πεθαίνει, λόγω ελλιπούς ιατρικής περίθαλψης, ο Maher Atta Mustafa Dandan, 38 ετών, που είχε καταδικαστεί σε 20ετή κάθειρξη. ☛ Αεροπορική επιδρομή των ισραηλινών Αρχής στη Ράφα και καλούν τα μέλη της να παραδώσουν τα όπλα. Μαχητές των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin σπεύδουν προς υποστήριξη των Ταξιαρχιών Qassam για την διασφάλιση κομβικών θέσεων στα σύνορα με την Αίγυπτο. Στις πιο πολλές περιπτώσεις οι άνδρες των δυνάμεων ασφαλείας παραδίνονται ενώ υπάρχουν και κάποιες συμπλοκές στο Καν-Γιουνίς. ☛ Οι κατοχικές ισραηλινές δυνάμεις εισβάλουν στη Ναμπλούς. ☛ Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 2 πυραύλους στο Sderot. ☛ Μέλη της οικογένειας Bakr, που συνδέεται με τη Φατάχ, μαζί με μέλη της προεδρικής φρουράς, επιτίθενται με ρουκέτα στο σπίτι του Hassan Abu Hashish, στελέχους του υπουργείου πληροφοριών. Το υπουργείο καλεί τον Αμπάς να «μαζέψει» τους μπράβους του. ☛ Παλαιστίνιοι ξεχύνονται στους δρόμους μετά την επικράτηση της Χαμάς στα προάστια Al-Nasr και Sheikh Redwan και την κατάληψη των Πύργων Makoosi, που χρησιμοποιούνταν ως άντρο για τα βασανιστήρια που ασκούσαν μέλη της «Τάσης Ανταρσίας» της Φατάχ - την οποία καθοδηγεί ο βουλευτής της Φατάχ Mohammed Dahlan, υπό την ηγεσία του εκπροσώπου της Φατάχ στη Γάζα Maher Mikdad. Λίγες ώρες πριν την κατάληψη των πύργων, μέλη της «Τάσης Ανταρσίας» σκοτώνουν με πυροβολισμούς ένα μέλος των Ταξιαρχιών Qassam και τραυματίζουν άλλους παλαιστίνιους που διαδηλώνουν. ☛ Χάος και πανικός επικρατεί ανάμεσα στα στελέχη της φράξιας αυτής της Φατάχ, με τον Sameeh Al-Madhoun να απειλεί να σκοτώσει συντρόφους του, αν δεν συμμετέχουν σε εμπρησμούς σπιτιών παλαιστινίων. Στελέχη της Χαμάς κατηγορούν στελέχη της Φατάχ ότι δεν μπορούν να απομονώσουν την προδοτική τάση ανάμεσά τους, ενώ κατηγορούν τον Αμπάς ότι η απειλή να αποχωρήσει η Φατάχ από την κυβέρ-

νηση εθνικής ενότητας είναι εκβιασμός. ☛ Επιδρομή μελών της Χαμάς στο αρχηγείο των υπηρεσιών ασφαλείας της Φατάχ στη Γάζα, μετά το τελεσίγραφο που έδωσαν ως τις 2 το μεσημέρι, ενώ περίπου 37 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί στις μεταξύ τους συγκρούσεις. Ανατινάζεται τούνελ που περνά κάτω από το αρχηγείο, σκοτώνοντας 13 μέλη της δύναμης ... ραηλινοί αναλυτές αναφέρουν ότι η δύναμη του Dahlan κατέρρευσε μπροστά στις Ταξιαρχίες Qassam.

15/6: Ο Αμπάς αποφασίζει τη διάλυση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας και κηρύσσει κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

18/6: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin επιτίθενται εναντίον ειδικών δυνάμεων των κατοχικών ανατολικά του Καν Γιουνίς. ☛ Αξιωματούχοι της Χαμάς καταγγέλλουν τον πραξικοπηματικό διορισμό της κυβέρνησης Fayyad από τον Αμπάς. Δηλώνουν μάλιστα ότι η αναγκαιότητα για δράση της Χαμάς προήλθε από το διαφαινόμενο σχέδιο του πρώην ισχυρού της Γάζας Mohammed Dahlan να εξοντώσει πολλά μέλη και υποστηρικτές της Χαμάς. ☛ Στη Ραμάλα, μέλη της Φατάχ πυρπολούν το σπίτι του εκπροσώπου του Νομοθετικού Συμβουλίου Dr. Aziz Dwaik και εμποδίζουν τους πυροσβέστες να το κατασβήσουν. Την ίδια ώρα, στελέχη της Φατάχ καλούν τα ισχυρότερα στελέχη να δικάσουν τον Dahlan σε επαναστατικό δικαστήριο για να αποκαταστήσουν το κύρος της οργάνωσής τους. ☛ Στον καταυλισμό Ναχρ Αλ Μπαρεντ, στο Λίβανο, έκρηξη βόμβας σκοτώνει 3 λιβανέζους στρατιώτες.

19/6: Η Χαμάς δηλώνει ότι έχει δώσει διορία στους απαγωγείς του δημοσιογράφου Άλαν Τζόνστον για να απελευθερωθεί σε λίγες ώρες. Την ίδια στιγμή ο «Στρατός του Ισλάμ», που έχει αναλάβει την ευθύνη για την απαγωγή, διαψεύδει ότι έχει επιτευχθεί συμφωνία.

24/6: Έκρηξη με στόχο 2 οχήματα της «ειρηνευτικής δύναμης» του ΟΗΕ στην Τρίπολη του Λιβάνου έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 6 ισπανών κυανόκρανων.

Σε βίντεο, που έρχεται στη δημοσιότητα, εμφανίζεται ο απαχθείς δημοσιογράφος του BBC Τζόνστον να δηλώνει ότι οι απαγωγείς του θα τον εκτελέσουν αν οι δυνάμεις της Χαμάς εισβάλουν στο χώρο όπου πιστεύεται ότι κρατείται. Η Χαμάς καταγγέλλει τη Φατάχ ότι κρύβεται πίσω από την απαγωγή, με στόχο να δυσφημίσει την κυβέρνηση της Χαμάς.

25/6: Εκπρόσωπος της Χαμάς καταγγέλλει ότι υπάρχουν έγγραφα που κατασχέθηκαν από τη Χαμάς σε εγκαταστάσεις των δυνάμεων ασφαλείας της ΠΑ(Παλαιστινιακής Αρχής) που αποδεικνύουν ότι ο Αμπάς με τη στήριξη του Ισραήλ προσπάθησε να κάνει πραξικόπημα. Επίσης, καταγγέλλει τον Αμπάς και το Ισραήλ ότι με τη σύνοδο στο θέρετρο Σαρμ Ελ-Σέιχ (που έχει γίνει στόχος βομβιστικών επιθέσεων αρκετές φορές στο παρελθόν) προσπαθούν να αποδυναμώσουν τη Χαμάς. ☛ Οι Ταξιαρχίες Qassam δημοσιεύουν βίντεο στο οποίο εμφανίζεται ο απαχθείς ισραηλινός στρατιώτης Shalit να ζητάει από την κυβέρνησή του να αποδεχτεί τους όρους των απαγωγέων, λέγοντας ότι η υγεία του χειροτερεύει.

26/6: Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πυραύλους στο Sderot και 3 όλμους στο Kis-

περιπολία ιρακινών μπάτσων στη συνοικία αρ-Ραυ. Καταστρέφεται το περιπολικό, ενώ σκοτώνονται 3 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι έξι. Το απόγευμα αντάρτες εκτοξεύουν πάνω από 8 βλήματα όλμου μέσα στην «πράσινη ζώνη». Οι αμερικανοί δεν αναφέρουν ζημιές, αλλά σύννεφα καπνού σηκώνονται από την περιοχή κοντά στην αμερικανική πρεσβεία. Εξ άλλου, στη δυτική συνοικία **αλ-Αμίλ**, κουμπουροφόροι σιίτες του Γιαϊς αλ-Μαχντί απαγάγουν είκοσι ιρακινούς νεολαίους και ακολούθως τους εκτελούν, ως αντίποινα για την έκρηξη ενός αυτοκινήτου-βόμβα στην περιοχή.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια 3 παλικαριών τους στην επαρχία **Ντιγιάλα**, στην περιοχή της Βαγδάτης και στην επαρχία **αλ-Ανμπάρ**.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικντάντιγια. Ιρακινοί εθνοφρουροί, συνοδευόμενοι από σιίτες σεχταριστές παραστρατιωτικούς, επιτίθενται στα χωριά αντ-Ντουλάμπ, αλ-Ατταφίγια και αλ-Τζάφ.

27-5 - Οι αμερικανοί σταυροφόροι παραδέχονται την απώλεια 8 ακόμη δολοφόνων τους στην επαρχία **Σαλάχ αντ-Ντιν**, στη νότια Βαγδάτη και στην επαρχία **αλ-Ανμπάρ**, καθώς και τον τραυματισμό άλλων επτά. Συνολικά, από την Παρασκευή 25 Μαΐου έφυγαν από κοντά μας 17 απ' αυτά τα λουλούδια.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικντάντιγια. Αντάρτες, ντυμένοι με στολές του ιρακινού στρατού, στήνουν ψεύτικο σημείο ελέγχου στη διασταύρωση της αλ-Γουατζίγια, νότια της πόλης και απαγάγουν το διευθυντή της εθνοφρουράς της επαρχίας, συνταγματάρχη Αμιντ ας-Σαλάμ Ρασίντ Γιαΐγια, στο δρόμο για το γραφείο του. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για το τί επιφύλαξε η μοίρα στους μπράβους-σωματοφύλακές του.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Γιουσιφίγια. Η οργάνωση Στρατός των Ρασιντίν ανακοινώνει ότι μέλη της χτύπησαν με 3 βλήματα των 82χιλ. το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της περιοχής.

28-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες κυκλώνουν την περιοχή αλ-Φαντλ από την πλευρά της αρ-Ρουσαφά και ανοίγουν πυρ εναντίον ταγματασφαλιτών, σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας άλλους 7. Το απόγευμα, αντάρτες εκτοξεύουν 2 πύραυλους Grad μέσα στην «πράσινη ζώνη».

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση και σκοτώνουν 4 μπράβους-σωματοφύλακες του αρχηγού της αστυνομίας του «Συμβουλίου Σωτηρίας» της επαρχίας, αλ-Χασάν.

-Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικντάντιγια. Σιίτες σεχταριστές παραστρατιωτικοί, μαζί με ιρακινούς εθνοφρουρούς, πραγματοποιούν εκκαθαρίσεις στο χωριό αλ-Ατταφίγια για δεύτερη συνεχόμενη μέρα, οδηγώντας τους κατοίκους έξω από το χωριό και καίγοντας περισσότερα από 50 σπίτια. Είναι μια ακόμη κίνηση που εντάσσεται στην προσπάθεια διαμελισμού της επικράτειας σε θρησκευτικές και εθνικές ζώνες, στα πλαίσια «ομοσπονδιοποίησης» του Ιράκ.

Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στο **Σάλμαν Μπακ**, 35χλμ. νοτιοανατολικά της Βαγδάτης, αντάρτες εκτοξεύουν 2 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον βάσης των ιρακινών δυνάμεων του υπουργείου εσωτερικών.

τις παράνομες πολιτοφυλακές της Χαμάς στη Γάζα και τον θάνατο αθώων αμάχων».

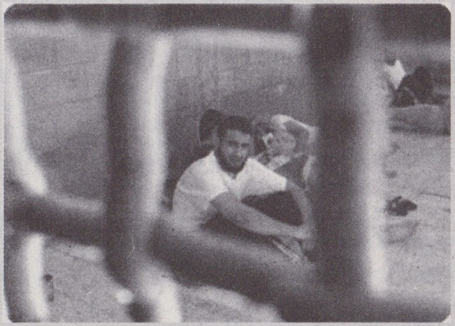
6/6: Ένας παλαιστίνιος πέφτει νεκρός σε συμπλοκή μεταξύ μελών της Χαμάς και της Φατάχ στο πέρασμα Κάρνι.

7/6: Ένα μέλος της Φατάχ σκοτώνεται και άλλοι 5 τραυματίζονται από πυρά μελών της Χαμάς, σε συμπλοκή στη Ράφα. Η Χαμάς δηλώνει ότι τα μέλη της αμύνθηκαν σε πυροβολισμούς των αντιπάλων.

9/6: Σε επίθεση κομάντο της Ισλαμικής Τζιχάντ και της Φατάχ στο Kissufim, δολοφονείται ένας μαχητής των Ταξιαρχιών Quds, ο οποίος έμεινε πίσω για να καλύψει τη διαφυγή των άλλων. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης, οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 8 όλμους. Απαγάγεται νεαρός παλαιστίνιος έξω από τον καταυλισμό Balata. Ένας νεκρός κι ένας τραυματίας σε επίθεση κατοχικών στο Al-Taffoh. Σε ενέδρα που στήνεται από τις Ταξιαρχίες Qassam κοντά στη Ράφα εκτελούνται 2 κατοχικοί.

10/6: Πεθαίνει, λόγω ελλιπούς ιατρικής περίθαλψης, ο Maher Atta Mustafa Dandan, 38 ετών, που είχε καταδικαστεί σε 20ετή κάθειρξη. Αεροπορική επιδρομή των ισραηλινών σε 3 σημεία στη Λωρίδα της Γάζας έχει ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό 6 παλαιστινίων.

11/6: Επίθεση με πυροβολισμούς στο σπίτι του Ισμαήλ Χανίγια. Εκτοξεύονται 5 ρουκέτες από τις Ταξιαρχίες Qassam εναντίον κατοχικών στο Kissufim. Απαγάγονται 6 παλαιστίνιοι από κατοχικούς στη Ναμπλούς. Οι Ταξιαρχίες Quds αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση με 2 πυραύλους Quds εναντίον του Sderot, ενώ οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 3 όλμους εναντίον κατοχικών που βρίσκονταν έξω από τον καταυλισμό στο Beiji. Ο Fawzi Barhoum, εκπρόσωπος της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας, καταγγέλλει την επίθεση με πυροβολισμούς από φράξια της Φατάχ εναντίον της έδρας του υπουργικού συμβουλίου στη Γάζα. Την προηγούμενη εβδομάδα, μέλη της Φατάχ είχαν απαγάγει σωματοφύλακες της Φατάχ - την οποία καθοδηγεί ο βουλευτής της Φατάχ Mohammed Dahlan, υπό την ηγεσία του εκπροσώπου της Φατάχ στη Γάζα Maher Mikdad. Λίγες ώρες πριν την κατάληψη των πύργων, μέλη της «Τάσης Ανταρσίας» σκοτώνουν με πυροβολισμούς ένα μέλος των Ταξιαρχιών Qassam και τραυματίζουν άλλους παλαιστίνιους που διαδηλώνουν. Χάος και παράνοια επικρατεί ανάμεσα στα στελέχη της φράξιας αυτής της Φατάχ, με τον Sameeh Al-Madhoun να απειλεί να σκοτώσει συντρόφους του, αν δεν συμμετέχουν σε εμπρησμούς σπιτιών παλαιστινίων. Στελέχη της Χαμάς κατηγορούν στελέχη της Φατάχ ότι δεν μπορούν να απομονώσουν την προδοτική τάση ανάμεσά τους, ενώ κατηγορούν τον Αμπάς ότι η απειλή να αποχωρήσει η Φατάχ από την κυβέρ-

νηση εθνικής ενότητας είναι εκβιασμός. Επιδρομή μελών της Χαμάς στο αρχηγείο των υπηρεσιών ασφαλείας της Φατάχ στη Γάζα, μετά το τελεσίγραφο που έδωσαν ως τις 2 το μεσημέρι, ενώ περίπου 37 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί στις μεταξύ τους συγκρούσεις. Ανατινάζεται τούνελ που περνά κάτω από το αρχηγείο, σκοτώνοντας 13 μέλη της δύναμης προληπτικής ασφαλείας του Αμπάς. Η Χαμάς αρνείται ότι η ένοπλη πτέρυγά της, οι Ταξιαρχίες Qassam, ευθύνονται για την επίθεση. Σκοτώνονται 2 μέλη της οργάνωσης του ΟΗΕ UNRWA. Η οργάνωση ανακοινώνει την αναστολή των δραστηριοτήτων της στην Παλαιστίνη.

14/6: Κατοχικοί δολοφονούν μαχητή των ΤΜΑ στην Καλκίλια. Η Χαμάς έχει δώσει τελεσίγραφο για την παράδοση συγκεκριμένων ένοπλων ομάδων και δηλώνει ότι δεν πολεμάει ενάντια στη Φατάχ, αλλά μόνο ενάντια σε εκείνες τις φράξιες που χρησιμοποιούν τη Φατάχ για να επιτύχουν τους δικούς τους σκοπούς. Πυρπολείται γραφείο της Χαμάς στη Ναμπλούς. Ανατινάζεται ο ραδιοσταθμός Φωνή της Παλαιστίνης που πρόσκειται στον Αμπάς. Τέσσερις παλαιστίνιοι δολοφονούνται... το κύρος της οργάνωσής τους. Στον καταυλισμό Ναχρ Αλ Μπαρεντ, στο Λίβανο, έκρηξη βόμβας σκοτώνει 3 λιβανέζους στρατιώτες.

19/6: Η Χαμάς δηλώνει ότι έχει δώσει διορία στους απαγωγείς του δημοσιογράφου Άλαν Τζόνστον για να απελευθερωθεί σε λίγες ώρες. Την ίδια στιγμή ο «Στρατός του Ισλάμ», που έχει αναλάβει την ευθύνη για την απαγωγή, διαψεύδει ότι έχει επιτευχθεί συμφωνία.

24/6: Έκρηξη με στόχο 2 οχήματα της «ειρηνευτικής δύναμης» του ΟΗΕ στην Τρίπολη του Λιβάνου έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 6 ισπανών κυανόκρανων.

Σε βίντεο, που έρχεται στη δημοσιότητα, εμφανίζεται ο απαχθείς δημοσιογράφος του BBC Τζόνστον να δηλώνει ότι οι απαγωγείς του θα τον εκτελέσουν αν οι δυνάμεις της Χαμάς εισβάλλουν στο χώρο όπου πιστεύεται ότι κρατείται. Η Χαμάς καταγγέλλει τη Φατάχ ότι κρύβεται πίσω από την απαγωγή, με στόχο να δυσφημίσει την κυβέρνηση της Χαμάς.

25/6: Εκπρόσωπος της Χαμάς καταγγέλλει ότι υπάρχουν έγγραφα που κατασχέθηκαν από τη Χαμάς σε εγκαταστάσεις των δυνάμεων ασφαλείας της ΠΑ(Παλαιστινιακής Αρχής) που αποδεικνύουν ότι ο Αμπάς με τη στήριξη του Ισραήλ προσπάθησε να κάνει πραξικόπημα. Επίσης, καταγγέλλει τον Αμπάς και το Ισραήλ ότι με τη σύνοδο στο θέρετρο Σαρμ Ελ-Σέιχ (που έχει γίνει στόχος βομβιστικών επιθέσεων αρκετές φορές στο παρελθόν) προσπαθούν να αποδυναμώσουν τη Χαμάς. Οι Ταξιαρχίες Qassam δημοσιεύουν βίντεο στο οποίο εμφανίζεται ο απαχθείς ισραηλινός στρατιώτης Shalit να ζητάει από την κυβέρνησή του να αποδεχτεί τους όρους των απαγωγέων, λέγοντας ότι η υγεία του χειροτερεύει.

26/6: Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πυραύλους στο Sderot και 3 όλμους στο Kissufim. Ισραηλινά στρατεύματα κατοχής προελαύνουν στη Ράφα, καταστρέφοντας σπίτια και καλλιέργειες και απαγάγοντας παλαιστινίους. Η Χαμάς δηλώνει ότι θα διαπραγματευτεί υπό νέους όρους την εκμετάλλευση του φυσικού αερίου της Παλαιστίνης (που αποτελείται από 99,4% μεθάνιο - από τα καλύτερα στον κόσμο) με τη βρετανική British Gas.

Αμπάρ, καθώς και τον τραυματισμό άλλων επτά. Συνολικά, από την Παρασκευή 25 Μαΐου έφυγαν από κοντά μας 17 απ' αυτά τα λουλούδια.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικντάντγια. Αντάρτες ντυμένοι με στολές του ιρακινού στρατού, στήνουν ψεύτικο σημείο ελέγχου στη διασταύρωση της αλ-Γουατζίγια, νότια της πόλης και απαγάγουν το διευθυντή της εθνοφρουράς της επαρχίας, συνταγματάρχη Αμπντ ας-Σαλάμ Ρασίντ Γιαΐγια, στο δρόμο για το γραφείο του. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για το τι επιφύλαξε η μοίρα στους μπράβους-σωματοφύλακές του.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Γιουσιφίγια. Η οργάνωση Στρατός των Ρασιντίν ανακοινώνει ότι μέλη της χτύπησαν με 3 βλήματα των 82χιλ. το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της περιοχής.

28-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες κυκλώνουν την περιοχή αλ-Φαντλ από την πλευρά της αρ-Ρουσαφά και ανοίγουν πυρ εναντίον ταγματασφαλιτών, σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας άλλους 7. Το απόγευμα, αντάρτες εκτοξεύουν 2 πύραυλους Grad μέσα στην «πράσινη ζώνη».

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες πραγματοποιούν επίθεση και σκοτώνουν 4 μπράβους-σωματοφύλακες του αρχηγού της αστυνομίας του «Συμβουλίου Σωτηρίας» της επαρχίας, αλ-Χασάν.

-Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικντάντγια. Σιίτες σεχταριστές παραστρατιωτικοί, μαζί με ιρακινούς εθνοφρουρούς, πραγματοποιούν εκκαθαρίσεις στο χωριό αλ-Ατταφίγια για δεύτερη συνεχόμενη μέρα, οδηγώντας τους κατοίκους έξω από το χωριό και καίγοντας περισσότερα από 50 σπίτια. Είναι μια ακόμη κίνηση που εντάσσεται στην προσπάθεια διαμελισμού της επικράτειας σε θρησκευτικές και εθνικές ζώνες, στα πλαίσια «ομοσπονδιοποίησης» του Ιράκ.

Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στο **Σάλμαν Μπακ**, 35χλμ. νοτιοανατολικά της Βαγδάτης, αντάρτες εκτοξεύουν 2 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον βάσης των ιρακινών δυνάμεων του υπουργείου εσωτερικών.

29-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Επίθεση ανταρτών, έχει ως αποτέλεσμα τη συντριβή ενός αμερικανικού ελικοπτέρου τύπου Κιόβα, μαζί με τους δύο πιλότους του. Η μοίρα, όμως, επιφυλάσσει κι άλλες εκπλήξεις για τους σταυροφόρους. Μονάδα ταχείας επέμβασης που σπεύδει στο σημείο πέφτει σε βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη του δρόμου. Σκοτώνονται 5 λεβεντονιοί από ένα όχημα, 1 από ένα άλλο και τραυματίζονται και άλλοι 3.

- Βαγδάτη. Αντάρτες ντυμένοι με στολές των ειδικών δυνάμεων του ιρακινού υπουργείου εσωτερικών Maghawir απαγάγουν ένα γερμανό λέκτορα που δουλεύει στο ιρακινό υπουργείο οικονομικών και τους τέσσερεις μισθοφόρους σωματοφύλακές του.

31-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης κινείται ανάμεσα σε υποψήφιους μπάτσους και ενεργο-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος. Παίρνει μαζί του 20 και τραυματίζει άλλους 20 από δαύτους.
- **Βαγδάτη.** Αντάρτες επιτίθενται σε περιπολικό ιρακινών μπάτσων στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Τζιχάντ, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους δύο. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία αλ-Καραντάχ, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας των ειδικών δυνάμεων Maghawir, τραυματίζοντας 3 και καταστρέφοντας ένα όχημα.
- **Επαρχία Νίνγια.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στη βορειοανατολική συνοικία αλ-Καχιράχ της πόλης αλ-Μοζίλ, τραυματίζοντας τέσσερεις. Σε άλλο σημείο της πόλης, επίθεση ανταρτών σε ιρακινή περίπολο αφήνει ένα νεκρό μπάτσο και άλλο ένα τραυματία. Εξ άλλου, στην πόλη **Ταλλ Αφάρ** της ίδιας επαρχίας, βόμβα σκοτώνει αξιωματικό μπάτσο, τραυματίζει έναν από τους σωματοφύλακές του και καταστρέφει το όχημά τους.

2-6 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια άλλων 5 δολοφόνων τους τις τελευταίες μέρες.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σαντ. Βόμβα λα**μπαδιάζει αμερικανικό άρμα μάχης, η τύχη του πληρώματος του οποίου αγνοείται. Εξ άλλου, σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτες πυροβολούν εναντίον αμερικανικού ελικοπτέρου, το οποίο κάνει αναγκαστική προσγείωση.
- **Επαρχία Αλ-Ανμπάρ.** Αντάρτες, μέλη Jihadi Groups of Iraq ['Asa'ib al-'Iraq al-Jihadiyah], ανακοίνωσαν ότι πραγματοποίησαν επίθεση με 2 ρουκέτες S5K εναντίον οχήματος χάμβι ιρακινών εθνοφρουρών, καταστρέφοντάς το και σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες.

3-6 - Βαγδάτη. Οι αμερικανοί σταυροφόροι ανακοινώνουν την απώλεια ακόμη 7 παλικαράδων τους σε όλη την ιρακινή επικράτεια.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουΐγια.** Αντάρτες, μέλη Jihadi Groups of Iraq ['Asa'ib al-'Iraq al-Jihadiyah], ανακοίνωσαν ότι διέλυσαν με βόμβα αμερικανικό θωρακισμένο όχημα Bradley, σκοτώνοντας όλο το πλήρωμά του.
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Αντάρτες παγιδεύουν το σώμα νεκρού ιρακινού μπάτσου με εκρηκτικά και το τοποθετούν μέσα σε αυτοκίνητο, επίσης παγιδευμένο. Στο πλησίασμα ιρακινού περιπολικού ανατινάζουν τα εκρηκτικά, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους τέσσερεις, μεταξύ των οποίων και τον συνταγματάρχη Ζιγιάντ αλ-Χαμντανί, διοικητή του 4ου τμήματος της αστυνομικής διοίκησης της επαρ-

νται σε ιρακινά στρατεύματα, σκοτώνοντας 5 ακολουθητές των κατοχικών και τραυματίζοντας άλλους οκτώ.

7-6 - Επαρχία Νίνγια. Ραμπίχα. Αντάρτες επιτίθενται με φορτηγά φορτωμένα με εκρηκτικά σε κατασκευαστική εταιρία και στο τοπικό αρχηγείο των μπάτσων. Σκοτώνονται τουλάχιστον 5 μπάτσοι, ενώ τραυματίζονται και 5 βρετανοί.

8-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα φάλαγγας οχημάτων της ιρακινής αστυνομίας στην περιοχή Μοχάμεντ Σουκράν, νότια της πόλης. Σκοτώνονται ο ταξίαρχος Σαΐντ αλ-Αμιρί και ο αντισυνταγματάρχης Μουσίν αντ-Ντιφάι, διοικητής των ειδικών δυνάμεων Maghawir στην περιοχή Καν Μπανί Σάντ, ενώ τραυματίζεται πολύ σοβαρά ο συνταγματάρχης Χασίμ αλ-Μιραμί.

9-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σάντ. Βόμβα καταστρέφει ολοσχερώς αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκαντιρίγια.** Αντάρτης οδηγεί όχημα φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, κοντά στο αρχηγείο της 4ης Μονάδας. Από ένα πρώτο μέτρημα, σκοτώνονται τουλάχιστον 12 και τραυματίζονται περισσότεροι από 30.

10-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτης οδηγεί φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά σε αστυνομικό τμήμα, κατεδαφίζοντας ολοκληρωτικά το τμήμα. Σκοτώνονται τουλάχιστον 14 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 30. Από τους νεκρούς οι 5 είναι αξιωματικοί και 2 είναι συνταγματάρχες.
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκανταρίγια.** Αντάρτες καταστρέφουν, με αυτοκίνητο-βόμβα, γέφυρα που χρησιμοποιούν οι κατοχικοί, τραυματίζοντας πολλούς από δαύτους και εγκλωβίζοντας αρκετούς κάτω από τα χαλάσματα.
- **Μαχμουντίγια.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητό του τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων σε γέφυρα, παίρνοντας μαζί του 3 και τραυματίζοντας άλλους 6, καθώς και έναν ιρακινό μεταφραστή που υπηρετεί τους κατοχικούς.

11-6 - Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στη γέφυρα Νο 77 της εθνικής οδού για τη Βαγδάτη, τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

12-6 Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Χάσγια. Αντάρτες ανατινάζουν και καταστρέφουν μερικώς, με αυ-

νουν ότι έχασαν ακόμη 4 μέλη των ειδικών δυνάμεων τους, ενώ ένας τραυματίστηκε, σε δύο διαφορετικές επαφές με την ιρακινή αντίσταση.

15-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ. Οι αμερικανοί σταυροφόροι ανακοινώνουν ότι έχασαν ένα μαχητικό αεροπλάνο F-16, η υπερηφάνεια όμως δεν τους αφήνει να μας πουν το πώς.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα εποχούμενης αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντας ένα όχημα. Πριν περάσει λίγη ώρα, σκάει και δεύτερη βόμβα καταστρέφοντας άλλο ένα όχημα, αυτή τη φορά τύπου χάμβι.

16-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν περισσότερα από τρία βλήματα όλμου μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη» της πρωτεύουσας το απόγευμα.

17-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος ανάμεσα σε υποψήφιους μπάτσους, παίρνοντας μαζί του 6 και τραυματίζοντας 14, τους περισσότερους σοβαρά.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί.** Αντάρτης οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του πάνω σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, τα οποία παρέχουν προστασία σε νέους υποψήφιους του ιρακινού στρατού, και παίρνει μαζί του 3 ιρακινούς μπάτσους, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 7 από δαύτους.
- Οι αμερικανοί σταυροφόροι παραδέχονται την απώλεια 2 δολοφόνων τους από έκρηξη βόμβας στη Βαγδάτη, όπου τραυματίζεται ένας ακόμη, και ενός από έκρηξη βόμβας στην επαρχία ατ-Ταμίμ στο βόρειο Ιράκ.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Μουσαχάντα.** Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι οχημάτων ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 8, ενώ καταστρέφονται και 8 οχήματα.

18-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου των ιρακινών μπάτσων, σκοτώνουν τρεις και τρέπουν τους υπόλοιπους σε φυγή.
- **Αλ-Ισάκι.** Αντάρτες απαγάγουν υψηλόβαθμο αξιωματικό μπάτσο.
- **Αντ-Ντουλουίγια.** Δύο βόμβες πλήττουν απανωτά κομβόι αμερικανικών οχημάτων, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι, χωρίς να υπάρχουν πληροφορίες για άλλες απώλειες.
- **Σαμάρα.** Αντάρτες χτυπούν το νέο αρχηγείο των ειδικών δυνάμεων (Maghawir) στην πόλη. Προηγείται επίθεση αντάρτη με παγιδευμένο αυτοκίνητο, ο οποίος παίρνει μαζί του 5 ειδι-

μοτικού συμβουλίου και μπάτσοι αξιωματικοί συμπεριλαμβανομένου και του αντισυνταγματάρχη Χασάν Αλί αλ-Μπαγιατί.

22-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αλ-Μπαγκντάντι. Αντάρτης οδηγεί το γεμάτο εκρηκτικά αυτοκίνητό του πάνω στο αστυνομικό τμήμα της πόλης, παίρνοντας μαζί του 5 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλα 16 άτομα, στην πλειοψηφία μπάτσους.
- **Ανά.** Βόμβα ακινητοποιεί αμερικανικό άρμα μάχης.

23-6 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό άρμα μάχης τύπου Abrams, στη δυτική συνοικία αλ-Τζαμίγια, σκοτώνοντας ένα σταυροφόρο και τραυματίζοντας αρκετούς.
- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα βρετανικού οχήματος τύπου Bulldog, τραυματίζοντας θανάσιμα ένα βρετανόπουλο.

24-6 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Φαντιλίγια. Παρ' ότι τέτοια γεγονότα είναι χαρμόσυνα, οι κατοχικοί δεν συμμερίζονται τη χαρά μας και μας κρύβουν τις απώλειες τους. Κρίμα. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία αλ-Μανσούρ, βόμβα σκάει σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη, τραυματίζοντας άλλους τρεις, ενώ ζημιές προκαλούνται και σε αρκετά εμπορικά καταστήματα.

25-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος στην αίθουσα αναμονής του ξενοδοχείου αλ-Μανσούρ, παίρνοντας μαζί του 27 άτομα και τραυματίζοντας άλλους 15. Στο ξενοδοχείο πραγματοποιούνταν συνάντηση συνεργαζόμενων ηγετών φυλών με αμερικανούς κατοχικούς αξιωματούχους. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι και ο πρώην κυβερνήτης της επαρχίας αλ-Ανμπάρ.
- **Μπαϊτζί.** Αντάρτης ανατινάζει το γεμάτο εκρηκτικά φορτηγό του μπροστά από το τοπικό αρχηγείο της αστυνομίας, λίγο μετά την είσοδο ομάδας αμερικανών κατοχικών σ' αυτό, παίρνοντας μαζί του τουλάχιστον 15 και τραυματίζοντας άλλους 30, σύμφωνα με τους πρώτους υπολογισμούς. Το κτίριο καταστρέφεται σχεδόν ολόκληρο…
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα.** Βόμβα καταστρέφει εντελώς αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες. Σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτης οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε κυβερνητικό κτίριο, παίρνοντας μαζί του 8 ά-

τραυματίζοντας τέσσερεις. Σε άλλο σημείο της πόλης, επίθεση ανταρτών σε ιρακινή περίπολο αφήνει ένα νεκρό μπάτσο και άλλο ένα τραυματία. Εξ άλλου, στην πόλη **Ταλλ Αφάρ** της ίδιας επαρχίας, βόμβα σκοτώνει αξιωματικό μπάτσο, τραυματίζει έναν από τους σωματοφύλακές του και καταστρέφει το όχημά τους.

2-6 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια άλλων 5 δολοφόνων τους τις τελευταίες μέρες.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σαντ. Βόμβα λαμπαδιάζει αμερικανικό άρμα μάχης, η τύχη του πληρώματος του οποίου αγνοείται. Εξ άλλου, σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτες πυροβολούν εναντίον αμερικανικού ελικοπτέρου, το οποίο κάνει αναγκαστική προσγείωση.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες, μέλη Jihadi Groups of Iraq ['Asa'ib al-'Iraq al-Jihadiyah], ανακοίνωσαν ότι πραγματοποίησαν επίθεση με 2 ρουκέτες S5K εναντίον οχήματος χάμβι ιρακινών εθνοφρουρών, καταστρέφοντάς το και σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες.

3-6 - Βαγδάτη. Οι αμερικανοί σταυροφόροι ανακοινώνουν την απώλεια ακόμη 7 παλικαράδων τους σε όλη την ιρακινή επικράτεια.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουίγια. Αντάρτες, μέλη Jihadi Groups of Iraq ['Asa'ib al-'Iraq al-Jihadiyah], ανακοίνωσαν ότι διέλυσαν με βόμβα αμερικανικό θωρακισμένο όχημα Bradley, σκοτώνοντας όλο το πλήρωμά του.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες παγιδεύουν το σώμα νεκρού ιρακινού μπάτσου με εκρηκτικά και το τοποθετούν μέσα σε αυτοκίνητο, επίσης παγιδευμένο. Στο πλησίασμα ιρακινού περιπολικού ανατινάζουν τα εκρηκτικά, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους τέσσερεις, μεταξύ των οποίων και τον συνταγματάρχη Ζιγιάντ αλ-Χαμντανί, διοικητή του 4ου τμήματος της αστυνομικής διοίκησης της επαρχίας.

4-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικνταντίγια. Βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου στο χωριό **Ταγουακούλ**, τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες. Μετά από λίγο σκάει και άλλη βόμβα στο ίδιο σημείο με τα ίδια αποτελέσματα.

5-6 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Αμίν. Οι κατοχικοί καταφέρνουν να πάρουν μαζί τους το κουφάρι του οχήματος κι έτσι δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες για απώλειες. Νωρίτερα, βάση των αμερικανικών δυνάμεων δέχεται επίθεση ανταρτών, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 8 κατοχικοί.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκαντιριγία. Αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά και μεσαία όπλα σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Πυρπολείται ένα βυτιοφόρο με βενζίνη.

6-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Μπαράζ ρουκετών στο αμερικανικό στρατόπεδο δυτικά

Μουσίν αντ-Ντιφαϊ, διοικητής των ειδικών δυνάμεων Maghawir στην περιοχή Καν Μπανί Σάντ, ενώ τραυματίζεται πολύ σοβαρά ο συνταγματάρχης Χασίμ αλ-Μιραμί.

9-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σάντ. Βόμβα καταστρέφει ολοσχερώς αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκαντιριγία. Αντάρτης οδηγεί όχημα φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, κοντά στο αρχηγείο της 4ης Μονάδας. Από ένα πρώτο μέτρημα, σκοτώνονται τουλάχιστον 12 και τραυματίζονται περισσότεροι από 30.

10-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτης οδηγεί φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά σε αστυνομικό τμήμα, κατεδαφίζοντας ολοκληρωτικά το τμήμα. Σκοτώνονται τουλάχιστον 14 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 30. Από τους νεκρούς οι 5 είναι αξιωματικοί και 2 είναι συνταγματάρχες.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκανταριγία. Αντάρτες καταστρέφουν, με αυτοκίνητο-βόμβα, γέφυρα που χρησιμοποιούν οι κατοχικοί, τραυματίζοντας πολλούς από δαύτους και εγκλωβίζοντας αρκετούς κάτω από τα χαλάσματα.

- Μαχμουντίγια. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητό του τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων σε γέφυρα, παίρνοντας μαζί του 3 και τραυματίζοντας άλλους 6, καθώς και έναν ιρακινό μεταφραστή που υπηρετεί τους κατοχικούς.

11-6 - Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στη γέφυρα Νο 77 της εθνικής οδού για τη Βαγδάτη, τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

12-6 Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Χάσγια. Αντάρτες ανατινάζουν και καταστρέφουν μερικώς, με αυτοκίνητο-βόμβα, γέφυρα στρατηγικής σημασίας (την τρίτη μέσα σε λίγες μέρες), η οποία οδηγεί από τη Βαγδάτη μέσα στην επαρχία Μπαμπίλ.

- Βαγδάτη. Αντάρτες γαζώνουν όχημα ιρακινής περιπόλου μπάτσων, το οποίο λαμπαδιάζει αμέσως και απαλλάσσουν έτσι τους 3 επιβαίνοντες μπάτσους από τα καθήκοντά τους.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι, τις τελευταίες δύο μέρες, άλλα 3 παλικάρια τους δεν τα σήκωνε το κλίμα στο Ιράκ και αποδήμησαν σε τόπους αλλότερους.

13-6 -Δημοσιοποιούνται καταγγελίες ότι σίιτες σεχταριστές παραστρατιωτικοί συστηματικά παίρνουν φυλακισμένους από τα κελιά τους, στη φυλακή **αρ-Ρουσαφά** της Βαγδάτης, με την πρόφαση ότι θα τους μεταφέρουν για να δικαστούν, και ακολούθως τους εκτελούν. Επίσης κακομεταχειρίζονται τις γυναίκες που πηγαίνουν για επισκεπτήριο, πυροβολώντας πάνω από τα κεφάλια τους και ρίχνοντας τους σπρέι πιπεριού, προκαλώντας τους πόνο στα μάτια και το λαιμό.

16-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν περισσότερα από τρία βλήματα όλμου μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη» της πρωτεύουσας το απόγευμα.

17-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος ανάμεσα σε υποψήφιους μπάτσους, παίρνοντας μαζί του 6 και τραυματίζοντας 14, τους περισσότερους σοβαρά.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Αντάρτης οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του πάνω σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, τα οποία παρέχουν προστασία σε νέους υποψήφιους του ιρακινού στρατού, και παίρνει μαζί του 3 ιρακινούς μπάτσους, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 7 από δαύτους.

- Οι αμερικανοί σταυροφόροι παραδέχονται την απώλεια 2 δολοφόνων τους από έκρηξη βόμβας στη Βαγδάτη, όπου τραυματίζεται ένας ακόμη, και ενός από έκρηξη βόμβας στην επαρχία ατ-Ταμίμ στο βόρειο Ιράκ.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Μουσαχάντα. Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι οχημάτων ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 8, ενώ καταστρέφονται και 8 οχήματα.

18-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου των ιρακινών μπάτσων, σκοτώνουν τρεις και τρέπουν τους υπόλοιπους σε φυγή.

- Αλ-Ισάκι. Αντάρτες απαγάγουν υψηλόβαθμο αξιωματικό μπάτσο.

- Αντ-Ντουλουίγια. Δύο βόμβες πλήττουν απανωτά κομβόι αμερικανικών οχημάτων, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι, χωρίς να υπάρχουν πληροφορίες για άλλες απώλειες.

-Σαμάρα. Αντάρτες χτυπούν το νέο αρχηγείο των ειδικών δυνάμεων (Maghawir) στην πόλη. Προηγείται επίθεση αντάρτη με παγιδευμένο αυτοκίνητο, ο οποίος παίρνει μαζί του 5 ειδικούς και τραυματίζει άλλους 8.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Καλίς. Αντάρτες στήνουν το απόγευμα ενέδρα σε κομβόι Κούρδων εθνοφρουρών Πεσμεργκα στην περιοχή Χιμπίμπ. Ακολουθεί μάχη που διαρκεί 4 ολόκληρες ώρες και σκοτώνονται 6 Κούρδοι, τραυματίζονται άλλοι 16, ενώ καταστρέφονται και 6 οχήματά τους.

19-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν τουλάχιστον 10 βλήματα όλμου εναντίον της «πράσινης ζώνης».

- Με 3 λιγότερους αμερικανούς κατοχικούς βρίσκονται από σήμερα οι απελευθερωτές του Ιράκ.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Τζαλάουλα. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 4.

- Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι στην περιοχή αλ-Γουάντα, σκοτώνοντας 4 αμερικανόπαιδες, ενώ τραυματίζονται και τρεις περαστικοί.

νοικία αλ-Γααμίγια, σκοτώνοντας ένα σταυροφόρο και τραυματίζοντας αρκετούς.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα βρετανικού οχήματος τύπου Bulldog, τραυματίζοντας θανάσιμα ένα βρετανόπουλο.

24-6 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στη νοτιοανατολική συνοικία **αλ-Φαντιλίγια.** Παρ' ότι τέτοια γεγονότα είναι **χαρμόσυνα**, οι κατοχικοί δεν συμμερίζονται τη χαρά μας και μας κρύβουν τις απώλειες τους. Κρίμα. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία αλ-Μανσούρ, βόμβα σκάει σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη, τραυματίζοντας άλλους τρεις, ενώ ζημιές προκαλούνται και σε αρκετά εμπορικά καταστήματα.

25-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος στην αίθουσα αναμονής του ξενοδοχείου αλ-Μανσούρ, παίρνοντας μαζί του 27 άτομα και τραυματίζοντας άλλους 15. Στο ξενοδοχείο πραγματοποιούνταν συνάντηση συνεργαζόμενων ηγετών φυλών με αμερικανούς κατοχικούς αξιωματούχους. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι και ο πρώην κυβερνήτης της επαρχίας αλ-Ανμπάρ.

- Μπαϊτζί. Αντάρτης ανατινάζει το γεμάτο εκρηκτικά φορτηγό του μπροστά από το τοπικό αρχηγείο της αστυνομίας, λίγο μετά την είσοδο ομάδας αμερικανών κατοχικών σ' αυτό, παίρνοντας μαζί του τουλάχιστον 15 και τραυματίζοντας άλλους 30, σύμφωνα με τους πρώτους υπολογισμούς. Το κτίριο καταστρέφεται σχεδόν ολόκληρο...

- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα. Βόμβα καταστρέφει εντελώς αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες. Σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτης οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε κυβερνητικό κτίριο, παίρνοντας μαζί του 8 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 25.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι μισθοφόρων σεκιουριτάδων. Ενεργοποιούν τουλάχιστον μία βόμβα και καταστρέφουν 2 οχήματά τους, σκοτώνοντας και 3 μισθοφόρους.

26-6 Βαγδάτη. Εκτελείται ο αντιπρόεδρος του πανεπιστημίου της πρωτεύουσας, Δρ. Νουχάντ Αμπντ αρ-Ραχμάν αρ-Ραβί.

- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια. Βόμβα καταστρέφει ιρακινό περιπολικό, τραυματίζοντας ένα μπάτσο.

27-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο-βόμβα σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων στη γέφυρα αλ-Τζαντιριγία. Παίρνει μαζί του ένα μπάτσο, τραυματίζονται άλλοι πέντε, ενώ καταστρέφεται και το σημείο ελέγχου.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαλάντ. Αντάρτες στήνουν ψεύτικο σημείο ελέγχου και αιφνιδιάζουν ιρακινούς μπάτσους, κάνοντας κουμπότρυπες στο όχημά τους καθώς πλησιάζουν ανυ-

3-6 - Βαγδάτη. Οι αμερικανοί σταυροφόροι ανα-κοινώνουν την απώλεια ακόμη 7 παλικαράδων τους σε όλη την ιρακινή επικράτεια.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουΐγια.** Αντάρτες, μέλη Jihadi Groups of Iraq ['Asa'ib al-'Iraq al-Jihadiyah], ανακοίνωσαν ότι διέλυσαν με βόμβα αμερικανικό θωρακισμένο όχημα Bradley, σκοτώνοντας όλο το πλήρωμά του.

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Αντάρτες παγιδεύουν το σώμα νεκρού ιρακινού μπάτσου με εκρηκτικά και το τοποθετούν μέσα σε αυτοκίνητο, επίσης παγιδευμένο. Στο πλησίασμα ιρακινού περιπολικού ανατινάζουν τα εκρηκτικά, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους τέσσερεις, μεταξύ των οποίων και τον συνταγματάρχη Ζιγιάντ αλ-Χαμντανί, διοικητή του 4ου τμήματος της αστυνομικής διοίκησης της επαρχίας.

4-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μικνταντίγια. Βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου στο χωριό **Ταγουακούλ**, τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες. Μετά από λίγο σκάει και άλλη βόμβα στο ίδιο σημείο με τα ίδια αποτελέσματα.

5-6 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Αμίν. Οι κατοχικοί καταφέρνουν να πάρουν μαζί τους το κουφάρι του οχήματος κι έτσι δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες για απώλειες. Νωρίτερα, βάση των αμερικανικών δυνάμεων δέχεται επίθεση ανταρτών, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 8 κατοχικοί.

- **Επαρχία Μπαμπίλ. Ισκαντιρίγια.** Αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά και μεσαία όπλα σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Πυρπολείται ένα βυτιοφόρο με βενζίνη.

6-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Μπαράζ ρουκετών στο αμερικανικό στρατόπεδο δυτικά της πόλης έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 4 πεζοναυτών και τον τραυματισμό άλλων 3, ανάμεσά τους και ένα αξιωματικό.

- **Αλ-Κουμπαΐσα.** Οι κάτοικοι της πόλης ξυπνούν το πρωί από μπουλντόζες των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων που ξεκινούν να χτίζουν τοίχο γύρω από την πόλη. Μέχρι στιγμής το ύψος του είναι 1,5 μέτρο.

- **Φαλούτζα.** Η πόλη κυκλώνεται από αμερικανούς σταυροφόρους. Αποκλείονται οι δρόμοι με τσιμεντένιους τοίχους, φτιάχνονται σημεία ελέγχου τα οποία επανδρώνονται από κατοχικούς μαζί με τους βοηθούς τους από το λεγόμενο «Συμβούλιο Σωτηρίας της Αλ-Ανμπάρ», απαγορεύεται η κυκλοφορία, ενώ συλλαμβάνονται εκατοντάδες κάτοικοι γιατί δεν συνεργάζονται με τις δυνάμεις κατοχής.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Καλίς.** Αντάρτες επιτίθε-

πολλούς από δαύτους και εγκλωβίζοντας αρκετούς κάτω από τα χαλάσματα.

- **Μαχμουντίγια.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητό του τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων σε γέφυρα, παίρνοντας μαζί του 3 και τραυματίζοντας άλλους 6, καθώς και έναν ιρακινό μεταφραστή που υπηρετεί τους κατοχικούς.

11-6 - Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στη γέφυρα Νο 77 της εθνικής οδού για τη Βαγδάτη, τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

12-6 Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Χάσγια. Αντάρτες ανατινάζουν και καταστρέφουν μερικώς, με αυτοκίνητο-βόμβα, γέφυρα στρατηγικής σημασίας (την τρίτη μέσα σε λίγες μέρες), η οποία οδηγεί από τη Βαγδάτη μέσα στην επαρχία Μπαμπίλ.

- **Βαγδάτη.** Αντάρτες γαζώνουν όχημα ιρακινής περιπόλου μπάτσων, το οποίο λαμπαδιάζει αμέσως και απαλλάσσουν έτσι τους 3 επιβαίνοντες μπάτσους από τα καθήκοντά τους.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι, τις τελευταίες δύο μέρες, άλλα 3 παλικάρια τους δεν τα σήκωνε το κλίμα στο Ιράκ και αποδήμησαν σε τόπους αλλότερους.

13-6 -Δημοσιοποιούνται καταγγελίες ότι σίιτες σεχταριστές παραστρατιωτικοί συστηματικά παίρνουν φυλακισμένους από τα κελιά τους, στη φυλακή **αρ-Ρουσαφά** της Βαγδάτης, με την πρόφαση ότι θα τους μεταφέρουν για να δικαστούν, και ακολούθως τους εκτελούν. Επίσης κακομεταχειρίζονται τις γυναίκες που πηγαίνουν για επισκεπτήριο, πυροβολώντας πάνω από τα κεφάλια τους και ρίχνοντας τους σπρέι πιπεριού, προκαλώντας τους πόνο στα μάτια και το λαιμό.

14-6 - Βαγδάτη. Παρά τον ολοκληρωτικό αποκλεισμό που επιβλήθηκε από χθες στην πρωτεύουσα, μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται η «πράσινη ζώνη». Σύννεφα καπνού σηκώνονται κοντά στο κυνοβούλιο, το «Κέντρο Συνεδριών» και το κτίριο του αμερικανικού τύπου και πληροφοριών.

- **Επαρχία Μπαμπίλ. Ζούρφ ας-Σακρ.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινής στρατιωτικής περιπόλου. Καταστρέφεται το όχημα, σκοτώνονται 4 ταγματασφαλίτες και τραυματίζονται άλλοι 2, από τους οποίους ο ένας είναι αξιωματικός.

- **Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα.** Αντάρτης οδηγεί φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά πάνω στο κτίριο που στεγάζεται το αρχηγείο της αστυνομίας, παίρνοντας μαζί του αδιευκρίνιστο μέχρι στιγμής αριθμό μπάτσων.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώ-

νών μπάτσων, σκοτώνοντας 8, ενώ καταστρέφονται και 8 οχήματα.

18-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου των ιρακινών μπάτσων, σκοτώνουν τρεις και τρέπουν τους υπόλοιπους σε φυγή.

- **Αλ-Ισάκι.** Αντάρτες απαγάγουν υψηλόβαθμο αξιωματικό μπάτσο.

- **Αντ-Ντουλουίγια.** Δύο βόμβες πλήττουν απανωτά κομβόι αμερικανικών οχημάτων, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι, χωρίς να υπάρχουν πληροφορίες για άλλες απώλειες.

-**Σαμάρα.** Αντάρτες χτυπούν το νέο αρχηγείο των ειδικών δυνάμεων (Maghawir) στην πόλη. Προηγείται επίθεση αντάρτη με παγιδευμένο αυτοκίνητο, ο οποίος παίρνει μαζί του 5 ειδικούς και τραυματίζει άλλους 8.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Καλίς.** Αντάρτες στήνουν το απόγευμα ενέδρα σε κομβόι Κούρδων εθνοφρουρών Πεσμεγκρά στην περιοχή Χιμπίμπ. Ακολουθεί μάχη που διαρκεί 4 ολόκληρες ώρες και σκοτώνονται 6 Κούρδοι, τραυματίζονται άλλοι 16, ενώ καταστρέφονται και 6 οχήματά τους.

19-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν τουλάχιστον 10 βλήματα όλμου εναντίον της «πράσινης ζώνης».

- Με 3 λιγότερους αμερικανούς κατοχικούς βρίσκονται από σήμερα οι απελευθερωτές του Ιράκ.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Τζαλάουλα.** Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 4.

- **Βαγδάτη.** Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι στην περιοχή αλ-Γουάντα, σκοτώνοντας 4 αμερικανόπαιδες, ενώ τραυματίζονται και τρεις περαστικοί.

20-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν το γενικό διευθυντή της ιρανοαμερικανικής εταιρίας Contractors Αλί Καζίμ αλ-Χουμπούμπι στη βόρεια συνοικία ας-Σαλίκ.

- **Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα.** Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης «ας-Σιμάκ».

21-6 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις επιβεβαιώνουν τη μείωση του στρατεύματός τους κατά 14, το τελευταίο 24ωρο, ένεκα στενών επαφών με το ιρακινό γίγνεσθαι.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σουλεϊμάν Μπακ.** Αντάρτης οδηγεί φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά πάνω σε κτίριο που στεγάζει τα κεντρικά γραφεία του δήμου και της αστυνομίας, προκαλώντας σοβαρές καταστροφές. Σκοτώνονται 12 και τραυματίζονται 70, ανάμεσά τους μέλη του δη-

αμερικανούς κατοχικούς αξιωματούχους. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι και ο πρώην κυβερνήτης της επαρχίας αλ-Ανμπάρ.

- **Μπαϊτζί.** Αντάρτης ανατινάζει το γεμάτο εκρηκτικά φορτηγό του μπροστά από το τοπικό αρχηγείο της αστυνομίας, λίγο μετά την είσοδο ομάδας αμερικανών κατοχικών σ' αυτό, παίρνοντας μαζί του τουλάχιστον 15 και τραυματίζοντας άλλους 30, σύμφωνα με τους πρώτους υπολογισμούς. Το κτίριο καταστρέφεται σχεδόν ολόκληρο...

- **Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα.** Βόμβα καταστρέφει εντελώς αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες. Σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτης οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε κυβερνητικό κτίριο, παίρνοντας μαζί του 8 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 25.

- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι μισθοφόρων σεκιουριτάδων. Ενεργοποιούν τουλάχιστον μία βόμβα και καταστρέφουν 2 οχήματά τους, σκοτώνοντας και 3 μισθοφόρους.

26-6 Βαγδάτη. Εκτελείται ο αντιπρόεδρος του πανεπιστημίου της πρωτεύουσας, Δρ. Νουχάντ Αμπντ αρ-Ραχμάν αρ-Ραβί.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια.** Βόμβα καταστρέφει ιρακινό περιπολικό, τραυματίζοντας ένα μπάτσο.

27-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο-βόμβα σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων στη γέφυρα αλ-Τζαντιρίγια. Παίρνει μαζί του ένα μπάτσο, τραυματίζονται άλλοι πέντε, ενώ καταστρέφεται και το σημείο ελέγχου.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαλάντ.** Αντάρτες στήνουν ψεύτικο σημείο ελέγχου και αιφνιδιάζουν ιρακινούς μπάτσους, κάνοντας κουμπότρυπες στο όχημά τους καθώς πλησιάζουν ανυποψίαστοι. Σκοτώνονται 3 και το όχημα τους λαμπαδιάζει.

- **Σαμάρα.** Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά περίπολος των ειδικών δυνάμεων Maghawir, σκοτώνοντας 5 ειδικούς. Μετά την έκρηξη οι, κατά τα άλλα, ειδικοί, ανοίγουν αδιακρίτως πυρ και σκοτώνουν δύο περαστικούς, ενώ τραυματίζονται και άλλοι δύο.

Ένας πόλεμος συνεχίζεται στα βουνά της Τσετσενίας. Η γη αυτή, πλούσια σε πετρέλαιο, φυσικό αέριο και μέταλλα, έχει γίνει για πολλούς αιώνες αντικείμενο συγκρούσεων και εξουσιαστικών σχεδιασμών. Οι Τσετσένοι αυτοαποκαλούνται Nokhchi και αποτελούν τη μεγαλύτερη ομάδα στο βόρειο Καύκασο, με μια ιστορία που εκτείνεται μέχρι 6000 χρόνια πριν.

Σε διαφορετικές περιόδους, οι τσετσένοι και οι γείτονές τους ινγκουσέτιοι, είχαν διαφορετικές θρησκευτικές αντιλήψεις. Ο Παγανισμός και ο Χριστιανισμός συνυπήρξαν για μεγάλη περίοδο μέχρι ότου διεισδύσει το Ισλάμ. Αν και πολλοί ισχυρίζονται ότι η προσχώρηση στο Ισλάμ έγινε πρόσφατα, οι εθιμοτυπίες και η παρουσία της μουσουλμανικής αρχιτεκτονικής ξεκινούν από τον 15ο αιώνα. Σήμερα, αυτή η θρησκεία είναι ένα σημαντικό συστατικό της κουλτούρας και της ταυτότητάς τους. Τόσο οι Τσετσένοι όσο και οι Ινγκουσέτιοι αυτοπροσδιορίζονται ως σουνίτες μουσουλμάνοι της σχολής Hanafi.

Το Ισλάμ έπαιξε σημαντικό ρόλο για την αντίσταση στη ρωσική εισβολή στον Καύκασο. Οι ρωσικές επιθέσεις γίνανε κατά κύματα και σε διαφορετικές περιόδους. Το 1522, ο Ιβάν ο Τρομερός κατέστρεψε το Καζάν, τη μεγαλύτερη μουσουλμανική πόλη στον άνω Βόλγα και έστειλε τους Κοζάκους του στην περιοχή προκαλώντας τον όλεθρο.

Η «Μεγάλη» Αικατερίνη πραγματοποίησε μια εκστρατεία, κατά τη διάρκεια της αυτοκρατορίας της, που κατέληξε σε ήττα για τους ρώσους. Αλλά αυτή η εμπειρία δεν εμπόδισε τους ρώσους κατακτητές να προσπαθήσουν ξανά και ξανά να επιβληθούν στον Καύκασο και να υποτάξουν τους κατοίκους του. Ανάμεσα στις σφαγές και τις γενοκτονίες, οι Τσετσένοι απέδειξαν πως συνεχίζουν να παραμένουν φοβεροί μαχητές. Η τσετσενική ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα ανυπότακτων μαχητών.

Ο δεύτερη εισβολή και κατάκτηση της Τσετσενίας που ξεκίνησε το 1999 συνεχίζει να αντιμετωπίζει αμείωτη αντάρτικη δράση. Δεκάδες μαχητές και επικεφαλής των αντάρτικων ομάδων έχουν σκοτωθεί. Παρ' όλ' αυτά οι εισβολείς - κατακτητές και τα τσιράκια τους δέχονται συνεχείς επιθέσεις την ίδια στιγμή που η γενοκτονία ενάντια στον Τσετσένικο πληθυσμό συνεχίζεται...

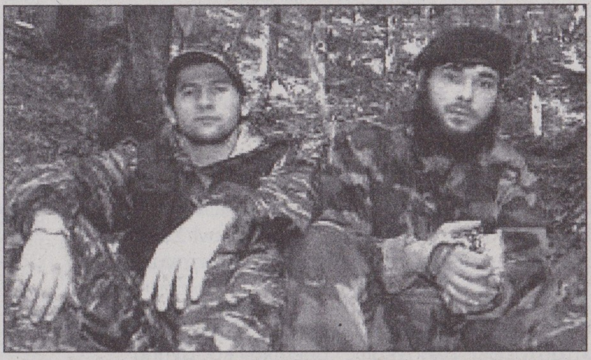
*

Μεγάλη επιχείρηση του ρωσικού στρατού και των τοπικών κυβερνήσεων-μαριονετών έχει ξεκινήσει στα σύνορα της Τσετσενίας με το Νταγκεστάν, από τις αρχές Ιουνίου. Περίπου 5000 μιλιταριστές τρομοκράτες χτενίζουν τη δασώδη πε-

μενος στα ιδεολογικά αντίμετρα, που πρέπει να παρθούν ενάντια στην εξέγερση στο Νταγκεστάν. Παραδέχεται ότι ο κύριος στόχος της θρησκευτικής εξέγερσης είναι να αποσπαστεί η τοπική δημοκρατία από τη Ρωσία και να εγκαθιδρυθεί ισλαμικό κράτος. Τονίζει ότι οι αξιωματούχοι δεν θα πρέπει να μετατρέψουν τον πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία σε πόλεμο ενάντια στο Ισλάμ, για να μπορέσουν να μειώσουν την κοινωνική στήριξη στη συνεχιζόμενη εξέγερση. Παράλληλα, ισχυρίζεται ότι η θρησκευτική εκπαίδευση και προπαγάνδα για το «παραδοσιακό Ισλάμ» θα είναι απαραίτητη στη νεολαία και πιστεύει ότι είναι αδύνατο να συντριβεί η εξέγερση χωρίς μέτρα ενάντια στη διαφθορά και βελτίωση στην τοπική οικονομία (κάτι μας θυμίζει αυτό...). Επίσης, κάνει σαφές ότι χρειάζεται να ενδυναμωθεί στην τοπική δημοκρατία, η φιλορωσική προπαγάνδα.

νομικών, συμπεριλαμβανομένων ανώτερων αξιωματικών του υπουργείου εσωτερικών του Νταγκεστάν, όπως ο αναπληρωτής υπουργός Magomed Omarov».

Ας σημειωθεί πως περίπου 80 αστυνομικοί έχουν σκοτωθεί ενώ οι τραυματίες φτάνουν τους 47 για την περίοδο που αναφέρεται (RIA-Novosti, **7 Ιουνίου**).

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ως συνήθως, υποστηρίζει πως ο κύριος λόγος αστάθειας στο ρωσικό νότο είναι οι ξένες απειλές. *«Σήμερα ο εξτρεμισμός γίνεται πιο επικίνδυνος. Κυρίως εξ αιτίας της δραστηριότητας κάποιων πολιτικών κύκλων, αρκετών ξένων χωρών, που ευελπιστούν να αποδυναμώσουν τη Ρωσία στην διεθνή σκηνή»* (Regnum, **7 Ιουνίου**).

Πάντως, ο αρχηγός της FSB ισχυρίζεται ότι πρόσφατες μελέτες για τον Καύκασο επιβεβαιώνουν τη σημασία των τοπικών συνθηκών. *«Η αυξανόμενη δύναμη του εξτρεμισμού συν-*

Στο συνέδριο συμφωνείται ότι η συνένωση της τοπικής κοινωνίας είναι ζωτικό σημείο της πάλης ενάντια στους αντάρτες. Οι αξιωματούχοι ασφαλείας συμφωνούν ότι δεν θα μπορέσουν να νικήσουν τους εξεγερμένους μόνο με τα όπλα.

Τοπικοί αναλυτές δυσκολεύονται να πουν εάν και με ποιό τρόπο θα επηρεάσει αυτό το συνέδριο την κατάσταση στο Νταγκεστάν. Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες, όπως οι Aliev, Patrushev, Nurgaliev και Kozak, επανέλαβαν τις τετριμμένες δηλώσεις των ρώσων αξιωματούχων για τρομοκρατία στο βόρειο Καύκασο. Ως συνήθως, ανακατεύουν μαζί προβλήματα οικονομικά, πολιτικά και εγκληματικότητας. Έτσι, κανείς δεν μπορεί να πει τι πρέπει να γίνει πρώτα, τι είδους προπαγάνδα χρειάζεται ή τι μέτρα πρέπει να παρθούν. Γεγονός που επιβεβαιώνει ότι η αστάθεια για τους κυρίαρχους είναι δεδομένη και μεγαλώνει μέρα με τη μέρα...

7/6: Ενέδρα ανταρτών σε κατοχικούς στο Nozhai-Yurt στην Τσετσενία καταστρέφει ένα ό-

στην Τσετσενία, κομάντο-ανταρτών εκτελεί 2 ρώσους εισβολείς.

19/6: Επίθεση ανταρτών σε μονάδα κατοχικών στο βουνό Gezginlam στην Τσετσενία με αποτέλεσμα άγνωστο αριθμό νεκρών ρώσων.

- Συναγερμός σημαίνει στην πρωτεύουσα Magas της Ινγκουσετίας, μετά από φόβους της κυβέρνησης - μαριονέτας ότι επίκεινται επιθέσεις ανταρτών.

20/6: Τρεις κατοχικοί εκτελούνται στο χωριό Yalhoi-Mohk με τηλεχειριζόμενη νάρκη.

- Εισβολή ένοπλων στο χωριό Surkhakhi στην Ινγκουσετία. Μασκοφόροι εισβάλλουν στο σπίτι της οικογένειας Aushev, όπου κατοικούν συνολικά 3 οικογένειες. Σύμφωνα με τον ιδιοκτήτη Israpil Aushev, που περιγράφει τα γεγονότα:

«Εκείνο το πρωί, περίπου στις 5 το πρωί, μετά την πρωινή προσευχή, καθόμουνα στα σκαλιά του σπιτιού μου. Ξαφνικά ένοπλοι με κουκούλες και στολές παραλλαγής πήδηξαν από το φράκτη. Από τις φωνές τους διέκρινα άτομα σλαβικής και ινγκουσετιακής καταγωγής. Με διέταξαν να βάλω τα χέρια μου πίσω από το κεφάλι και να ξαπλώσω κάτω. Αφού με έψαξαν, έδωσαν την εντολή να φύγουν όλοι όσοι έμεναν στο σπίτι. Είπα ότι εγώ είμαι ο ιδιοκτήτης, και τους ζήτησα να μου εξηγήσουν γιατί γινόταν αυτή η επιχείρηση, αλλά δεν απάντησαν. Όλοι οι ένοικοι βγήκαν έξω και οι ένοπλοι έψαξαν εξονυχιστικά όλα τα δωμάτια, τη σοφίτα και το υπόγειο, αλλά δε βρήκαν τίποτα. Με απείλησαν ότι μπορούσαν απλά να με σκοτώσουν, αν δεν κάρφωνα τους τρομοκράτες, αλλά δεν μπορούσα να δώσω κανέναν, γιατί δεν ήταν κανείς. Ξαναέψαξαν τη σοφίτα, χωρίς την παρουσία μου και χωρίς αποτέλεσμα ξανά. Οι φαντάροι με ρωτούσαν ποιοι έμεναν στο σπίτι και πόσοι. Απάντησα σε όλες τις ερωτήσεις.

Περιέργως, αποφάσισαν να ψάξουν τη σοφίτα για τρίτη φορά. Ξαφνικά, άρχισαν οι πυροβολισμοί. Οι σφαίρες έπεφταν παντού. Αυτόματα, υποπολυβόλα, ακόμα και εκτοξευτής χειροβομβίδων χρησιμοποιήθηκαν. Κατέστρεψαν το σπίτι. Δεν μπορώ να πω ποιος άρχισε, αφού δεν είδα, αλλά δεν υπήρχε όπλο στο σπίτι. Αφού τελείωσε η συμπλοκή, οι ένοπλοι έβγαλαν έξω το πτώμα του Ruslan Khavazhevich, γεννημένου το 1988. Υπέθεσαν ότι άρχισε να πυροβολεί με ένα πιστόλι από τη σοφίτα. Αλλά πώς μπορούσε αυτό να είναι αλήθεια, αφού η σοφίτα ψάχτηκε εξονυχιστικά 3 φορές; Ο διάδρομος που οδηγεί εκεί είναι μέσα στο σπίτι, και είναι αδύνατον να πας εκεί χωρίς να σε δουν. Παρ' όλα αυτά, ο γεί-

να σημαντικό συστατικό της κουλτούρας και της ταυτότητάς τους. Τόσο οι Τσετσένοι όσο και οι Ιγκουσέτιοι αυτοπροσδιορίζονται ως σουνίτες μουσουλμάνοι της σχολής Hanafi.

Το Ισλάμ έπαιξε σημαντικό ρόλο για την αντίσταση στη ρωσική εισβολή στον Καύκασο. Οι ρωσικές επιθέσεις γίνανε κατά κύματα και σε διαφορετικές περιόδους. Το 1522, ο Ιβάν ο Τρομερός κατέστρεψε το Καζάν, τη μεγαλύτερη μουσουλμανική πόλη στον άνω Βόλγα και έστειλε τους Κοζάκους του στην περιοχή προκαλώντας τον όλεθρο.

Η «Μεγάλη» Αικατερίνη πραγματοποίησε μια εκστρατεία, κατά τη διάρκεια της αυτοκρατορίας της, που κατέληξε σε ήττα για τους ρώσους. Αλλά αυτή η εμπειρία δεν εμπόδισε τους ρώσους κατακτητές να προσπαθήσουν ξανά και ξανά να επιβληθούν στον Καύκασο και να υποτάξουν τους κατοίκους του. Ανάμεσα στις σφαγές και τις γενοκτονίες, οι Τσετσένοι απέδειξαν πως συνεχίζουν να παραμένουν φοβεροί μαχητές. Η τσετσενική ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα ανυπότακτων μαχητών.

Ο δεύτερη εισβολή και κατάκτηση της Τσετσενίας που ξεκίνησε το 1999 συνεχίζει να αντιμετωπίζει αμείωτη αντάρτικη δράση. Δεκάδες μαχητές και επικεφαλής των αντάρτικών ομάδων έχουν σκοτωθεί. Παρ' όλ' αυτά οι εισβολείς - κατακτητές και τα τσιράκια τους δέχονται συνεχείς επιθέσεις την ίδια στιγμή που η γενοκτονία ενάντια στον Τσετσένικο πληθυσμό συνεχίζεται...

*

Μεγάλη επιχείρηση του ρωσικού στρατού και των τοπικών κυβερνήσεων-μαριονετών έχει ξεκινήσει στα σύνορα της Τσετσενίας με το Νταγκεστάν, από τις αρχές Ιουνίου. Περίπου 5000 μιλιταριστές τρομοκράτες χτενίζουν τη δασώδη περιοχή, καθώς το καλοκαίρι και το φθινόπωρο προσφέρονται για αντάρτικες επιθέσεις στους κατοχικούς και στους τοπικούς μπάτσους, αφού η πράσινη βλάστηση επιτρέπει τις κινήσεις των ανταρτών.

Έτσι, στις **2 Ιουνίου**, κοντά στο χωριό Solnechnoe, τρεις αντάρτες σκοτώνονται μετά από μάχη 6 ωρών με τους εισβολείς.

Ενώ, στις **6 Ιουνίου**, η τοπική κυβέρνηση-μαριονέτα διοργανώνει συνέδριο στην τοπική πρωτεύουσα Makhachkala με θέμα:«*Τα φλέγοντα θέματα της πάλης ενάντια στο θρησκευτικό και πολιτικό εξτρεμισμό*». Συμμετέχουν ανώτεροι ρώσοι αξιωματικοί όπως ο αρχηγός της FSB Nikolai Patrushev, ο υπουργός εσωτερικών Rashid Nurgaliev, ο γενικός εισαγγελέας Yuri Chaika. Επίσης παρόντες είναι ο πρόεδρος του Νταγκεστάν Mukhu Aliev, ο Dmitry Kozak, ρώσος πρέσβης του νότιου ομοσπονδιακού τομέα, ο τσετσένος εγκάθετος πρόεδρος Ramzan Kadyrov, ο πρόεδρος της Καρατσαεβο-Κερκεσίας Mustafa Batdyev, ο πρόεδρος της Καμπαρντινο-Μπαλκαρίας Arsen Kanokov, ο Ravil Gain-

βελτίωση στην τοπική οικονομία (κάτι μας θυμίζει αυτό...). Επίσης, κάνει σαφές ότι χρειάζεται να ενδυναμωθεί στην τοπική δημοκρατία, η φιλορωσική προπαγάνδα.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ως συνήθως, υποστηρίζει πως ο κύριος λόγος αστάθειας στο ρωσικό νότο είναι οι ξένες απειλές. «*Σήμερα ο εξτρεμισμός γίνεται πιο επικίνδυνος. Κυρίως εξ αιτίας της δραστηριότητας κάποιων πολιτικών κύκλων, αρκετών ξένων χωρών, που ευελπιστούν να αποδυναμώσουν τη Ρωσία στην διεθνή σκηνή*» (Regnum, **7 Ιουνίου**).

Πάντως, ο αρχηγός της FSB ισχυρίζεται ότι πρόσφατες μελέτες για τον Καύκασο επιβεβαιώνουν τη σημασία των τοπικών συνθηκών. «*Η αυξανόμενη δύναμη του εξτρεμισμού συνδέεται με μια ιδιαιτερότητα σε κάθε περιοχή*».

Ο Nurgaliev χαρακτηρίζει την κατάσταση στο Νταγκεστάν ως «αρκετά δύσκολη». Υποστηρίζει ότι η αποστολή της νταγκεστανικής αστυνομίας —να διασφαλίσει τη δημόσια τάξη— διακυβεύεται τα τελευταία 10 χρόνια, λόγω της ανάγκης να ελεγχθούν οι εξτρεμιστικές δυνάμεις «που τροφοδοτούνται και από τον εσωτερικές τάσεις απόσχισης και εξωτερικά αντι-ρωσικά κέντρα». Το Νταγκεστάν, που «*καταλαμβάνει στρατηγική θέση στο βόρειο Καύκασο, έχει γίνει ένας από τους κύριους στόχους τρομοκρατικών δραστηριοτήτων*», αναφέρει. Σύμφωνα με την άποψή του, έχουν χρησιμοποιηθεί όλα τα μέσα για να αποσπάσουν το Νταγκεστάν από τη ρωσική ομοσπονδία, «*από την ιδεολογική εξάπλωση του Ουαχαμπισμού μέχρι την άμεση ένοπλη εισβολή συμμοριών από την Τσετσενία*».

Τονίζει, περαιτέρω, ότι «η τοπική αστυνομία δρα σαν το άμεσο αντίβαρο στον εξτρεμισμό και την τρομοκρατία στο Νταγκεστάν. Αυτό εξηγεί τις συνεχείς επιθέσεις στους τοπικούς αστυνομικούς από συμμορίες και παράνομες ένο-

Στο συνέδριο συμφωνείται ότι η συνένωση της τοπικής κοινωνίας είναι ζωτικό σημείο της πάλης ενάντια στους αντάρτες. Οι αξιωματούχοι ασφαλείας συμφωνούν ότι δεν θα μπορέσουν να νικήσουν τους εξεγερμένους μόνο με τα όπλα.

Τοπικοί αναλυτές δυσκολεύονται να πουν εάν και με ποιό τρόπο θα επηρεάσει αυτό το συνέδριο την κατάσταση στο Νταγκεστάν. Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες, όπως οι Aliev, Patrushev, Nurgaliev και Kozak, επανέλαβαν τις τετριμμένες δηλώσεις των ρώσων αξιωματούχων για τρομοκρατία στο βόρειο Καύκασο. Ως συνήθως, ανακατεύουν μαζί προβλήματα οικονομικά, πολιτικά και εγκληματικότητας. Έτσι, κανείς δεν μπορεί να πει τι πρέπει να γίνει πρώτα, τι είδους προπαγάνδα χρειάζεται ή τι μέτρα πρέπει να παρθούν. Γεγονός που επιβεβαιώνει ότι η αστάθεια για τους κυρίαρχους είναι δεδομένη και μεγαλώνει μέρα με τη μέρα...

7/6: Ενέδρα ανταρτών σε κατοχικούς στο Nozhai-Yurt στην Τσετσενία καταστρέφει ένα όχημα, ενώ σκοτώνονται 2 εισβολείς.

8/6: Συμπλοκή στην περιοχή ανάμεσα στα χωριά Elistanzhi και Eshelhatoi στην περιφέρεια Vedeno της Τσετσενίας έχει ως αποτέλεσμα 1 νεκρό κατοχικό.

10/6: Στην περιοχή Shatoi στην Τσετσενία, μουτζαχεντίν επιτίθενται εναντίον μονάδας κατοχικών και εκτελούν έναν απ' αυτούς, ενώ άλλοι επτά τραυματίζονται. Άλλοι 3 κατοχικοί εκτελούνται στο Nozhai-Yurt.

11/6: Έκρηξη εναντίον κατοχικής μονάδας στο Achhoi-Martan στην Τσετσενία, από την οποία σκοτώνονται 2 εισβολείς.

12/6: Επίθεση μουτζαχεντίν με πυροβολισμούς εναντίον περιπολικού στο Νταγκεστάν. Τραυματίζονται 3 μπάτσοι.

13/6: Επίθεση ανταρτών σε στρατιωτική φάλαγγα της κυβέρνησης στο χωριό Tazen-Kala στην Τσετσενία. Κυβερνητικοί στρατιώτες σκοτώνονται ενώ τα οχήματά τους καταστρέφονται ολοσχερώς.

14/6: Επίθεση ανταρτών σε μονάδα GRU των κατοχικών δυνάμεων στην Τσετσενία κοντά στο

«Εκείνο το πρωί, περίπου στις 5 το πρωί, μετά την πρωινή προσευχή, καθόμουνα στα σκαλιά του σπιτιού μου. Ξαφνικά ένοπλοι με κουκούλες και στολές παραλλαγής πήδηξαν από το φράκτη. Από τις φωνές τους διέκρινα άτομα σλαβικής και ιγκουσετιακής καταγωγής. Με διέταξαν να βάλω τα χέρια μου πίσω από το κεφάλι και να ξαπλώσω κάτω. Αφού με έψαξαν, έδωσαν την εντολή να φύγουν όλοι όσοι έμεναν στο σπίτι. Είπα ότι εγώ είμαι ο ιδιοκτήτης, και τους ζήτησα να μου εξηγήσουν γιατί γινόταν αυτή η επιχείρηση, αλλά δεν απάντησαν. Όλοι οι ένοικοι βγήκαν έξω και οι ένοπλοι έψαξαν εξονυχιστικά όλα τα δωμάτια, τη σοφίτα και το υπόγειο, αλλά δε βρήκαν τίποτα. Με απείλησαν ότι μπορούσαν απλά να με σκοτώσουν, αν δεν κάρφωνα τους τρομοκράτες, αλλά δεν μπορούσα να δώσω κανέναν, γιατί δεν ήταν κανείς. Ξαναέψαξαν τη σοφίτα, χωρίς την παρουσία μου και χωρίς αποτέλεσμα ξανά. Οι φαντάροι με ρωτούσαν ποιοι έμεναν στο σπίτι και πόσοι. Απάντησα σε όλες τις ερωτήσεις.

Περιέργως, αποφάσισαν να ψάξουν τη σοφίτα για τρίτη φορά. Ξαφνικά, άρχισαν οι πυροβολισμοί. Οι σφαίρες έπεφταν παντού. Αυτόματα, υποπολυβόλα, ακόμα και εκτοξευτής χειροβομβίδων χρησιμοποιήθηκαν. Κατέστρεψαν το σπίτι. Δεν μπορώ να πω ποιος άρχισε, αφού δεν είδα, αλλά δεν υπήρχε όπλο στο σπίτι. Αφού τελείωσε η συμπλοκή, οι ένοπλοι έβγαλαν έξω το πτώμα του Ruslan Khavazhevich, γεννημένου το 1988. Υπέθεσαν ότι άρχισε να πυροβολεί με ένα πιστόλι από τη σοφίτα. Αλλά πώς μπορούσε αυτό να είναι αλήθεια, αφού η σοφίτα ψάχτηκε εξονυχιστικά 3 φορές; Ο διάδρομος που οδηγεί εκεί είναι μέσα στο σπίτι, και είναι αδύνατον να πας εκεί χωρίς να σε δουν. Παρ' όλα αυτά, ο γείτονάς μου σκοτώθηκε...

Αφού οδήγησαν το στρατιωτικό όχημα BTR στον κήπο, διέλυσαν το σπίτι και γκρέμισαν τον τοίχο. Μετά έσπασαν όλα τα τζάμια. Ύστερα πήραν εμένα και τους 3 ανηψιούς μου, Hussein Mikailovich Aushev, γεν. το 1988, Khasan Mikailovich Aushev, γεν. το 1986, και Magomed Usmanovich Aushev, γεν. το 1981, για ανάκριση... Μας μετέφεραν στο κτίριο της FSB (σημ.: πρώην KGB) στο Magas (σημ: πρωτεύουσα της Ιγκουσετίας) και μας έβαλαν πρώτα σε ένα κελί, μετά σε ένα γραφείο για ανάκριση.

Όταν με έβαλαν στο BTR, έδεσαν τα χέρια μου με σύρμα, όπως κάνουν συνήθως οι τσετσένοι μαχητές. Έχω δει αυτό το πράγμα πολλές φορές στην τηλεόραση. Ακόμα και το σπίτι διέλυσαν, προφανώς για να καλύψουν τα ίχνη τους. Το βράδυ, εγώ και άλλοι 2 αφεθήκαμε, αλλά ο Magomed Usmanovich Aushev κρατήθηκε, ως ύποπτος για να δικαστεί. Κανείς από τις τοπικές αρχές ή αντιπρόσωποι της Ιγκουσετίας δεν συμμετείχε σ' αυτή την

παραδείγματα ανυπότακτων μαχητών.

Ο δεύτερη εισβολή και κατάκτηση της Τσετσενίας που ξεκίνησε το 1999 συνεχίζει να αντιμετωπίζει αμείωτη αντάρτικη δράση. Δεκάδες μαχητές και επικεφαλής των αντάρτικων ομάδων έχουν σκοτωθεί. Παρ' όλ' αυτά οι εισβολείς - κατακτητές και τα τσιράκια τους δέχονται συνεχείς επιθέσεις την ίδια στιγμή που η γενοκτονία ενάντια στον Τσετσένικο πληθυσμό συνεχίζεται...

*

Μεγάλη επιχείρηση του ρωσικού στρατού και των τοπικών κυβερνήσεων-μαριονετών έχει ξεκινήσει στα σύνορα της Τσετσενίας με το Νταγκεστάν, από τις αρχές Ιουνίου. Περίπου 5000 μιλιταριστές τρομοκράτες χτενίζουν τη δασώδη περιοχή, καθώς το καλοκαίρι και το φθινόπωρο προσφέρονται για αντάρτικες επιθέσεις στους κατοχικούς και στους τοπικούς μπάτσους, αφού η πράσινη βλάστηση επιτρέπει τις κινήσεις των ανταρτών.

Έτσι, στις **2 Ιουνίου**, κοντά στο χωριό Solnechnoe, τρεις αντάρτες σκοτώνονται μετά από μάχη 6 ωρών με τους εισβολείς.

Ενώ, στις **6 Ιουνίου**, η τοπική κυβέρνηση-μαριονέτα διοργανώνει συνέδριο στην τοπική πρωτεύουσα Makhachkala με θέμα:«*Τα φλέγοντα θέματα της πάλης ενάντια στο θρησκευτικό και πολιτικό εξτρεμισμό*». Συμμετέχουν ανώτεροι ρώσοι αξιωματικοί όπως ο αρχηγός της FSB Nikolai Patrushev, ο υπουργός εσωτερικών Rashid Nurgaliev, ο γενικός εισαγγελέας Yuri Chaika. Επίσης παρόντες είναι ο πρόεδρος του Νταγκεστάν Mukhu Aliev, ο Dmitry Kozak, ρώσος πρέσβης του νότιου ομοσπονδιακού τομέα, ο τσετσένος εγκάθετος πρόεδρος Ramzan Kadyrov, ο πρόεδρος της Καρατσαεβο-Κερκεσίας Mustafa Batdyev, ο πρόεδρος της Καμπαρντινο-Μπαλκαρίας Arsen Kanokov, ο Ravil Gainutdin, αρχηγός των Ρώσων Μουσουλμάνων και πολλοί άλλοι πολιτικοί δημόσιοι παράγοντες.

Ο Mukhu Aliev ξεκινά το συνέδριο αναφερό-

Ως συνήθως, υποστηρίζει πως ο κύριος λόγος αστάθειας στο ρωσικό νότο είναι οι ξένες απειλές. «*Σήμερα ο εξτρεμισμός γίνεται πιο επικίνδυνος. Κυρίως εξ αιτίας της δραστηριότητας κάποιων πολιτικών κύκλων, αρκετών ξένων χωρών, που ευελπιστούν να αποδυναμώσουν τη Ρωσία στην διεθνή σκηνή*» (Regnum, **7 Ιουνίου**).

Πάντως, ο αρχηγός της FSB ισχυρίζεται ότι πρόσφατες μελέτες για τον Καύκασο επιβεβαιώνουν τη σημασία των τοπικών συνθηκών. «*Η αυξανόμενη δύναμη του εξτρεμισμού συνδέεται με μια ιδιαιτερότητα σε κάθε περιοχή*».

Ο Nurgaliev χαρακτηρίζει την κατάσταση στο Νταγκεστάν ως «αρκετά δύσκολη». Υποστηρίζει ότι η αποστολή της νταγκεστανικής αστυνομίας —να διασφαλίσει τη δημόσια τάξη— διακυβεύεται τα τελευταία 10 χρόνια, λόγω της ανάγκης να ελεγχθούν οι εξτρεμιστικές δυνάμεις «που τροφοδοτούνται και από τον εσωτερικές τάσεις απόσχισης και εξωτερικά αντι-ρωσικά κέντρα». Το Νταγκεστάν, που «*καταλαμβάνει στρατηγική θέση στο βόρειο Καύκασο, έχει γίνει ένας από τους κύριους στόχους τρομοκρατικών δραστηριοτήτων*», αναφέρει. Σύμφωνα με την άποψή του, έχουν χρησιμοποιηθεί όλα τα μέσα για να αποσπάσουν το Νταγκεστάν από τη ρωσική ομοσπονδία, «*από την ιδεολογική εξάπλωση του Ουαχαμπισμού μέχρι την άμεση ένοπλη εισβολή συμμοριών από την Τσετσενία*».

Τονίζει, περαιτέρω, ότι «η τοπική αστυνομία δρα σαν το άμεσο αντίβαρο στον εξτρεμισμό και την τρομοκρατία στο Νταγκεστάν. Αυτό εξηγεί τις συνεχείς επιθέσεις στους τοπικούς αστυνομικούς από συμμορίες και παράνομες ένοπλες ομάδες. Τα τελευταία δυόμισι χρόνια έχουν γίνει περίπου 250 επιθέσεις αυτού του είδους, με αποτέλεσμα το θάνατο δεκάδων αστυ-

Νταγκεστάν. Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες, όπως οι Aliev, Patrushev, Nurgaliev και Kozak, επανέλαβαν τις τετριμμένες δηλώσεις των ρώσων αξιωματούχων για τρομοκρατία στο βόρειο Καύκασο. Ως συνήθως, ανακατεύουν μαζί προβλήματα οικονομικά, πολιτικά και εγκληματικότητας. Έτσι, κανείς δεν μπορεί να πει τι πρέπει να γίνει πρώτα, τι είδους προπαγάνδα χρειάζεται ή τι μέτρα πρέπει να παρθούν. Γεγονός που επιβεβαιώνει ότι η αστάθεια για τους κυρίαρχους είναι δεδομένη και μεγαλώνει μέρα με τη μέρα...

7/6: Ενέδρα ανταρτών σε κατοχικούς στο Nozhai-Yurt στην Τσετσενία καταστρέφει ένα όχημα, ενώ σκοτώνονται 2 εισβολείς.

8/6: Συμπλοκή στην περιοχή ανάμεσα στα χωριά Elistanzhi και Eshelhatoi στην περιφέρεια Vedeno της Τσετσενίας έχει ως αποτέλεσμα 1 νεκρό κατοχικό.

10/6: Στην περιοχή Shatoi στην Τσετσενία, μουτζαχεντίν επιτίθενται εναντίον μονάδας κατοχικών και εκτελούν έναν απ' αυτούς, ενώ άλλοι επτά τραυματίζονται. Άλλοι 3 κατοχικοί εκτελούνται στο Nozhai-Yurt.

11/6: Έκρηξη εναντίον κατοχικής μονάδας στο Achhoi-Martan στην Τσετσενία, από την οποία σκοτώνονται 2 εισβολείς.

12/6: Επίθεση μουτζαχεντίν με πυροβολισμούς εναντίον περιπολικού στο Νταγκεστάν. Τραυματίζονται 3 μπάτσοι.

13/6: Επίθεση ανταρτών σε στρατιωτική φάλαγγα της κυβέρνησης στο χωριό Tazen-Kala στην Τσετσενία. Κυβερνητικοί στρατιώτες σκοτώνονται ενώ τα οχήματά τους καταστρέφονται ολοσχερώς.

14/6: Επίθεση ανταρτών σε μονάδα GRU των κατοχικών δυνάμεων στην Τσετσενία κοντά στο χωριό Khalkeloi. Σκοτώνονται 4 εισβολείς και ένας αντάρτης.

18/6: Στο χωριό Dargo στην περιοχή Vedeno

σε όλες τις ερωτήσεις.

Περιέργως, αποφάσισαν να ψάξουν τη σοφίτα για τρίτη φορά. Ξαφνικά, άρχισαν οι πυροβολισμοί. Οι σφαίρες έπεφταν παντού. Αυτόματα, υποπολυβόλα, ακόμα και εκτοξευτής χειροβομβίδων χρησιμοποιήθηκαν. Κατέστρεψαν το σπίτι. Δεν μπορώ να πω ποιος άρχισε, αφού δεν είδα, αλλά δεν υπήρχε όπλο στο σπίτι. Αφού τελείωσε η συμπλοκή, οι ένοπλοι έβγαλαν έξω το πτώμα του Ruslan Khavazhevich, γεννημένου το 1988. Υπέθεσαν ότι άρχισε να πυροβολεί με ένα πιστόλι από τη σοφίτα. Αλλά πώς μπορούσε αυτό να είναι αλήθεια, αφού η σοφίτα ψάχτηκε εξονυχιστικά 3 φορές; Ο διάδρομος που οδηγεί εκεί είναι μέσα στο σπίτι, και είναι αδύνατον να πας εκεί χωρίς να σε δουν. Παρ' όλα αυτά, ο γείτονάς μου σκοτώθηκε...

Αφού οδήγησαν το στρατιωτικό όχημα BTR στον κήπο, διέλυσαν το σπίτι και γκρέμισαν τον τοίχο. Μετά έσπασαν όλα τα τζάμια. Ύστερα πήραν εμένα και τους 3 ανηψιούς μου, Hussein Mikailovich Aushev, γεν. το 1988, Khasan Mikailovich Aushev, γεν. το 1986, και Magomed Usmanovich Aushev, γεν. το 1981, για ανάκριση... Μας μετέφεραν στο κτίριο της FSB (σημ.: πρώην KGB) στο Magas (σημ: πρωτεύουσα της Ινγκουσετίας) και μας έβαλαν πρώτα σε ένα κελί, μετά σε ένα γραφείο για ανάκριση.

Όταν με έβαλαν στο BTR, έδεσαν τα χέρια μου με σύρμα, όπως κάνουν συνήθως οι τσετσένοι μαχητές. Έχω δει αυτό το πράγμα πολλές φορές στην τηλεόραση. Ακόμα και το σπίτι διέλυσαν, προφανώς για να καλύψουν τα ίχνη τους. Το βράδυ, εγώ και άλλοι 2 αφεθήκαμε, αλλά ο Magomed Usmanovich Aushev κρατήθηκε, ως ύποπτος για να δικαστεί. Κανείς από τις τοπικές αρχές ή αντιπρόσωποι της Ινγκουσετίας δεν συμμετείχε σ' αυτή την τρομερή επιχείρηση, δεν το καταλαβαίνω. Φαίνεται ότι ήταν όλοι συνεννοημένοι...»

Ένα σκλαβοπάζαρο στην Πορτογαλία

Η πρώτη ομάδα βγαίνει στην πόλη όταν βγαίνει κι ο ήλιος. Πάνε μέχρι την είσοδο της Λισαβόνας. Εκατό περίπου άνθρωποι πηγαίνουν μέχρι το Campo Grande στα βόρεια της Λισαβόνας.

Στον αυτοκινητόδρομο Sagunda Circular, μέσω του οποίου εκατομμύρια Πορτογάλων πηγαίνουν στις δουλειές τους, προσφέρεται ένα υπόστεγο για τους μετανάστες που ψάχνουν δουλειά. Εκεί τους εξετάζουν οι εργοδότες τους, κι αν τους αρέσουν τα μπράτσα τους, τους προσλαμβάνουν.

Η πρόσληψη της εβδομάδας γίνεται τις Δευτέρες. Είναι δύσκολο να διαλέξεις την Τετάρτη. Μόνο αν απολύσουν κάποιον, που δεν τους αρέσε τη Δευτέρα, ξαναπηγαίνουν να διαλέξουν.

Στην πρώτη επαφή, ο μετανάστης ξέρει τι παίζεται. Πληρώνονται μόνο αν κάνουν καλή δουλειά. Οι συνθήκες που επιβάλλονται είναι γνωστές σε όλους. Οι μετανάστες εξαρτώνται από τη διάθεση του αφεντικού. Αυτή τη μέρα που γίνεται η πρόσληψη ένας πόλεμος στην κυριολεξία ξεσπά ανάμεσά τους στην προσπάθεια να φτάσουν το φορτηγό.

Τα αφεντικά φτάνουν στο Campo Grande. Τους φέρονται σαν να έχουν απέναντί τους εμπορεύματα. Ανοίγουν τις πόρτες του φορτηγού περιμένοντας να γεμίσει και να φύγουν.

Σε μια ώρα, το Campo Grande γεμίζει με πολλά οχήματα. Εκατοντάδες πηγαίνουν με το προαστιακό. Πολλοί, επίσης, παίρνουν το αυτοκίνητο. Για πολλά χρόνια τώρα βλέπουν αυτή την κατάσταση, ένα αληθινό σκλαβοπάζαρο. Μέχρι τις 8 η ώρα, παρατηρούν το φορτηγό να φτάνει, να φορτώνει και να φεύγει με τους μετανάστες.

Έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από τότε που ο Λούλα, πρόεδρος της Βραζιλίας, ήρθε στην Πορτογαλία και ζήτησε την νομιμοποίηση περίπου 9000 βραζιλιάνων που ζούσαν στη χώρα...

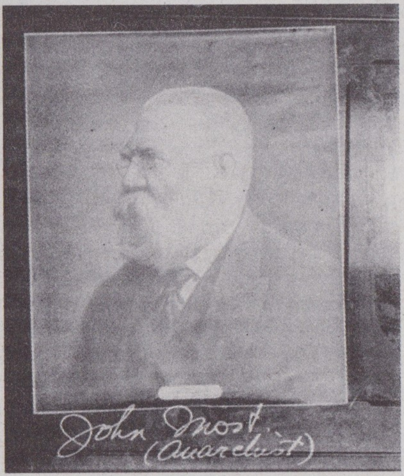
Πολλοί που δεν καταγράφονται στους αριθμούς του Υπουργείου Εξωτερικών αναζητούν μια ευκαιρία για κάτι καλύτερο. Βασικά μιλάμε για περισσότερους από 100.000 που περιμένουν...

Khadija (Kavkaz Center)

ΓΙΟΧΑΝ ΜΟΣΤ: «ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ»

Ο Johann Most ή John Joseph Most γεννήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1846 στο Augusburg της Γερμανίας και πέθανε στις 17 Απριλίου 1906 στο Cincinnati, Ohio.

Αρχικά υπήρξε σοσιαλδημοκράτης. Το 1870 στο συνέδριο του Baden διαγράφεται από το κόμμα για αντιοργανωτική συμπεριφορά. Καταδικάζεται σε 5 έτη φυλάκισης στην Αυστρία για μια από τις περίφημες φλογερές ομιλίες του. Αμνηστεύεται στις 9 Φεβρουαρίου 1871 και απελαύνεται. Επιστρέφει στη Γερμανία όπου συνεχίζει την ταραχοποιό δράση του. Εκλέγεται στο Ράϊχσταγ το 1874. Αυτό βέβαια δεν εμποδίζει τις αρχές να τον ατείλουν αρκετές φορές στη φυλακή για τις ομιλίες του.

Το 1878, ο Most αυτοεξορίζεται στην Αγγλία, όπου εκδίδει την εφημερίδα «Freiheit» (Ελευθερία). Ένα άρθρο με το οποίο υμνεί την επίθεση ενάντια στο τσάρο Αλέξανδρο ΙΙ τον στέλνει για 16 μήνες σε φυλάκιση με καταναγκαστική εργασία. Μετά την απελευθέρωσή του πηγαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 1882. Είναι το ξεκίνημα της αναρχο-κομμουνιστικής εισβολής στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Επηρεασμένος από τις απόψεις του Kropotkin, μεταβάλλεται σε έναν παθιασμένο αναρχικό. Δημοσιεύει **«την προπαγάνδα της πράξης»** («propaganda of the deed»), που περιέχει ένα μικρό οδηγό για την κατασκευή βομβών, γνώση που απέκτησε μετά την εργασία του σε εργοστάσιο δυναμίτη. Υποστηρίζει τη χρήση βίας, ενάντια σε άτομα ή οργανισμούς, για την επίτευξη της κοινωνικής αλλαγής και εμπνέει την περαιτέρω βίαιη δράση πολλών αναρχικών.

Μετά από 1886, οι απόψεις του μετατοπίζονται προς τον αναρχο-συνδικαλισμό και το περιοδικό «Freiheit» είναι η κύρια δραστηριότητά του. Παραμένει φημισμένος για τις «εμπρηστικές ομιλίες του» με διασημότερη αυτή που φέρει τον τίτλο **«το κτήνος της ιδιοκτησίας»** και της οποίας ο πιθανός χρόνος που εκφωνήθηκε είναι το 1884.

Δημοσιεύουμε αυτό το ιστορικό κείμενο θεωρώντας πως η ιστορία των κοινωνικών αγώνων αποτελεί σημαντική εμπειρία που μπορεί να βοηθήσει να αποτρέπονται λάθη αλλά και να μην αναμασιούνται και προβάλλονται σαν αναρχικές απόψεις μιλιταριστικού και εξουσιαστικού τύπου που δεν έχουν σχέση με την πηγαία κοινωνική βία των καταπιεσμένων. Οι ιστορικές εμπειρίες περιέχουν πολλές απόψεις και καταστάσεις που είναι αρνητικές. Πως όμως θα αποφευχθούν όλες αυτές αν δεν γνωρίζουμε τα παραδείγματα προς αποφυγήν; Αφού λοιπόν είναι σημαντικό να αντλούνται εμπειρίες από εκείνα τα στοιχεία που εμπλουτίζουν και δεν ευνουχίζουν τις κοινωνικές απελευθερωτικές διεργασίες, το **«κτήνος της ιδιοκτησίας»** αποτελεί μια πηγή θετικών και αρνητικών εμπειριών και απόψεων που είχαν επίδραση στις αναρχικές πρακτικές. Ιδιαίτερα η διάδοση των αρνητικών απόψεων μπορεί να εξηγήσει την ευκολία με την οποία αλώθηκαν οι απελευθερωτικές διαθέσεις και έγιναν βορά των εξουσιαστικών θεωριών και ιδιαίτερα του μαρξισμού…

Το κτήνος της Ιδιοκτησίας

«Ανάμεσα στα κτήνη, που ασχολούνται με το κυνήγι, ο άνθρωπος είναι σίγουρα το χειρότερο».

Αυτή η έκφραση, που είναι πολύ συνηθισμένη στις μέρες μας, είναι μόνο εν μέρει αληθινή. Δεν είναι τέτοιος ο άνθρωπος από τη φύση του, αλλά γίνεται κτήνος που κυνηγά μόνο όταν σχετιστεί με τον πλούτο. Όσο πλουσιότερο είναι ένα άτομο, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η απληστία του για περισσότερα. Μπορούμε ένα τέτοιο τέρας να το αποκαλέσουμε «κτήνος της ιδιοκτησίας». «Κυβερνά τώρα τον κόσμο, κάνοντας τις συνθήκες για το ανθρώπινο είδος άθλιες και πολλαπλασιάζει την τη σκληρότητα και την αδηφαγία του, όσο προοδεύει ο αποκαλούμενος πολιτισμός». Αυτό το τέρας θα περιγράψουμε στη συνέχεια και θα προτείνουμε την εξολόθρευσή του.

Για κοιτάξτε γύρω σας! Σε κάθε αποκαλούμενη «εκπολιτισμένη» χώρα, ανάμεσα σε 100 ανθρώπους υπάρχουν 95 λίγο ως πολύ άποροι και περίπου 5 που έχουν λεφτά με το τσουβάλι.

Είναι περιττό να επισημανθούν όλοι οι ύπουλοι τρόποι με τους οποίους έχουν αποκτήσει τα υπάρχοντα τους. Το γεγονός ότι τους ανήκουν ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ενώ άλλοι υπάρχουν, ή μάλλον μόνο φυτοζωούν, δεν προκαλεί καμία αμφιβολία, ότι αυτοί οι λίγοι έχουν γίνει πλούσιοι εις βάρος πολλών.

Είτε μέσα από την άμεση ωμή βία, μέσα από πονηριά, είτε μέσα από την απάτη, αυτή η ορδή έχει καταλάβει μέσα στο χρόνο τη γη με όλο τον πλούτο της. Οι νόμοι της κληρονομιάς και όσα συνεπάγονται, και η μεταβίβαση της ιδιοκτησίας, έχουν δώσει ένα «λούστρο σεβασμού» σε αυτήν την ληστεία και κατά συνέπεια περιέβαλαν με ένα μυστικισμό σβήνοντας το χαρακτήρα αυτών των πράξεων. Για αυτόν τον λόγο το «κτήνος της ιδιοκτησίας» δεν αναγνωρίζεται πλήρως, αλλά, αντίθετα, λατρεύεται με ένα ιερό δέος.

Και, επί πλέον, όλοι όσοι δεν ανήκουν σε αυτή την τάξη είναι τα θύματά της. Κάθε απόγονος ενός μη-κατόχου (φτωχός) κατά την είσοδο του στον

τους. Εκτός αυτού, η γυναικεία εργασία τους προμηθεύει με φτηνές ερωμένες.

Η σάρκα των παιδιών είναι η φτηνότερη: ποια η κατάπληξη που οι κανίβαλοι της σύγχρονης κοινωνίας καταβροχθίζουν συνεχώς τα νεανικά τους θύματα; Ποιος νοιάζεται που τα φτωχά αυτά παιδιά με αυτόν τον τρόπο ακρωτηριάζονται ομαδικά και καταστρέφονται διανοητικά για όλη τους τη ζωή και που χιλιάδες από αυτά, εξαθλιωμένα και φθαρμένα σε μια τρυφερή ηλικία, θα βυθιστούν στους τάφους τους; Εκείνο που έχει σημασία είναι η αύξηση των αποθεμάτων.

Καθώς η μπουρζουαζία, με τη βοήθεια του κεφαλαίου της, μονοπωλεί όλες τις νέες εφευρέσεις, κάθε νέα μηχανή, αντί να περιορίζει τις ώρες εργασίας και να ενισχύει την ευημερία και την ευτυχία ΟΛΩΝ, προκαλεί αντίθετα, την απόλυση από την απασχόληση κάποιων, μείωση των αμοιβών για άλλους, και μια αυξανόμενη και εντεινόμενη κατάσταση δυστυχίας για ολόκληρο το προλεταριάτο.

Όταν η αύξηση της παραγωγής συνοδεύεται από μια αυξημένη εξαθλίωση της πλειονότητας, η κατανάλωση πρέπει ταυτόχρονα να μειωθεί και η στασιμότητα και οι κρίσεις πρέπει να ακολουθήσουν. Μία υπεραφθονία του πραγματικού πλούτου στα χέρια λίγων πρέπει να προκαλέσει πείνα, τύφο, και άλλες επιδημίες στους πολλούς. Η αδικία-ναι, η ηλιθιότητα- αυτής της κατάστασης πραγμάτων είναι εμφανής. Οι λεφτάδες φυσικά ανασηκώνουν μόνο τους ώμους τους. Αυτό που θα συνεχίσουν να κάνουν μέχρι ένα σχοινί δεμένο καλά πάνω από τους ώμους τους θα δώσει ένα τέλος σ' αυτό το ανασήκωμα των ώμων.

Ο εργαζόμενος όχι μόνο γδέρνεται με πολλαπλούς τρόπους ως παραγωγός, αλλά και ως καταναλωτής. Τα αμέτρητα παράσιτα επιδιώκουν να λεηλατήσουν το ασήμαντο εισόδημά του.

Αφ' ότου έχουν περάσει τα προϊόντα μέσω των διάφορων ανταλλαγών και των σταδίων αποθήκευσης και οι τιμές τους έχουν ανεβεί από τις προμήθειες των χρηματιστών και των μεσαζόντων, από τους φόρους και τους δασμούς τελωνείων, φθάνουν τελικά στους λιανοπωλητές, των οποίων πελάτες είναι σχεδόν αποκλειστικά οι προλετάριοι. Οι χονδρέμποροι «κάνουν» (δηλαδή αποκτούν με απάτη) ίσως 10 έως 20 τοις εκατό κέρδος από τις συναλλαγές τους, ενώ ο λιανοπωλητής δεν ικανοποιείται με λιγότερο από 100 τοις εκατό. Χρησιμοποιεί όλα τα είδη των τεχνασμάτων για την εξασφάλιση αυτού του αποτελέσματος, ειδικά την αναίσχυντη νόθευση των τροφίμων. Σε στενή σχέση με αυτούς τους απατεώνες είναι οι αμέτρητοι δηλητηριαστές και νοθευτές της μπύρας, των ποτών, του κρασιού, κ.λπ., οι οποίοι κάνουν τούς δρόμους σε όλες τις μεγάλες μας πόλεις και τα βιομηχανικά κέντρα επισφαλή με την κακοήθη πα-

«...ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ»

Το κτήνος της Ιδιοκτησίας

«Ανάμεσα στα κτήνη, που ασχολούνται με το κυνήγι, ο άνθρωπος είναι σίγουρα το χειρότερο». Αυτή η έκφραση, που είναι πολύ συνηθισμένη στις μέρες μας, είναι μόνο εν μέρει αληθινή. Δεν είναι τέτοιος ο άνθρωπος από τη φύση του, αλλά γίνεται κτήνος που κυνηγά μόνο όταν σχετιστεί με τον πλούτο. Όσο πλουσιότερο είναι ένα άτομο, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η απληστία του για περισσότερα. Μπορούμε ένα τέτοιο τέρας να το αποκαλέσουμε «κτήνος της ιδιοκτησίας». «Κυβερνά τώρα τον κόσμο, κάνοντας τις συνθήκες για το ανθρώπινο είδος άθλιες και πολλαπλασιάζει την τη σκληρότητα και την αδηφαγία του, όσο προοδεύει ο αποκαλούμενος πολιτισμός». Αυτό το τέρας θα περιγράψουμε στη συνέχεια και θα προτείνουμε την εξολόθρευσή του.

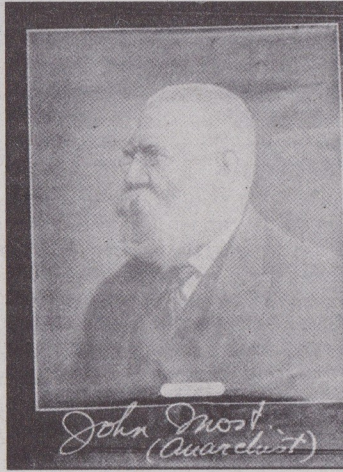
Για κοιτάξτε γύρω σας! Σε κάθε αποκαλούμενη «εκπολιτισμένη» χώρα, ανάμεσα σε 100 ανθρώπους υπάρχουν 95 λίγο ως πολύ άποροι και περίπου 5 που έχουν λεφτά με το τσουβάλι.

Είναι περιττό να επισημανθούν όλοι οι ύπουλοι τρόποι με τους οποίους έχουν αποκτήσει τα υπάρχοντα τους. Το γεγονός ότι τους ανήκουν ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ενώ άλλοι υπάρχουν, ή μάλλον μόνο φυτοζωούν, δεν προκαλεί καμία αμφιβολία, ότι αυτοί οι λίγοι έχουν γίνει πλούσιοι εις βάρος πολλών.

Είτε μέσα από την άμεση ωμή βία, μέσα από πονηριά, είτε μέσα από την απάτη, αυτή η ορδή έχει καταλάβει μέσα στο χρόνο τη γη με όλο τον πλούτο της. Οι νόμοι της κληρονομιάς και όσα συνεπάγονται, και η μεταβίβαση της ιδιοκτησίας, έχουν δώσει ένα «λούστρο σεβασμού» σε αυτήν την ληστεία και κατά συνέπεια περιέβαλαν με ένα μυστικισμό σβήνοντας το χαρακτήρα αυτών των πράξεων. Για αυτόν τον λόγο το «κτήνος της ιδιοκτησίας» δεν αναγνωρίζεται πλήρως, αλλά, αντίθετα, λατρεύεται με ένα ιερό δέος.

Και, επί πλέον, όλοι όσοι δεν ανήκουν σε αυτή την τάξη είναι τα θύματά της. Κάθε απόγονος ενός μη-κατόχου (φτωχός) κατά την είσοδο του στον κόσμο βρίσκει κάθε άκρη και γωνία της γης κατειλημμένη. Δεν υπάρχει τίποτα που είναι «χωρίς αφέντη». Χωρίς εργασία τίποτα δεν παράγεται και προκειμένου να υπάρχει εργασία, απαιτούνται όχι μόνο η δυνατότητα και η θέληση, αλλά και ο χώρος εργασίας, εργαλεία, πρώτες ύλες και μέσα συντήρησης. Ο φτωχός πρέπει, επομένως, παρακινούμενος από την ανάγκη, να απευθυνθεί σε εκείνους που κατέχουν τα πράγματα αυτά σε αφθονία. Και, προσοχή! Οι πλούσιοι του δίνουν την άδεια να συνεχίσει την ύπαρξή του. Αλλά σε αντάλλαγμα γι' αυτό πρέπει να παραχωρήσει τις ικανότητες και τη δύναμή του. Τις ιδιότητες αυτές εφεξής οι προσποιούμενοι «σωτήρες» του τις χρησιμοποιούν για τους εαυτούς τους. Τον τοποθετούν κάτω από το ζυγό της εργασίας -τον αναγκάζουν

Ο Johann Most ή John Joseph Most γεννήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1846 στο Augusburg της Γερμανίας και πέθανε στις 17 Απριλίου 1906 στο Cincinnati, Ohio.

Αρχικά υπήρξε σοσιαλδημοκράτης. Το 1870 στο συνέδριο του Baden διαγράφεται από το κόμμα για αντιοργανωτική συμπεριφορά. Καταδικάζεται σε 5 έτη φυλάκισης στην Αυστρία για μια από τις περίφημες φλογερές ομιλίες του. Αμνηστεύεται στις 9 Φεβρουαρίου 1871 και απελαύνεται. Επιστρέφει στη Γερμανία όπου συνεχίζει την ταραχοποιό δράση του. Εκλέγεται στο Ράιχσταγ το 1874. Αυτό βέβαια δεν εμποδίζει τις αρχές να τον ατείλουν αρκετές φορές στη φυλακή για τις ομιλίες του.

Το 1878, ο Most αυτοεξορίζεται στην Αγγλία, όπου εκδίδει την εφημερίδα «Freiheit» (Ελευθερία). Ένα άρθρο με το οποίο υμνεί την επίθεση ενάντια στο τσάρο Αλέξανδρο ΙΙ τον στέλνει για 16 μήνες σε φυλάκιση με καταναγκαστική εργασία. Μετά την απελευθέρωσή του πηγαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 1882. Είναι το ξεκίνημα της αναρχοκομμουνιστικής εισβολής στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Επηρεασμένος από τις απόψεις του Kropotkin, μεταβάλλεται σε έναν παθιασμένο αναρχικό. Δημοσιεύει **«την προπαγάνδα της πράξης»** («propaganda of the deed»), που περιέχει ένα μικρό οδηγό για την κατασκευή βομβών, γνώση που απέκτησε μετά την εργασία του σε εργοστάσιο δυναμίτη. Υποστηρίζει τη χρήση βίας, ενάντια σε άτομα ή οργανισμούς, για την επίτευξη της κοινωνικής αλλαγής και εμπνέει την περαιτέρω βίαιη δράση πολλών αναρχικών.

Μετά από 1886, οι απόψεις του μετατοπίζονται προς τον αναρχο-συνδικαλισμό και το περιοδικό «Freiheit» είναι η κύρια δραστηριότητά του. Παραμένει φημισμένος για τις «εμπρηστικές ομιλίες του» με διασημότερη αυτή που φέρει τον τίτλο **«το κτήνος της ιδιοκτησίας»** και της οποίας ο πιθανός χρόνος που εκφωνήθηκε είναι το 1884.

Δημοσιεύουμε αυτό το ιστορικό κείμενο θεωρώντας πως η ιστορία των κοινωνικών αγώνων αποτελεί σημαντική εμπειρία που μπορεί να βοηθήσει να αποτρέπονται λάθη αλλά και να μην αναμασιούνται και προβάλλονται σαν αναρχικές απόψεις μιλιταριστικού και εξουσιαστικού τύπου που δεν έχουν σχέση με την πηγαία κοινωνική βία των καταπιεσμένων. Οι ιστορικές εμπειρίες περιέχουν πολλές απόψεις και καταστάσεις που είναι αρνητικές. Πως όμως θα αποφευχθούν όλες αυτές αν δεν γνωρίζουμε τα παραδείγματα προς αποφυγήν; Αφού λοιπόν είναι σημαντικό να αντλούνται εμπειρίες από εκείνα τα στοιχεία που εμπλουτίζουν και δεν ευνουχίζουν τις κοινωνικές απελευθερωτικές διεργασίες, το **«κτήνος της ιδιοκτησίας»** αποτελεί μια πηγή θετικών και αρνητικών εμπειριών και απόψεων που είχαν επίδραση στις αναρχικές πρακτικές. Ιδιαίτερα η διάδοση των αρνητικών απόψεων μπορεί να εξηγήσει την ευκολία με την οποία αλώθηκαν οι απελευθερωτικές διαθέσεις και έγιναν βορά των εξουσιαστικών θεωριών και ιδιαίτερα του μαρξισμού...

υπηρεσία, ήταν πράγματι αρκετά φοβεροί, αλλά το αποκορύφωμα της ατιμίας έχει επιτευχθεί με το παρόν σύστημα του «νόμου και της τάξης», γιατί μ' αυτό αφαιρέθηκαν περισσότερο από τα εννέα-δέκατα των μέσων για την ύπαρξη της ανθρωπότητας, τα μείωσε ώστε να υπάρχει εξάρτηση από μια ασήμαντη μειονότητα, και τους καταδίκασε, έτσι, σε αυτοθυσία. Συγχρόνως έχει μεταμφιέσει αυτήν την σχέση με όλα τα είδη ταχυδακτυλουργικών έτσι ώστε οι σκλάβοι του σήμερα -οι σκλάβοι του μεροκάματου- που εν μέρει αναγνωρίζουν τη δουλοπαροικία και την παράνομη θέση τους, κλίνουν μάλλον να στο να το αποδίδουν στις ιδιοτροπίες της τύχης.

Ο μόνος στόχος των «προνομιούχων» τάξεων είναι να διαιωνίσουν την παρούσα κατάσταση. Παρ'

να κλέψει, προκειμένου να ζήσει— η μπουρζουαζία θα εξαπολύσει πύρινους μύδρους «ηθικής αγανάκτησης» στο κεφάλι του, και, με ένα βλοσυρό ύφος, θα τον παραδώσει χωρίς κανένα είδος οίκτου στο κράτος, διότι **στις φυλακές του μπορούν να τον γδάρουν αποτελεσματικότερα, δηλαδή φθηνότερα.**

Όταν οι εργαζόμενοι ενώνονται, προκειμένου να λάβουν καλύτερη αμοιβή, πιο λίγες ώρες εργασίας, ή παρόμοια πλεονεκτήματα, οι λεφτάδες τους κατηγορούν αμέσως για «συνωμοσία», που πρέπει να αποτραπεί.

Όταν οι εργαζόμενοι οργανώνονται πολιτικά, αυτό αποδοκιμάζεται λες και πρόκειται για αντίσταση στη «θεϊκή» τάξη πραγμάτων και πρέπει να ματαιωθεί με μεροληπτικούς νόμους και εξαιρέ-

τάφους τους; Εκείνο που έχει σημασία είναι η αύξηση των αποθεμάτων.

Καθώς η μπουρζουαζία, με τη βοήθεια του κεφαλαίου της, μονοπωλεί όλες τις νέες εφευρέσεις, κάθε νέα μηχανή, αντί να περιορίζει τις ώρες εργασίας και να ενισχύει την ευημερία και την ευτυχία ΟΛΩΝ, προκαλεί αντίθετα, την απόλυση από την απασχόληση κάποιων, μείωση των αμοιβών για άλλους, και μια αυξανόμενη και εντεινόμενη κατάσταση δυστυχίας για ολόκληρο το προλεταριάτο.

Όταν η αύξηση της παραγωγής συνοδεύεται από μια αυξημένη εξαθλίωση της πλειονότητας, η κατανάλωση πρέπει ταυτόχρονα να μειωθεί και η στασιμότητα και οι κρίσεις πρέπει να ακολουθήσουν. Μία υπερσφθονία του πραγματικού πλούτου στα χέρια λίγων πρέπει να προκαλέσει πείνα, τύφο, και άλλες επιδημίες στους πολλούς. Η αδικίαι, η ηλιθιότητα- αυτής της κατάστασης πραγμάτων είναι εμφανής. Οι λεφτάδες φυσικά ανασηκώνουν μόνο τους ώμους τους. Αυτό που θα συνεχίσουν να κάνουν μέχρι ένα σχοινί δεμένο καλά πάνω από τους ώμους τους θα δώσει ένα τέλος σ' αυτό το ανασήκωμα των ώμων.

Ο εργαζόμενος όχι μόνο γδέρνεται με πολλαπλούς τρόπους ως παραγωγός, αλλά και ως καταναλωτής. Τα αμέτρητα παράσιτα επιδιώκουν να λεηλατήσουν το ασήμαντο εισόδημά του.

Αφ' ότου έχουν περάσει τα προϊόντα μέσω των διάφορων ανταλλαγών και των σταδίων αποθήκευσης και οι τιμές τους έχουν ανεβεί από τις προμήθειες των χρηματιστών και των μεσαζόντων, από τους φόρους και τους δασμούς τελωνείων, φθάνουν τελικά στους λιανοπωλητές, των οποίων πελάτες είναι σχεδόν αποκλειστικά οι προλετάριοι. Οι χονδρέμποροι «κάνουν» (δηλαδή αποκτούν με απάτη) ίσως 10 έως 20 τοις εκατό κέρδος από τις συναλλαγές τους, ενώ ο λιανοπωλητής δεν ικανοποιείται με λιγότερο από 100 τοις εκατό. Χρησιμοποιεί όλα τα είδη των τεχνασμάτων για την εξασφάλιση αυτού του αποτελέσματος, ειδικά την αναίσχυντη νόθευση των τροφίμων. Σε στενή σχέση με αυτούς τους απατεώνες είναι οι αμέτρητοι δηλητηριαστές και νοθευτές της μπύρας, των ποτών, του κρασιού, κ.λπ., οι οποίοι κάνουν τούς δρόμους σε όλες τις μεγάλες μας πόλεις και τα βιομηχανικά κέντρα επισφαλή με την κακοήθη παρουσία τους. Κατόπιν υπάρχουν οι ιδιοκτήτες των λαϊκών πολυκατοικιών, οι οποίοι ψάχνουν ασταμάτητα τρόπους για να πικράνουν την ύπαρξη των φτωχών. Η κατάσταση των δωματίων γίνεται ολοένα χειρότερη, τα ενοίκια υψηλότερα και οι συμβάσεις πιο ταπεινωτικές. Οι εργαζόμενοι είναι συσσωρεμένοι μαζί όλο και περισσότερο στα πίσω σπίτια, σοφίτες και κελάρια-τρύπες, γεμάτα παράσιτα και μούχλα. Τα κελιά των φυλακών είναι συχνά πολύ πιο υγιεινά από αυτές τις παράσιτο-τρύπες.

Όταν ο εργαζόμενος είναι εκτός απασχόλησης, τότε είναι πάλι στο έλεος των ορδών που κερδοσκοπούν από την πείνα, οι οποίες είναι έτοιμες να επιτεθούν ξαφνικά επάνω του, έτσι ώστε να ολοκληρώσουν την καταστροφή του. Ενεχυροδανει-

ουν, δεν προκαλεί καμία αμφιβολία, ότι αυτοί οι λίγοι έχουν γίνει πλούσιοι εις βάρος πολλών.

Είτε μέσα από την άμεση ωμή βία, μέσα από πονηριά, είτε μέσα από την απάτη, αυτή η ορδή έχει καταλάβει μέσα στο χρόνο τη γη με όλο τον πλούτο της. Οι νόμοι της κληρονομιάς και όσα συνεπάγονται, και η μεταβίβαση της ιδιοκτησίας, έχουν δώσει ένα «λούστρο σεβασμού» σε αυτήν την ληστεία και κατά συνέπεια περιέβαλαν με ένα μυστικισμό σβήνοντας το χαρακτήρα αυτών των πράξεων. Για αυτόν τον λόγο το «κτήνος της ιδιοκτησίας» δεν αναγνωρίζεται πλήρως, αλλά, αντίθετα, λατρεύεται με ένα ιερό δέος.

Και, επί πλέον, όλοι όσοι δεν ανήκουν σε αυτή την τάξη είναι τα θύματά της. Κάθε απόγονος ενός μη-κατόχου (φτωχός) κατά την είσοδο του στον κόσμο βρίσκει κάθε άκρη και γωνιά της γης κατειλημμένη. Δεν υπάρχει τίποτα που είναι «χωρίς αφέντη». Χωρίς εργασία τίποτα δεν παράγεται και προκειμένου να υπάρχει εργασία, απαιτούνται όχι μόνο η δυνατότητα και η θέληση, αλλά και ο χώρος εργασίας, εργαλεία, πρώτες ύλες και μέσα συντήρησης. Ο φτωχός πρέπει, επομένως, παρακινούμενος από την ανάγκη, να απευθυνθεί σε εκείνους που κατέχουν τα πράγματα αυτά σε αφθονία. Και, προσοχή! Οι πλούσιοι του δίνουν την άδεια να συνεχίσει την ύπαρξή του. Αλλά σε αντάλλαγμα γι' αυτό πρέπει να παραχωρήσει τις ικανότητες και τη δύναμή του. Τις ιδιότητες αυτές εφεξής οι προσποιούμενοι «σωτήρες» του τις χρησιμοποιούν για τους εαυτούς τους. Τον τοποθετούν κάτω από το ζυγό της εργασίας -τον αναγκάζουν να φτάσει στο έπακρον των διανοητικών και φυσικών δυνατοτήτων του για να παράγει νέους θησαυρούς, τους οποίους, παρ' όλ' αυτά, δεν έχει δικαίωμα να κατέχει. Εάν τολμήσει να σκεφτεί για πολύ πριν από την σύναψη μιας τόσο άνισης σύμβασης, το στομάχι του, που γουργουρίζει από την πείνα, θα τον πείσει σύντομα ότι ο φτωχός δεν έχει καθόλου χρόνο, διότι υπάρχουν εκατομμύρια άλλοι στην ίδια θέση μ' αυτόν και πως αν αρχίσει να το μελετά, θα διακινδυνεύσει να του πάρει τη θέσει κάποιος από τους εκατοντάδες που καιροφυλακτούν. Η ευκαιρία του θα έχει εξαφανιστεί και θα βρεθεί, πάλι, στο έλεος των ανέμων.

Είναι το μαστίγιο της πείνας που αναγκάζει το φτωχό να υποτάσσεται. Προκειμένου να ζήσει ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΛΗΣΕΙ. - ΠΟΥΛΑΕΙ «ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ» ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ κάθε μέρα και ώρα στο «κτήνος της ιδιοκτησίας».

Τα αλλοτινά χρόνια, όταν οι «άρχουσες» τάξεις, μετά από τις επιδρομές κυνηγιού-σκλάβων, έριξαν τα θύματά τους στις αλυσίδες και τα ανάγκασαν να εργαστούν, από την οποία (εργασία) οι άρχοντες είχαν όλο το όφελος -οι καιροί που οι γερμανο-χριστιανοί ληστές έκλεψαν ολόκληρες χώρες, στέρησαν τους κατοίκους από τη γη τους, και τους επιστράτευσαν βίαια στη φεουδαρχική

Μετά από 1880, οι απόψεις του μετατοπίζονται προς τον αναρχο-συνδικαλισμό και το περιοδικό «Freiheit» είναι η κύρια δραστηριότητά του. Παραμένει φημισμένος για τις «εμπρηστικές ομιλίες του» με διασημότερη αυτή που φέρει τον τίτλο **«το κτήνος της ιδιοκτησίας»** και της οποίας ο πιθανός χρόνος που εκφωνήθηκε είναι το 1884.

Δημοσιεύουμε αυτό το ιστορικό κείμενο θεωρώντας πως η ιστορία των κοινωνικών αγώνων αποτελεί σημαντική εμπειρία που μπορεί να βοηθήσει να αποτρέπονται λάθη αλλά και να μην αναμασιούνται και προβάλλονται σαν αναρχικές απόψεις μιλιταριστικού και εξουσιαστικού τύπου που δεν έχουν σχέση με την πηγαία κοινωνική βία των καταπιεσμένων. Οι ιστορικές εμπειρίες περιέχουν πολλές απόψεις και καταστάσεις που είναι αρνητικές. Πως όμως θα αποφευχθούν όλες αυτές αν δεν γνωρίζουμε τα παραδείγματα προς αποφυγήν; Αφού λοιπόν είναι σημαντικό να αντλούνται εμπειρίες από εκείνα τα στοιχεία που εμπλουτίζουν και δεν ευνουχίζουν τις κοινωνικές απελευθερωτικές διεργασίες, το **«κτήνος της ιδιοκτησίας»** αποτελεί μια πηγή θετικών και αρνητικών εμπειριών και απόψεων που είχαν επίδραση στις αναρχικές πρακτικές. Ιδιαίτερα η διάδοση των αρνητικών απόψεων μπορεί να εξηγήσει την ευκολία με την οποία αλώθηκαν οι απελευθερωτικές διαθέσεις και έγιναν βορά των εξουσιαστικών θεωριών και ιδιαίτερα του μαρξισμού…

υπηρεσία, ήταν πράγματι αρκετά φοβεροί, αλλά το αποκορύφωμα της ατιμίας έχει επιτευχθεί με το παρόν σύστημα του «νόμου και της τάξης», γιατί μ' αυτό αφαιρέθηκαν περισσότερο από τα εννέα-δέκατα των μέσων για την ύπαρξη της ανθρωπότητας, τα μείωσε ώστε να υπάρχει εξάρτηση από μια ασήμαντη μειονότητα, και τους καταδίκασε, έτσι, σε αυτοθυσία. Συγχρόνως έχει μεταμφιέσει αυτήν την σχέση με όλα τα είδη ταχυδακτυλουργικών έτσι ώστε οι σκλάβοι του σήμερα -οι σκλάβοι του μεροκάματου- που εν μέρει αναγνωρίζουν τη δουλοπαροικία και την παράνομη θέση τους, κλίνουν μάλλον να στο να το αποδίδουν στις ιδιοτροπίες της τύχης.

Ο μόνος στόχος των «προνομιούχων» τάξεων είναι να διαιωνίσουν την παρούσα κατάσταση. Παρ' όλο που δεν είναι πάντα ενωμένοι μεταξύ τους — ο ένας επιδιώκει να κερδίσει υπεροχή πάνω από τον άλλον με τα τεχνάσματα του εμπορίου, με την πονηριά στην κερδοσκοπία και με διάφορες μηχανορραφίες του ανταγωνισμού— όμως σε αντίθεση με το προλεταριάτο στέκονται σε μία ενωμένη εχθρική φάλαγγα. Το πολιτικό ιδανικό τους είναι, επομένως-παρ' όλες τις φιλελεύθερες φράσεις- ισχυρότερη, συγκεντρωμένη και κυβέρνηση κτηνώδους αστυνομοκρατίας.

Εάν ο φτωχός, που είναι προς στιγμήν ανίκανος να πουλήσει τον εαυτό του σε έναν εκμεταλλευτή της εργασίας, ή ξετινάζεται ήδη στην πλήρη ανικανότητα από το «κτήνος της ιδιοκτησίας», καταφεύγει στη ζητιανιά -τότε οι χορτασμένοι αστοί το χαρακτηρίζουν «αλητεία» και καλούν την αστυνομία, απαιτούν τη χρήση του τον κλοιό (στύλος βασανισμού και διαπόμπευσης εγκληματιών ιδιαίτερο το μεσαίωνα) και τη φυλακή για το φτωχό διάβολο, που αρνείται να λιμοκτονήσει ενώ βρίσκεται μπροστά σε βουνά από τρόφιμα.

Εάν ο άνεργος χρειαζόταν να εφαρμόσει λίγο από την τόσο εκθειασμένη αυτοβοήθεια, δηλαδή εάν έκανε στο ελάχιστο, αυτό που οι πλούσιοι κάνουν σε μια μεγάλη κλίμακα καθημερινά με ατιμωρησία, —πρέπει κάποιος, στην πραγματικότητα, να κλέψει, προκειμένου να ζήσει— η μπουρζουαζία θα εξαπολύσει πύρινους μύδρους «ηθικής αγανάκτησης» στο κεφάλι του, και, με ένα βλοσυρό ύφος, θα τον παραδώσει χωρίς κανένα είδος οίκτου στο κράτος, διότι **στις φυλακές του μπορούν να τον γδάρουν αποτελεσματικότερα, δηλαδή φτηνότερα.**

Όταν οι εργαζόμενοι ενώνονται, προκειμένου να λάβουν καλύτερη αμοιβή, πιο λίγες ώρες εργασίας, ή παρόμοια πλεονεκτήματα, οι λεφτάδες τους κατηγορούν αμέσως για «συνωμοσία», που πρέπει να αποτραπεί.

Όταν οι εργαζόμενοι οργανώνονται πολιτικά, αυτό αποδοκιμάζεται λες και πρόκειται για αντίσταση στη «θεϊκή» τάξη πραγμάτων και πρέπει να ματαιωθεί με μεροληπτικούς νόμους και εξαιρέσεις.

Εάν συλλογιστούν τελικά οι άνθρωποι την εξέγερση, ακατάπαυστες κραυγές οργής που βγαίνουν από τις «χρυσές τίγρεις» θα ακουστούν σε όλο τον κόσμο, ασθμαίνουν για τις σφαγές και η δίψα τους για το αίμα είναι ακόρεστη.

Η ζωή των φτωχών εκτιμάται από τους πλούσιους ως ένα τίποτα. Όπως ο ιδιοκτήτης των πλοίων τοποθετεί τις ζωές ολόκληρων πληρωμάτων σε κίνδυνο, προκειμένου να λάβει με απάτη υψηλή ασφάλεια για το μισοσαπισμένο παροπλισμένο πλοίο του. Ο κακός εξαερισμός, η βαθιά ανασκαφή, τα ελαττωματικά υποστηρίγματ, κ.λπ., κ.λπ., φέρνουν ετησίως το θάνατο σε χιλιάδες ανθρακωρύχους, αλλά αυτό το σύστημα λειτουργίας μειώνει τις δαπάνες, επομένως αυξάνει τα κέρδη, και δεν πρόκειται οι ιδιοκτήτες ορυχείων σε καμία περίπτωση να λυπηθούν. Ούτε νοιάζεται ο εργοστάσιο-πασάς πόσοι από τους εργάτες «του» σχίζονται και διαμελίζονται από τα μηχανήματα, δηλητηριάζονται από τις χημικές ουσίες, ή παθαίνουν ασφυξία αργά από τους ρύπους και τη σκόνη. **Το κέρδος είναι το κύριο μέλημα.**

Οι γυναίκες είναι φτηνότερες από τους άνδρες: για αυτόν τον λόγο τα καπιταλιστικά βαμπίρ με την ακόρεστη αρπακτικότητά τους επιδιώκουν το αίμα

μήθειες των χρηματιστών και των μεσαζόντων, από τους φόρους και τους δασμούς τελωνείων, φθάνουν τελικά στους λιανοπωλητές, των οποίων πελάτες είναι σχεδόν αποκλειστικά οι προλετάριοι. Οι χονδρέμποροι «κάνουν» (δηλαδή αποκτούν με απάτη) ίσως 10 έως 20 τοις εκατό κέρδος από τις συναλλαγές τους, ενώ ο λιανοπωλητής δεν ικανοποιείται με λιγότερο από 100 τοις εκατό. Χρησιμοποιεί όλα τα είδη τεχνασμάτων για την εξασφάλιση αυτού του αποτελέσματος, ειδικά την αναίσχυντη νόθευση των τροφίμων. Σε στενή σχέση με αυτούς τους απατεώνες είναι οι αμέτρητοι δηλητηριαστές και νοθευτές της μπύρας, των ποτών, του κρασιού, κ.λπ., οι οποίοι κάνουν τούς δρόμους σε όλες τις μεγάλες μας πόλεις και τα βιομηχανικά κέντρα επισφαλή με την κακοήθη παρουσία τους. Κατόπιν υπάρχουν οι ιδιοκτήτες των λαϊκών πολυκατοικιών, οι οποίοι ψάχνουν ασταμάτητα τρόπους για να πικράνουν την ύπαρξη των φτωχών. Η κατάσταση των δωματίων γίνεται ολοένα χειρότερη, τα ενοίκια υψηλότερα και οι συμβάσεις πιο ταπεινωτικές. Οι εργαζόμενοι είναι συσσωρεμένοι μαζί όλο και περισσότερο στα πίσω σπίτια, σοφίτες και κελάρια-τρύπες, γεμάτα παράσιτα και μούχλα. Τα κελιά των φυλακών είναι συχνά πολύ πιο υγιεινά από αυτές τις παράσιτο-τρύπες.

Όταν ο εργαζόμενος είναι εκτός απασχόλησης, τότε είναι πάλι στο έλεος των ορδών που κερδοσκοπούν από την πείνα, οι οποίες είναι έτοιμες να επιτεθούν ξαφνικά επάνω του, έτσι ώστε να ολοκληρώσουν την καταστροφή του. Ενεχυροδανειστές και άλλοι παρόμοιοι βάζουν σε ενέχυρο για μικρά ποσά με υψηλό τόκο τα τελευταία υπάρχοντα των φτωχών. Τα συμβόλαια τους συνήθως κανονίζονται έτσι ώστε να μην λήξουν κανονικά κι έτσι τα αντικείμενα που είναι σε ενέχυρο αφαιρούνται με κατάσχεση και ο φτωχός φουκαράς κάνει άλλο ένα βήμα προς τα κάτω. Οι μαχαιροβγάλτες, εν τούτοις, συσσωρεύουν τις περιουσίες σε σύντομο χρονικό διάστημα. **Ο ζητιάνος αντιμετωπίζεται από ορισμένους καρχαρίες ως μια φιγούρα που καλοπληρώνει.** Κάθε δεκάρα που έχει συλλέξει είναι ένα μέσο που ξυπνά το ζήλο και την έντονη επιθυμία του φύλακα των βρώμικων τρυπών και των χυδαίων κρησφύγετων. Ακόμη και οι κλέφτες υπόκεινται σε αυτή την καπιταλιστική καλλιέργεια. Είναι οι σκλάβοι των πανούργων που φυλάσσουν και των «κλεπταποδόχων», που παίρνουν τα κλεμμένα για ψίχουλα. Ναι, ακόμη και εκείνες οι άτυχες γυναίκες, που το παρόν καταραμένο σύστημα έχει οδηγήσει στην πορνεία, λεηλατούνται αδιάντροπα από τους φύλακες των πορνείων και των κακόφημων σπιτιών.

Αυτή είναι όλη κι όλη η μοίρα του φτωχού από την κούνια έως τον τάφο του. Εάν παράγει ή καταναλώνει, εάν υπάρχει ή μόνο φυτοζωεί, είναι πάντα περικυκλωμένος από αρπακτικά βαμπίρ,

που διψούν για την τελευταία σταγόνα του αίματός του. Από την άλλη μεριά, ο πλούσιος δεν σταματά ποτέ την δραστηριότητα εκμετάλλευσης, αν και μπορεί να είναι εντελώς ανίκανος να δώσει μια εξήγηση για την πλεονεξία του, αυτός ο οποίος έχει $1.000.000 θα είχε $10.000.000, αυτός που έχει $100.000.000 θα είχε $1.000.000.000.

Η απληστία για τον πλούτο συνδέεται πολύ με την απληστία για εξουσία. Ο πλούτος είναι όχι μόνο μια γεννήτρια περισσότερου πλούτου, είναι επίσης μια πολιτική δύναμη. Στο πλαίσιο του παρόντος καπιταλιστικού συστήματος η εξαγορά είναι μια διαστροφή που διεισδύει παντού. Είναι κατ' αρχήν ένας κανόνας, ένα απλό θέμα τιμής με την οποία θα αγοράσει αυτόν που θα τον εξυπηρετήσει μιλώντας ή σιωπώντας, με την πένα ή τον Τύπο, με πράξεις βίας ή με οποιαδήποτε άλλα μέσα, το «κτήνος της ιδιοκτησίας», με τις χρυσές προσταγές του είναι η απόλυτη, πανίσχυρη θεότητα.

Στην Ευρώπη και την Αμερική υπάρχουν μερικοί ιερείς και υπουργοί, που κάνουν ό,τι μπορούν περισσότερο ειδικά για να δηλητηριάσουν την συνείδηση του πλήθους. Οι αμέτρητοι ιεραπόστολοι περιπλανιούνται από σπίτι σε σπίτι διαδίδοντας τα ανόητα φυλλάδια, ή προκαλούν άλλες «πνευματικές» ζημιές. Στα σχολεία, γίνονται επίμονες προσπάθειες για να ακυρώσουν τα λίγα καλά που μπορεί να φέρει η εκπαίδευση στην ανάγνωση, τη γραφή και το μέτρημα. Η βλακώδης κακομεταχείριση «της ιστορίας» διεγείρει εκείνη την κραυγαλέα προκατάληψη που διαιρεί τους ανθρώπους, τους αποτρέπει να αναγνωρίσουν την πραγματικότητα, ότι οι καταπιεστές τους είναι τόσο ενωμένοι ενάντια τους και ότι όλοι οι πολιτικοί του παρελθόντος και του παρόντος, έχουν ως μόνο στόχο, τη σταθερή ενίσχυση της δύναμης των κρατούντων με επακόλουθο αυτού του γεγονότος την εκμετάλλευση των φτωχών από τους πλουσίους.

Το πλανόδιο εμπόριο της «νομιμότητας και των άλλων οινοπνευματωδών» επιμελούνται οι συκοφάντες γραφιάδες του καθημερινού Τύπου, οι πολυάριθμοι λογοτέχνες που διαστρέφουν την ιστορία, από τα πολιτικά καθάρματα που ανήκουν σε κλίκες, κύκλους, ενώσεις και οργανώσεις, από τους κοινοβουλευτικούς φαφλατάδες με τα σαγηνευτικά χαμόγελα, με τις εκκλήσεις στα χείλια και την προδοσία στις καρδιές τους, και από εκατοντάδες άλλους πολιτικούς όλων των βαθμών και των αποχρώσεων προστυχιάς.

Ολόκληρες ομάδες, απ' αυτούς που είναι όλο περιστροφές, επιστρατεύονται για να προκαλούν σύγχυση στα κοινωνικά ζητήματα. Οι καθηγητές της πολιτικής οικονομίας για παράδειγμα, παίζουν το ρόλο των υπηρετών της μπουρζουαζίας, όπου εκθειάζουν τον χρυσό μόσχο ως αληθινό ήλιο της ζωής, και χρησιμοποιούν την αναλήθεια και την α-

του Θεού» είναι η ίδια η πεμπτουσία της κακίας. Σε όλους αυτούς η κακία και το έγκλημα, που είναι κοινά για τις άρχουσες τάξεις, αναπτύσσονται με έναν τερατώδη βαθμό. Το πλέον προσφιλές τους επάγγελμα είναι η ολοκληρωτική δολοφονία (πόλεμος). Όταν ληστεύουν, και το κάνουν συχνά, ληστεύουν πάντα ολόκληρες χώρες και εκατοντάδες, ακόμα και χιλιάδες εκατομμύρια. Ο εκτεταμένος εμπρησμός χρησιμεύει στο να φωτιστούν οι αγριότητές τους. Εμμένουν στην έννοια, ότι η ανθρωπότητα υπάρχει για αυτούς που την κλωτσούν, χτυπούν και φτύνουν επάνω της. Και στην καλύτερη περίπτωση περνούν τον καιρό τους διαλέγοντας τις ελκυστικότερες γυναίκες και τα κορίτσια μεταξύ «των υποκειμένων τους» για να ικανοποιήσουν τις κτηνώδεις σαρκικές επιθυμίες τους. Άλλοι παραχωρούν το δικαίωμα στους «πλέον υπάκουους» να πεθάνουν σαν τα σκυλιά.

Με άμεσο εκβιασμό αυτοί οι στεμμένοι δολοφόνοι της Ευρώπης τσεπώνουν $50.000.000 ετησίως. Ο μιλιταρισμός τους κοστίζει ετησίως $1.000.000, μην λαμβάνοντας υπόψη την απώλεια ζωής και εργασίας. Ένα ίσο ποσό καταβάλλεται ως τόκος σε $20.000.000.000 των κρατικών χρεών, τα οποία οι αχρείοι έχουν δημιουργήσει σε συγκριτικά σύντομο χρονικό διάστημα. Η μοναρχία στην Ευρώπη κοστίζει ετησίως $2.050.000 000, αυτό το ποσό αντιστοιχεί με τους μισθούς 10.000.000 εργαζομένων, για το ίδιο χρονικό διάστημα. Όμως με τους μισθούς αυτούς ζουν και τρέφονται 50.000.000 ανθρώπων που εξαρτώνται από τους εργαζόμενους αυτούς.

Στην Αμερική τη θέση των μοναρχών έχουν πάρει οι μονοπωλητές. Εάν το μονοπώλιο στις υποτιθέμενες «ελεύθερες» Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αναπτυχθεί με το ρυθμό που έχει το τελευταίο τέταρτο του αιώνα, το μόνο που θα έχει γλυτώσει από το μονοπώλιο θα είναι μόνο το φως της ημέρας και ο αέρας. Πεντακόσια εκατομμύρια στρέμματα του εδάφους στις Ηνωμένες Πολιτείες,

πτών γεγονότων, ότι **το «κτήνος της ιδιοκτησίας», είναι πραγματικά ένα προσβλητικό τέρας και ότι ούτε η κατάσταση του εδάφους, η απεραντοσύνη της περιοχής, ούτε οι πολιτικές μορφές κοινωνίας μπορούν πάντα να αλλάξουν την κακοήθεια αυτού του κτήνους που θηρεύει.** Αντιθέτως, αποδεικνύεται, ότι όσο μικρότερη φυσική ανάγκη υπάρχει για την ατομική απληστία και την αρπακτικότητα, τόσο πιο επικίνδυνο και παρείσακτο στην κοινωνία γίνεται. Δεν γίνεται αδηφάγο για να ικανοποιήσει τα θέλω του, καταβροχθίζει μόνο και μόνο για να καταβροχθίσει!

Αφήστε αυτούς που εργάζονται να κατανοήσουν βαθειά ότι αυτό το τέρας δεν μπορεί να εξημερωθεί, ούτε να γίνει αβλαβές ή χρήσιμο στον άνθρωπο. Αφήστε τους να μάθουν για να γνωρίζουν, ότι υπάρχει μόνο ένας μέσο ασφάλειας: άκαμπτος, άσπλαχνος, λεπτομερής, πόλεμος εξολόθρευσης! Οι ευγενείς προτάσεις είναι ένα τίποτα. Η περιφρόνηση και ο χλευασμός θα είναι το αποτέλεσμα, εάν από τις αιτήσεις, τις εκλογές και άλλες ανόητες προσπάθειες το προλεταριάτο ελπίζει αποσπάσει το σεβασμό των ορκισμένων εχθρών του.

Μερικοί λένε πως η γενική εκπαίδευση θα επιφέρει μια αλλαγή, αλλά αυτές οι συμβουλές είναι κατ' αρχήν μια επιπόλαιη φράση. **Η εκπαίδευση των ανθρώπων θα είναι δυνατή μόνο όταν αφαιρεθούν τα εμπόδια. Και αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί αν δεν καταστραφεί ολόκληρο το υπάρχον σύστημα.**

Αλλά μην αφήσετε να γίνει κατανοητό ότι τίποτα δεν θα μπορούσε ή δεν θα πρέπει να γίνει από την εκπαίδευση. Κάθε άλλο. Όποιος έχει αναγνωρίσει την προστυχιά των παρόντων καταστάσεων, είναι αναγκασμένος να υψώσει τη φωνή του, προκειμένου αυτοί να εκτεθούν και με αυτόν τον τρόπο να ανοίξουν τα μάτια του λαού. Μόνο αποφύγετε να φθάσετε σε αυτό το αποτέλεσμα μέσα από υπερ-επιστημονικούς συλλογισμούς. Αυτό, αφή-

μπορεί μόνο να συνεχίσει, βιομηχανικά καθώς επίσης και σε αγροτικό επίπεδο, σε μια μεγάλη κλίμακα, όταν οργανώνεται η κοινωνία σε κομμουνιστική βάση, και όταν (που θα είναι έπειτα μια αυταπόδεικτη αλήθεια) η μείωση των ωρών της εργασίας συμβαδίζει με την ανάπτυξη των τεχνικών εγκαταστάσεων και την αύξηση της κατανάλωσης σύμφωνα με την παραγωγή.

Αυτό εύκολα μπορεί να κατανοηθεί. Στη ανεξέλεγκτη παραγωγή μπορούν να παραχθούν 100 φορές περισσότερα από αυτά που χρειάζονται οι παραγωγοί σε αγαθά της ισοδύναμης αξίας, και εδώ βρίσκεται η δυσκολία. Μέχρι πρόσφατα, αυτή η αξία πλεονάσματος υπήρχε αλλά δεν της έδιναν και πολύ σημασία, επειδή κατά πολύ η μεγαλύτερη μερίδα αυτού του αποκαλούμενου κέρδους έχει στη συνέχεια μετατραπεί σε κεφάλαιο, δηλαδή χρησιμοποιήθηκε για τις νέες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και επειδή οι περισσότερο προηγμένες βιομηχανικά χώρες (το «κτήνος της ιδιοκτησίας» σε εκείνες τις χώρες) εξάγουν τις τεράστιες ποσότητες εμπορευμάτων. Τώρα, εντούτοις, η κατάσταση αρχίζει να αποδυναμώνεται. Ο βιομηχανισμός σημειώνει μεγάλη πρόοδο στον κόσμο, ισορροπώντας όλο και περισσότερο τις εξαγωγές και τις εισαγωγές, και για τον λόγο αυτό οι νέες επενδύσεις του κεφαλαίου γίνονται λιγότερο κερδοφόρες, και πρέπει, κάτω από τέτοιες περιστάσεις, να αποδειχθούν σύντομα εξ ολοκλήρου μη ανταποδοτικές. Οι καθολικές κρίσεις πρέπει να ακολουθήσουν και να εκθέσουν αυτά τα πυροτεχνήματα της ανάκαμψης.

Όλα επομένως είναι ώριμα για τον κομμουνισμό, είναι μόνο απαραίτητο να απομακρυνθούν οι φανατικοί εχθροί του που έχουν συμφέροντα, οι κεφαλαιοκράτες και οι υποκινητές τους. Κατά τη διάρκεια αυτών των κρίσεων οι άνθρωποι θα προετοιμαστούν αρκετά για τον αγώνα. Έπειτα όλα θα εξαρτηθούν από την παρουσία καλά εκπαιδευμένων επαναστατικών πυρήνων σε όλα τα σημεία, οι οποίοι είναι κατάλληλοι και ικανοί να συσπειρώσουν γύρω τους την πλειονότητα των ξεκαθαρισμένων ανθρώπων, που οδηγούνται στην εξέγερση από τη δυστυχία και την έλλειψη εργασίας, και που μπορούν έπειτα να κατευθύνουν τις τεράστιες δυνάμεις και δυνατότητές τους στο να καταστρέψουν όλους τους εχθρικούς μηχανισμούς που υπάρχουν.

Επομένως οργανώστε και διευρύνετε παντού το σοσιαλιστικό επαναστατικό κόμμα προτού να είναι πάρα πολύ αργά! Η νίκη των ανθρώπων ενάντια στους τύραννους και τα βαμπίρ θα είναι τότε σίγουρη.

Αντί εδώ να αναπτύξουμε ένα «πρόγραμμα», υπό τις παρούσες συνθήκες, είναι σημαντικότερο να σκιαγραφήσουμε το τι πρέπει πιθανώς να κάνει

το «κτήνος της ιδιοκτησίας», με τις χρυσές προσταγές του είναι η απόλυτη, πανίσχυρη θεότητα.

Στην Ευρώπη και την Αμερική υπάρχουν μερικοί ιερείς και υπουργοί, που κάνουν ό,τι μπορούν περισσότερο ειδικά για να δηλητηριάσουν την συνείδηση του πλήθους. Οι αμέτρητοι ιεραπόστολοι περιπλανιούνται από σπίτι σε σπίτι διαδίδοντας τα ανόητα φυλλάδια, ή προκαλούν άλλες «πνευματικές» ζημιές. Στα σχολεία, γίνονται επίμονες προσπάθειες για να ακυρώσουν τα λίγα καλά που μπορεί να φέρει η εκπαίδευση στην ανάγνωση, τη γραφή και το μέτρημα. Η βλακώδης κακομεταχείριση «της ιστορίας» διεγείρει εκείνη την κραυγαλέα προκατάληψη που διαιρεί τους ανθρώπους, τους αποτρέπει να αναγνωρίσουν την πραγματικότητα, ότι οι καταπιεστές τους είναι τόσο ενωμένοι ενάντια τους και ότι όλοι οι πολιτικοί του παρελθόντος και του παρόντος, έχουν ως μόνο στόχο, τη σταθερή ενίσχυση της δύναμης των κρατούντων με επακόλουθο αυτού του γεγονότος την εκμετάλλευση των φτωχών από τους πλουσίους.

Το πλανόδιο εμπόριο της «νομιμότητας και των άλλων οινοπνευματωδών» επιμελούνται οι συκοφάντες γραφιάδες του καθημερινού Τύπου, οι πολυάριθμοι λογοτέχνες που διαστρέφουν την ιστορία, από τα πολιτικά καθάρματα που ανήκουν σε κλίκες, κύκλους, ενώσεις και οργανώσεις, από τους κοινοβουλευτικούς φαφλατάδες με τα σαγηνευτικά χαμόγελα, με τις εκκλησίες στα χείλια και την προδοσία στις καρδιές τους, και από εκατοντάδες άλλους πολιτικούς όλων των βαθμών και των αποχρώσεων προστυχιάς.

Ολόκληρες ομάδες, απ' αυτούς που είναι όλο περιστροφές, επιστρατεύονται για να προκαλούν σύγχυση στα κοινωνικά ζητήματα. Οι καθηγητές της πολιτικής οικονομίας για παράδειγμα, παίζουν το ρόλο των υπηρετών της μπουρζουαζίας, όπου εκθειάζουν τον χρυσό μόσχο ως αληθινό ήλιο της ζωής, και χρησιμοποιούν την αναλήθεια και την απατεωνιά τόσο «επιστημονικά», που κάνουν τη μαυρίλα των εργατών να εμφανίζεται ως δώρο προς το ανθρώπινο γένος. Μερικοί από εκείνους τους τσαρλατάνους συστήνουν την κοινωνική μεταρρύθμιση, ή με άλλα λόγια, διαδικασίες, βασισμένες στο αξίωμα της πλύσης χωρίς βρέξιμο, για να μην αναφερθούν οι φημισμένες συνταγές τους για την αποταμίευση και την εκπαίδευση.

Καθώς εξαπατούν τις μάζες, οι καπιταλιστικοί ιππότες της λεηλασίας συνεχίζουν να τελειοποιούν το μηχανισμό της δύναμής τους. Νέα γραφεία δημιουργούνται. **Οι υψηλές θέσεις σε αυτά συμπληρώνονται στην Ευρώπη από τους απογόνους των ληστών των δρόμων** (που τώρα είναι «ευγενείς»), στην Αμερική από τους πιο πανούργους κυνηγούς γραφείων και τους πιο ευπροσήγορους κλέφτες, οι οποίοι συνδυάζουν τον αρχικό σκοπό τους που είναι η περίφημη φίμωση του προλεταριάτου με την πολύ ευχάριστη επιχείρηση της είσπραξης και της παραποίησης σε μεγάλη κλίμακα. Διατάζουν τα σώματα των στρατιωτών, των χωροφυλάκων, των αστυνομικών, των κατασκόπων, των δικαστών, των δεσμοφυλάκων, των εισπρακτόρων φόρων, των εκτελεστών, κ.λπ., κ.λπ.

στεύουν, και το κάνουν συχνά, ληστεύουν πάντα ολόκληρες χώρες και εκατοντάδες, ακόμα και χιλιάδες εκατομμύρια. Ο εκτεταμένος εμπρησμός χρησιμεύει στο να φωτιστούν οι αγριότητές τους. Εμμένουν στην έννοια, ότι η ανθρωπότητα υπάρχει για αυτούς που την κλωτσούν, χτυπούν και φτύνουν επάνω της. Και στην καλύτερη περίπτωση περνούν τον καιρό τους διαλέγοντας τις ελκυστικότερες γυναίκες και τα κορίτσια μεταξύ «των υποκειμένων τους» για να ικανοποιήσουν τις κτηνώδεις σαρκικές επιθυμίες τους. Άλλοι παραχωρούν το δικαίωμα στους «πλέον υπάκουους» να πεθάνουν σαν τα σκυλιά.

Με άμεσο εκβιασμό αυτοί οι στεμμένοι δολοφόνοι της Ευρώπης τσεπώνουν $50.000.000 ετησίως. Ο μιλιταρισμός τους κοστίζει ετησίως $1.000.000, μην λαμβάνοντας υπόψη την απώλεια ζωής και εργασίας. Ένα ίσο ποσό καταβάλλεται ως τόκος σε $20.000.000.000 των κρατικών χρεών, τα οποία οι αχρείοι έχουν δημιουργήσει σε συγκριτικά σύντομο χρονικό διάστημα. Η μοναρχία στην Ευρώπη κοστίζει ετησίως $2.050.000 000, αυτό το ποσό αντιστοιχεί με τους μισθούς 10.000.000 εργαζομένων, για το ίδιο χρονικό διάστημα. Όμως με τους μισθούς αυτούς ζουν και τρέφονται 50.000.000 ανθρώπων που εξαρτώνται από τους εργαζόμενους αυτούς.

Στην Αμερική τη θέση των μοναρχών έχουν πάρει οι μονοπωλητές. Εάν το μονοπώλιο στις υποτιθέμενες «ελεύθερες» Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αναπτυχθεί με το ρυθμό που έχει το τελευταίο τέταρτο του αιώνα, το μόνο που θα έχει γλυτώσει από το μονοπώλιο θα είναι μόνο το φως της ημέρας και ο αέρας. Πεντακόσια εκατομμύρια στρέμματα του εδάφους στις Ηνωμένες Πολιτείες, περίπου έξι φορές η περιοχή της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας, διαιρέθηκε ανάμεσα σε μια γενιά εταιριών του σιδηροδρόμου και τους μεγάλους ιδιοκτήτες ευρωπαϊκό-αριστοκρατικής προέλευσης. Μέσα σε μερικές δεκαετίες μόνο η Vanderbilt συσσώρευσε $200.000.000. Αρκετές δωδεκάδες ανταγωνιστών της στη ληστεία χτυπούνε για να την ξεπεράσουν.

Το Σαν Φραντσίσκο ιδρύθηκε μόλις τριάντα χρόνια πριν. Σήμερα έχει στους κόλπους του ογδόντα πέντε εκατομμυριούχους! Όλος ο πλούτος αυτής της μεγάλης δημοκρατίας, αν και έχει διάρκεια ενός αιώνα, τα ορυχεία του, οι ανθρακοφόρες περιοχές του, οι πετρελαιοπηγές του, κ.λπ., κ.λπ. «έχουν αφαιρεθεί» από τους ανθρώπους και έχουν γίνει η ιδιοκτησία μιας χούφτας αδίστακτων τυχοδιωκτών και κατεργάρηδων ραδιούργων.

Η «κυριαρχία των ανθρώπων» πέφτει τσακισμένη στη σκόνη μπροστά στην επιρροή των βασιλιάδων του χρήματος, των μεγιστάνων του σιδηροδρόμων, των βαρόνων του άνθρακα και των ιδιοκτητών εργοστασίων. Αυτοί οι τύποι κουβαλούν ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες στις τσέπες τους και αυτό που εκθειάζεται ως ανεμπόδιστη νο-

ήθεια αυτού του κτήνους **που θηρεύει.** Αντιθέτως, αποδεικνύεται, ότι όσο μικρότερη φυσική ανάγκη υπάρχει για την ατομική απληστία και την αρπακτικότητα, τόσο πιο επικίνδυνο και παρείσακτο στην κοινωνία γίνεται. Δεν γίνεται αδηφάγο για να ικανοποιήσει τα θέλω του, καταβροχθίζει μόνο και μόνο για να καταβροχθίσει!

Αφήστε αυτούς που εργάζονται να κατανοήσουν βαθειά ότι αυτό το τέρας δεν μπορεί να εξημερωθεί, ούτε να γίνει αβλαβές ή χρήσιμο στον άνθρωπο. Αφήστε τους να μάθουν για να γνωρίζουν, ότι υπάρχει μόνο ένας μέσο ασφάλειας: άκαμπτος, άσπλαχνος, λεπτομερής, πόλεμος εξολόθρευσης! Οι ευγενείς προτάσεις είναι ένα τίποτα. Η περιφρόνηση και ο χλευασμός θα είναι το αποτέλεσμα, εάν από τις αιτήσεις, τις εκλογές και άλλες ανόητες προσπάθειες το προλεταριάτο ελπίζει να αποσπάσει το σεβασμό των ορκισμένων εχθρών του.

Μερικοί λένε πως η γενική εκπαίδευση θα επιφέρει μια αλλαγή, αλλά αυτές οι συμβουλές είναι κατ' αρχήν μια επιπόλαιη φράση. **Η εκπαίδευση των ανθρώπων θα είναι δυνατή μόνο όταν αφαιρεθούν τα εμπόδια. Και αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί αν δεν καταστραφεί ολόκληρο το υπάρχον σύστημα.**

Αλλά μην αφήσετε να γίνει κατανοητό ότι τίποτα δεν θα μπορούσε ή δεν θα πρέπει να γίνει από την εκπαίδευση. Κάθε άλλο. Όποιος έχει αναγνωρίσει την προστυχιά των παρόντων καταστάσεων, είναι αναγκασμένος να υψώσει τη φωνή του, προκειμένου αυτοί να εκτεθούν και με αυτόν τον τρόπο να ανοίξουν τα μάτια του λαού. Μόνο αποφύγετε να φθάσετε σε αυτό το αποτέλεσμα μέσα από υπερ-επιστημονικούς συλλογισμούς. Αυτό, αφήστε το στους καλοπροαίρετους επιστήμονες, οι οποίοι σχίζουν κατά αυτόν τον τρόπο τη μάσκα της ανθρωπινότητας από τη «καλύτερη τάξη» και αποκαλύπτουν τη φοβερή όψη του κτήνους του θηράματος. Η γλώσσα από και προς το προλεταριάτο πρέπει να είναι σαφής και βίαιη.

Όποιος χρησιμοποιεί το λόγο με αυτό τον τρόπο θα κατηγορηθεί από τον κυβερνητικό συρφετό για υποκίνηση σε ταραχές, θα μισηθεί πικρά και θα διωχτεί. Αυτό δείχνει ότι ο μόνος πιθανός και πρακτικός διαφωτισμός πρέπει να είναι η φύση της υποκίνησης. Ας υποκινήσουμε, λοιπόν!

Ας παρουσιάσουμε στους ανθρώπους πώς εξαπατείται το εργατικό δυναμικό από τους κεφαλαιοκράτες χωρών και πόλεων, πώς καταληστεύεται παρά τις πενιχρές αμοιβές του από το κατάστημα, το σπίτι, και άλλους αφεντάδες, πώς οι ιεροκρήρυκες, ο Τύπος και τα κόμματα επιδιώκουν να καταστρέψουν τη νοημοσύνη του, πώς μια βάναυση αστυνομία είναι πάντα έτοιμη τον κακομεταχειριστεί και να τον βασανίσει και μαζί με τους στρατιωτικούς να χύσει το αίμα του. Πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να κάνουμε υπομονή! Οι άνθρωποι θα επαναστατήσουν και θα συντρίψουν τους ε-

χρησιμοποιήθηκε για τις νέες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και επειδή οι περισσότερο προηγμένες βιομηχανικά χώρες (το «κτήνος της ιδιοκτησίας» σε εκείνες τις χώρες) εξάγουν τις τεράστιες ποσότητες εμπορευμάτων. Τώρα, εντούτοις, η κατάσταση αρχίζει να αποδυναμώνεται. Ο βιομηχανισμός σημειώνει μεγάλη πρόοδο στον κόσμο, ισορροπώντας όλο και περισσότερο τις εξαγωγές και τις εισαγωγές, και για τον λόγο αυτό οι νέες επενδύσεις του κεφαλαίου γίνονται λιγότερο κερδοφόρες, και πρέπει, κάτω από τέτοιες περιστάσεις, να αποδειχθούν σύντομα εξ ολοκλήρου μη ανταποδοτικές. Οι καθολικές κρίσεις πρέπει να ακολουθήσουν και να εκθέσουν αυτά τα πυροτεχνήματα της ανάκαμψης.

Όλα επομένως είναι ώριμα για τον κομμουνισμό, είναι μόνο απαραίτητο να απομακρυνθούν οι φανατικοί εχθροί του που έχουν συμφέροντα, οι κεφαλαιοκράτες και οι υποκινητές τους. Κατά τη διάρκεια αυτών των κρίσεων οι άνθρωποι θα προετοιμαστούν αρκετά για τον αγώνα. Έπειτα όλα θα εξαρτηθούν από την παρουσία καλά εκπαιδευμένων επαναστατικών πυρήνων σε όλα τα σημεία, οι οποίοι είναι κατάλληλοι και ικανοί να συσπειρώσουν γύρω τους την πλειονότητα των ξεκαθαρισμένων ανθρώπων, που οδηγούνται στην εξέγερση από τη δυστυχία και την έλλειψη εργασίας, και που μπορούν έπειτα να κατευθύνουν τις τεράστιες δυνάμεις και δυνατότητές τους στο να καταστρέψουν όλους τους εχθρικούς μηχανισμούς που υπάρχουν.

Επομένως οργανώστε και διευρύνετε παντού το σοσιαλιστικό επαναστατικό κόμμα προτού να είναι πάρα πολύ αργά! Η νίκη των ανθρώπων ενάντια στους τύραννους και τα βαμπίρ θα είναι τότε σίγουρη.

Αντί εδώ να αναπτύξουμε ένα «πρόγραμμα», υπό τις παρούσες συνθήκες, είναι σημαντικότερο να σκιαγραφήσουμε το τι πρέπει πιθανώς να κάνει το προλεταριάτο αμέσως μετά από τη νικηφόρα μάχη για να διατηρήσει την υπεροχή.

Πιθανότατα πρέπει να γίνουν τα εξής: Σε κάθε τοπική κοινότητα όπου οι άνθρωποι έχουν νικήσει, θα πρέπει να συγκροτηθούν επαναστατικές επιτροπές. Αυτές θα εκτελούν τα διατάγματα του επαναστατικού στρατού, ο οποίος, ενισχυμένος από τους οπλισμένους εργάτες, θα διοικεί όπως ένας νέος κατακτητής του κόσμου.

Το προηγούμενο (παρόν) σύστημα θα καταργηθεί με το γρηγορότερο και ολοκληρωτικό τρόπο, εάν τα στηρίγματά του —τα «κτήνη της ιδιοκτησίας» και η ορδή των υποστηρικτών τους— εκμηδενιστούν. Το ζήτημα έχει ως εξής: **Εάν οι άνθρωποι δεν τους συντρίψουν, τότε αυτοί θα συντρίψουν τους ανθρώπους, θα πνίξουν την επανάσταση στο αίμα των καλύτερων, και θα καρφώσουν τις αλυσίδες της σκλαβιάς πιο σταθερά από ποτέ.** Σκοτώστε αλλιώς θα σκοτωθείτε, δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος. Αυτός είναι ο λόγος που οι σφαγείς των εχθρών του ανθρώπου πρέπει να καθαιρεθούν. Όλες οι ελεύθερες κοινότητες εισέρχονται σε μια επιθετική και αμυντική συμμαχία κατά τη διάρκεια της συνέχισης του αγώνα. Οι επα-

λυάριθμοι λογοτέχνες που διαστρέφουν την ιστορία, από τα πολιτικά καθάρματα που ανήκουν σε κλίκες, κύκλους, ενώσεις και οργανώσεις, από τους κοινοβουλευτικούς φαφλατάδες με τα σαγηνευτικά χαμόγελα, με τις εκκλήσεις στα χείλια και την προδοσία στις καρδιές τους, και από εκατοντάδες άλλους πολιτικούς όλων των βαθμών και των αποχρώσεων προστυχιάς.

Ολόκληρες ομάδες, απ' αυτούς που είναι όλο περιστροφές, επιστρατεύονται για να προκαλούν σύγχυση στα κοινωνικά ζητήματα. Οι καθηγητές της πολιτικής οικονομίας για παράδειγμα, παίζουν το ρόλο των υπηρετών της μπουρζουαζίας, όπου εκθειάζουν τον χρυσό μόσχο ως αληθινό ήλιο της ζωής, και χρησιμοποιούν την αναλήθεια και την απατεωνιά τόσο «επιστημονικά», που κάνουν τη μαυρίλα των εργατών να εμφανίζεται ως δώρο προς το ανθρώπινο γένος. Μερικοί από εκείνους τους τσαρλατάνους συστήνουν την κοινωνική μεταρρύθμιση, ή με άλλα λόγια, διαδικασίες, βασισμένες στο αξίωμα της πλύσης χωρίς βρέξιμο, για να μην αναφερθούν οι φημισμένες συνταγές τους για την αποταμίευση και την εκπαίδευση.

Καθώς εξαπατούν τις μάζες, οι καπιταλιστικοί ιππότες της λεηλασίας συνεχίζουν να τελειοποιούν το μηχανισμό της δύναμής τους. Νέα γραφεία δημιουργούνται. **Οι υψηλές θέσεις σε αυτά συμπληρώνονται στην Ευρώπη από τους απογόνους των ληστών των δρόμων** (που τώρα είναι «ευγενείς»), στην Αμερική από τους πιο πανούργους κυνηγούς γραφείων και τους πιο ευπροσήγορους κλέφτες, οι οποίοι συνδυάζουν τον αρχικό σκοπό τους που είναι η επίσημη φίμωση του προλεταριάτου με την πολύ ευχάριστη επιχείρηση της είσπραξης και της παραποίησης σε μεγάλη κλίμακα. Διατάζουν τα σώματα των στρατιωτών, των χωροφυλάκων, των αστυνομικών, των κατασκόπων, των δικαστών, των δεσμοφυλάκων, των εισπρακτόρων φόρων, των εκτελεστών, κ.λπ., κ.λπ. Η χαμηλότερη τάξη των γραφειοκρατών στο μεγαλύτερο μέρος της μαζεύεται από τις τάξεις των μη-κατόχων και μόνο κατ' εξαίρεση [σπάνια] πληρώνεται καλύτερα. Για αυτό το λόγο, επιδεικνύουν μεγάλο ζήλο ως κατάσκοποι, ωτακουστές, χώνουν τη μύτη τους παντού, με νύχια σαν του αρπακτικού όρνεου, και γλείφτες του κράτους, η εγκαθίδρυση του οποίου ούτε λίγο ούτε πολύ **είναι η πολιτική οργάνωση μιας ορδής ληστών απατεώνων, το οποίο χωρίς τους τυραννικούς μηχανισμούς δεν θα μπορούσε να αντέξει ούτε για μια ημέρα μπροστά στη δίκαιη οργή και την καταδίκη των καταπιεσμένων ανθρώπων.**

Στις περισσότερες από τις παλαιές χώρες αυτό το σύστημα έχει φθάσει εκ των πραγμάτων στην κορύφωσή του σ' ό,τι αφορά την εξωτερική του μορφή. Ολόκληροι πειθαρχικοί μηχανισμοί του κράτους συμπυκνώνονται σε μια μοναρχική εξουσία. Οι αντιπρόσωποί του «από τη χάρη

μο χρονικό διάστημα. Η μοναρχία στην Ευρώπη κοστίζει ετησίως $2.050.000 000, αυτό το ποσό αντιστοιχεί με τους μισθούς 10.000.000 εργαζομένων, για το ίδιο χρονικό διάστημα. Όμως με τους μισθούς αυτούς ζουν και τρέφονται 50.000.000 ανθρώπων που εξαρτώνται από τους εργαζόμενους αυτούς.

Στην Αμερική τη θέση των μοναρχών έχουν πάρει οι μονοπωλητές. Εάν το μονοπώλιο στις υποτιθέμενες «ελεύθερες» Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αναπτυχθεί με το ρυθμό που έχει το τελευταίο τέταρτο του αιώνα, το μόνο που θα έχει γλυτώσει από το μονοπώλιο θα είναι μόνο το φως της ημέρας και ο αέρας. Πεντακόσια εκατομμύρια στρέμματα του εδάφους στις Ηνωμένες Πολιτείες, περίπου έξι φορές η περιοχή της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας, διαιρέθηκε ανάμεσα σε μια γενιά εταιριών του σιδηροδρόμου και τους μεγάλους ιδιοκτήτες ευρωπαϊκό-αριστοκρατικής προέλευσης. Μέσα σε μερικές δεκαετίες μόνο η Vanderbilt συσσώρευσε $200.000.000. Αρκετές δωδεκάδες ανταγωνιστών της στη ληστεία χτυπούνε για να την ξεπεράσουν.

Το Σαν Φραντσίσκο ιδρύθηκε μόλις τριάντα χρόνια πριν. Σήμερα έχει στους κόλπους του ογδόντα πέντε εκατομμυριούχους! Όλος ο πλούτος αυτής της μεγάλης δημοκρατίας, αν και έχει διάρκεια ενός αιώνα, τα ορυχεία του, οι ανθρακοφόρες περιοχές του, οι πετρελαιοπηγές του, κ.λπ., κ.λπ. «έχουν αφαιρεθεί» από τους ανθρώπους και έχουν γίνει η ιδιοκτησία μιας χούφτας αδίστακτων τυχοδιωκτών και κατεργάρηδων ραδιούργων.

Η «κυριαρχία των ανθρώπων» πέφτει τσακισμένη στη σκόνη μπροστά στην επιρροή των βασιλιάδων του χρήματος, των μεγιστάνων των σιδηροδρόμων, των βαρόνων του άνθρακα και των ιδιοκτητών εργοστασίων. Αυτοί οι τύποι κουβαλούν ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες στις τσέπες τους και αυτό που εκθειάζεται ως ανεμπόδιστη νομοθεσία και ελεύθερη νομοθεσία είναι μια φάρσα, μια αυταπάτη και μια παγίδα.

Εάν αυτές είναι οι συνθήκες που υπάρχουν στο πράσινο ξύλο, τι θα μπορούσαμε να αναμείνουμε από την αποσυντεθειμένη ξυλεία; Εάν αυτή η νέα αμερικανική δημοκρατία, με το σχεδόν απεριόριστο έδαφός της και τους σχεδόν ανεξάντλητους φυσικούς πόρους της τόσο μοιραία έχει αλλοιωθεί και έχει καταστραφεί σε ένα τέτοιο σύντομο χρονικό διάστημα από τον καπιταλιστικό σύστημα-γιατί υπάρχει έκπληξη με τα αποτελέσματα των μακροχρόνιων συνεχών καταχρήσεων της παρόμοιας φύσης στη δουλική, σάπια Ευρώπη;

Πράγματι φαίνεται πως αυτή η νέα αμερικανική δημοκρατία είχε για το παρόν μια ιστορική αποστολή: να αποδείξει πέρα από κάθε αμφισβήτηση στους ανθρώπους που βρίσκονται σ' αυτήν την πλευρά του Ατλαντικού αλλά και σ' εκείνους της άλλης μεριάς, με την παρουσίαση των γυμνών, α-

φέρει μια αλλαγή, αλλά αυτές οι συμβουλές είναι κατ' αρχήν μια επιπόλαιη φράση. **Η εκπαίδευση των ανθρώπων θα είναι δυνατή μόνο όταν αφαιρεθούν τα εμπόδια. Και αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί αν δεν καταστραφεί ολόκληρο το υπάρχον σύστημα.**

Αλλά μην αφήσετε να γίνει κατανοητό ότι τίποτα δεν θα μπορούσε ή δεν θα πρέπει να γίνει από την εκπαίδευση. Κάθε άλλο. Όποιος έχει αναγνωρίσει την προστυχιά των παρόντων καταστάσεων, είναι αναγκασμένος να υψώσει τη φωνή του, προκειμένου αυτοί να εκτεθούν και με αυτόν τον τρόπο να ανοίξουν τα μάτια του λαού. Μόνο αποφύγετε να φθάσετε σε αυτό το αποτέλεσμα μέσα από υπερ-επιστημονικούς συλλογισμούς. Αυτό, αφήστε το στους καλοπροαίρετους επιστήμονες, οι οποίοι σχίζουν κατά αυτόν τον τρόπο τη μάσκα της ανθρωπινότητας από τη «καλύτερη τάξη» και αποκαλύπτουν τη φοβερή όψη του κτήνους του θηράματος. Η γλώσσα από και προς το προλεταριάτο πρέπει να είναι σαφής και βίαιη.

Όποιος χρησιμοποιεί το λόγο με αυτό τον τρόπο θα κατηγορηθεί από τον κυβερνητικό συρφετό για υποκίνηση σε ταραχές, θα μισηθεί πικρά και θα διωχτεί. Αυτό δείχνει ότι ο μόνος πιθανός και πρακτικός διαφωτισμός πρέπει να είναι η φύση της υποκίνησης. Ας υποκινήσουμε, λοιπόν!

Ας παρουσιάσουμε στους ανθρώπους πώς εξαπατείται το εργατικό δυναμικό από τους κεφαλαιοκράτες χωρών και πόλεων, πώς καταληστεύεται παρά τις πενιχρές αμοιβές του από το κατάστημα, το σπίτι, και άλλους αφεντάδες, πώς οι ιεροκήρυκες, ο Τύπος και τα κόμματα επιδιώκουν να καταστρέψουν τη νοημοσύνη του, πώς μια βάναυση αστυνομία είναι πάντα έτοιμη τον κακομεταχειριστεί και να τον βασανίσει και μαζί με τους στρατιωτικούς να χύσει το αίμα του. Πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να κάνουμε υπομονή! Οι άνθρωποι θα επαναστατήσουν και θα συντρίψουν τους εχθρούς του!

Η επανάσταση του προλεταριάτου —ο πόλεμος των φτωχών ενάντια στους πλουσίους—, είναι ο μόνος τρόπος από την καταπίεση στην απελευθέρωση!

Αλλά, μερικοί προβάλλουν την άποψη, ότι οι επαναστάσεις δεν μπορούν να γίνουν! Βεβαίως όχι, αλλά μπορούν να προετοιμαστούν στρέφοντας την προσοχή των ανθρώπων στο γεγονός ότι επίκεινται τέτοια γεγονότα και καλώντας τους να είναι έτοιμοι για όλες τις έκτακτες ανάγκες.

Η καπιταλιστική ανάπτυξη, —η οποία πολλοί θεωρητικοί υποστηρίζουν ότι πρέπει να προχωρήσει στη συνολική εξάλειψη της μεσαίας τάξης, (μικρή μπουρζουαζία), προτού οι ευνοϊκοί όροι σε μια κοινωνική επανάσταση να είναι προσιτοί—, έχει φθάσει σε ένα τέτοιο σημείο τελειότητας, όπου η περαιτέρω πρόοδός της είναι σχεδόν αδύνατη. Η παγκόσμια παραγωγή (στις εκπολιτισμένες χώρες)

σουν γύρω τους την πλειονότητα των ξεκαθαρισμένων ανθρώπων, που οδηγούνται στην εξέγερση από τη δυστυχία και την έλλειψη εργασίας, και που μπορούν έπειτα να κατευθύνουν τις τεράστιες δυνάμεις και δυνατότητές τους στο να καταστρέψουν όλους τους εχθρικούς μηχανισμούς που υπάρχουν.

Επομένως οργανώστε και διευρύνετε παντού το σοσιαλιστικό επαναστατικό κόμμα προτού να είναι πάρα πολύ αργά! Η νίκη των ανθρώπων ενάντια στους τύραννους και τα βαμπίρ θα είναι τότε σίγουρη.

Αντί εδώ να αναπτύξουμε ένα «πρόγραμμα», υπό τις παρούσες συνθήκες, είναι σημαντικότερο να σκιαγραφήσουμε το τι πρέπει πιθανώς να κάνει το προλεταριάτο αμέσως μετά από τη νικηφόρα μάχη για να διατηρήσει την υπεροχή.

Πιθανότατα πρέπει να γίνουν τα εξής: Σε κάθε τοπική κοινότητα όπου οι άνθρωποι έχουν νικήσει, θα πρέπει να συγκροτηθούν επαναστατικές επιτροπές. Αυτές θα εκτελούν τα διατάγματα του επαναστατικού στρατού, ο οποίος, ενισχυμένος από τους οπλισμένος εργάτες, θα διοικεί όπως ένας νέος κατακτητής του κόσμου.

Το προηγούμενο (παρόν) σύστημα θα καταργηθεί με το γρηγορότερο και ολοκληρωτικό τρόπο, εάν τα στηρίγματά του —τα «κτήνη της ιδιοκτησίας» και η ορδή των υποστηρικτών τους— εκμηδενιστούν. Το ζήτημα έχει ως εξής: **Εάν οι άνθρωποι δεν τους συντρίψουν, τότε αυτοί θα συντρίψουν τους ανθρώπους, θα πνίξουν την επανάσταση στο αίμα των καλύτερων, και θα καρφώσουν τις αλυσίδες της σκλαβιάς πιο σταθερά από ποτέ.** Σκοτώστε αλλιώς θα σκοτωθείτε, δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος. Αυτός είναι ο λόγος που οι σφαγές των εχθρών του ανθρώπου πρέπει να καθιερωθούν. Όλες οι ελεύθερες κοινότητες εισέρχονται σε μια επιθετική και αμυντική συμμαχία κατά τη διάρκεια της συνέχισης του αγώνα. Οι επαναστατικές κοινότητες πρέπει να υποκινήσουν την εξέγερση στις γειτονικές περιοχές. Ο πόλεμος δεν μπορεί να τερματιστεί παρά μόνο αφού ο εχθρός, —το «κτήνος της ιδιοκτησίας»—, καταδιωχθεί μέχρι την τελευταία του κρυψώνα και εξοντωθεί.

Προκειμένου να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο προχώρημα υπό την οικονομική έννοια, όλα τα εδάφη, η ιδιοκτησία σπιτιών και όλα όσα σχετίζονται με αυτή, καθώς επίσης και όλο το κινητό κεφάλαιο θα ανακηρυχθεί ιδιοκτησία των αντίστοιχων κοινοτήτων. Έως ότου γίνει η ολοκληρωτική αρμονική αναδιοργάνωση της κοινωνίας, η προκήρυξη των ακόλουθων αρχών και μέτρων μπορεί να είναι ικανοποιητική:

Κάθε εκκρεμές χρέος εκκαθαρίζεται. Τα αντικείμενα προσωπικών χρήσεων που μπήκαν ενέχυρο ή υποθηκεύτηκαν θα επιστρέφονται δωρεάν. Κανένα μίσθωμα δεν θα πληρωθεί. Οι επιτροπές κατοικίας της κάθε περιοχής, που θα γίνουν μό-

νιμες, προσφέρουν κατοικίες σε εκείνους που είναι άστεγοι ή έχουν ανεπαρκή ή ανθυγιεινά διαμερίσματα. Μετά από συστηματική απολύμανση και καθαρισμό τους, δεν θα υπάρχει πλέον καμία ανάγκη και επιθυμία για άλλη κατοικία.

Έως ότου μπορεί να αναλάβει ο καθένας την κατάλληλη απασχόληση, η κομμούνα θα εγγυηθεί όλες τις ανάγκες της ζωής. Οι επιτροπές των προμηθειών θα ρυθμίζουν τη διανομή των δημευμένων αγαθών. Εάν υπάρξει έλλειψη σε κάτι, το οποίο ίσως συμβεί όσον αφορά τα τρόφιμα, αυτό πρέπει να αποκτηθεί από τους αρμόδιους γι' αυτό το σκοπό. Η απόκτηση τέτοιων πραγμάτων από τα γειτονικά μεγάλα κτήματα με οπλισμένες φάλαγγες, αυτών που θα ασχολούνταν με την ανεύρεση τροφίμων, θα ήταν ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους.

Η προετοιμασία για διανομή των προμηθειών θα γίνει αποτελεσματικά από τους κοινοτικούς συνεταιρισμούς των εργατών, που οργανώνονται γι' αυτό το σκοπό.

Η άμεση οργάνωση των εργαζομένων σύμφωνα με τους διαφορετικούς κλάδους του εμπορίου και της τοποθέτησης τους ανάλογα με τη διαθεσιμότητά τους στα εργοστάσια, τις μηχανές, τις πρώτες ύλες, κ.λπ., κ.λπ., για τη συνεταιριστική παραγωγή, θα αποτελέσει τη βάση της νέας κοινωνίας.

Η κοινότητα —τουλάχιστον επί του παρόντος— θα μεσολαβήσει και θα ρυθμίσει την κατανάλωση. Επομένως, συνάπτει συμφωνίες με τις μεμονωμένες ενώσεις εργαζομένων, κάνει τις περιοδικές προσφορές σε αυτές, οι οποίες μπορούν να είναι πλάνα με βάση τα αγαθά, που έχουν συλλεχθεί και αποθηκευτεί, και με αυτόν τον τρόπο δίνει θανατηφόρο κτύπημα στο παλαιό νομισματικό σύστημα.

Τα καλά σχολεία, οι παιδικοί σταθμοί, και άλλοι οργανισμοί για την εκπαίδευση πρέπει να ιδρυθούν χωρίς καθυστέρηση. Η εκπαίδευση των ενηλίκων, που θα είναι πλέον δυνατή, δεν πρέπει να παραμεληθεί ή να αναβληθεί. Η αλήθεια και η γνώση θα διδαχθούν σε όλες τις εκκλησίες, όπου κανένας ιερατικός υποκριτής ηθικολόγος θα είναι ανεκτός. Όλα τα τυπογραφεία πρέπει να τεθούν σε λειτουργία για να παράγουν βιβλία, εφημερίδες και φυλλάδια εκπαιδευτικής αξίας, για να διανεμηθούν παντού, ιδιαίτερα στις περιοχές που καταστραφεί και ευρύχωρα, καλοφτιαγμένα μέγαρα που περιβάλλονται από κήπους και πάρκα, θα δημιουργούνται στις θέσεις τους και θα δίνουν τη στέγαση στις μεγαλύτερες ή μικρότερες, ενώσεις που συγκεντρώνονται για τα ίδια ενδιαφέροντα. Οι ανέσεις θα αυξάνουν σε τέτοιο επίπεδο όπου κανένας ατομικός ή οικογενειακός διακανονισμός δεν θα μπορούσε να φθάσει.

Στην εξοχή οι άνθρωποι θα είναι περισσότερο συγκεντρωμένοι. Μια γεωργική κοινότητα με τις ευκολίες πόλεων θα πάρει τη θέση διάφορων χωριών. Τα ενωμένα αγροκτήματα, που μέχρι τώρα είναι χωρισμένα, η γενική λίπανση και η σταθερή βελτίωση των γεωργικών μέσων και των χημικών λιπασμάτων, η αυξανόμενη τελειότητα των τρόπων επικοινωνίας και η μεταφοράς, κ.λπ., έχουν απλοποιήσει αυτήν τη διαδικασία της συγκέντρωσης. Η προηγούμενη αντίθεση μεταξύ της πόλης και της εξοχής εξαφανίζεται και η αρχή της ισότητας κερδίζει έναν από τους σημαντικότερους θριάμβους της.

Η ιδιωτική περιουσία δεν υπάρχει πλέον. Όλος ο πλούτος ανήκει στους ανθρώπους ή τις κοινοτικές ενώσεις. Καθένας, είτε ικανός να εργαστεί είτε όχι, μπορεί να λάβει από αυτές είδη ανάγκης όπως αυτός επιθυμεί. Το σύνολο των αναγκών και των ανέσεων που απαιτούνται, ρυθμίζει την ποσότητα της παραγωγής.

Ο χρόνος της εργασίας για το άτομο περιορίζεται σε μερικές ώρες ημερησίως, επειδή όλοι όσοι είναι ικανοί να εργαστούν, ανεξάρτητα από το φύλο, συμμετέχουν στην παραγωγή, επειδή η άχρηστη, επιβλαβής, ή παρόμοια εργασία δεν θα γίνει, και επειδή τα τεχνικά, χημικά, και άλλα βοηθητικά μέσα της παραγωγής είναι πλήρως ανεπτυγμένα και ισχύουν παγκοσμίως. Το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας μπορεί να αναλωθεί στην απόλαυση της ζωής.

Η υψηλότερη ικανοποίηση θα βρεθεί στην ελεύθερα επιλεγμένη διανοητική απασχόληση. Μερικοί ξοδεύουν τον ελεύθερο χρόνο τους στην υπηρεσία των φίλων τους, και είναι πολυάσχολοι για την κοινή ευημερία. Άλλοι μπορούν να βρεθούν στις βιβλιοθήκες, όπου αφιερώνονται στις λογοτεχνικές αναζητήσεις, ή στη συλλογή του υλικού για τις εκπαιδευτικές διαλέξεις, ή απλά για τις ιδιωτικές μελέτες. Άλλοι πάλι σπεύδουν στα λύκεια, ανοικτά σε όλους, και ακούνε για

Περί αγκύλωσης στην αλληλεγγύη στον αναρχικό Β. Στεργίου

Δεν είναι φυσικά κανείς υποχρεωμένος να έχει τις ίδιες απόψεις και πρακτικές με εκείνον ή εκείνους στους οποίους στέκεται αλληλέγγυος.

Άλλο τόσο δεν είναι δεσμευμένος να δέχεται οποιαδήποτε υπερασπιστική γραμμή, που είναι δυνατόν, ενίοτε, να χαράσσεται, είτε σε δικηγορικά γραφεία, είτε έξω από αυτά, στη βάση της «αθωότητας» ή της «ενοχής» και στην κατεύθυνση της προσέλκυσης προσωπικοτήτων παντός είδους.

Όμως, οι διαφορετικές απόψεις μπορούν να αποτελούν άλλοθι μιας συστηματικής αποσιώπησης του γεγονότος, ότι ένας κρατούμενος έχει δηλώσει αναρχικός ή αριστερός κατά περίπτωση;

Θα αναπτύξουμε, λοιπόν, κάποιους προβληματισμούς, σε σχέση με περιπτώσεις στις οποίες συστηματικά αποσιωπούνται, αφαιρούνται χαρακτηριστικά του ίδιου του φυλακισμένου συντρόφου και φυσικά της κοινωνικής του δράσης, όπως στην περίπτωση του αναρχικού Βασίλη Στεργίου.

Πολλές φορές αυτή η λογική έχει σαν εφαλτήριο τη σύνδεση με κοινωνικά κόμματια, αλλά και αγωνιζόμενους ανθρώπους και όχι τη σύνθεση μαζί τους. Θεωρούνται, λοιπόν, ανέτοιμα να ακούσουν ή να αφομοιώσουν την επαναστατική αλήθεια, και κρίνεται απαραίτητη η «παραμονή» τους στην πρότερη κατάσταση.

Μ' άλλα λόγια, όπως, στην περίπτωση **του αναρχικού κοινωνικού αγωνιστή Βασίλη Στεργίου, που, παρεμπιπτόντως, συνέβαλε, από νεαρή ηλικία, σε συλλογικές διεργασίες για την ανάδειξη, με τον λόγο και την πράξη, της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων**, ο κρατούμενος προβάλλεται ως οικοδόμος, ως κοινωνικά δραστήριος, άλλοτε ως ριζοσπάστης εργαζόμενος, άλλοτε ως διαδηλωτής και άλλοτε απλά ονομαστικά. Προφανώς θεωρείται ότι μ' αυτόν τον τρόπο η «εργατική τάξη», ή «ριζοσπάστες εργαζόμενοι» θα ενεργοποιηθούν, αφού θα πληροφορηθούν ότι ένας «συνάδελφος» που γενικά ήταν «κοινωνικά δραστήριος» έχει φυλακισθεί επειδή «δεν ήταν φοιτητής». Δηλαδή, μ' άλλα λόγια, αν αυτό ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, δηλαδή ο Στεργίου φυλακίσθηκε γιατί δεν ήταν φοιτητής και όχι επειδή είναι αναρχικός, δηλαδή απέναντι σε έναν κοινωνικό διαχωρισμό που θέλει να επιβάλλει το κράτος, η απάντηση είναι ένας άλλος διαχωρισμός: **η ενεργοποίηση των όποιων συντεχνιακών λογικών.**

Μήπως όμως συμβαίνει κάτι άλλο, θα ρωτήσει κάποιος καλοπροαίρετος, που δεν γνωρίζει; Μήπως ο σύντροφος έχει αποποιηθεί, έμμεσα ή άμεσα, την προηγούμενη κοινωνική του δράση, τον προηγούμενο αυτοπροσδιορισμό του ως αναρχικού και έτσι θα πρέπει να τον υπερασπιστούμε διαφορετικά;

Η απάντηση είναι κατηγορηματική: **ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ.**

Σε αντίθεση με άλλους συντρόφους, που δεν αποσιωπούνται σμένους αλληλέγγυους, αλλά συστηματικά αποσιωπείται.

Την ίδια στιγμή ο φοιτητής με τα πράσινα παπούτσια, που συνελήφθη στη Θεσσαλονίκη, αποφυλακίζεται, αφού προηγουμένως έχει **δηλώσει** στις εφημερίδες ότι έλεγε στους αστυνομικούς που τον συλλάβανε πως δεν έχει σχέση με αναρχικούς, αφού είναι ανένταχτος αριστερός, χωρίς όμως τότε το επιθυμητό γι' αυτόν αποτέλεσμα. Δηλαδή, μ' άλλα λόγια, κατά τον συγκεκριμένο ανένταχτο αριστερό φοιτητή, ο αναρχικός Βασίλης Στεργίου, καλώς βρίσκεται προφυλακισμένος, αφού απλά έχει δηλώσει αναρχικός, αφού απλά δεν αποποιήθηκε τις απόψεις του και τους αγώνες στους οποίους για σχεδόν 17 χρόνια έχει συμβάλλει.

Καταλαβαίνουμε ότι η αγωνιστική «παράδοση» για την νέα γενιά αριστερών δεν είναι εύκολα αφομοιώσιμη για πολλούς και ποικίλους λόγους.

Ξαναθυμόμαστε και κατανοούμε ακόμη καλύτερα τις γνωστές δηλώσεις του Στρατούλη, στελέχους του ΣΥΝ και του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ, που καταδίκαζε σε φυλάκιση όσους αναρχικούς δεν έδειξαν σεβασμό, όπως είπε, και κατέβηκαν στην «απαγορευμένη» γι' αυτούς πορεία.

Αντιλαμβανόμαστε τους χίλιους λόγους που έχουν διάφοροι αριστεροί συμπαραστάτες να κρύβουν ότι **βρίσκεται ένας και μοναδικός αναρχικός στη φυλακή για τα γεγονότα της 8ης Μαρτίου και όχι μόνο.**

Είναι γεγονός και το γνωρίζουν καλά, ότι ένα σημαντικό κομμάτι νέων, που βρέθηκε στους δρόμους με αφορμή τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, συνεχίζει να απομακρύνεται ολοταχώς, όπου ακούει για αριστερά καλάθια, κοινοβουλευτικά ή μη, και για κομματικές καθοδηγήσεις, ότι δεν πείθεται πλέον για την ύπαρξη «ύποπτων» ταραχοποιών και προβοκατόρων, γιατί βρέθηκε δεκάδες φορές ανάμεσα τους, τους γνώρισε με καλυμμένα και ακάλυπτα τα πρόσωπα, έτρεξε και συγκρούστηκε στους ίδιους δρόμους, κινδύνεψε το ίδιο μ' αυτούς, βρέθηκε στις ίδιες αλυσίδες και απέναντι στον ίδιο εχθρό.

Και κάτι ακόμα.

Είτε το θέλουν, είτε όχι, η πολύχρονη παρουσία αναρχικών απόψεων και πρακτικών είναι αδιαπραγμάτευτη, δεν εκχωρείται ούτε στο ελάχιστο, δεν έχει ανταλλακτική αξία και δεν θα αφεθεί να περάσει στο βασίλειο της λήθης.

Οι όποιοι καλοπροαίρετοι βρίσκονται ανάμεσα στους θιασώτες αυτής της συστηματικής αποσιώπησης είναι βέβαιο ότι, αργά ή γρήγορα, θα τοποθετηθούν και θα συμβάλλουν σε μια κατεύθυνση που θα τους διατήρησει στην θέση του αλληλέγγυου και όχι του πονηρού και καιροσκόπου συμπαραστάτη. Εκτός αν κοστίζει τόσο πολύ η απλή αναφορά ότι ο Β. Στεργίου έχει δηλώσει α-

οποίο ίσως συμβεί όσον αφορά τα τρόφιμα, αυτό πρέπει να αποκτηθεί από τους αρμόδιους γι' αυτό το σκοπό. Η απόκτηση τέτοιων πραγμάτων από τα γειτονικά μεγάλα κτήματα με οπλισμένες φάλαγγες, αυτών που θα ασχολούνταν με την ανεύρεση τροφίμων, θα ήταν ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους.

Η προετοιμασία για διανομή των προμηθειών θα γίνει αποτελεσματικά από τους κοινοτικούς συνεταιρισμούς των εργατών, που οργανώνονται γι' αυτό το σκοπό.

Η άμεση οργάνωση των εργαζομένων σύμφωνα με τους διαφορετικούς κλάδους του εμπορίου και της τοποθέτησης τους ανάλογα με τη διαθεσιμότητά τους στα εργοστάσια, τις μηχανές, τις πρώτες ύλες, κ.λπ., κ.λπ., για τη συνεταιριστική παραγωγή, θα αποτελέσει τη βάση της νέας κοινωνίας.

Η κοινότητα —τουλάχιστον επί του παρόντος— θα μεσολαβήσει και θα ρυθμίσει την κατανάλωση. Επομένως, συνάπτει συμφωνίες με τις μεμονωμένες ενώσεις εργαζομένων, κάνει τις περιοδικές προσφορές σε αυτές, οι οποίες μπορούν να είναι πλάνα με βάση τα αγαθά, που έχουν συλλεχθεί και αποθηκευτεί, και με αυτόν τον τρόπο δίνει θανατηφόρο κτύπημα στο παλαιό νομισματικό σύστημα.

Τα καλά σχολεία, οι παιδικοί σταθμοί, και άλλοι οργανισμοί για την εκπαίδευση πρέπει να ιδρυθούν χωρίς καθυστέρηση. Η εκπαίδευση των ενηλίκων, που θα είναι πλέον δυνατή, δεν πρέπει να παραμεληθεί ή να αναβληθεί. Η αλήθεια και η γνώση θα διδαχθούν σε όλες τις εκκλησίες, όπου κανένας ιερατικός υποκριτής ηθικολόγος θα είναι ανεκτός. Όλα τα τυπογραφεία πρέπει να τεθούν σε λειτουργία για να παράγουν βιβλία, εφημερίδες και φυλλάδια εκπαιδευτικής αξίας, για να διανεμηθούν παντού, ιδιαίτερα στις περιοχές που δεν θα έχουν ακόμα ελευθερωθεί από τη σκλαβιά.

Όλα τα νομικά βιβλία, τα αρχεία δικαστηρίων και αστυνομίας, καταχωρήσεις των υποθηκών, χρεών, χρεωγράφων, και όλα τα αποκαλούμενα «πολύτιμα έγγραφα» πρέπει να καούν. Όλα αυτά τα ενδεικτικά χρησιμεύουν μόνο για να φανεί ότι η περίοδος μετάβασης, —που τρομάζει γενικά εκείνους που, κατά τα άλλα, ενεργητικά υιοθετούν μια αναδιοργάνωση της κοινωνίας, επειδή εμφανίζεται δύσκολο και σκληρό σε αυτούς—, δεν χρειάζεται να είναι τέτοιας άτονης φύσης.

Και τώρα ας ρίξουμε μια ματιά στο ιδανικό των φιλοδοξιών μας

Η ελεύθερη κοινωνία αποτελείται από αυτόνομες, δηλ., ανεξάρτητες κοινότη-

πάρει τη θέση διάφορων χωριών. Τα ενωμένα αγροκτήματα, που μέχρι τώρα είναι χωρισμένα, η γενική λίπανση και η σταθερή βελτίωση των γεωργικών μέσων και των χημικών λιπασμάτων, η αυξανόμενη τελειότητα των τρόπων επικοινωνίας και η μεταφοράς, κ.λπ., έχουν απλοποιήσει αυτήν τη διαδικασία της συγκέντρωσης. Η προηγούμενη αντίθεση μεταξύ της πόλης και της εξοχής εξαφανίζεται και η αρχή της ισότητας κερδίζει έναν από τους σημαντικότερους θριάμβους της.

Η ιδιωτική περιουσία δεν υπάρχει πλέον. Όλος ο πλούτος ανήκει στους ανθρώπους ή τις κοινοτικές ενώσεις. Καθένας, είτε ικανός να εργαστεί είτε όχι, μπορεί να λάβει από αυτές είδη ανάγκης όπως αυτός επιθυμεί. Το σύνολο των αναγκών και των ανέσεων που απαιτούνται, ρυθμίζει την ποσότητα παραγωγής.

Ο χρόνος της εργασίας για το άτομο περιορίζεται σε μερικές ώρες ημερησίως, επειδή όλοι όσοι είναι ικανοί να εργαστούν, ανεξάρτητα από το φύλο, συμμετέχουν στην παραγωγή, επειδή η άχρηστη, επιβλαβής, ή παρόμοια εργασία δεν θα γίνει, και επειδή τα τεχνικά, χημικά, και άλλα βοηθητικά μέσα της παραγωγής είναι πλήρως ανεπτυγμένα και ισχύουν παγκοσμίως. Το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας μπορεί να αναλωθεί στην απόλαυση της ζωής.

Η υψηλότερη ικανοποίηση θα βρεθεί στην ελεύθερα επιλεγμένη διανοητική απασχόληση. Μερικοί ξοδεύουν τον ελεύθερο χρόνο τους στην υπηρεσία των φίλων τους, και είναι πολυάσχολοι για την κοινή ευημερία. Άλλοι μπορούν να βρεθούν στις βιβλιοθήκες, όπου αφιερώνονται στις λογοτεχνικές αναζητήσεις, ή στη συλλογή του υλικού για τις εκπαιδευτικές διαλέξεις, ή απλά για τις ιδιωτικές μελέτες. Άλλοι πάλι σπεύδουν στα λύκεια, ανοικτά σε όλους, και ακούνε για την επιστήμη. Οι ακαδημίες της ζωγραφικής, του γλυπτού, της μουσικής, κ.λπ., προσφέρουν ευκαιρίες εκπαίδευσης σε όσους θέλουν να ακολουθήσουν τις τέχνες.

Αυτοί που αγαπούν τα παιδιά, ειδικά όσοι ανήκουν στο θηλυκό φύλο, εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για τις θέσεις της εκπαίδευσης, όπου, με τις κατευθύνσεις των πραγματικών συμβούλων της νεολαίας, βοηθούν στην ανατροφή και την καλλιέργεια της νέας γενιάς.

Η διδασκαλία θα γίνεται μόνο στα καλά αερισμένα και καλά φωτισμένα δωμάτια, και κατά τη διάρκεια του καλού καιρού σε υπαίθριο χώρο. Και προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισορροπημένη ανάπτυξη του μυαλού και του σώματος, το χαρούμενο παιχνίδι, η γυμναστική και η

Όμως, οι διαφορετικές απόψεις μπορούν να αποτελούν άλλοθι μιας συστηματικής αποσιώπησης του γεγονότος, ότι ένας κρατούμενος έχει δηλώσει αναρχικός ή αριστερός κατά περίπτωση;

Θα αναπτύξουμε, λοιπόν, κάποιους προβληματισμούς, σε σχέση με περιπτώσεις στις οποίες συστηματικά αποσιωπούνται, αφαιρούνται χαρακτηριστικά του ίδιου του φυλακισμένου συντρόφου και φυσικά της κοινωνικής του δράσης, όπως στην περίπτωση του αναρχικού Βασίλη Στεργίου.

Πολλές φορές αυτή η λογική έχει σαν εφαλτήριο τη σύνδεση με κοινωνικά κομμάτια, αλλά και αγωνιζόμενους ανθρώπους και όχι τη σύνθεση μαζί τους. Θεωρούνται, λοιπόν, ανέτοιμα να ακούσουν ή να αφομοιώσουν την επαναστατική αλήθεια, και κρίνεται απαραίτητη η «παραμονή» τους στην πρότερη κατάσταση.

Μ' άλλα λόγια, όπως, στην περίπτωση **του αναρχικού κοινωνικού αγωνιστή Βασίλη Στεργίου, που, παρεμπιπτόντως, συνέβαλε, από νεαρή ηλικία, σε συλλογικές διεργασίες για την ανάδειξη, με τον λόγο και την πράξη, της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων**, ο κρατούμενος προβάλλεται ως οικοδόμος, ως κοινωνικά δραστήριος, άλλοτε ως ριζοσπάστης εργαζόμενος, άλλοτε ως διαδηλωτής και άλλοτε απλά ονομαστικά. Προφανώς θεωρείται ότι μ' αυτόν τον τρόπο η «εργατική τάξη», ή «ριζοσπάστες εργαζόμενοι» θα ενεργοποιηθούν, αφού θα πληροφορηθούν ότι ένας «συνάδελφος» που γενικά ήταν «κοινωνικά δραστήριος» έχει φυλακισθεί επειδή «δεν ήταν φοιτητής». Δηλαδή, μ' άλλα λόγια, αν αυτό ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, δηλαδή ο Στεργίου φυλακίσθηκε γιατί δεν ήταν φοιτητής και όχι επειδή είναι αναρχικός, δηλαδή απέναντι σε έναν κοινωνικό διαχωρισμό που θέλει να επιβάλλει το κράτος, η απάντηση είναι ένας άλλος διαχωρισμός: **η ενεργοποίηση των όποιων συντεχνιακών λογικών.**

Μήπως όμως συμβαίνει κάτι άλλο, θα ρωτήσει κάποιος καλοπροαίρετος, που δεν γνωρίζει; Μήπως ο σύντροφος έχει αποποιηθεί, έμμεσα ή άμεσα, την προηγούμενη κοινωνική του δράση, τον προηγούμενο αυτοπροσδιορισμό του ως αναρχικού και έτσι θα πρέπει να τον υπερασπιστούμε διαφορετικά;

Η απάντηση είναι κατηγορηματική: **ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ.**

Ο προβληματισμός μας, λοιπόν, μεγαλώνει ακόμη περισσότερο όταν αυτή τη στιγμή, όπως είναι γνωστό ο σύντροφος είναι ο μόνος φυλακισμένος για τα γεγονότα της 8ης Μάρτη και τις δυναμικές φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Αθήνα σχεδόν ενός έτους. Στην φυλακή δηλαδή, βρίσκεται μόνο ΕΝΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ και ο γερμανός σύντροφος TIMO BERHENT, που όμως δεν αυτοπροσδιορίζεται ως αναρχικός.

Και αυτό το γεγονός όχι μόνο δεν τονίζεται από ορι-

ανένταχτο αριστερό φοιτητή, ο αναρχικός Βασίλης Στεργίου, καλώς βρίσκεται προφυλακισμένος, αφού απλά έχει δηλώσει αναρχικός, αφού απλά δεν αποποιήθηκε τις απόψεις του και τους αγώνες στους οποίους για σχεδόν 17 χρόνια έχει συμβάλλει.

Καταλαβαίνουμε ότι η αγωνιστική «παράδοση» για την νέα γενιά αριστερών δεν είναι εύκολα αφομοιώσιμη για πολλούς και ποικίλους λόγους.

Ξαναθυμόμαστε και κατανοούμε ακόμη καλύτερα τις γνωστές δηλώσεις του Στρατούλη, στελέχους του ΣΥΝ και του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ, που καταδίκαζε σε φυλάκιση όσους αναρχικούς δεν έδειξαν σεβασμό, όπως είπε, και κατέβηκαν στην «απαγορευμένη» γι' αυτούς πορεία.

Αντιλαμβανόμαστε τους χίλιους λόγους που έχουν διάφοροι αριστεροί συμπαραστάτες να κρύβουν ότι **βρίσκεται ένας και μοναδικός αναρχικός στη φυλακή για τα γεγονότα της 8ης Μαρτίου και όχι μόνο.**

Είναι γεγονός και το γνωρίζουν καλά, ότι ένα σημαντικό κομμάτι νέων, που βρέθηκε στους δρόμους με αφορμή τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, συνεχίζει να απομακρύνεται ολοταχώς, όπου ακούει για αριστερά καλάθια, κοινοβουλευτικά ή μη, και για κομματικές καθοδηγήσεις, ότι δεν πείθεται πλέον για την ύπαρξη «ύποπτων» ταραχοποιών και προβοκατόρων, γιατί βρέθηκε δεκάδες φορές ανάμεσα τους, τους γνώρισε με καλυμμένα και ακάλυπτα τα πρόσωπα, έτρεξε και συγκρούστηκε στους ίδιους δρόμους, κινδύνεψε το ίδιο μ' αυτούς, βρέθηκε στις ίδιες αλυσίδες και απέναντι στον ίδιο εχθρό.

Και κάτι ακόμα.

Είτε το θέλουν, είτε όχι, η πολύχρονη παρουσία αναρχικών απόψεων και πρακτικών είναι αδιαπραγμάτευτη, δεν εκχωρείται ούτε στο ελάχιστο, δεν έχει ανταλλακτική αξία και δεν θα αφεθεί να περάσει στο βασίλειο της λήθης.

Οι όποιοι καλοπροαίρετοι βρίσκονται ανάμεσα στους θιασώτες αυτής της συστηματικής αποσιώπησης είναι βέβαιο ότι, αργά ή γρήγορα, θα τοποθετηθούν και θα συμβάλλουν σε μια κατεύθυνση που θα τους διατήρησει στην θέση του αλληλέγγυου και όχι του πονηρού και καιροσκόπου συμπαραστάτη. Εκτός αν κοστίζει τόσο πολύ η απλή αναφορά ότι ο Β. Στεργίου έχει δηλώσει αναρχικός.

Τέλος θεωρούμε επίσης προβληματική, και δεν βγάζουμε ούτε τους εαυτούς μας έξω, την έστω άτυπη εκχώρηση ιδιότυπων αρμοδιοτήτων σε φορείς τέτοιων λογικών, από την στιγμή που δεν κατατίθενται κοινωνικά απόψεις που ίσως απεγκλώβιζαν τους καλοπροαίρετους και συνέβαλαν στο να απομακρύνεται η κοινωνική αλληλεγγύη όσο το δυνατόν μακρύτερα από κάθε είδους αγκυλώσεις.

Πέντε σημειώσεις - προβληματισμοί για την διαδικτυακή δημοσιοποίηση του βίντεο για τους βασανισμούς

1. Η απορρόφηση της κοινωνικής οργής, αφ' ενός με την διαμεσολάβηση των ΜΜΕ, αφ' ετέρου από την «καταδικαστική» στάση αστυνομικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, για τους οποίους διατάχθηκε ΕΔΕ, σχετικά με ανακοίνωση τους με τίτλο «Αίσχος», στην οποία ε-

νης για τις αγριότητες των κατασταλτικών μηχανισμών.

4. Η κοινωνική και μάλιστα αγωνιστική **κατοχύρωση της χρήσης** βιντεοσκοπημένου αποδεικτικού υλικού αυτή τη στιγμή για τους βασανιστές της ΕΛΑΣ, αύριο όμως για τον οποιονδήποτε.

να είναι πλανά με βάση τα αγαθά, που έχουν συλλεχθεί και αποθηκευτεί, και με αυτόν τον τρόπο δίνει θανατηφόρο κτύπημα στο παλαιό νομισματικό σύστημα.

Τα καλά σχολεία, οι παιδικοί σταθμοί, και άλλοι οργανισμοί για την εκπαίδευση πρέπει να ιδρυθούν χωρίς καθυστέρηση. Η εκπαίδευση των ενηλίκων, που θα είναι πλέον δυνατή, δεν πρέπει να παραμεληθεί ή να αναβληθεί. Η αλήθεια και η γνώση θα διδαχθούν σε όλες τις εκκλησίες, όπου κανένας ιερατικός υποκριτής ηθικολόγος θα είναι ανεκτός. Όλα τα τυπογραφεία πρέπει να τεθούν σε λειτουργία για να παράγουν βιβλία, εφημερίδες και φυλλάδια εκπαιδευτικής αξίας, για να διανεμηθούν παντού, ιδιαίτερα στις περιοχές που δεν έχουν ακόμα ελευθερωθεί από τη σκλαβιά.

Όλα τα νομικά βιβλία, τα αρχεία δικαστηρίων και αστυνομίας, καταχωρήσεις των υποθηκών, χρεών, χρεογράφων, και όλα τα αποκαλούμενα «πολύτιμα έγγραφα» πρέπει να καούν. Όλα αυτά τα ενδεικτικά χρησιμεύουν μόνο για να φανεί ότι η περίοδος μετάβασης, —που τρομάζει γενικά εκείνους που, κατά τα άλλα, ενεργητικά υιοθετούν μια αναδιοργάνωση της κοινωνίας, επειδή εμφανίζεται δύσκολο και σκληρό σε αυτούς—, δεν χρειάζεται να είναι τέτοιας άτονης φύσης.

Και τώρα ας ρίξουμε μια ματιά στο ιδανικό των φιλοδοξιών μας

Η ελεύθερη κοινωνία αποτελείται από αυτόνομες, δηλ., ανεξάρτητες κοινότητες. Ένα δίκτυο ομοσπονδιών, αποτέλεσμα ελεύθερα δημιουργημένων κοινωνικών συμβάσεων, και όχι κάποιας αυταρχικής κυβέρνησης η κηδεμονίας, τους περιβάλλει όλους. Οι κοινές υποθέσεις επιμελούνται σύμφωνα με την ελεύθερη συζήτηση και την κρίση από τις ενδιαφερόμενες κοινότητες ή τις ενώσεις. Οι άνθρωποι, χωρίς διάκριση του φύλου, συναντιούνται συχνά στα πάρκα ή σε κατάλληλες αίθουσες, όχι για να κάνουν νόμους ή για να δεσμεύσουν τα χέρια τους, αλλά προκειμένου να αποφασίσουν σε κάθε περίπτωση για όλα τα ζητήματα, όπως δημόσιες υποθέσεις, ή για την ανάθεση εφαρμογής των αποφάσεών τους σε άτομα και να ακούσει τις εκθέσεις τους.

Η εξωτερική εμφάνιση αυτών των κοινοτήτων θα είναι εξ ολοκλήρου διαφορετική από αυτή των σημερινών πόλεων και των χωριών. Οι στενές οδοί θα έχουν εξαφανιστεί, οι φυλακές θα έχουν

και άλλα βοηθητικά μέσα της παραγωγής είναι πλήρως ανεπτυγμένα και ισχύουν παγκοσμίως. Το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας μπορεί να αναλωθεί στην απόλαυση της ζωής.

Η υψηλότερη ικανοποίηση θα βρεθεί στην ελεύθερα επιλεγμένη διανοητική απασχόληση. Μερικοί ξοδεύουν τον ελεύθερο χρόνο τους στην υπηρεσία των φίλων τους, και είναι πολυάσχολοι για την κοινή ευημερία. Άλλοι μπορούν να βρεθούν στις βιβλιοθήκες, όπου αφιερώνονται στις λογοτεχνικές αναζητήσεις, ή στη συλλογή του υλικού για τις εκπαιδευτικές διαλέξεις, ή απλά για τις ιδιωτικές μελέτες. Άλλοι πάλι σπεύδουν στα λύκεια, ανοικτά σε όλους, και ακούνε για την επιστήμη. Οι ακαδημίες της ζωγραφικής, του γλυπτού, της μουσικής, κ.λπ., προσφέρουν ευκαιρίες εκπαίδευσης σε όσους θέλουν να ακολουθήσουν τις τέχνες.

Αυτοί που αγαπούν τα παιδιά, ειδικά όσοι ανήκουν στο θηλυκό φύλο, εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για τις θέσεις της εκπαίδευσης, όπου, με τις κατευθύνσεις των πραγματικών συμβούλων της νεολαίας, βοηθούν στην ανατροφή και την καλλιέργεια της νέας γενιάς.

Η διδασκαλία θα γίνεται μόνο στα καλά αερισμένα και καλά φωτισμένα δωμάτια, και κατά τη διάρκεια του καλού καιρού σε υπαίθριο χώρο. Και προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισορροπημένη ανάπτυξη του μυαλού και του σώματος, το χαρούμενο παιχνίδι, η γυμναστική και η εργασία θα εναλλάσσονται με τη στενή άσκηση του μυαλού.

Τα θέατρα και οι αίθουσες συναυλιών θα είναι ελεύθερα για όλους.

Οι αναγκαστικοί ή από προξενιό γάμοι είναι άγνωστοι: η ανθρωπότητα έχει επιστρέψει στους φυσικούς κανόνες και η αγάπη επικρατεί χωρίς περιορισμούς.

Η κακία και το έγκλημα έχουν εξαφανιστεί με τις αρχικές αιτίες, την ιδιοκτησία και τη γενική δυστυχία.

Οι ασθένειες παύουν σε μεγάλο μέρος να εμφανίζονται επειδή η κακή κατοικία, τα δολοφονικά εργαστήρια, τα ακατάλληλα τρόφιμα και το ποτό, η εξάντληση από την υπερκόπωση, έχουν γίνει πράγματα άγνωστα.

Το άτομο μπορεί επί τέλους να απολαύσει τη ζωή. **Το «ΚΤΗΝΟΣ της ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ» δεν υπάρχει πλέον!!!**

Μετάφραση - απόδοση: Ε.-Λ.-Γ.

ήταν «κοινωνικά δραστήριος» έχει φυλακισθεί επειδή «δεν ήταν φοιτητής». Δηλαδή, μ' άλλα λόγια, αν αυτό ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, δηλαδή ο Στεργίου φυλακίσθηκε γιατί δεν ήταν φοιτητής και όχι επειδή είναι αναρχικός, δηλαδή απέναντι σε έναν κοινωνικό διαχωρισμό που θέλει να επιβάλλει το κράτος, η απάντηση είναι ένας άλλος διαχωρισμός: **η ενεργοποίηση των όποιων συντεχνιακών λογικών.**

Μήπως όμως συμβαίνει κάτι άλλο, θα ρωτήσει κάποιος καλοπροαίρετος, που δεν γνωρίζει; Μήπως ο σύντροφος έχει αποποιηθεί, έμμεσα ή άμεσα, την προηγούμενη κοινωνική του δράση, τον προηγούμενο αυτοπροσδιορισμό του ως αναρχικού και έτσι θα πρέπει να τον υπερασπιστούμε διαφορετικά;

Η απάντηση είναι κατηγορηματική: **ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ.**

Ο προβληματισμός μας, λοιπόν, μεγαλώνει ακόμη περισσότερο όταν αυτή τη στιγμή, όπως είναι γνωστό ο σύντροφος είναι ο μόνος φυλακισμένος για τα γεγονότα της 8ης Μάρτη και τις δυναμικές φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Αθήνα σχεδόν ενός έτους. Στην φυλακή δηλαδή, βρίσκεται μόνο ΕΝΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ και ο γερμανός σύντροφος ΤΙΜΟ BERHENT, που όμως δεν αυτοπροσδιορίζεται ως αναρχικός.

Και αυτό το γεγονός όχι μόνο δεν τονίζεται από οριστους ίδιους δρόμους, κινδύνεψε το ίδιο μ' αυτούς, βρέθηκε στις ίδιες αλυσίδες και απέναντι στον ίδιο εχθρό.

Και κάτι ακόμα.

Είτε το θέλουν, είτε όχι, η πολύχρονη παρουσία αναρχικών απόψεων και πρακτικών είναι αδιαπραγμάτευτη, δεν εκχωρείται ούτε στο ελάχιστο, δεν έχει ανταλλακτική αξία και δεν θα αφεθεί να περάσει στο βασίλειο της λήθης.

Οι όποιοι καλοπροαίρετοι βρίσκονται ανάμεσα στους θιασώτες αυτής της συστηματικής αποσιώπησης είναι βέβαιο ότι, αργά ή γρήγορα, θα τοποθετηθούν και θα συμβάλλουν σε μια κατεύθυνση που θα τους διατηρήσει στην θέση του αλληλέγγυου και όχι του πονηρού και καιροσκόπου συμπαραστάτη. Εκτός αν κοστίζει τόσο πολύ η απλή αναφορά ότι ο Β. Στεργίου έχει δηλώσει αναρχικός.

Τέλος θεωρούμε επίσης προβληματική, και δεν βγάζουμε ούτε τους εαυτούς μας έξω, την έστω άτυπη εκχώρηση ιδιότυπων αρμοδιοτήτων σε φορείς τέτοιων λογικών, από την στιγμή που δεν κατίθενται κοινωνικά απόψεις που ίσως απεγκλώβιζαν τους καλοπροαίρετους και συνέβαλαν στο να απομακρύνεται η κοινωνική αλληλεγγύη όσο το δυνατόν μακρύτερα από κάθε είδους αγκυλώσεις.

Πέντε σημειώσεις - προβληματισμοί για την διαδικτυακή δημοσιοποίηση του βίντεο για τους βασανισμούς

1. Η απορρόφηση της κοινωνικής οργής, αφ' ενός με την διαμεσολάβηση των ΜΜΕ, αφ' ετέρου από την «καταδικαστική» στάση αστυνομικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, για τους οποίους διατάχθηκε ΕΔΕ, σχετικά με ανακοίνωση τους με τίτλο «Αίσχος», στην οποία εκτός των άλλων ζητούσαν παραιτήσεις από την πολιτική και μη ηγεσία της αστυνομίας. Σημειωτέον ότι στους «διωκόμενους» συνδικαλιστές της αστυνομίας εξέφρασαν την συμπαράστασή τους ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης Παντούλας, ο υπεύθυνος του ΚΚΕ, για το Γραφείο περιοχής Ιωαννίνων Τάσος Τόκας, ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων Δημήτρης Νάστος κ.ά.

2. Ο **προεκλογικός χρόνος** της καταγγελίας του «προβλήματος» από τα ΜΜΕ ύστερα από την ανώνυμη δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο των βασανιστηρίων στο Α.Τ. Ομονοίας. Μια διαδικτυακή ανωνυμία, που πολλές φορές είναι εύλογη, αλλά και άλλες τόσες προβληματική, καθώς δεν είναι σαφείς οι προθέσεις, ο λόγος, η χρονική στιγμή που επιλέγεται κλπ. Το γεγονός πως το συγκεκριμένο βίντεο είχε ήδη τραβηχτεί ένα χρόνο πριν και αφορούσε «περιστατικό» στο πασίγνωστο για τις «αμαρτίες» του εδώ και δεκαετίες Α.Τ. Ομόνοιας και πως από τότε κυκλοφορούσε, τουλάχιστον μέσα από κινητά, δεν φάνηκε να προβληματίζει.

3. Η προεκλογική προώθηση του αιτήματος για παραίτηση του Πολύδωρα και **η χρέωση σε ένα και μόνο κόμμα**, στην προκειμένη περίπτωση στην ΝΔ, της ευθύνης για τις αγριότητες των κατασταλτικών μηχανισμών.

4. Η κοινωνική και μάλιστα αγωνιστική **κατοχύρωση της χρήσης** βιντεοσκοπημένου αποδεικτικού υλικού αυτή τη στιγμή για τους βασανιστές της ΕΛΑΣ, αύριο όμως για τον οποιονδήποτε.

5. Τα σοβαρά πλέον συμπτώματα υπεροπτικής στάσης, αλλά και πρακτικών από την πλευρά του Ιντιμίντια Άθενς, που δεν μπόρεσε (;;;) να διακρίνει τις προβληματικές της υπόθεσης και λόγου χάρη να καλέσει μια συζήτηση για την ανταλλαγή τουλάχιστον κάποιων απόψεων με όποιον θα ενδιαφερόταν για κάτι τέτοιο. Από την μυωπική ικανοποίηση που εκδηλώθηκε, βάση της λογικής **«εκθέσαμε την χώρα για το θέμα των βασανιστηρίων, άρα πετύχαμε»**, πολύ εύκολα φθάνει κανείς να αποκτήσει κάποια από τα «κουσούρια» των ΜΜΕ, όπως έγινε στην περίπτωση της δημοσιοποίησης της φωτογραφίας του κακοποιημένου Μάριου ...**μαρκαρισμένης**(!) με το σήμα του Ιντιμίντια Άθενς!!!

Και φυσικά δεν είναι θέμα ούτε κακόγουστης, ούτε αντιαισθητικής έμπνευσης....

Οι επισημάνσεις αυτές γίνονται με συντροφική διάθεση, σίγουρα δεν είναι μια ολοκληρωμένη τοποθέτηση, ελπίζουμε όμως να αποτελέσουν και ένα ερέθισμα για περαιτέρω συζήτηση. Τουλάχιστον από την πλευρά μας δεσμευόμαστε για κάτι τέτοιο.

Συσπείρωση Αναρχικών

ΑΠΟ ΦΥΛΑΚΕΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

ΟΣΕΣ ΚΙ ΑΝ ΧΤΙΖΟΥΝ ΦΥΛΑΚΕΣ...

Προσπαθώντας η κυριαρχία να καταπνίξει κάθε εστία αντίστασης στις ελλαδικές φυλακές απόρροια της εξέγερσης που ξεκίνησε από το κολαστήριο του Μαλανδρίνου και επεκτάθηκε σε ακόμα 11 «σωφρονιστικά» κολαστήρια, χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί οποιοδήποτε μέσο έχει στη διάθεση της για να καταστείλει. Διώξεις, βασανισμοί και μεταγωγές είναι μερικοί από τους τρόπους που επέλεξαν οι κυρίαρχοι δείχνοντας ακόμα για μια φορά τον τρόμο τους μπροστά σε κάθε εξεγερτική απόπειρα και πράξη όπου κι αν αυτή εκδηλωθεί.

Το οργανωμένο έγκλημα που έχει ως πυρήνα το Υπουργείο Δικαιοσύνης και εκδηλώνεται σε όλα τα κολαστήρια του ελλαδικού χώρου είναι σε πλήρη εξέλιξη. Ψυχολογικά και σωματικά βασανιστήρια, ξυλοδαρμοί κρατουμένων στα μεταγωγών και εντός των φυλακών, προκλητική στάση των ανθρωποφυλάκων οι οποίοι με συνεχείς ύβρεις και απειλές προκαλούν όσους κατά τη διάρκεια της εξέγερσης επέδειξαν έστω την αλληλεγγύη τους προς του εξεγερμένους, είναι τα μέτρα σωφρονισμού που επέλεξαν οι κυρίαρχοι.

Βέβαια όλα αυτά ουδέποτε θα βγουν στον τηλεοπτικό αέρα των Μ.Μ.Ε., που την πρώτη μέρα της εξέγερσης στις φυλακές Μαλανδρίνου μιλούσαν για φασαρίες και «ξεκαθαρίσματα λογαριασμών» μεταξύ των έγκλειστων, προσπαθώντας με τα ψέματά τους να περιορίσουν το εύρος της εξέγερσης. Όπως ποτέ δεν γίνονται γνωστοί οι δεκάδες θάνατοι-δολοφονίες που γίνονται κάθε χρόνο στα κρατικά μπουντρούμια.

Συνοδοιπόροι σε αυτήν την προσπάθεια διαστρέβλωσης και συκοφάντησης ήταν και οι κάθε «αριστεροί προοδευτικοί» οι οποίοι με ωραιοποιημένους λεκτικούς προσδιορισμούς προσπάθησαν να δώσουν ένα άλλοθι στην κρατική κτηνωδία, που εκφράζεται μέσω του βασανιστηρίου του εγκλεισμού. Οι μόνοι που εκδήλωσαν έμπρακτα και πολύμορφα την αλληλεγγύη τους προς τους εξεγερμένους των φυλακών ήταν οι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, όπου με παρεμβάσεις, συγκεντρώσεις και επιθέσεις σε κρατικούς στόχους -και όχι μόνο ανέδειξαν το ότι ΚΑΘΕ ΤΟΥΒΛΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ Ε-

Επιστολή από τον Κορυδαλλό

Από την 1η Νοεμβρίου 2006 βρίσκομαι προφυλακισμένος στις φυλακές Κορυδαλλού με τις κατηγορίες της ληστείας κατά συναυτουργία και της παράνομης οπλοφορίας. Έχοντας στα χέρια τους ως μοναδικό στοιχείο —και τίποτα παραπάνω— ένα δαχτυλικό αποτύπωμα επάνω σε ένα γυάλινο τασάκι, το οποίο βρέθηκε μέσα σε ένα σπίτι άγνωστο προς εμένα, στο οποίο υπήρχαν εξαρτήματα ή κομμάτια από κυνηγετικά όπλα (καραμπίνες). Για την ίδια υπόθεση βρίσκεται προφυλακισμένο ακόμη ένα άτομο, το οποίο και δεν γνωρίζω. Το μόνο που ξέρω είναι ότι και αυτός ανήκει στον Αναρχικό Χώρο!!!!

Καταλαβαίνω λοιπόν ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο και γιατί βρίσκομαι όμηρος στα χέρια του Κράτους, αφού έχουμε ξαναζήσει τέτοιες περιπτώσεις και με άλλους συντρόφους που σύρθηκαν εδώ μέσα με προ-κατασκευασμένες κατηγορίες και ομολογίες μπάτσων. Επίσης, βλέποντας τα τελευταία γεγονότα για την παιδεία που συνέβησαν στα κέντρα μεγάλων πόλεων και την τρομο-υστερία που κατέλαβε τους γνωστούς δοσίλογους της τηλεόρασης (Κακαουνάκηδες - Εισαγγελάτους κ.τ.λ.) καθάρματα, μπάτσους, κομματόσκυλα, εισαγγελείς, γίνονται σαφείς οι προθέσεις του κράτους για γενικευμένη επίθεση στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Έτσι ώστε να κάμψουν το ηθικό όσων κοινωνικών ομάδων θέλησαν να βρεθούν σε αντιπαράθεση και σύγκρουση στο παρόν και το μέλλον.

Κάνοντας λοιπόν γνωστές τις προθέσεις του το κράτος για τους αναρχικούς αλλά και όσους γενικά βγαίνουν έξω από τα όρια της Νομιμότητας επιζητά την εφαρμογή του τρομονόμου στην πιο σκληρή της μορφή.

Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης εδώ μέσα, θα τις παρομοίαζα ως απάνθρωπες και μεσαιωνικές, αφού μέχρι και τα στοιχειώδη, όπως η ιατρική περίθαλψη η οποία είναι ανύπαρκτη, το λιγοστό και άθλιο φαγητό και το «ζεστό» νερό για το μπάνιο, το οποίο είναι συνέχεια παγωμένο, δεν παρέχονται. Επίσης μείζον πρόβλημα είναι η συγκατοίκηση 3 και 4 ατόμων σε ένα κελί 2x3, σε χώρους οι οποίοι έχουν κατασκευαστεί για τη διαμονή 1 ατόμου το πολύ 2. Στον ίδιο χώρο του κελιού βρίσκεται και η υποτυπώδης και ανοικτού τούρκικου τύπου τουαλέτα η οποία χρησιμεύει στο να πετάμε τα αποφάγια και να αφοδεύουμε.

Τελειώνοντας αυτήν την πρώτη αλλά φτωχή από λέξεις, εκφράσεις και συνταγμένη όπως να 'ναι γραπτή μου επιστολή έχω να πω ότι σαν άτομο και σαν αναρχικός δεν έχω σηκώσει ποτέ τα χέρια ψηλά κι ούτε πρόκειται να κάνω τη χάρη στους δυνάστες μου.

Θα συνεχίσω λοιπόν να αγωνίζομαι και να παλεύω με οποιονδήποτε τρόπο μπορώ και από εδώ μέσα, αφού ξέρω ότι το κορμί μου μπορεί να βρίσκεται πίσω από ψηλά τείχη και κάγκελα, όμως το πνεύμα μου παραμένει ελεύθερο και είναι μαζί σας, έξω στους δρόμους, πίσω από τα οδοφράγματα.

Ευχαριστώ θερμά όσους με βοηθάνε από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου δείχνοντας την αλληλεγγύη τους αλλά και όσους ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για την υπόθεσή μου.

Να είστε όλοι καλά. Ζήτω η Αναρχία

Γιώργος Τσόλκας

Η δίκη για την υπόθεση της αφαίρεσης κυνηγετικών όπλων από αποθήκη στο Μενίδι, για την οποία κατηγορείται ο Γ. Τσόλκας μαζί με ένα ακόμη άτομο, θα γίνει στις 2 Νοέμβρη 2007.

ΑΠΟ ΦΥΛΑΚΕΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

ΟΣΕΣ ΚΙ ΑΝ ΧΤΙΖΟΥΝ ΦΥΛΑΚΕΣ...

Προσπαθώντας η κυριαρχία να καταπνίξει κάθε εστία αντίστασης στις ελλαδικές φυλακές απόρροια της εξέγερσης που ξεκίνησε από το κολαστήριο του Μαλανδρίνου και επεκτάθηκε σε ακόμα 11 «σωφρονιστικά» κολαστήρια, χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί οποιοδήποτε μέσο έχει στη διάθεση της για να καταστείλει. Διώξεις, βασανισμοί και μεταγωγές είναι μερικοί από τους τρόπους που επέλεξαν οι κυρίαρχοι δείχνοντας ακόμα για μια φορά τον τρόμο τους μπροστά σε κάθε εξεγερτική απόπειρα και πράξη όπου κι αν αυτή εκδηλωθεί.

Το οργανωμένο έγκλημα που έχει ως πυρήνα το Υπουργείο Δικαιοσύνης και εκδηλώνεται σε όλα τα κολαστήρια του ελλαδικού χώρου είναι σε πλήρη εξέλιξη. Ψυχολογικά και σωματικά βασανιστήρια, ξυλοδαρμοί κρατουμένων στα μεταγωγών και εντός των φυλακών, προκλητική στάση των ανθρωποφυλάκων οι οποίοι με συνεχείς ύβρεις και απειλές προκαλούν όσους κατά τη διάρκεια της εξέγερσης επέδειξαν έστω την αλληλεγγύη τους προς του εξεγερμένους, είναι τα μέτρα σωφρονισμού που επέλεξαν οι κυρίαρχοι.

Βέβαια όλα αυτά ουδέποτε θα βγουν στον τηλεοπτικό αέρα των Μ.Μ.Ε., που την πρώτη μέρα της εξέγερσης στις φυλακές Μαλανδρίνου μιλούσαν για φασαρίες και «ξεκαθαρίσματα λογαριασμών» μεταξύ των έγκλειστων, προσπαθώντας με τα ψέματά τους να περιορίσουν το εύρος της εξέγερσης. Όπως ποτέ δεν γίνονται γνωστοί οι δεκάδες θάνατοι-δολοφονίες που γίνονται κάθε χρόνο στα κρατικά μπουντρούμια.

Συνοδοιπόροι σε αυτήν την προσπάθεια διαστρέβλωσης και συκοφάντησης ήταν και οι κάθε «αριστεροί προοδευτικοί» οι οποίοι με ωραιοποιημένους λεκτικούς προσδιορισμούς προσπάθησαν να δώσουν ένα άλλοθι στην κρατική κτηνωδία, που εκφράζεται μέσω του βασανιστηρίου του εγκλεισμού. Οι μόνοι που εκδήλωσαν έμπρακτα και πολύμορφα την αλληλεγγύη τους προς τους εξεγερμένους των φυλακών ήταν οι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, όπου με παρεμβάσεις, συγκεντρώσεις και επιθέσεις σε κρατικούς στόχους -και όχι μόνο- ανέδειξαν το ότι ΚΑΘΕ ΤΟΥΒΛΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ Σ' ΟΣΟΥΣ ΞΕΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

Επιστολή από τον Κορυδαλλό

Από την 1η Νοεμβρίου 2006 βρίσκομαι προφυλακισμένος στις φυλακές Κορυδαλλού με τις κατηγορίες της ληστείας κατά συναυτουργία και της παράνομης οπλοφορίας. Έχοντας στα χέρια τους ως μοναδικό στοιχείο —και τίποτα παραπάνω— ένα δαχτυλικό αποτύπωμα επάνω σε ένα γυάλινο τασάκι, το οποίο βρέθηκε μέσα σε ένα σπίτι άγνωστο προς εμένα, στο οποίο υπήρχαν εξαρτήματα ή κομμάτια από κυνηγετικά όπλα (καραμπίνες). Για την ίδια υπόθεση βρίσκεται προφυλακισμένο ακόμη ένα άτομο, το οποίο και δεν γνωρίζω. Το μόνο που ξέρω είναι ότι και αυτός ανήκει στον Αναρχικό Χώρο!!!!

Καταλαβαίνω λοιπόν ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο και γιατί βρίσκομαι όμηρος στα χέρια του Κράτους, αφού έχουμε ξαναζήσει τέτοιες περιπτώσεις και με άλλους συντρόφους που σύρθηκαν εδώ μέσα με προ-κατασκευασμένες κατηγορίες και ομολογίες μπάτσων. Επίσης, βλέποντας τα τελευταία γεγονότα για την παιδεία που συνέβησαν στα κέντρα μεγάλων πόλεων και την τρομο-υστερία που κατέλαβε τους γνωστούς δοσίλογους της τηλεόρασης (Κακαουνάκηδες - Εισαγγελάτους κ.τ.λ.) καθάρματα, μπάτσους, κομματόσκυλα, εισαγγελείς, γίνονται σαφείς οι προθέσεις του κράτους για γενικευμένη επίθεση στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Έτσι ώστε να κάμψουν το ηθικό όσων κοινωνικών ομάδων θέλησαν να βρεθούν σε αντιπαράθεση και σύγκρουση στο παρόν και το μέλλον.

Κάνοντας λοιπόν γνωστές τις προθέσεις του το κράτος για τους αναρχικούς αλλά και όσους γενικά βγαίνουν έξω από τα όρια της Νομιμότητας επιζητά την εφαρμογή του τρομονόμου στην πιο σκληρή της μορφή.

Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης εδώ μέσα, θα τις παρομοίαζα ως απάνθρωπες και μεσαιωνικές, αφού μέχρι και τα στοιχειώδη, όπως η ιατρική περίθαλψη η οποία είναι ανύπαρκτη, το λιγοστό και άθλιο φαγητό και το «ζεστό» νερό για το μπάνιο, το οποίο είναι συνέχεια παγωμένο, δεν παρέχονται. Επίσης μείζον πρόβλημα είναι η συγκατοίκηση 3 και 4 ατόμων σε ένα κελί 2x3, σε χώρους οι οποίοι έχουν κατασκευαστεί για τη διαμονή 1 ατόμου το πολύ 2. Στον ίδιο χώρο του κελιού βρίσκεται και η υποτυπώδης και ανοικτού τούρκικου τύπου τουαλέτα η οποία χρησιμεύει στο να πετάμε τα αποφάγια και να αφοδεύουμε.

Τελειώνοντας αυτήν την πρώτη αλλά φτωχή από λέξεις, εκφράσεις και συνταγμένη όπως να 'ναι γραπτή μου επιστολή έχω να πω ότι σαν άτομο και σαν αναρχικός δεν έχω σηκώσει ποτέ τα χέρια ψηλά κι ούτε πρόκειται να κάνω τη χάρη στους δυνάστες μου.

Θα συνεχίσω λοιπόν να αγωνίζομαι και να παλεύω με οποιονδήποτε τρόπο μπορώ και από εδώ μέσα, αφού ξέρω ότι το κορμί μου μπορεί να βρίσκεται πίσω από ψηλά τείχη και κάγκελα, όμως το πνεύμα μου παραμένει ελεύθερο και είναι μαζί σας, έξω στους δρόμους, πίσω από τα οδοφράγματα.

Ευχαριστώ θερμά όσους με βοηθάνε από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου δείχνοντας την αλληλεγγύη τους αλλά και όσους ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για την υπόθεσή μου.

Να είστε όλοι καλά. Ζήτω η Αναρχία

Γιώργος Τσόλκας

Η δίκη για την υπόθεση της αφαίρεσης κυνηγετικών όπλων από αποθήκη στο Μενίδι, για την οποία κατηγορείται ο Γ. Τσόλκας μαζί με ένα ακόμη άτομο, θα γίνει στις 2 Νοέμβρη 2007.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ

ξύ των εγκλείστων, προσπαθώντας με τα ψέματα τους να περιορίσουν το εύρος της εξέγερσης. Όπως ποτέ δεν γίνονται γνωστοί οι δεκάδες θάνατοι-δολοφονίες που γίνονται κάθε χρόνο στα κρατικά μπουντρούμια.

Συνοδοιπόροι σε αυτήν την προσπάθεια διαστρέβλωσης και συκοφάντησης ήταν και οι κάθε «αριστεροί προοδευτικοί» οι οποίοι με ωραιοποιημένους λεκτικούς προσδιορισμούς προσπάθησαν να δώσουν ένα άλλοθι στην κρατική κτηνωδία, που εκφράζεται μέσω του βασανιστηρίου του εγκλεισμού. Οι μόνοι που εκδήλωσαν έμπρακτα και πολύμορφα την αλληλεγγύη τους προς τους εξεγερμένους των φυλακών ήταν οι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, όπου με παρεμβάσεις, συγκεντρώσεις και επιθέσεις σε κρατικούς στόχους -και όχι μόνο ανέδειξαν το ότι ΚΑΘΕ ΤΟΥΒΛΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΤΥΛΙΓΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ Σ' ΟΣΟΥΣ ΞΕΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

Η εν λόγω εξέγερση απέδειξε περίτρανα πως οι φυλακές και όσοι βρίσκονται μέσα σ' αυτές μπορούν ακόμα να εξεγείρονται ενάντια στο βασανιστήριο του εγκλεισμού. Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει ότι μια, δυστυχώς, σημαντική μερίδα εγκλείστων, οι οποίοι για κάποια ανταλλάγματα, (όπως άδειες, μεροκάματα και αναστολές) πείθονται να μετατραπούν σε ερπετά, να ρουφιανέψουν και να καταδείξουν τους πρωταίτιους της εξέγερσης. Αυτοί πάντα θα υπάρχουν και θα πιστεύουν ότι εξυπηρετώντας τα σχέδια των εξουσιαστών θα γλιτώσουν από την εκδικητική τους μανία.

Φτάνοντας στο σήμερα όπου οι ρυθμοί στα κρατικά μπουντρούμια έχουν επανέλθει στους ρυθμούς της εποχής προ της 23ης Απρίλη και τα σωφρονιστικά ιδρύματα συνεχίζουν να είναι το κυριότερο μέτρο πρόληψης και καταστολής, νέες φυλακές συνεχίζουν να κτίζονται για να στεγάσουν τους νέους «εγκληματίες» που θα συλληφθούν. Βέβαια όσες φυλακές κι αν χτιστούν πάντα θα συνωστίζονται πέντε και έξι άνθρωποι σε χώρους όπου με τη βία μπορούν να μείνουν δύο. Οι δολοφονίες που μετονομάζονται σε αυτοκτονίες θα συνεχίσουν με όλο και αυξανόμενους ρυθμούς και η δικαιοσύνη της εξουσίας θα τιμωρεί όποιον είτε συνειδητά, είτε ασυνείδητα θα παραβιάζει τους νόμους της και θα στρέφεται εναντίον της.

Οι εξεγέρσεις στα κρατικά μπουντρούμια είναι αναπόσπαστα κομμάτια του κοινωνικού πολέμου και ως τέτοιες μπορούν να ιδωθούν. Όποιος εξεγείρεται ενάντια στο βασανιστήριο του εγκλεισμού επιτίθεται και ενάντια στην κρατική κτηνωδία, που είναι η μήτρα που γεννάει την ανελευθερία και τον εγκλεισμό. Μέχρι την επικράτηση της αληθινής ελευθερίας, της αναρχίας κάθε εξέγερση και επίθεση που εκδηλώνεται στα κρατικά μπουντρούμια, ανοίγει τον δρόμο για την ελευθερία όλων μας.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΙΩΤΟΣ
ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΣΑΣ

13/06/07
Γ.Β. από τις φυλακές ΝΑΥΠΛΙΟΥ

σηκώσει ποτέ τα χέρια ψηλά κι ούτε πρόκειται να κάνω τη χάρη στους δυνάστες μου.

Θα συνεχίσω λοιπόν να αγωνίζομαι και να παλεύω με οποιονδήποτε τρόπο μπορώ και από εδώ μέσα, αφού ξέρω ότι το κορμί μου μπορεί να βρίσκεται πίσω από ψηλά τείχη και κάγκελα, όμως το πνεύμα μου παραμένει ελεύθερο και είναι μαζί σας, έξω στους δρόμους, πίσω από τα οδοφράγματα.

Ευχαριστώ θερμά όσους με βοηθάνε από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου δείχνοντας την αλληλεγγύη τους αλλά και όσους ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για την υπόθεσή μου.

Να είστε όλοι καλά. Ζήτω η Αναρχία

Γιώργος Τσόλκας

Η δίκη για την υπόθεση της αφαίρεσης κυνηγετικών όπλων από αποθήκη στο Μενίδι, για την οποία κατηγορείται ο Γ. Τσόλκας μαζί με ένα ακόμη άτομο, θα γίνει στις 2 Νοέμβρη 2007.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ στο Παλαιό Φάληρο

Όσο η κρατική καταπίεση αυξάνεται, όσο τα σχέδια των καταπιεστών κι εκμεταλλευτών πραγματώνονται μέσα από τη διαρκή βία των νόμων και των θεσμών και διατηρούνται μέσα από το άπλωμα των μονάδων καταστολής,

όσο τα μέσα καταστολής που αρχίζουν από τους ένστολους ροπαλοφόρους, τους χιλιάδες σεκιουριτάδες, δημόμπατσους, σωματοφύλακες, μπράβους σε μαγαζιά και κέντρα διασκέδασης και τα κάθε είδους αποβράσματα που επιτηρούν, δυναστεύουν και καταστέλλουν κάθε πτυχή της ζωής των ανθρώπων,

όσο το κράτος επιβεβαιώνει πως θέλει να επιβάλλει με κάθε τρόπο τις νέες συνθήκες καταπίεσης, αλλοτρίωσης κι εκμετάλλευσης,

τόσο οι διαθέσεις για αντίσταση και δράση θα αυξάνονται. Απέναντι στην πολύμορφη βία και καταστολή οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι αντιπαραθέτουν την πολύμορφη κοινωνική δράση. Πολύμορφη, όπως την ανάδειξαν οι αγώνες των ανθρώπων για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Όσοι συμμετέχουν σ' αυτούς τους αγώνες αποτελούν συστατικά αυτού του συνολικότερου αγώνα που δυναμώνει από το πάθος και τη δράση για ελευθερία, που δεν διδάσκονται και δεν καθοδηγούνται, αλλά υπάρχουν μέσα στην ανθρώπινη φύση. Και είναι βεβαιωμένο πως όποια μονοπάτια κι αν διαβεί, στο τέλος, η δράση των ανθρώπων θα μπορέσει να ανοιχτεί στους δρόμους, που οδηγούν στην πανανθρώπινη ελευθερία, την αναρχία.

Στις 5 Ιούνη συλλαμβάνονται 3 άτομα (δύο αναρχικοί και μια εικοσάχρονη φοιτήτρια της ΑΣΟΕΕ) στο Π. Φάληρο για απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου της δημοτικής Αστυνομία. Οι θριαμβολογίες για την «επιτυχία» του κράτους και των οργάνων του επισφραγίστηκαν με τον άγριο ξυλοδαρμό των συλληφθέντων, οι οποίοι προφυλακίστηκαν, στον Κορυδαλλό και τις Φυλακές Αυλώνα αντίστοιχα. Η 20χρονη φοιτήτρια μετά από πολυήμερη νοσηλεία στον Ευαγγελισμό εξ αιτίας της άσχημης ψυχολογικής κατάστασης της οδηγήθηκε άρον άρον στο Δρομοκαΐτειο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ!

Συσπείρωση Αναρχικών